

BERETNING
OM
NORSK ARBEIDSMANDSFORBUNDS
VIRKSOMHET I 1920

VED
JOHS. M. P. ØDEGAARD

KRISTIANIA
ARBEIDERNES AKTIETRYKKERI
1921

Indledning.

Den faglige situation ved aarets begyndelse var meget spændt. Stagnationen i bedriftslivet, som tok sin begyndelse allerede i forstningen av 1919, øket stadig, saa arbeidsledigheten hadde allerede i de første maaneder av aaret antat et betydelig omfang.

Flere store bedrifter og hele industrier stanset efterhvert og øket arbeidsløsheten, saa den ved aarets utgang var enorm. Den indtraadte nedgangsperiode hadde uten tvil sin store indflydelse paa arbeidsgivernes stilling til den forestaaende lønsbevægelse, og man merket straks man kom til forhandlinger, at den har intet det standpunkt: «Ingen lønsforhøielse». Det var indlysende at der maatte bli kamp, og for Arbeidsmandsforbundet, der praktisk talt stod foran lønsrevision for det overveiende flertal av medlemmerne, var stillingen alvorlig.

Som følge av de stadig stigende priser paa livsfornødenhetene var arbeidernes krav om forbedringer av lønningene fuldt berettiget og de reiste krav opretholdtes i sin fulde utstrækning.

Foruten lønskravene var kravet om en mere tilfredsstillende bestemmelse om opnaaelse av retten til ferie, av de mest aktuelle likesom feriens forlængelse fra 1 til 2 uker. Arbeidsgivernes holdning til disse krav var ogsaa helt avisende.

Kampen syntes saaledes uundgaaelig, og det var alle tegn paa at en stor generalkamp var forestaaende.

Spørsmaalet om 8-timers dagen var ikke længere aktuelt efter lovfæstelsen 1919.

Efter resultatløse forhandlinger mellem partene blev mæglingsforhandlinger optat. Men det var heller ikke mulig at opnaa nogen enighet ad den vei, og Riksmæglingsmanden meddelte derfor Regjeringen i skrivelse av 18. mai, at han ikke fant at kunne fortsætte mæglingsforhandlingene, da han ansaa det nytteløst at frem sætte noget mæglingsforslag til bilæggelse af konflikten.

Den 21. mai fremsattes kongelig resolution, gaaende ut paa at tvisten skulde avgjøres ved anvendelse av den midlertidige voldgiftslov, og den 3. juni paabegyndtes voldgiftsrettens forhandlinger med tvisten vedkommende jernindustrien. Voldgiftsrettens første dom faldt den 22. juni.

Foruten jernindustrien skulde følgende tvister avgjøres av den nedsatte voldgiftsret:

Bygningsfagene, transportarbeiderne, herunder losse- og lastearbeiderne rundt kysten, Norsk Hydro, møbelindustrien, elektrikkerfaget, bergverkerne, skofabrikkene, møllerne, baker- og konditorfaget, bryggeriene, glasverkerne, undtagen Drammen, Høvik og Hadelands glasverker.

Voldgiftsretten bestod av:

Høiesteretsjustitiarius K. Thinn, formand. Øvrige medlemmer: Overbestyrer Johan Fasting, direktør Per Mortensen, direktør Andr. Falkenberg og bestyrer Sverre Iversen. Som voldgiftsrettens sekretær var opnævnt sekretær i høiesteret J. Fabricius.

Arbeidsmandsforbundet har været interessert i følgende saker: Jernindustrien, bygningsfagene, Norsk Hydro, bergverkerne, møllerne, bryggeriene og glasverkerne.

Foruten forannævnte spørsmål blev ogsaa tvisten angaaende løns- og arbeidsvilkaarene for kularbeiderne i Kristiania indbragt for voldgiftsretten til avgjørelse, efter at begge parter var enig om at avgjøre tvisten ved frivillig voldgift.

Dom i denne sak blev avgjort den 7. december.

Forbundets 25-aars jubilæum.

Den 13. april kunde forbundet feire sin 25-aarige fødselsdag. I den anledning arrangeres den 18. april en festlig tilstelning med kunstnerisk underholdning i Kommunelokalet med adgang kun for forbundets medlemmer foruten de inndubte repræsentanter fra Arbeidernes faglige Landsorganisation, Det norske Arbeiderparti og broderforbundene i de skandinaviske lande, men hvorfra der kun var møtt repræsentant fra Svensk Grof- og fabriksarbetarförbund, hr. Janne Jönsson.

Allerede i 1919 anmodet forretningsutvalget hr. Rich. Hansen om at utarbeide en historisk oversikt over forbundets virksomhet gjennem de 25 aar det har virket. Denne beretning forelaa fuldt færdig paa jubilæumsdagen under titelen «*Forbundets historie gjennem 25 aar*». Beretningen er allerede tidligere tilsendt forbundets avdelinger og hvortil forøvrig henvises.

Hovedstyret.

Hovedstyret har bestaatt av:

Elias Volan, formand, Johs. M. P. Ødegaard, næstformand, A. Ahlstrand, kasserer, Ole M. Stenvik, Ottar Skarheim, Ingv. Olsen, Karl Kristiansen, Karl Berglind, Andr. Østbø, H. Hellebø, Ole P. Bonde, Gustav Sundbye, Kristian Moljord, Johan Iversen og Hans Moen.

Ingv. Olsen og Karl Kristiansen rykket op istedenfor Johs. Gulbrandsen og H. Becker, der traadte ut som medlemmer av utvalget i og med stiftelsen av Norsk Kommunearbeiderforbund.

Elias Volan fratraadte sin stilling som formand og medlem av hovedstyret den 1. oktober, da han var valgt til næstformand i Arbeidernes faglige Landsorganisation.

Fra 1. oktober overtoges formandsstillingen av næstformanden, og ifølge beslutning av hovedstyret i møte den 20. juli indtraadte Rich. Hansen som medlem av hovedstyret og skulde tillike i formandens fravær fungere som formand.

Hovedstyret har i aarets løp avholdt 2 møter, nemlig i dagene 20.—22. juli og 14.—17. oktober.

I forbindelse med møtet den 20.—22. juli var ogsaa samtlige industrikomiteer indkaldt til fællesmøte sammen med hovedstyrets medlemmer for at drøfte spørsmålet: Socialiseringen og bedriftsraadene. Dette møte avholdtes 19. juli.

Av andre spørsmål som behandles i samme hovedstyremøte kan nævnes organiseringen av arbeiderne paa Spitsbergen. I den anledning besluttet forbundet foretar det som ansees nødvendig for at faa arbeiderne paa Spitsbergen og Bjørnøen organisert i tilslutning til forbundet og opta arbeidet for at faa fastsat løns- og arbeidsvilkaarene paa organisationsmæssig maate. Som et ledd i disse bestræbelser besluttet forbundet at utsende meddelelse til alle grube- og anlægsarbeiderforeninger samt faglige oplysningskontorer, at ingen av forbundets medlemmer kan gives tilladelse til at reise til Spitsbergen paa personlige kontrakter.

Man besluttet videre at rette en henstilling til Regjeringen om at paaskynde arbeidet med det offentliges overtagelse av radiotelegrafen paa samtlige steder paa Spitsbergen.

I samme møte besluttet hovedstyret at forhøie kontingensten til forbundskassen med 40 øre pr. uke for heltbetalende og 20 øre for halvtbetalende medlemmer.

I møte 21. juli fik forretningsutvalget hovedstyrets enstemmige bemyndigelse til at indkjøpe Jens Bjelkesgate 15 for en kjøpesum av indtil kr. 106 000.00 + tilhjemlingsomkostninger.

Hovedstyrets møte den 14.—17. oktober var sammenkaldt væsentlig av hensyn til konfliktsituasjonen ved statens anlæg, idet man fandt det paakrævet at drøfte denne sak i samlet hovedstyremøte, da utviklingen har medført at den av statens faste jernbanepersonale reiste lønsaktion i væsentlig grad hadde influert paa anlægsarbeiderkonflikten. Hovedstyret besluttet derfor at henstille til sekretariatet at gjøre avgjørelsen for de faste funktionærer ved jernbanene avhængig av at der ogsaa blev en løsning av anlægsarbeidernes konflikt.

Foruten de her nævnte saker har hovedstyret behandlet en række spørsmål av mere indre organisationsmæssig art.

Protokolkomiteen.

Protokolkomiteen har været samlet til møte i tiden 21.—24. juli til gjennemgaaelse av forretningsutvalgets protokol for tidsrummet 14. januar til 30. juni. Protokollen for andet halvaar er behandlet etter aarsskiftet.

Forretningsutvalget.

Forretningsutvalget har bestaat av Elias Volan, formand, Johs. M. P. Ødegaard, næstformand, A. Ahlstrand, kasserer, Ole M. Stenvik, Ottar Skarheim, Karl Kristiansen og Ingv. Olsen.

Fra 1. oktober, da Volan overtok stillingen som næstformand i Arbeidernes faglige Landsorganisation, har Rich. Hansen været medlem av forretningsutvalget.

Forretningsutvalget har i aarets løp avholdt 54 møter og behandlet 502 løns- og tvistesaker samt 294 saker vedrørende almindelige organisationsspørsmål. Ialt er behandlet 796 saker med en dagsorden der tilsammen har omfattet 1040 punkter.

Hovedkontoret.

I aarets løp er indkommet til forbundets hovedkontor 8632 almindelige breve, 5199 bankobreve og anvisninger.

I samme tidsrum er avsendt 15 559 almindelige breve, 2187 bankobreve, 1432 telegrammer, 3842 tryksaker og 1077 pakker.

Kvartalsrapporten «Arbeidsmanden» er utkommet med 4 nr. med et gjennomsnitlig oplag av 29 000 eksemplarer.

Det skandinaviske samarbeide.

I likhet med tidligere aar har forbundet sendt repræsentanter til de andre skandinaviske lands broderorganisationers kongresser.

Den 19. september aapnedes Svensk Grof- och fabriksarbetareförbunds kongres i Stockholm. Som forbundets repræsentanter møtte Johs. M. P. Ødegaard og A. Ahlstrand.

Den 22. november avholdtes i Kjøbenhavn en konferanse mellem repræsentanter for Dansk Arbejdsmandsforbuds og Norsk Arbejdsmandsforbuds arbeidsledighetskasser til drøftelse av spørsmålet om oprettelse av en gjensidighetsoverenskomst vedkommende arbeidsledighetskasserne, i likhet med hvad man tidligere i en række aar har hat angaaende andre forhold de skandinaviske land imellem. Som repræsentanter møtte Johs. M. P. Ødegaard og Osw. Martinsen. Konferansen resulterte i et forslag til overenskomst som senere er tiltraadt av forretningsutvalget.

Det internationale samarbeide.

Efter indbydelse fra det Hollandske fabrikarbeiterforbund deltok E. Volan og Rich. Hansen i forbundets kongres den 25.—27. oktober. Under denne kongres avholdtes en konferanse, hvor behandles spørsmålet om de skandinaviske lands tilslutning til Den internationale Grov- og Fabrikarbeiterföderation. Forretningsutvalget besluttet at forbundet indmeldes i føderationen regnet fra 1. oktober 1920.

Agitationen.

Til agitationen er der i aarets løp anvendt kr. 28 042.45. Derav er bevilget til de stedlige styrer kr. 13 772.80. Herav fremgaar at en væsentlig del av agitationen har været underhaandsagitation, utført av de stedlige kræfter, idet man paa grund av arbeidsmængden ikke har hat anledning til i nogen større utstrækning at benytte forbundets tillidsmænd til agitationsarbeide, utover hvad der i saa henseende har været mulig i forbindelse med andre reiser i forbundets tjeneste.

manden i Hell—Sunnanbanens ekstraarbeiderforening, hvori han pekte paa nødvendigheten av agitation blandt disse arbeidere og tilbød han sig at ta en agitationstur. Forretningsutvalget hadde oversendt skrivelsen til industrikomiteen til uttalelse.

Industrikomiteen enedes om at uttale, at etter komiteens opfatning hører nærmest jernbanens ekstraarbeidere hjemme i Norsk Jernbaneforbund, hvorfor man ikke finder det paakrævet at Norsk Arbeidsmandsforbund søker at organisere disse arbeidere, idet man mener at Norsk Jernbaneforbund skulde være den nærmeste hertil. Skulde det imidlertid være foreninger av ekstraarbeidere, som ønsker optagelse i forbundet, finder man dog at dette bør imøtekommes, naar det sker paa vedkommende arbeideres eget initiativ.

Spørsmålet om agitation blandt *veiarbeiderne* har i aarets løp været under særskilt behandling. Anlægsarbeidernes industrikomite hadde i et krav til hovedstyret om mere arbeidshjælp inden gruppen pekt paa nødvendigheten av at opta et planmæssig agitations- og organisationsarbeide blandt *veiarbeiderne*. Hovedstyret bevilget derfor i møte den 22. juli kr. 5000.00 til denne virksomhet.

Den 3. august blev der omsendt et cirkulære til alle *veiarbeiderforeninger* med forespørsel om foreningene maatte ha en mand at foreslaa til dette arbeide. Det gik imidlertid meget trægt med besvarelsene fra foreningene. Av 20 foreninger indløp der svar bare fra 6. Saken blev derefter behandlet av industrikomiteen den 11. september. Da man nu var kommet saa langt ut paa eteraaret og det forøvrig hadde været vanskelig at faa en brukbar plan, maatte man stille saken i bero. Saken vil rimeligvis komme op igjen i 1921.

Forhandlingsreiser.

Av reiser som gruppsekretæren har foretat i anledning forhandlinger kan nævnes: 3 reiser til Mørkfoss—Solbergfosanlægget, 1 til Hakavik, 4 til Bergens kraftanlæg, 1 til Aust-Agder, 1 til Embretsfos, 3 til Raanaasfos, 1 til Valdres, 1 til Dovrebanen, 2 til Larvik og Tokleiv kraftanlæg, 1 til Rørosbanen, 3 til Sørlandsbanen, 2 til Stenkjær, 1 til Nore og Tunhøvd, 1 til Bratsbergbanen og 1 reise til Kongsvinger.

Til disse reiser har medgaat 106 dage. Agitations- og forhandlingsreiser i alt 118 dage.

Møter.

Sekretæren har i aarets løp deltatt i 50 forhandlingsmøter, hvorav 22 utenbys og 28 indenbys, 22 mæglingsmøter, hvorav 8 utenbys og 14 indenbys, 42 møter med arbeiderne angaaende arbeidstvister m. v., hvorav 34 utenbys og 8 indenbys, 3 konferanser med jurister, 11 møtedage i industrikomiteen, 2 møtedage i industrikonferansen for statens anlæg, 24 forretningsutvalgsmøter, 5 møtedage i forbundets hovedstyre, 23 sekretariatmøter, 1 møte i Lands-

Anlægsarbeiderenes gruppe.

Industrikomiteen

har bestaatt av Alfr. M. Nilsen, Ivar Smedsmo, Ole A. Berg og Johan Fagerlien.

Komiteen har været samlet til møte 7 ganger med ialt 11 møtedage.

Av saker som har været behandlet kan nævnes: Oversikt over lønsbevægelsen 1919, spørsmål om at reise krav ved statens anlæg, agitation blandt jernbanens ekstraarbeidere, den faglige situation ved anlæggene, arbeidsstans ved statens anlæg og i forbindelse hermed utformning av kravene og opnævnelse av forhandlere, organisationsvirksomheten inden anlægsgruppen og i forbindelse hermed krav til forbundets hovedstyre om øket arbeidshjælp inden gruppen, organisationsformene, forberedelse av industrikonferanse for statens anlæg, oprop om bidrag til de streikende arbeidere ved statens anlæg og bidragenes fordeling til foreningene, agitationen blandt *veiarbeiderne*, eksklusjon av Nore kraftarbeiderforening m. v.

Industrikonferanse for statens anlæg.

Den 9. og 10. september avholdtes en industrikonferanse med repræsentanter for foreningene ved statens jernbane-, kraft- og reguleringsanlæg. Foranledningen hertil var den ved disse anlæg oppståtte konfliktsituasjon. Der møtte 42 repræsentanter for det samme antal foreninger. Der blev fattet en række beslutninger i saken.

Agitation.

Efterhvert som arbeidet med løns- og tvistesaker har øket er det blitt mindre tid til agitation. I 1920 har saaledes gruppens sekretær bare været ute paa 4 mindre agitationsreiser paa tilsammen 12 dage. Herunder holdt han 4 foredrag for 730 tilhørere. Under forhandlingsreiser har han holdt 3 foredrag for 250 tilhørere samt 1 foredrag i Kristiania for 800 tilhørere. Tilsammen 8 foredrag for 1780 tilhørere.

Angaaende agitationen blandt *jernbanens ekstraarbeidere* forelaa der for industrikomiteen i møte den 29. mars en skrivelse fra for-

organisationens repræsentantskap, 2 fællesmøter av samtlige forbundsstyrer, 7 møtedage paa Landsorganisationens kongres og 1 møte i den av kongressen valgte organisationskomité. Ialt har han deltatt i 198 møter.

Sluttelig kan nævnes, at han har været fraværende grundet sygdom i hjemmet i 4 dage. Han har ikke hat nogen ferie. Av aarets 61 sør- og helligdage har han hat fri 30.

Medlemsbevægelsen.

Ved utgangen av aaret 1919 var der inden gruppen 116 foreninger med 7113 medlemmer.

I 1920 er der nedlagt eller overført til andre grupper 22 foreninger. Istedet derfor er der tilkommet 21 nye foreninger.

Ved aarets utgang var der ved statens jernbane-, kraft- og befestningsanlæg 47 foreninger med 3036 medlemmer, 8 ekstraarbeiderforeninger ved (jernbanen) med 316 medlemmer, 19 veiarbeiderforeninger med 349 medlemmer, 41 foreninger ved forskjellige andre anlæg (kraftanlæg m. v.) med 2322 medlemmer. Tilsammen 115 foreninger med 6023 medlemmer.

Der er altsaa en tilbakegang paa 1 forening og 1090 medlemmer. Den væsentligste aarsak til nedgangen i medlemsantal maa søkes i den indtraadte økonomiske krise med derav følgende mindre arbeidsvirksomhet og konflikten ved statens anlæg, som spredte mange medlemmer utover andre kanter av landet, hvor de delvis har tat andet arbeide. Delvis kan det vel ogsaa skyldes at agitationen er blit tilsidesat paa grund av det stadig voksende arbeide med løns- og tvistesaker.

Gruppens administration.

Aar om andet har arbeidsmængden inden anlægsgruppen øket ganske betydelig. Dette er en naturlig følge av at virkefeltet efterhvert er blit større. Flere foreninger er kommet til og der merkes en stigende forstaaelse av at man ogsaa maa *bruke* organisationen for at ivareta sine interesser. Det er heldigvis for længe siden forbi med de dage, da anlægsarbeiderne bare kastet redskapen og forlot arbeidsplassen, saa snart de ikke fant forholdene tilfredsstillende, uten at gjøre forsøk paa at hitføre forbedringer. Nu er der det *organisationsmæssige* arbeide for at *forbedre* forholdene, som der lægges vekt paa. Dette medfører en intensere virksomhet og stadige forsøk paa at finde nye og bedre former for ivaretagelse av sine økonomiske interesser.

Antallet av lønskrav og tvister har været stadig stigende. Mens der saaledes i 1913 kun var indregistrert i forbundet 6 løns- og tvistesaker som angik anlægsarbeiderne, var tallene steget til 76 løns- og tvistesaker i 1919 og til 96 i 1920.

Ved utgangen av 1913 var der 59 foreninger inden gruppen med 3169 medlemmer. I 1919 var tallene vokset til 116 foreninger

med 7113 medlemmer og i 1920 til 115 foreninger med 6023 medlemmer. Nedgangen i 1920 maa ansees at være rent midlertidig. Som man vil se er avdelings- og medlemsantal fordoblet og antallet av løns- og tvistesaker 16 ganger saa stort som dengang gruppesekretæren overtok sin stilling.

Industrikomiteen som var fuldt opmerksom paa at arbeidsmængden nu var blit større end én mand kunde klare, tok derfor op til behandling spørsmålet om mere arbeidshjælp inden gruppen.

Saken oversendtes forbundets hovedstyre ved skrivelse av 21. juli 1920, hvori der gjordes noe rede for utviklingen inden gruppen, og hvor der paavistes at der maatte mere arbeidshjælp til dersom ikke mange av de foreliggende opgaver skulde bli forsømt, og konkludertes der med at hovedstyret skulde anta en mand til agitations- og organisationsarbeide blandt veiarbeiderne samt anta en kontorassistent for anlægsgruppen.

Saken behandles i hovedstyremøte den 22. juli og resulterte i den tidligere omtalte bevilgning av kr. 5000.00 til agitation blandt veiarbeiderne, mens andragendet forøvrig blev avslaat.

For hovedstyrets møte den 17. oktober forela gruppens sekretær et andragende om godt gjørelse for tap av ferie. I en redegjørelse paaviste han at siden der i 1914 besluttedes at tillidsmænd og funktionærer skulde ha 3 ukers ferie aarlig, hadde han i løpet av 6 aar bare hat tilsammen 32 fridage som kunde henregnes til ferie, og hadde han saaledes tilgode 84 feriedage.

Han forlangte derfor at der skulde træffes en ordning, saaledes at tillidsmændene kunde erholde ferie hvert aar i den vanlige ferietid.

Hovedstyret besluttet: Saken gir ikke anledning til nogen forfining fra hovedstyrets side.

Den 6. december sendte han om til gruppens foreninger en redegjørelse for forholdene inden gruppen og anmodet foreningene om at støtte kravet om en sekretær til.

I industrikomiteens møte den 22. december besluttedes det at fremsende nyt krav til hovedstyret om ansættelse af en mand til for anlægsgruppen.

Saken vil bli forelagt hovedstyret i 1921.

Lønsbevægelser og tvister.

A/S Aura.

Den i 1919 oprettede overenskomst blev op sagt til utløp 30. april 1920. Paa grund av at arbeidet praktisk talt er indstillet, blev ingen ny overenskomst oprettet.

Aust-Agder Fylkes Elektricitetsverk.

Arbeidet ved verket bestaar i bygning av kraftledninger omkring i fylket. Arbeidsvilkårene var i længere tid forholdsvis daarlige, hvorfor der høsten 1919 blev reist krav om forbedringer i ar-

Hunsfos nyanlæg.

Her blev der i april maaned truffet en midlertidig ordning med forhøielse av mindstelønnen. Senere blev voldgiftsdommen i bygningsindustrien gjort gjeldende.

Hønefos kraftanlæg.

Her blev der efter 11 dages arbeidsstans i mai maaned truffet avtale om en timeløn av kr. 2.40 og 6 dages ferie. Avtalen gjelder indtil videre.

Istad kraftanlæg.

Her blev der truffet avtale om en mindsteløn for dagarbeide av kr. 2.50 pr. time og for akkordarbeide kr. 2.25 pr. time om dagen og kr. 2.80 pr. time for natskift. Vi har ikke kunnet faa nogen oplysninger om hvad der var gjeldende tidligere, ei heller om der blev gjennemført ferie og hvorvidt overenskomsten gjelder paa nogen bestemt tid eller ikke. Arbeidernes interesser har for anledningen været ivaretat av Molde og Omegns Samorganisation.

Kampfos kraftanlæg.

Ved forhandlinger blev mindstelønnen i januar maaned forhøjet fra kr. 1.80 til kr. 2.25 pr. time. Videre gjennemførtes 9 dages ferie. Senere paa året blev der reist nyt lønskrav, hvilket medførte en arbeidsstans som varte fra 24. juni til 23. september. Resultatet blev at overenskomsten ved Raanaasfosanlægget blev gjort gjeldende. Mindstelønnen blev den samme som før, hvorimot feriedagenes antal forsøkedes fra 9 til 12. Desuten opnaaddes et beløp av kr. 100.00 til ferieophold for hver av barakkekokkene. Overenskomsten gjelder til 31. december 1921.

Mørkfos — Solbergfosanlægget.

I januar maaned opstod der tvist ved Mørkfos om godtgjørelse i henhold til gjeldende reglement for ufrivillig skoft. Arbeidet blev nemlig staaende i nogle dage paa grund av mangel paa kraft. For den tid som arbeiderne maatte skofte forlangte de godtgjørelse, hvilket krav anlægget imidlertid motsatte sig. Der blev saa besluttet arbeidsstans, men inden den kom til utbrudd, bøiet anlæggets ledelse sig og arbeidernes krav blev indrømmet.

I november maaned blev der reist lønskrav ved anlægget. Forhandlinger blev optat i december maaned, saken blev ikke avsluttet inden aarets utgang.

Namsos kommunale kraftanlæg.

Her blev der ved stedlige forhandlinger opnaadd en forhøielse av mindstelønnen fra kr. 2.00 til 2.25 + et høifjeldstillæg av 25 øre pr. time. Vi savner underretning om hvorvidt der blev gjennemført ferie. Avtalen gjelder indtil videre.

Nomelands kraftanlæg.

Efter stedlige forhandlinger blev mindstelønnen forhøjet fra kr. 1.70 til kr. 2.00 pr. time. Ferien blev sat til 6 dage efter 6 maaneders tjeneste med tillæg av 1 dag for hver maaned indtil 12 dage efter 12 maaneders tjenestetid. Forbundet tilskrev foreningen og anmodet den om at forsøke at faa gjennemført en bedre avtale, men dette saa foreningen sig ikke i stand til at kunne gjøre. Den trufne avtale gjelder indtil videre. Der var ingen arbeidsstans.

Nord-Trøndelag Elektricitetsverk.

Her blev der ved forhandlinger i Stenkjær i mai maaned truffet avtale om forhøielse av mindstelønnen fra kr. 1.80 til kr. 2.25 pr. time. Videre fastsattes en ferie av 6 dage efter 6 maaneders tjeneste med tillæg av 2 dage for hver maaned indtil 12 dage efter 9 maaneders tjeneste. Ferielønnen fastsattes til 40 pet. over den til enhver tid gjeldende mindsteløn. Overenskomsten gjelder til 31. mai 1921. Der var ingen arbeidsstans.

Nordland Portland Cementfabriks anlæg.

Ved forhandlinger mellem selskapet og Tysfjord faglige Samorganisation blev der fastsat overenskomst med mindsteløn av kr. 1.80 pr. time for Arbeidsmandsforbundets medlemmer. Overenskomsten omfatter ogsaa fagarbeiderne, for hvilke der er fastsat en noget høiere mindsteløn. I overenskomsten er medtagt de gamle feriebestemmelserne om en ukes ferie efter 6 maaneders tjeneste. Overenskomsten gjelder til 1. maj 1921. Der var arbeidsstans fra 22. mai til 19. juni 1920.

Efter konferanse med Træarbeiderforbundet endes vi om at tilskrive hver vore avdelinger med anmodning om at søke gjennemført en bedre avtale. Herpaa har vi intet svar mottat.

Nyanlægget — Thamshavn.

Den gamle overenskomst blev opsagt av selskapet. Der blev ikke oprettet ny overenskomst.

Raanaasfosanlægget.

Ved Raanaasfosanlægget har der i aarets løp været en række arbeidstvister, som imidlertid alle er blit løst ved forhandlinger. For det første hadde vi en tvist angaaende dyrtidstillæg til 2 akkordlag. Tvisten hadde paagaat helt siden høsten 1918 og hadde vi under overveielse at bringe saken for retten. Det endte imidlertid med, at anlægget ved forhandlinger i mars maaned indrømmed arbeidernes krav. Videre hadde vi en tvist angaaende forstaelsen av feriebestemmelserne i overenskomsten av 1919, idet anlægget utbetalte mindstelønnen under ferietiden. Det var hensigten at indbringe saken for Arbeidsretten. Imidlertid faldt der dom i Arbeidsretten i en lignende tvist mellem Jern- og Metalarbeiderforbundet og Fr.stad

mek. Verksted. Efter dette gik anlægget med paa at beregne feriepengene efter arbeidernes gjennemsnitlige fortjeneste eller om arbeiderne saa maatte ønske efter 40 pct. tillæg til mindstelønnen. Arbeiderne akcepterte sidstnævnte alternativ, hvorefter efterbetaling af nævnte procenttillæg fandt sted. Senere opstod en tvist om hvordan man skulde forholde sig med det i overenskomsten av 1919 fastsatte dyrtidstillæg. Anlægget vilde beregne tillægget ind i akkord-fortjenesten, mens arbeiderne fremdeles vilde ha tillægget utbetalt ved siden af hvad de ellers tjente. Resultatet blev, at det overlates til Samorganisationen at ta bestemmelse om paa hvilken maate tillægget skulde utbetales.

I møte i Samorganisationen besluttedes det at bibeholde den tidligere ordning.

I februar maaned forela vi for Socialdepartementet et spørsmaal om hvorvidt loven om arbeidstiden ogsaa skulde gjælde barakkekokkene ved anlægget. Departementet besvarste spørsmål t benegtede.

I juli maaned blev der ved forhandlinger oprettet ny tarifavtale. Mindstelønnen forhøiedes fra kr. 1.20 + et dyrtidstillæg av kr. 0.60 til kr. 2.25 pr. time. Der fastsattes en ferie af 12 dage efter 12 ukers tjeneste. Fravær paa grund af sygdom eller militær-tjeneste i et tidsrum af indtil 42 dage, fratrækkes ikke i tjenestetiden. Lønnen for ferien beregnes med et beløp som ligger 40 pct. over den til enhver tid gjældende mindsteløn. Avtalen gjælder til 31. mars 1922. Videre gjennemførtes overenskomst for barakkekokkene, hvilke er organiserte i sin egen forening. Der blev fastsat en løn av kr. 50.00 for hver hovedrengjøring, samt en løn for den almindelige rengjøring svarende til det beløp som arbeiderne betaler i barakketræk. Videre fastsattes en ferie af 14 virkedage efter 6 maaneders tjeneste ved anlægget. Feriepengene beregnes efter den løn som kokkene gjennemsnitlig har opbebaaret saavel i barakketræk som kokkeløn, og utredes helt av anlægget.

Rautos fabrikkers anlæg.

Efter en arbeidsstans som varte fra 17.—29. juli enedes n n om en forhøielse av mindstelønnen fra kr. 1.80 til kr. 2.05 pr. time, samt 12 dages ferie efter 12 ukers tjeneste. Overenskomsten gjælder til 31. mars 1922.

Solvbergfaldet (Salvesen & Thams).

Efter forhandlinger mellem anlægget og Skjenaldalens Arbeidsmandsforening blev der i oktober maaned truffet avtale om forhøielse av mindstelønnen fra kr. 1.60 til kr. 2.00 pr. time. Avtalen gjælder indtil videre. Der var ingen arbeidsstans.

A/S Saudefaldene.

I løpet av 1ste kvartal var der to gange inrapportert til forbundet tvist om trakasseringer. I begge tilfælder blev saken ordnet

etter en kortere arbeidsstans. Senere reistes krav om ferie, hvilket gjennemførtes til arbeidernes tilfredshet. Forøvrig har der ved anlægget ikke været nogen overenskomst, men har arbeiderne ved sin optræden paa arbeidsplassen til enhver tid varetat sine interesser.

Den 31. oktober brændte der ned en barakke ved Sandvand. Herunder mistet de arbeidere som bodde i barakken penger og eindede til en samlet værdi av ca. 16 000 kroner. Der blev oversendt krav til anlægget om erstatning. Saken var ikke avgjort ved aarets utgang.

Skar kraftanlæg.

Ved stedlige forhandlinger opnaaddes en forhøielse av mindstelønnen fra kr. 1.90 til kr. 2.25 pr. time, samt 12 dages ferie efter 12 ukers tjenestetid. Overenskomsten, som skulde gjælde indtil videre, blev senere op sagt av anlægget til utlop 1. januar 1921.

Tokleiv kraftanlæg.

Her opstod der tidlig paa aaret en tvist om avskedigelse. Efter forhandlinger i Larvik med anlæggets overingeniør blev tvisten ordnet. Senere overgik anlægget til Vestfold fylke, og blev der da optat forhandlinger om tarifavtale. Mindstelønnen forhøiedes fra kr. 2.00 til kr. 2.25 pr. time og blev der fastsat 12 dages ferie efter 12 ukers tjeneste. Avtalen gjælder indtil videre.

Trondhjems komm. Elektricitetsverk.

Høsten 1919 opstod der tvist om avskedigelse av foreningens formand. Dette foranlediget forbundet til at iverksætte blokade for tilgang av ny arbeidskraft, hvorefter anlægget maatte gaa med paa at gjenindta formanden i arbeidet.

Senere blev der oprettet tarifavtale, hvorefter mindstelønnen forhøiedes fra henholdsvis kr. 1.75 m. og kr. 1.95 til kr. 2.20 pr. time. Der fastsattes 12 dages ferie efter 6 maaneders tjenestetid. Avtalen gjælder til 1. juli 1921.

Videre opstod der en tvist om forstaelsen av feriebestemmelserne i den nye overenskomst. Saken, som besluttedes indbragt for Arbeidsretten, var ikke avgjort ved aarets utgang.

A/S Tyinfaldene.

Forbundet forela for foreningen spørsmålet om hvorvidt man skulde gaa til opsigelse av overenskomsten. Foreningen fandt imidlertid ikke at kunne foreta opsigelse.

Vaagsfjord kraftselskap.

Efter en arbeidsstans som varte fra 1. til 23. juni blev der oprettet overenskomst, hvorefter mindstelønssatsene forhøiedes fra henholdsvis kr. 1.65, 1.75 og 1.80 til kr. 2.00 og 2.10 pr. time. Der fastsattes 6 dages ferie efter 6 maaneders tjeneste. Overenskomsten gjælder til 21. juni 1921.

Vinger kommunale kraftanlæg.

Til at begynde med var mindstelønnen ved dette anlæg nede i kr. 1.30 pr. time. Ved forhandlinger i mars maaned blev man enig om, at tarifoverenskomsten for sten-, jord- og cementarbeiderne i Kristiania skulde være gjældende. Efter at voldgiftsdommen i bygningsindustrien var faldt, blev der oprettet ny overenskomst, hvorefter mindstelønnen blev kr. 2.00 pr. time, samt fastsattes en ferie af 12 dage efter 12 ukers tjeneste. Overenskomsten skulde gjælde til 1. januar 1921. Der var ingen arbeidsstans.

Vittingfos og Brufos kraftanlæg.

Her blev der truffet aftale om forhøielse af mindstelønnen fra kr. 1.80 til kr. 2.25 pr. time, samt 6 dages ferie efter 6 maaneders tjeneste med tillæg af 2 dage for hver maaned indtil 12 dage efter 9 maaneders tjeneste. Fravær paa grund av sygdom eller militærtjeneste i et tidsrum af indtil 42 dage, fratrækkes ikke i tjenestetiden. Der var arbeidsstans fra 15.—31. mai. Aftalen gjælder indtil videre.

Voldens kommunale Elektricitetsverk.

Høsten 1919 opstod der tvist om trakassering af de organiserte arbeidere ved anlægget. Likesaa vilde ikke anlægget respektere den gjældende overenskomst. Efter en arbeidsstans, som varte fra 27. december 1919 til 24. januar 1920 maatte anlægget gaa med paa at gjenindta de organiserte arbeidere og at respektere overenskomsten.

Norges Statsbaner.

Bergens distrikt.

Arbeiderne ved jernbanens anlægsarbeide ved Vossebanen og i omegn av Bergen reiste krav om at de samme bestemmelser angaaende løns- og arbeidsvilkaar, som var gjældende ved Statens anlæg, ogsaa skulde gjøres gjældende for disse arbeidere. Kravet blev indvilget.

Gjøvikbanen.

Her blev det av ekstraarbeiderne reist krav om forbedringer i arbeidsvilkaarene. Det resulterte i at daglønsbetalingen blev hævet fra kr. 1.50 til kr. 1.80 pr. time. Mindsteløn i akkord fastsattes til kr. 1.50 pr. time. Der gjennemførtes ferie overensstemmende med bestemmelsene ved Statens anlæg. Aftalen gjælder indtil videre. Der var ingen arbeidsstans.

Hell—Sunnanbanen.

Her blev det av ekstraarbeiderne reist krav om forbedring av arbeidsvilkaarene. Imidlertid drog det noksaa længe ut inden der kunde opnaaes en avgjørelse. Man blev derfor enig om at avvente jernbanestriken og søke kravet løst i forbindelse med denne. Som

bekjendt endte jernbanestriken med nederlag, og ekstraarbeiderne ved Hell—Sunnanbanen og ved Merakerbanen (hvilke ogsaa var interessert i de samme krav) delte skjæbne med det øvrige jernbanepersonale.

Randsfjordbanen.

Her blev der i mai maaned for arbeiderne ved Skjærdalsbroens ombygning gjennemført en timeløn av kr. 2.00, samt familietillæg av kr. 1.00 for hustru og kr. 0.50 for hvert ufersorget barn pr. dag. For ekstraarbeidere ved linjen gjennemførtes kr. 14.00 pr. dag, samt familietillæg som ovenfor nævnt. Videre gjennemførtes ferie efter de samme regler som ved Statens anlæg. Aftalen gjælder indtil videre. Der var ingen arbeidsstans.

Rørosbanen.

For en del arbeidslag ved Rørosbanen blev der i august maaned fastsat en dagløn av kr. 2.00 pr. time. Desuden har der ved Rørosbanen ogsaa forekommet en del andre tvister som dels har blit ordnet ved stedlige konferanser og dels efter korrespondanse mellem forbundet og arbeidsledelsen.

Sag-, tomt- og impregneringsanstalten i Drammen.

Her blev der i januar maaned reist krav om at den gjældende timeløn skulde betragtes som mindsteløn paa akkord. Kravet blev indvilget. Senere blev der reist nyt krav om forbedringer av lønsvilkaarene, ferie m. v. Dette krav førte til en noksaa langvarig arbeidsstans. Imidlertid hadde ogsaa Sag-, Tomt- og Høvleri arbeiderforbundet reist krav ved en række av Statens sagbruk og impregnéringsanstalter, hvorfor en fællesoptræden blev istandbragt, og blev det overladt til nævnte forbund at ordne saken i sin helhet, hvorefter arbeiderne stiftet avdeling i tilslutning til dette forbund.

Jernbanestriken.

Under jernbanestriken kom ogsaa en del av forbundets medlemmer ut i konflikt. Først under konflikten i Trondhjems distrikt, hvor ekstraarbeiderne ved Rørosbanen, Hell—Sunnanbanen og Merakerbanen blev beordret at nedlægge arbeidet. Senere, da den almindelige jernbanestrikk utbrøt, maatte ca. 750 av forbundets medlemmer nedlægge arbeidet. Blandt disse befandt sig anlægsarbeidere og andre ekstraarbeidere, rengjøringskvinder m. v.

Statens anlæg.

Arbeidsindskrænkning, overflytning m. v.

Ved arbeidets indskrænkning ved Sørlandsbanens 1. og 2. avdeling overflyttet en del arbeidere til Sørlandsbanens 8. avdeling ved Kragerø. Imidlertid opstod der tvist om bestemmelsene om overflytning, idet arbeiderne kun fik godtgjørelse for jernbanefragten,

men ikke for dampskibsfragten. Da dette imidlertid ikke kunde betragtes som overflytning fra et anlæg til et andet, men som skiftning av arbeidsplads ved samme anlæg, gjorde vi gjeldende at ogsaa dampskibsfragten og eventuelle skydsomkostninger skulde utredes af anlægget.

Ved henvendelse til Hovedstyret for Statsbanene fik vi medhold i vor fortolkning af bestemmelsen.

Arbeidstidens inddeling.

Fra forskjellige anlæg i nærheten av de større byer fremkom der krav om en forandring av arbeidstidens inddeling saaledes, at man kunde faa anledning til at slutte tidligere om lørdagen end de andre ukens dager. Kravet blev oversendt Hovedstyret for Statsbanene og blev imøtekommel under revisionen av arbeidsreglementet ved Statens anlæg.

Dobbeltsporet Kristiania—Ljan.

Her opstod der i mai maaned tvist om akkordprisen paa et arbeide. Det viste sig nemlig, at arbeidsledelsen ikke kunde faa arbeiderne til at overta en akkord som var forladt av et akkordlag paa grund av uenighet om betingelsene. Arbeidsledelsen fik derfor den opfatning, at arbeidet var blokert av foreningen og stillet krav om, at den formentlige blokade skulde ophæves. Da imidlertid foreningen nølet med at ta sig av saken, erklærte arbeidsledelsen lockout fra 7. juni. Da lockouten var ulovlig, henvendte vi os til en advokat. Denne indkaldte partene til konferanse og ved en av advokaten foretagen mægling blev der truffet en ordning, saaledes at lockouten kunde hæves.

Dovrebanens 4. avdeling.

Her opstod der i april maaned tvist om akkordpriser m. v., hvilket førte til at arbeidet blev nedlagt paa grustippen. Efter nogen faa dages stans blev saken tilfredsstillende ordnet.

Hakavik kraftanlæg.

Her opstod der i februar maaned tvist om akkordbetalingen ved transporten paa anlæggets heisebane. Tvisten førte til blokade av vedkommende arbeide. Der opnaades i mars maaned enighet, hvorunder arbeidernes krav i det væsentlige blev indrømmet.

Kristiania Østbanestations utvidelses grustak.

Her blev der av arbeiderne i april maaned reist krav om forhøielse av dagløn og akkordprisen. Vi savner underretning om resultatet.

Linjebruddet ved Smørsten pr. Holmestrand.

Et arbeidslag hadde været beskjæftiget med rensning og balastering i en tunnel. Da de var færdig hermed og skulde overta andet arbeide, vilde arbeidsledelsen slaa ned timelønnen fra kr. 2.25

til kr. 2.00 pr. time. Da arbeiderne ikke kunde gaa med herpaa, og arbeidsledelsen fastholdt sit standpunkt, blev arbeidet nedlagt den 17. april. Der var gjentagne gange forhandlinger og mægling uten at man kunde komme til enighet. Konflikten paagik fremdeles ved aarets utgang.

Nore kraftanlæg.

Her blev der i januar maaned reist krav om fjernelse av en streikbryter, og da arbeidsledelsen ikke vilde imøtekommee kravet, blev pladsene opsgaet. Efter en del forhandlinger og konferanser blev imidlertid opsigelsen af pladsene tat tilbage, og endte det med at saken blev stillet i bero.

Numedalsbanen.

Vaaren 1920 blev der igangsat en del forberedende arbeide ved Numedalsbanen. Det viste sig imidlertid at arbeiderne blev tilbuddt meget daalige arbeidsvilkaar, hvorfor arbeidet ved 4. avdeling blev nedlagt i mai maaned og avdelingen blokert. Saken var ikke ordnet ved aarets utgang.

Sunnan—Grongbanens 1. avdeling.

Her opstod der i mars maaned tvist om fjernelse av to mand grundet ukolleial opträden. Efter en liten rask aktion fra foreningens side blev kravet imøtekommel.

I juni maaned opstod der tvist om betalingen for dagarbeide og ekstraarbeide i akkord. Da der ikke kunde opnaaes enighet, frasa akkordformændene sig sine stillinger, hvorved en del akkordlag blev uten formænd. Dette førte til at en stor del av arbeiderne blev avskediget med den begrundelse, at man ikke kunde drive arbeidet uten akkordformænd. Arbeidsstans indtraadte 21. juni. Da de øvrige arbeidere erfarte hvordan forholdet var, nedla ogsaa disse arbeidet, saaledes at der tilsidst blev fuldstændig arbeidsstans ved hele Sunnan-Gronbanen. Konflikten blev slaat sammen med en senere konflikt ved en del andre anlæg, hvilken vi skal omtale nedenfor, og var ikke avsluttet ved aarets utgang.

Sørlandsbanens 2. avdeling.

Her opstod der paa forsommaren tvist om arbeidstid og procentillæg, idet arbeidsledelsen negtet at utbetale tillæg for natsskift der hvor arbeidet dreves bare med et skift, men saaledes at dette strakte sig utover kvelden og natten. Saken fik en avgjørelse paa tilfredsstillende maate under revisionen av reglementet ved Statens anlæg.

Sørlandsbanens 4. avdeling.

Ved denne arbeidsplads var arbeidsforholdene helt fra den tid arbeidet blev igangsat meget daalige. Imidlertid forbedret de sig

en smule ved revisionen av arbeidsvilkårene i 1918 og 1919, dog ikke mere end at de sammenlignet med andre anlæg fremdeles maatte anses som daarlige. I første kvartal 1920 opnaadde arbeiderne en meget ringe fortjeneste, hvilket skapte en sterk misnøie. Der blev fra de forskjellige arbeidslag gjort forsøk paa at faa hævet arbeidspriene, men da dette viste sig meget vanskelig, vilde de tre foreninger, som er ved denne avdeling, gaa til arbeidsstans i april maaned. Dette maatte vi imidlertid fraraade dem. Og paa et fællesmøte av alle tre foreninger den 25. april blev det besluttet ikke at gaa til arbeidsstans. Derimot besluttet man at blokere avdelingen for tilgang av ny arbeidskraft i den hensigt at man litt etter hvert skulde kunne fremtvinge bedre accordbetingelser. Imidlertid reiste arbeidsledelsen krav om at blokaden for tilgang av ny arbeidskraft skulde hæves. Da foreningene ikke uten betingelser kunde gaa med herpaa, erklærte Staten lockout ved avdelingen fra 19. juni. Dette i forbindelse med en del andre ting, som vi nedenfor skal omtale, foranlediget organisationen til at erklære arbeidsstans ved en del andre anlæg, hvorom nærmere senere. Konflikten paagik fremdeles ved aarets utgang.

Trondhjems stationsarrangement.

Her blev der i juni maaned reist krav om høiere løn for dagarbeidet. Da der ikke ved forhandling kunde opnaaes en tilfredsstillende ordning blev der iverksat arbeidsstans den 10. juni. Konflikten paagik fremdeles ved aarets utgang, idet den blev medtatt under den almindelige konflikt ved Statens anlæg.

Vassdragsvæsenets forbygningsarbeide mot Brummunddalen.

Allerede i mai maaned 1919 blev der reist lønskrav ved dette arbeide. Kravet førte imidlertid dengang ikke til noget resultat. Det blev optat paany i 1920 og resulterte i at mindstelønnen paa accord blev fastsat til kr. 1.40 og kr. 1.50 og daglønsbetalingen til kr. 1.80 pr. time. Der var ingen arbeidsstans.

Konflikten ved Statens anlæg.

Den 8. mars 1920 tilskrev Valøk Jernbanearbeiderforening forbundet og meddelte at den hadde besluttet at reise lønskrav og henstillet foreningen til anlægsarbeidernes industrikomite om at denne maatte ta sig av saken og foranledige at kravet kunde bli reist ved alle Statens anlæg. Saken behandledes av industrikomiteen den 29. mars. Industrikomiteen kom under sine overveielser til det resultat at den faglige situation laa noksaa ugunstig an for nærværende, hvorfor utsigtene til at kunne gjennemføre lønsbevægelse ved Statens anlæg i øieblikket var meget smaa. Paa den anden side mente industrikomiteen, at man ikke hadde adgang til at mottatte sig at krav blev reist, forsaavidt dette var medlemmenes bestemte vilje.

Dersom krav skulde stilles, var industrikomiteen av den opfatning, at kravet burde gjælde samtlige anlæg som indgaar under

arbeidsreglementet av 1919. Forsaavidt der skulde bli spørsmål om arbeidsstans, var man tilbøielig til at foreslaa, at stansen bare blev at iverksætte paa de steder, hvor forholdene laa slik an, at en arbeidsstans vilde kunne ha nogen virkelig betydning. Man fæstet sig særlig ved Dovrebanen, idet man var klar over, at det gjaldt for Staten at faa dette anlæg færdig i indeværende aar, hvorfor en arbeidsstans her vilde virke særlig generende for Staten. Forøvrig maatte det bli at undersøke, hvorvidt der eventuelt maatte være andre steder, hvor lignende hensyn kunde spille ind.

At iverksætte arbeidsstans ved alle anlæg fandt industrikomiteen for nærværende utilraadelig, men ventet man, at dersom man iverksatte en partiell blokade som ovenfor antydet, vilde det være rettere, at de arbeidere som ikke blev inddrat i konflikten, ydet de i konflikten deltagende medlemmer en ekstra økonomisk støtte.

Gruppsekretæren fik i opdrag at foreta en reise til Dovrebanen for nærmere at konferere med de stedlige styrer om saken, likesom han ogsaa fik i opdrag at søke istandbragt møte med de stedlige styrer, eventuelt andre fællesmøter med repræsentanter fra foreningene ved de øvrige anlæg for indhentelse av oplysninger og planlæggelse av en eventuel aktion.

Man besluttet at forelægge saken for forretningsutvalget med forespørsel om, hvorvidt det vilde gi sin tilslutning til den fremgangsmaate som foran er anført.

Forretningsutvalget gav de foran fremholdte synsmaater sin tilslutning.

Som av industrikomiteen besluttet, reiste anlægsgruppens sekretær til Dovrebanen og hadde møter med de stedlige styrer — paa nordre del langfredag og paa søndre del 2. paaskedag. Under sakens behandling i styrene kom disse til det resultat, at man for tiden ikke burde reise lønskrav ved Statens anlæg, men at man ved anden kamptaktik paa arbeidspladsen burde søke at holde lønsnivaat saa høit som mulig.

Saken omsendes derefter til de enkelte foreninger som alle, paa et par undtagelser nær, sluttet sig til de stedlige styrers opfatning. Hermed blev saken stillet i bero indtil videre.

Senere mottok vi fra Nore Kraft Arbeiderforening en skrivelse datert 29. april 1920, hvori meddeltes, at Nore Kraft Arbeiderforening og Tunhøvd Anlægsarbeiderforening hadde reist krav om forhøielse av mindstelønnen til kr. 2.50 pr. time. En komité paa tre medlemmer hadde forelagt kravet for arbeidslederen, som igjen hadde forelagt saken for vassdragsdirektøren. Denne hadde git et avslaaende svar bl. a. med den begrundelse, at spørsmålet om mindstelønnen maatte behandles under et for samtlige statens anlæg.

Foreningen ønsket derfor at høre vor mening om hvorvidt vi trodde at et lønskrav kunde løses for Nore kraftanlæg uten forbindelse med de øvrige anlæg.

Vi svarte foreningen ved skrivelse av 7. mai og redegjorde utførlig for vort syn paa saken og uttalte, at det vilde bli yderst vanskelig at kunne faa en lønsrevision ved et enkelt anlæg, men

maatte dette i tilfælde ske for alle anlæg under ét, da ogsaa de hittil gjældende bestemmelser har været gjældende for alle anlæg.

Videre redegjorde vi for spørsmaalets behandling paa Dovrebanen og det resultat man der var kommet til, hvorav tydelig fremgik, at vi ikke godt kunde anbefale at krav blev reist, da vi mente, at man vilde møte særlige vanskeligheter. Vi uttalte dog, den forøvrig selvsagte ting, at dersom medlemmene ved Nore kraftanlæg ikke kunde slutte sig til den opfatning som var gjort gjældende, maatte vi allikevel forsøke at reise krav ved Nore.

Den 20. mai fik vi telegram fra Tunhøvd Anlægsarbeiderforening med anmodning om at sekretæren for anlægsgruppen maatte komme til Nore snarest for at opta forhandlinger, da der var utsigt til konflikt.

Den 26. mai reiste sekretæren derop og hadde møte med Tunhøvd Anlægsarbeiderforening den 27. mai.

Man drøftet den foreliggende situation og herunder redegjorde sekretæren utførlig for foran nævnte synsmaater. Møtet endte med at der fattedes saadan beslutning:

»Det henstilles til sekretæren for anlægsgruppen at henvende sig til vassdragsdirektøren, eventuelt departementet, med krav om forhøielse av daglønsbetalingen ved Vassdragsvæsenets kraft- og reguleringsanlæg og søke forhandlinger herom optat snarest.

Samtidig henstilles om at bringe paa det rene, om departementet er villig til at opta forhandlinger om forhøielse av akkordmindstelønnen samt forbedring af feriebestemmelserne for Vassdragsvæsenets anlæg.

Forsaavidt man møter avslag paa det sidstnævnte spørsmaal, anmodes anlægsarbeidernes industrikomite om at foranledige, at disse spørsmaal optages ved alle Statens anlæg.

For daglonsspørsmaalets vedkommende indrapporteres saken straks til Landsorganisationen med anmodning om godkjendelse til at opsi pladsene, forsaavidt ikke tilfredsstillende resultat opnaaes.»

Dette forslag blev forelagt Nore Kraft Arbeiderforening i møte den 28. maj. Foreningen sluttet sig enstemmig til dette forslag. Senere blev forslaget ogsaa tiltraadt av Hakavik Fagforening.

Under møtene ved Tunhøvd og Nore fremholdt sekretæren, at det var industrikomiteens opfatning, at forsaavidt saken utviklet sig til konflikt ved Statens anlæg, saa vilde det være meningsløst at gaa til konflikt over hele linjen.

De arbeidere som omfattedes av kravene, men som slap at streike, burde da yde de streikende kamerater en ekstra økonomisk støtte. Paa denne maatte vilde allikevel byrdene fordeles paa alle.

Denne plan blev ikke motsagt i Nore Kraft Arbeiderforening.

Den 17. juni avholdtes forhandlingsmøte i Arbeidsdepartementet angaaende kravene fra medlemmene ved Vassdragsvæsenets kraft- og reguleringsanlæg. Kravene blev avvist med den begrundelse som allerede tidligere var git av vassdragsdirektøren og som vi forutsaa, nemlig, at de gjældende bestemmelser omfattet alle Statens anlæg, og at man derfor ikke kunde avvike fra disse bestemmelser ved en del av anlæggene.

Skulde man nu ha fulgt de beslutninger som var fattet i Tunhøvd—Nore Kraft og Hakavik arbeiderforeninger, saa maatte man straks ha erklært streik ved disse anlæg. Dernæst maatte man ha omsendt til samtlige foreninger ved Statens jernbaneanlæg forslag om at reise krav om høiere mindsteløn og forandring av feriebestemmelserne. Forslag herom vilde naturligvis blit vedtatt av de allerfleste foreninger, saa meget mer som den faglige situation i sin almindelighet nu havde bedret sig en del, idet der dels ved forhandlinger og dels ved voldgiftsdomme var opnaadd betydelige lønstillæg ved en række arbeidspladser i landet.

Imidlertid var der i mellemtiden foregaat forskjellige ting omkring ved Statens anlæg, som bevirket at man ikke kunde vente paa en omsendelse av forslaget fra Nore til samtlige foreninger. Vi henviser i saa maate til foranstaende avsnit som omhandler løns- og tvistesaker. Specielt henvises til avsnittet om Sørlandsbanens 4. avdeling, hvor det meddeles at Staten iverksatte lockout den 19. juni — altsaa to dage efter at forhandlingene i Arbeidsdepartementet var avbrutt uten resultat.

Disse Statens lockoutlyster kunde man ikke staa ganske rolig og se paa. Noget maatte foretages som mottræk. Og da der jo forelaa henstilling fra Nore om at foranledige at der blev reist lønskrav for samtlige anlæg, og man følte sig overbevist om at dette ved en eventuel omsendelse til foreningene vilde bli vedtatt, besluttet man derfor at erklære arbeidsstans hurtigst mulig og samtidig fremsende kravene til myndighetene.

Som mindstelønskrav besluttet man at sætte op kr. 2.50 pr. time med et høifeldstillæg av kr. 0.30 pr. time. Det var forudsætningen at det hittil gjældende forsørgelsestillæg skulde falde bort. Likesaa var det forudsætningen at der kræves samme sats for alle arbeidere over 18 aar.

Man besluttet at kræve de nuværende feriebestemmelser ved Statens anlæg revideret, saaledes at der kræves 12 virkedages ferie med ferieløn svarende til 40 pct. over den til enhver tid gjældende akkordmindsteløn likt for alle arbeidere.

Der besluttedes videre at kræve fuld løn under sygdom i indtil 3 maaneder.

Besluttedes at henstille til forhandlerne i forbindelse med foran nævnte krav at søke løst alle foreliggende tvister ved Statens anlæg.

Med forretningsutvalgets og sekretariats godkjendelse besluttedes at iverksætte arbeidsstans ved Dovrebanen fra og med 25. juni. Riksmaeglingsmanden nedla forbud mot arbeidsstans indtil mægling var forsøkt.

Mægling blev optat 28. juni og fortsattes dels ved direkte forhandlinger mellem partene og dels ved mægling ogsaa næste dag. Man kom ikke til enighet. Statens repræsentanter negtet bestemt at gaa med paa ethvert tillæg til mindstelønnen.

Da mæglingen saaledes maatte avbrytes uten resultat, blev arbeidet stanset ved Dovrebanen den 7. juli. Videre besluttedes at iverksætte arbeidsstans den 10. juli ved følgende anlæg:

Sørlandsbanens 1. og 2. avdeling,
Notoddens stationsarrangement,
Kr.a Østbanestations utvidelse og
Hakavik Kraftanlæg.

Her vil det spørsmål reise sig: Hvorfor blev ikke Nore Kraftanlæg medtatt, ti fra medlemmene forelaa der jo allerede længe i forveien andragende om godkjendelse til at gaa til arbeidsstans? Og det var jo egentlig foreningene i Nore som i første række hadde reist kravene?

Hertil er at svare: En arbeidsstans ved Nore ville ikke kunne ha nogen virkning. Fra forskjellige hold hævet der sig endog røster om at indstille arbeidet ved dette anlæg, da det blev for dyrt i disse tider. Derimot ville det være praktisk politik at kunne ha medlemmene i arbeide ved More, saaledes at disse i fællesskap med andre kunde støtte de kjæmpende kamerater økonomisk.

Riksmæglingsmanden indkaldte til ny mægling den 3. august. Statens repræsentanter var fremdeles like stivnakket og negtet ethvert tillæg til mindstelønnen, og mæglingen sluttet uten resultat.

Vi har før fremholdt, at den gang konflikten blev iverksat, var den faglige situation en god del forbedret i motsætning til den gang spørsmålet om at stille krav første gang var under behandling ved Dovrebanen. Allikevel følte vi os ikke ganske sikker paa at anlægsarbeiderne ved egen hjælp ville kunne drive kravene igjennem. Vi konfererte derfor straks med Landsorganisationens formand og mindet om at organisationens taktik tidligere hadde gått ut paa at hindre langvarige «sultestreiker». Vi maatte derfor kunne gjøre regning paa sympatistreik fra Landsorganisationens side dersom det viste sig at konflikten ville trække i langdrag. Heri var formanden fuldstændig enig.

Da saa mæglingen efter en maaneds streik var avbrutt for anden gang og uten resultat, blev spørsmålet om sympatistreik tat op i Landsorganisationens sekretariat. Her besluttedes det at iverksætte sympatistreik blandt havne- og transportarbeiderne og at stanse kystfarten fra 15. august.

Da riksmæglingsmanden blev varslet herom henstillet han til Landsorganisationen om at streiken maatte bli utsat, saa vilde han sammenkalde partene til ny mægling og vilde han stille et forslag.

Den slags henstillinger bruker ofte at bli imøtekommel og i dette tilfælde mente man, at dersom mæglingsmanden stilte et forslag som kunde forelægges til avstemning, saa var der en mulighed for at man kunde slippe at kaste andre grupper ind i kampen.

Mægling blev avholdt den 23. og 24. august, men Statens repræsentanter var like avvisende som før og mæglingsmanden ville ikke stille noget forslag, som hans tiltsagn var, og holdt os altsaa paa en maate for nar.

Spørsmålet om at iverksætte den bebudede sympatistreik blev paany aktuelt. Men nu var det utvalg som skulde behandle jernbanefolkenes lønssak kommet i arbeide. Og alle tegn tydet paa at

resultatet vilde bli saa magert at en jernbanestreik ikke kunde undgaaes, og at denne vilde bryte ut omkring 15. september.

Da man maatte regne med at en jernbanestreik vilde lægge beslag paa hele organisationens kraft og evne, ja kanske vilde lede til en almindelig generalstreik, saa vilde det være risikabelt at gaa til en sympatistreik nu, for saa en 3 ukers tid efterpaa at faa en endda større historie. Det kunde organisationen vanskelig klare. Man maatte derfor se tiden an for eventuelt at ta det hele opgjør med Staten paa en gang. Den bebudede sympatistreik blev av disse hensyn utsat indtil videre.

Imidlertid blev der paa Landsorganisationens foranledning avholdt en konferanse med statsministeren den 26. august angaaende en mulig løsning av konflikten. Konferansen fortsattes den 3. september. Det lykkedes imidlertid ikke at komme til enighet, idet statsministeren bestemt motsatte sig en forhøielse av mindstelønnen.

Som forholdene nu hadde utviklet sig, fandt man det ønskelig at faa istand en konferanse med repræsentanter for foreningene ved Statens anlæg for at drøfte konfliktssituasjonen.

Saadan konferanse blev indkaldt og avholdtes den 9. og 10. september.

Der møtte 42 repræsentanter for 42 foreninger samt Anlægsarbeidernes Industrikomité.

Her blev der git en indgaaende redegjørelse for konfliktens opstaaen, iverks ttelse og forløp, hvilket endte med at der enstemmig vedtages følgende uttalelse:

«Repræsentanter for foreningene ved Statens jernbane-, kraft- og reguleringsanlæg har i møte den 9. september 1920 drøftet den foreliggende konfliktssituasjon ved disse anlæg.

Man er herunder blit bestyrket i den opfatning, at slik som forholdene har artet sig i det sidste aar ved anlæggene og under hensyntagen til de konfliktsforhold som efterhaanden opstod p  a forsommeren ved forskjellige anlæg samt de krav som forelaa fra arbeiderne, og ikke mindst Statens aggressive optr  den ved at iverksætte lockout ved Sørlandsbanens 4. avdeling, gjorde det til en bydende nødvendighet at reise lønskrav for samlige anlæg under et, for p  a den maate at søke bedre forhold tilveiebragt og fremtvinge en løsning av de tvistemaal som var opstaat.

M  tet er enig i, at der blev iverksat arbeidsstans for om mulig at fremtvinge en tilfredssitlende løsning efter at det hadde vist sig at man ingen vei kunde komme ved forhandlinger og mægling.

M  tet er videre enig i, at arbeidsstansen blev iverksat p  a den maate som er skedd, idet arbeidet blev nedlagt bare ved de anlæg som Staten hadde interesse av at faa fuldført snarest mulig.

Man er klar over at en stans ved alle anlæg bare vilde ha svækket arbeidernes kampstilling.»

Derefter holdtes en s  rkonferanse med repr  sentantene fra de foreninger som var i konflikt, hvor det besluttedes at konflikten skulde fortsættes. Denne beslutning ble yderligere sanktionert i møte av samtlige repræsentanter.

Videre vedtages følgende:

«Forsaavidt de nu paagaaende forhandliger ang. jernbanefunktionærernes lønssak skulde føre til at der ikke opnaaes enighet, og at der opstaar konflikt, henstilles det til Landsorganisationen om ikke at avslutte konflikten før der ogsaa er opnaadd en tilfredsstilende ordning ogsaa for anlægsarbeiderne.

Skulde saken løses for jernbanefunktionærerne, henstilles om at man eventuelt slaar anlægsarbeidernes sak sammen med ekstraarbeidernes og søger konflikten løst i forbindelse med disses lønsaktion.

Under enhver omstændighed henstilles det om at ikke opsigelserne ved jernbanen blir tat tilbake før anlægskonflikten er løst paa et rimelig grundlag.

Det henstilles forøvrig om at sekretariatet paany tar under overveielse hvorvidt der ikke kan findes andre effektive midler at bringe i anvendelse for at fremtvinge en tilfredsstillende løsning af konflikten.»

Derefter fattedes enstemmig følgende beslutning:

«Det henstilles til Anlægsarbeidernes Industrikomite at foranledige at den igangsatte indsamling af bidrag til de streikende blir saa effektiv som mulig.

Møtet mener at en ekstrakontingent av mindst kr. 5.00 pr. uke af de som har arbeide ved Statens anlæg, maa være rimelig og bør de foreninger som vægrer sig mot at indbetale en saadan gives valget mellem at indbetale kontingensten eller at gaa til streik.»

Tils slut vedtok møtet en længere motivert forestilling til regjeringen i anledning konflikten.

Sekretariatet gjorde derefter et nyt forsøk paa at finde en løsning, idet der den 25. september blev oversendt regjeringen et nærmere utformet forslag. Resultatet blev fremdeles negativt.

Forbundets forretningsutvalg behandlet saken paany den 6. oktober og besluttet at henstille til Landsorganisationen om nu at iverksætte den tidligere bebudede sympatisstreik.

Sekretariatet behandlet denne henstilling samme dag. Sekretariatet besluttet at tilskrive de interesserte forbund angaaende saken. Forøvrig kom sekretariatet til det resultat at det ikke kunde nytte at fortsætte konflikten længere. Konflikten kunde dog allikevel ikke avsluttes av hensyn til at der netop da skulde foregaa ny avstemning blandt jernbanefunktionærerne om hvorvidt disse skulde gaa til streik. En avslutning af anlægskonflikten kunde derfor virke uehdig. Spørsmålet om en avslutning maatte derfor utstaa indtil denne avstemning forelaa.

Den 13. oktober behandledes saken i forbundets hovedstyre. I møtet deltok ogsaa Anlægsarbeidernes Industrikomite. Følgende beslutning fattedes:

»Forsaavidt jernbanefunktionærerne ved avstemning beslutter ikke at nedlægge arbeidet, vil man anbefale at konflikten avblaases.

Forutsætningen maa være at de tidlige arbeidere gjenindtages i arbeidet ved *Statens anlæg* i den utstrækning som de kan beskjæftiges, forsaavidt de melder sig inden en nærmere aftalt tid.

Ifald jernbanefunktionærerne forkaster det foreliggende forslag og gaar til streik, henstilles til sekretariatet at gjøre avgjørelsen for funktionærerne avhængig af at der ogsaa blir en løsning for anlægsarbeiderne.»

Dette forslag blev — efter beslutning av styret — den 20. oktober omsendt til avstemning blandt de medlemmer som var i konflikt.

Forslaget blev forkastet.

Henstillingen til Landsorganisationen om at gjøre avgjørelsen for jernbanefunktionærerne avhængig af en løsning af anlægskonflikten blev akceptert af sekretariatet og senere ogsaa av Landsorganisationens repræsentantskap.

Den 1. december brøt jernbanestreiken ut efterat et forslag om frivillig voldgift først var forkastet av Stortinget.

Imidlertid endte jernbanekonflikten med nederlag og blev der saaledes ikke ved avslutningen af denne anledning til at stille nogensomhelst betingelser, forsaavidt angik anlægsarbeiderne. Anlægsarbeidernes stilling blev saaledes den samme som den var før jernbanestreiken.

Saken blev derefter optat til drøftelse i Norsk Arbeidsmandsforbunds forretningsutvalg den 16. december.

Efter forslag av *Alfr. M. Nilsen* fattedes følgende beslutning: «*Forretningsutvalget henstiller paa det indstændigste til Landsorganisationens sekretariat om at iverksætte den tidligere bebudede sympatisstreik for at fremtvinge en løsning af konflikten ved Statens anlæg, dog saaledes at konflikten nu utvides til en almindelig storstreik omfattende samtlige de av Landsorganisationens medlemmer som ikke har over 1 — en — maaneds opsigelse.*»

Dette forslag behandles af Landsorganisationens sekretariat i møte den 17. december. Her blev forslaget forkastet mot 2 st. (*Ødegaard* og *Alfr. M. Nilsen*).

Arbeidsmandsforbundets forretningsutvalg behandles derefter saken paany i møte den 20. december.

Her blev det besluttet at man allikevel skulde søke at komme sammen med motparten for at faa bragt *helt paa det rene* paa hvilket grundlag konflikten nu eventuelt kunde avvikles.

Der blev derfor foranlediget istandbragt et mæglingsmøte den 22. december.

Man kom imidlertid ikke til noget resultat paa grund av at banedirektøren først maatte indhente opgaver fra de forskjellige anlæg om hvor mange arbeidere som nu kunde indtæt i arbeide.

Mæglingsmannen henstillet derfor til partene om at gaa sammen til direkte forhandlinger saa snart disse opgaver forelaa.

Forhandlinger mellem partene blev derefter optat den 29. december og fortsattes den 30. december.

Som resultat av disse forhandlinger forelaa følgende:

Statens tidlige tilbud om forandringer i reglementets § 7 om arbeidsretten, i § 9 om overtids-, nat- og helligdagsarbeidet, i § 16 om 12 dages ferie og i § 16 om fri befording paa statsbanerne opretholdes.

Med hensyn til lønnen under ferie enedes man om at for de arbeidere som arbeider paa fast løn (uten akkord), skal feriegodtgjørelsen svare til lønnen.

For de arbeidere som arbeider helt eller delvis paa akkord, skal feriegodtgjørelsen utgjøre mindstelønnen med tillæg av 40 pct.

Angaaende mindstelønnen fastholdt Staten sit tidligere standpunkt om at der ikke skulde foretages nogen forandring med denne.

Angaaende gjenindtagelse av arbeiderne blev man enig om, at de arbeidere som hadde deltatt i streiken, skulde ha fortrinsret til arbeide ved anleggene, saafremt de meldte sig inden 14 dage etter at konflikten var hævet. Dette gjaldt ogsaa de ved Dovrebanen midlertidig ansatte baneformænd og vogtere i den utstrækning og efter hvert som anlegget hadde bruk for dem.

Forsaavidt angik antallet av de arbeidere som straks kunde indtages i arbeide, meddelte Statens repræsentanter følgende:

Ved Sunnan—Grongbanen	kunde indtages	100	mand.
« Trondhjems stationsarrangement		40	—
« Dovrebanen		140	—
« Sørlandsbanen		270	—
« — over Meheia		25	—
« Kristiania Østbanestations utvidelse		150	—
« Hakavik kraftanlæg		120	—
« Nore		30	—

Tilsammen 875 mand.

Hertil kom saa en del arbeidere som hadde været beskjæftiget hos kontraktører ved Kristiania Østbanestation. Man kunde saaledes regne med, at av de ca. 1300 mand som oppebar streikeunderstøttelse, skulde henimot 1000 mand kunne komme i arbeide straks og de øvrige efterhvert som anleggene kunde beskjæftige dem fremover vinteren og vaaren.

Forretningsutvalget behandlet tilbuet i møte den 30. december.

Tiltrods for at man var fuldt opmerksom paa det ønskelige i at et bedre resultat kunde ha forelagt, fandt dog forretningsutvalget at det vilde være uholdbart at fortsætte konflikten længere, idet man var klar over at noget bedre resultat vilde man ikke for tiden kunne opnaa.

Slik som den økonomiske situation laa an, tegnet det sig til nedgangstider, og organisationen kunde faa mange tunge kampe at utkjæmpe for at verne om de fordeler som var opnaadd inden de forskjellige arbeidsbrancher.

For tiden var der stor arbeidsledighet, og det saa ut til at den skulde bli større for hver dag. Organisationene vilde derfor bli nødt til at henvende sig til stat og kommuner med krav om igangsstilling av arbeide for at lindre nøden blandt de arbeidsledige.

Men man hadde allerede erfaring for at baade Staten og kommunene svarte nei. Saalænge dere kan holde konflikten ved Statens

anlæg gaaende, kan der ikke være nogen arbeidsledighet at tale om, blev der svart.

Hensynet til arbeidsledigheten ved siden av hensynet til forbundets økonomi, maatte derfor forpligte forretningsutvalget til at anbefale tilbuet vedtatt.

Cirkulære herom sendtes foreningene den 31. december og var saaledes ikke avstemningen tilendebragt inden aarets utgang.

Eksklusion av Nore Kraft Arbeiderforening.

Vi har først git en mere detaljert og indgaaende redegjørelse for konflikten ved Statens anlæg end der vanligvis blir gjort. Skulde alle konflikter gives en slik bred plads i beretningen, vilde denne naturligvis bli baade stor og kostbar. Det gaar saaledes ikke an. Naar vi allikevel denne gang har gjort det, et det fordi denne konflikt baade paa grund av sin langvarighet og sit resultat har vakt en viss opmerksamhet og kan være egnet til at gi os en smule lærdom for eftertiden. Dernæst fordi det kan tjene som belysning av det i forbundets historie ganske enestaaende tilfælde som vi her skal omtale.

Man vil av det foregaaende ha set, at industrikonferansen for Statens anlægsarbeidere besluttet at der skulde indsames bidrag til de streikende arbeidere, og at der skulde utlignes en ekstrakontingent av minst kr. 5.00 pr. uke paa de medlemmer som var i arbeide ved de av Statens anlæg hvor arbeidet ikke var nedlagt. Disse var jo nemlig direkte interessert i en heldig gjennemførelse av de reiste krav. Konferansen mente derfor, at disse medlemmer endda slap meget billig fra det ved at betale en slik kontingent istedenfor at gaa i streik.

Under behandlingen av denne sak optraadte ogsaa repræsentanten for Nore Kraft Arbeiderforening, hr. Olaf B. Strøm. Han fremholdt med styrke at kr. 5.00 pr. uke var for liten ekstrakontingent. Det burde helst være kr. 10.00 for familieforsørgere og kr. 20.00 for ugifte pr. uke. Han for sin del skulde gjerne yde halvparten av hvad han tjente.

Hr. Strøm blev da fra dirigentpladsen og fra andet hold gjort opmerksom paa, at der i forslaget stod minst kr. 5.00 pr. uke. Der var saaledes fuld adgang for de foreninger som vilde det at ilægge sine medlemmer mere, hvilket ogsaa enkelte medlemmer gjorde.

Vi gik derfor ut fra, at var det nogen forening som med glæde utredet kontingensten, saa maatte dette i første række gjælde Nore Kraft Arbeiderforening. Man maatte jo tro at repræsentanten gav uttryk for opfatningen inden sin forening.

Ca. 2 uker etterat dette møte var avholdt, mottok vi en skrivelse fra Nore Kraft Arbeiderforening, dat. 23. september 1920, saaledende:

«Nore Kraft Arbeiderforening vil herved gjøre Norsk Arbeidsmandsforbund bekjendt med, at som situationen nu ligger an, ser-

vi os ikke istand til at betale de kr. 5.00 pr. uke som er bestemt skal utlignes pr. uke pr. medlem.

For Nore Kraft Arbeiderforening
Olaf B. Strøm,
form.*

Vi maa virkelig tilstaa at vi, med kjendskap til hele sakens historie, blev meget forbauset.

Vi hadde ikke ventet at faa en saadan besked saa snart efterpaa, og allermindst fra denne forening.

Ved skrivelse av 2. oktober 1920 sendte vi foreningen følgende svar:

«Nore Kraft Arbeiderforening!

Vi har mottat Deres brev av 23. september, hvori der meddeles, at som situationen nu ligger an, ser foreningens medlemmer sig ikke istand til at betale de utlignede kr. 5.00 pr. uke. Vi skal for det første gjøre opmerksom paa at denne ekstrakontingent er besluttet i møte av repræsentanter for samtlige foreninger ved Statens anlæg, den er saaledes ikke bestemt af forbundet som saadan. Imidlertid besluttet det samme møte, at dersom det var nogen forening som ikke vilde betale mindst kr. 5.00 pr. medlem pr. uke, saa skulde der erklæres streik ved vedkommende sted. Vi tillater os derfor herved at forespørre om foreningens medlemmer synes det er bedre at gaa til streik og leve paa en streikeunderstøttelse som varierer fra kr. 19.00 til kr. 27.00 pr. uke, end at staa i arbeide og tjene sin fulde løn og av denne betale mindst kr. 5.00 pr. uke til de streikende.

Vi undlater ikke at gjøre opmerksom paa, at foreningene ved vasdragsvæsenets anlæg har en større forpligtelse paa sig end nogen anden til at hjælpe de streikende kamerater. Det var jo egentlig foreningene ved vasdragsvæsenets anlæg som foranlediget at kravet blev reist, men som forholdene laa an, slap de selv at gaa ut i konflikt. Naar nu andre medlemmer streiker for at gjennemføre kravet bl. a. ogsaa for arbeiderne ved vasdragsvæsenets anlæg, vil man forstaa at de sidstnævnte arbeidere slipper uhyre billig fra det ved at betale mindst kr. 5.00 pr. uke til de streikende. Det er en skam som arbeiderne ved vasdragsvæsenet ikke bør la sitte paa sig om de skulde svigte her. Dere var de første som søkte om tilladelse til at gaa til arbeidsstans, og saafremt dere ikke indbetaler det av repræsentantmøtet besluttede beløp pr. uke regnet fra den tid møtet avholdtes, maa vi ta under overveielse at erklære streik ved Nore Kraftanlæg.»

Herpaa mottok vi følgende svar:

«Braafladt den 11. oktober 1920.

Mottat Deres skrivelse av 2. oktober 1920. Møtet besluttet at den ikke blir efterkommet.

For Nore Kraft Arbeiderforening
Olaf B. Strøm,
form.*

Som man ser ingen nærmere begrundelse, men bare en kort og kynisk avisning.

Saken blev nu optat til behandling af Anlægsarbeidernes Industrikomité og av denne forelagt forbundets hovedstyre.

Resultatet af behandlingen fremgaar af følgende skrivelse til Nore Kraft Arbeiderforening, datert 18. oktober 1920:

«Nore Kraft Arbeiderforening, Nore.

Vi har mottat Deres brev av 11. oktober 1920, hvori De paany erklærer at anlægsarbeidernes industrikonferanses beslutning om at utligne en ekstrakontingent av mindst kr. 5.00 pr. medlem pr. uke blandt de som fremdeles er i beskjæftigelse ved Statens anlæg, ikke vil bli efterkommet.

I den anledning skal vi tillate os at meddele, at Anlægsarbeidernes Industrikomité har drøftet saken i møte den 14. ds., hvor efter saken blev forelagt hovedstyret til endelig avgjørelse.

Slik som konfliktsituasjonen ligger an ved Statens anlæg, fandt man ikke at kunne gaa til at erklære konflikt ved Nore Kraftanlæg i anledning av foreningens negtelse av at betale ekstrakontingent.

Man var dog enstemmig av den opfatning, at foreningens optræden maa bli at betragte som en usolidarisk handling og maa sees ut fra det samme synspunkt som om foreningen hadde brutt en konflikt. At svigte i et tilfælde som dette eller at svigte under en aaben konflikt, maa bli at betragte paa samme maate. Hovedstyret besluttet derfor:

1. At godkjende industrikonferansens beslutning om utligning av en ekstrakontingent av kr. 5.00 pr. medlem blandt de arbeidere ved Statens anlæg, hvor arbeidet ikke er nedlagt.
2. Nore Kraft Arbeiderforening blir at ekskludere av forbundet paa grund av usolidarisk optræden under den paagaaende konflikt.»

Forutsætningen for den under punkt 2 nævnte beslutning er dog, at de medlemmer som ønsker at betale ekstrakontingen, kan gives anledning hertil, og forsaavidt det viser sig at være et tilstrækkeligt antal, kan de eventuelt faa opretholde foreningen eller danne en ny forening i tilslutning til forbundet. Forsaavidt det er nogen medlemmer som ønsker at betale ekstrakontingen, vil vi anmode disse om at vælge sig en kasserer som opfører disse medlemmer paa en liste og indsender til forbundet fortægnelse over medlemmene samt vedlægger det beløp som disse har at indbetale ifølge de fattede beslutninger.

Ekstrakontingen gælder fra og med 12. september. Det blir saaledes 6 uker til kommende lørdag som hvert enkelt medlem har at betale for, med tilsammen kr. 30.00 hver.

Saasnart vi har mottat en fortægnelse over de medlemmer som betaler sin ekstrakontingent til de streikende anlægsarbejdere samt fuldt indbetalt beløp for hver enkelt, vil vi træffe nærmere bestemmelser om paa hvilken maate de kan fortsætte at tilhøre forbundet.

Forsaavidt der ikke findes nogen medlemmer som ønsker at

benytte sig av denne adgang til fremdeles at tilhøre forbundet, vil samtlige være at betragte som ekskludert av forbundet, og vil ikke nogen arbeider som kommer fra Nore Kraft Arbeiderforening kunne bli optat i nogen anden avdeling av forbundet.

Vi vil tilslut tilføie, at det er meget beklagelig at vi ser os nødsaget til at gaa til dette skridt, men paa den anden side kan vi ikke indse at det kan være nogen fordel i at basere en organisation paa grundlag av medlemmer, som ikke kjender sine pligter den gang man staar oppe i en situation som nu er tilstede ved Statens anlæg. Medlemmer som selv stiller et krav, men som i forholdenes medfør faar andre medlemmer av organisationen til at kjæmpe for kravets gjennemførelse, og som da ikke vil støtte disse økonomisk, men lar dem lide nød og savn. Den slags folk har vi ikke bruk for i en klassekamporganisation.»

Paa denne skrivelse fik vi intet svar og betragtet vi saaledes foreningen som uttraadt av forbundet.

I denne forbindelse skylder vi at oplyse, at der var et medlem som var uenig i foreningens opræden og som indsendte sin kontingent til forbundet. Det var en af foreningens tidligere formænd, hr. Edvard Berg.

Senere har ogsaa enkelte andre ordnet sit forhold.

Efter eksklusionen sendte foreningen om et cirkulære til samtlige foreninger inden anlægsgruppen, hvori den søkte at forsvare sit forhold og opfordret til dannelsen av en ny organisation av anlægsarbeidere. I anledning herav omsendte vi til de samme foreninger en indgaaende redegjørelse for saken. Denne er ogsaa indsat i «Arbeidsmanden» for 4. kvartal 1920.

Veianleggene.

Brunkeberg—Seljord—Morgedal.

I mars maaned blev der reist lønskrav ved dette anlæg. Da enighet ikke opnaaddes ved forhandlinger, blev der iverksat arbeidsstans fra 1. mai. Arbeidet blev gjenoptat 26. juli. Vi savner underretning om resultatet.

Brunlaug broanlæg.

I november maaned 1919 blev der reist krav om høiere dag-løn. Dette resulterte i en forhøielse av timelønnen fra kr. 1.60 til 2.25. Avtalen gjelder indtil videre. Der var ingen arbeidsstans.

Flisund bro, Hofs bro — Aassa vei.

Her blev der reist lønskrav i juni maaned. Arbeidsstans indtraadte den 1. august. Konflikten paagik ved aarets utgang.

Fretheim, Aulandsvangen.

Her blev der reist lønskrav i mars maaned. Det resulterte i en forholdsvis beskeden forhøielse av mindstelønnen. Derimot op-

naaddes en del forbedringer av akkordprisen. Der var ingen arbeidsstans.

Veianleggene i Førde og Naustdal.

Her blev der i mars maaned inrapportert lønskrav, hvorefter vi tilskrev foreningen med fornødne instrukser. Senere har vi ikke mottatt nogen underretning fra foreningen.

Hvalen bro, Kleppe bro i Lunde.

Her blev det i mars maaned reist lønskrav. Arbeidsstans indtraadte 1. mai. Konflikten paagik ved aarets utgang.

Imsland, Ropeid.

Her blev der reist lønskrav i juni maaned. Der opnaaddes en forhøielse av forskudslønnen fra kr. 0.90 til kr. 1.20 pr. time. Avtalen gjelder indtil videre. Der var ingen arbeidsstans.

Gimsø bro — Høilandsmerket i Melhus.

Ved dette anlæg blev der i mai maaned reist lønskrav. Arbeidsstans indtraadte 24. juli. Konflikten paagik ved aarets utgang.

Namsen broanlæg.

Her blev der reist lønskrav i april maaned. Det resulterte i at man efter langvarige forhandlinger opnaadde en forhøielse av timelønnen fra kr. 1.95 til kr. 2.25. Mindstelønnen i akkord blev som før. Avtalen gjelder indtil videre. Der var ingen arbeidsstans.

Songe, Tvedstrand m. fl.

Ved ovennævnte anlæg, samt ved veianleggene Østerholdt—Gjerstad og Høl—Ubergsmoen—Vegaardshei, blev der av tre foreninger reist fælles lønskrav. Det resulterte i at man ved et av anlæggene fik en forhøielse av forskudslønnen fra kr. 1.00 til kr. 1.50 og ved de andre to fra kr. 1.00 til kr. 1.35 pr. time. Der paagik arbeidsstans fra 24. juli til 29. november. Avtalen gjelder indtil videre.

Veianleggene i Brandbu og Gran.

Her blev der reist lønskrav i september maaned. Efter at kravet første gang var inrapportert til forbundet har vi ikke mottatt nogen yderligere underretning fra foreningen.

Veianlegget Nyhaugen—Kroken.

Her blev der reist lønskrav i september maaned. Arbeidsstans indtraadte den 20. oktober. Konflikten paagik ved aarets utgang.

Inden Anlægsarbeidernes Gruppe har der i aarets løp været under behandling 47 lønssaker. Der er bare i 13 tilfælder oprettet bindende avtaler. Det alt overveiende flertal af anlægsarbeiderne arbeider saaledes nu under anerkjendte arbeidsvilkår.

Foruten lønssakerne har der været 39 andre tvistesaker under behandling, hvilket tilsammen med lønssakerne utgør 96 løns- og tvistesaker.

Bergverksarbeidernes gruppe.

Som det fremholdtes i beretningen fra forrige aar, ansaa organisationen det for utilraadelig at gaa til en almindelig lønsaktion for bergverksindustriens vedkommende da voldgiftsdom av 1916 utløp.

Det var særlig de vanskeligheter der raadet paa verdensmarkedet som bevirket at organisationen indtok dette standpunkt, samtidig som man tænkte sig den mulighet at de stedlige foreninger — naar disse stod helt frit — til en viss grad skulde magte at hæve lønsnivaet.

Men de forskjellige bedrifter gik til større og større indskrænninger, saaledes at der opstod stor arbeidsledighed blandt industriens arbeidere, og under disse forhold var det svært vanskelig, for ikke at si umulig, at magte at hæve lønsnivaet.

Grunden til de vanskeligheter som denne industri arbeider under kan være flere, men en af de mest paatagelige er at Spanien holder paa at fortrænge den norske kis fra verdensmarkedet.

Naar den spanske kis — paa trods af sin ringere kvalitet — kan fortrænge den norske, kommer det af de elendige arbeidsforhold som den spanske grubearbeider er henvist til at leve under.

Straks voldgiftsdommen av 1916 var utløpet, begyndte de forskjellige bedrifter at slaa ned de før saa lave lønninger, saa at arbeidsforholdene blev værre for hver maaned.

Forbundets hovedstyre som holdt møte i dagene 28.—30. december 1919, beslutted derfor at gjøre revisionen af overenskomstene for de øvrige industrier avhængig af at der ogsaa blev en ordning for bergverksindustriens vedkommende.

Hovedstyrets beslutning blev omsendt til de interesserte foreninger til uttalelse, og det viste sig at der var flere foreninger som bestemt motsatte sig hovedstyrets beslutning.

Efterat foreningenes uttalelse var blit indhentet, blev der stillet krav om overenskomst for Foldals Verk, Røros kobberverk, Killingdals gruber, Orkla gruber, Fosdalens Bergverk, Bosmo gruber og Sulitjelma gruber.

Idet vi oversendte til Bergverkernes Landssammenslutning arbeidernes opsigelse af pladsene ved ovenstaaende grubeskaper, erklærede vi os samtidig villig at møte til forhandling om de oversendte krav. Bergverkernes Landssammenslutning vilde imidlertid

ikke gaa med paa nogen forhandling om overenskomst for Arbejdsmandsforbundets medlemmer, saalænge ikke forbundet vilde indgaa som part i overenskomstforholdet.

Partene blev saa indkaldt til mægling. Som mæglingsmand fungerte borgermester Bauck, Trondhjem, men mæglingen blev avbrudt uten noget resultat.

Der paagik samtidig mægling for en række andre industrier, hvor man heller ikke kom til enighet, hvorfor regjeringen besluttet at anvende voldgiftsloven.

Voldgiftsdommen for denne industri har de laveste lønssatser som er fastsat i nogen af de iaar avsagte voldgiftsdomme.

Imidlertid maa man ikke se bort fra den forskjel det er paa mindsteløn i akkord og normalløn.

Direktør Nilsen ved Stordø gruber udtalte under voldgiftsretten behænding af denne sak, at med mindsteløn forstaaes den laveste løn som kan betales den daaligste arbeider, og dette princip har naturligvis retten fulgt, men det viser sig desværre at for dagarbeiderne er det vanskelig at opnaa en høiere løn end hvad der er fastsat i voldgiftsdommen som mindsteløn.

Voldgiftsdommens vigtigste bestemmelser er selvsagt ferie og akkordbestemmelserne.

Den sidste af disse er dog den vigtigste. Det vil dog føre for vidt her i beretningen at komme nærmere ind paa denne bestemmelsernes betydning for akkordarbeiderne.

En anden af organisationens paastande som voldgiftsretten tok hensyn til var at lønnen for arbeiderne ved Røros skulde ligge paa samme nivaa som for de øvrige bergverk, maa ogsaa ansees at være av den største betydning.

Arbeidsgiverne har nemlig aldrig villet gaa med herpaa og voldgiftsretten i 1916 fastsatte f. eks. mindstelønnen for minerere ved Foldalen og Orkla gruber til 42 øre pr. time, mens den for Røros vedk. fastsattes til 30 øre pr. time.

Mindstelønnen for Røros er rigtignok ogsaa nu 5 øre pr. time lavere end ved de andre gruber, men til gjengjæld har de frit hus, lys og brændsel, naar de opholder sig ved grubene, saa man kan vel anse at mindstelønnen ligger paa samme nivaa som ved de øvrige gruber.

Forskjellige lønsbevægelser.

A/S Killingdals gruber

var den bedrift som betalte sine arbeidere daaligst. Timelønnen varierede fra kr. 0.60 til kr. 1.25.

Ved utgangen av forrige aar henvendte organisationen sig gjen>tagne ganger til bedriften med krav om at forhøje lønningene, men uten resultat.

Imidlertid opstod der endel krangel ved taugbanestationen, som hadde tilfølge at 7 mand sluttet og ingen andre vilde overta deres arbeide.

Dette medførte at B. V. L. anmodet om forhandling om den opstaatte tvist.

Under disse forhandlinger fremsatte vi krav om at der blev oprettet overenskomst mellem bedriften og foreningen. Dette vilde ikke B. V. L. gaa med paa, hvorfor der den 28. februar utbrøt konflikt, som paagik til oktober maaned, da den blev bilagt, idet bedriften kom ind under voldgiftsdommen.

Kjøli gruber.

Ved denne bedrift utbrøt der streik den 15. juli f. a.

Den 9. oktober optoges forhandlinger med grubens eier, hr. Huitfeldt, Trondhjem.

Han meddelte, at selv om arbeiderne vilde opta arbeidet uten betingelser, kunde ikke driften sættes igang.

Den 26. oktober besluttet foreningen at avblaase konflikten og i januar d. a. igangsattes endel arbeide.

At konflikten taptes maa tilskrives den ringe efterspørsel og daarlige priser paa svovelkis.

Fosdalens Bergverk, A/S.

I de sidste aar har der til stadighet været tvist ved denne bedrift. Selskapet har fundet paa det mest utrolige for at trakassere arbeiderne.

Den sidste tvist som opstod og som medførte en langvarig konflikt — fra 25. februar til 22. september — opstod paa grund av at selskapet vilde indføre et nyt akkordsystem for malmlastningens vedkommende.

Tidligere har akkorden altid været fælles, men pludselig kom der ordre om at det skulde være lagsakkord, d. v. s. at lastegjænet skulde deles op i smaa akkordlag, bestaaende av 2 mand i hvert lag.

Selskapet trodde nemlig at de paa denne maate skulde faa en større arbeidsydelse.

Arbeiderne kunde imidlertid ikke gaa med paa denne akkordform for lastningsarbeidet, samtidig som de fandt at det ogsaa var en beskyldning for dovenskap.

Tvisten blev løst ved at bedriften kom ind under voldgiftsdommen.

Forbundet nedla paastand om at den tidligere form for akkord ved malmlastningen fremdeles skulde være gjeldende, men voldgiftsdommen gik os imot.

Bosmo gruber.

Driften som har ligget nede ved denne grube det sidste aar, blev gjenoptat i mars—april, idet selskapet begyndte at skibe den lagrede kis samt foreta endel reparationsarbeide.

Organisationen besluttet at blokere bedriften, og den kom saaledes med i de gruber som kom ind under voldgiftsdommen.

Klodeborg gruber.

Denne bedrift har i de sidste 10 aar beskjeftiget ca. 30 arbejdere. Der har hele tiden eksistert en forening, men indtil aar undlatt at stille lønskrav.

Foreningen stilte krav om overenskomst, men dette gik ikke bedriften med paa.

Der indtraadte arbeidsstans den 1. mai, som paagik til 10. juni.

Svanø gruber.

Det har aldrig været noget stabilt ved denne bedrift. Det er vistnok tilfældigheten som har raadet.

Forrige aar blev man enig med bedriften om løns- og arbeidsbetingelsene, men i aar gik bedriften til indskrænkning da arbeiderne stilte lønskrav.

Bedriften beskjæftiget det første halvaar 10 à 15 arbejdere, som den 17. juli gik til arbeidsstans.

Den 21. august blev man enig om et forslag til ny overenskomst og arbeidet blev straks gjenoptat, men har senere blit indstillet.

Østlandske stenekspor.

Overenskomsten mellem foreningen og denne bedrift som utløp 30. mars blev op sagt. Der førtes forhandlinger om ny overenskomst, men uten at enighed opnaaddes.

Der indtraadte arbeidsstans den 1. april som paagik til 2. juni.

Kredsmæglingsmanden fremsatte da et forslag som blev vedtagt af begge parter. Resultatet fremgaar av tabellene.

Luossavaara—Kiirunavaara, Narvik,

har kun med transporten av malmen som utvindes ved de store malmgruber i Kiiruna i Sverige.

Overenskomsten mellem selskapet og dets arbejdere i Narvik utløp 1. april.

Der blev søkt forhandlinger uten at man blev enig om ny overenskomst.

Foreningen besluttet imidlertid at vente og se hvilke resultater der opnaaddes ved de paagaaende forhandlinger for de store industriers vedkommende.

I mellem tiden stilte arbeiderne i Kiiruna ogsaa lønskrav, samtidig som de indledet samarbeide med organisationen i Narvik.

Forhandlingerne i Sverige strandet paa grund av at Svensk Arbeidsgiverforening ikke vilde anerkjende L. S. som part under forhandlingene og i overenskomstforholdet.

Arbeidernes faglige Landsorganisation godkjendte kravet fra arbeiderne i Narvik om at erklære sympatistreik til fordel for de streikende grubearbeidere i Kiiruna.

Sympatistreiken begyndte den 1. juni og paagik til 17. august.

Konflikten blev da bilagt saavel i Norge som i Sverige og arbeidet gjenoptat paa samme dag.

Dette er saavidt vi vet første gang at arbeidere i et av de to land har gått i sympathistreik, for paa den maate at være med og kjæmpe kravet for sine kamerater i et andet land frem til seier.

Vi vil ogsaa haabe at dette samarbeide maa utvikle sig videre til gavn for arbeiderne i begge land.

Skifferbruddene.

Arbeiderne ved skifferbruddene paa Voss har i de sidste aar sluttet sig til organisationen. Ved Norheim og Løneborgens skifferbrud har der i det sidste aar været tarifrevisioner. Ved Møns skifferbrud derimot har arbeiderne ikke blit enige om en fællesoptræden og der blev saaledes ikke oprettet ny overenskomst da den gamle utløp.

Ved Valdres skifferbrud har organisationsforholdene været ustadige. Dette kommer av at de som arbeider der er folk som er eiere av smaa gaardsbruk og regner disse som sin hovednæringsvei og arbeider kun ved skifferbruddet naar de ikke har noget at gjøre hjemme paa gaarden. Av den grund foregaar arbeidet ved dette brudd kun om vinteren.

Ved A/S Norske Skifferlag, Otta, har der været overenskomst de 2 sidste aar.

Kongsberg Sølvverk.

Ved denne bedrift er der saa mange forskjelligartede bestemmelser som ikke forekommer ved andre lignende bedrifter, saa det vil føre for vidt at omtale lønsbevægelsen ved Kongsberg Sølvverk det sidste aar. Det var længe førend arbeiderne blev organisert ved sølvverket, men de indsaa at bønskrifter til Stortinget litet nyttet, hvorfor de sluttet sig til fagbevægelsen, og de har i de sidste aar magtet at hæve sine løns- og arbeidsvilkaar, saa de nu er fuldt paa høide med de øvrige statens arbeidere.

Vinoren Sølvverk.

Ogsaa ved denne bedrift har der været lønsrevision iaar. Resultatet fremgaar av tabellene. Bedriften er senere næsten helt indstillet.

Kristiansand Nikkelraffineringsverk.

Ved revisionen av overenskomsten ved dette selskap opnaadde man en lønsforhøielse av 35 øre pr. time. Paa grund av at selskapet — som ogsaa eier store nikkelverk i Kanada — maatte forstrække dette med kapital, kom de op i økonomiske vanskeligheter, saaledes at de ikke kunde fortsætte driften av sine gruber og smeltehytter her i landet, hvorfor driften blev helt indstillet.

Industrikomiteen

har bestaat av følgende: P. Vesta, O. K. Sundt og Ingv. Løgavlen. Der er i aaret holdt 3 møter.

Gruppeselekretæren har været ute i agitation og forhandlinger i 169 dage. Han har deltaget i 42 indenbys forhandlinger og 18 mæglingsmøter.

Medlemsbevægelsen.

Paa grund av den store indskrænkning ved de forskjellige bedrifter, er saavel forenings- som medlemsantallt gått sterkt tilbake.

Gruppen tællt saaledes ved utgangen av 1919 71 foreninger med et medlemsantal av 3546. Ved utgangen av 1920 59 avdelinger og et medlemsantal av 2833. Heri indbefattet de 2 foreninger paa Spidsbergen.

Tilbakegangen skyldes for det væsentligste at nikkelverkene indstillet driften og at disse arbeidere ikke kunde faa beskjæftigelse ved andre gruber, men maatte søke arbeide i andre industrier.

Bygningsgruppen.

Virksomheten inden bygningsgruppen i 1920 har været meget omfattende. Næsten alle foreningene har hat tarifrevision. Industrikomiteen avholdt i aaret 1 møte. Industrikomiteen har bestaat av Kristian Aune, som ogsaa har fungert som formand, Bernhard Eriksen, Kristiania, Johs. Seim, Bergen og Sverre Støstad, Trondhjem. Industrikomiteens beslutning er nærmere omtalt i avsnittet «Fællesoverenskomstene».

Gruppeselekretæren har i aarets løp holdt 30 faglige foredrag og deltaget i 25 foreningsmøter angaaende lønsbevægelsen. Videre har han deltaget i 26 forhandlingsmøter og 24 mæglinger.

Medlemsbevægelsen.

Ved utgangen av 1919 tællt bygningsgruppen 46 foreninger. Desuden hadde gruppen medlemmer i endel blandede foreninger. Det samlede medlemsantal var beregnet til 6300. I 1920 er der nedlagt 4 foreninger. Til gjengjeld er der stiftet 6 nye foreninger. Gruppen bestod saaledes av 48 foreninger. Medlemstallet i gruppen utgjorde ved aarets utgang ca. 6150. Dette vil si en tilbakegang av 150 medlemmer og en fremgang av 2 foreninger.

Lønsbevægelsen.

I aarets løp er der avsluttet 51 lønsbevægelser, omfattende 6817 arbeidere, hvorav 6022 organiserte. Av disse lønsbevægelser hører 14 ind under voldgiftsdommen i bygningsfagene. Av disse

lønsbevægelser førte 16 til arbeidsstans. Den samlede merfortjeneste som lønsbevægelsene har bragt er beregnet til kr. 4 788 780.00 og arbeidstidens forkortelse utgjør tilsammen 14 450 timer.

Forørig henvises til tabellene over lønsbevægelser.

Fellesoverenskomster.

I 1919 blev ved mægling oprettet en række overenskomster, gjældende til 1. april 1920 med 2 maaneders gjensidig opsigelsesfrist.

Industrikomiteen holdt møte 14. december 1919 til drøftelse av tarifrevisionen i 1920. Komiteen besluttet enstemmig at anbefale avdelingene at gaa til opsigelse av tariffene. Ved sakens behandling i foreningene viste det sig at alle foreninger som omfattedes av Riksmæglingsmandens forslag av 12. mai 1919 uttalte sig for opsigelse av de gjældende løns- og arbeidsvilkår.

Den 3. februar 1920 trådte industrikomiteen sammen paa nyt. Industrikomiteen besluttede paa grundlag av de indkomne forslag fra avdelingene og de konferanser som hadde været mellem de interesserte forbund i bygningsindustrien at utarbeide forslag til normaltarif for murarbeiderne og sten-, jord- og cementarbeiderne. Forslaget gik bl. a. ut paa: Arbeidstid 48 timer pr. uke. Timeløn kr. 2.50. Overtidsprocenter 50—100. 14 dages ferie med fuld løn. Arbeidernes andel i bedriftsledelsen.

Kravene blev oversendt Arbeidsgiverforeningen den 20. februar med anmodning om at forhandling maatte bli optat snarest mulig. Det viste sig at Arbeidsgiverforeningen ikke var interessert i at begynne forhandlingene straks. Den 13. april indkaldte Arbeidsgiverforeningen samtlige forbund i bygningsfagene til en konferanse. I denne konferanse meddelte Arbeidsgiverforeningen at Arbeidsmandsforbundet ikke kunde bli repræsenteret i forhandlingene, av hensyn til sin stilling til overenskomstenes underskrift. Man fik dog snart se at de forhandlinger som kom istand var det rene spilfegteri. Arbeidsgiverforeningen vilde nemlig ikke gaa med paa nogen ting.

Den 17. april blev pladsene opsgaet til fratrædelse 1. maj. Den 27. april indkaldte Riksmæglingsmanden til mægling. I mæglingen deltok ogsaa Arbeidsmandsforbundet. Under mæglingen gjentok Arbeidsgiverforeningens repræsentanter sin tidligere meddelelse om at de ikke kunde gaa med paa nogensomhelst indrømmelse med hensyn til arbeidernes hovedkrav. Man blev snart klar over at ogsaa mæglingen vilde bli resultatløs. Den 18. mai blev der fra organisationenes side forlangt mæglingen avsluttet og git varsel om at arbeidsstans vilde indträe pinseafsten 22. mai. Den bebudede arbeidsnedlæggelse omfattet en række industrier med et medlemsantal av 60 000 mand. Ved kongelig resolution av 21. mai blev voldgift paabudt og samtidig nedlagt forbud mot arbeidsnedlæggelse.

Den første industri som blev optat av voldgiftsretten til behandling var jernindustrien. Dom blev avsagt 22. juni for jernindustriens vedkommende. Den 24. juni blev bygningsfagene optat til behandling av retten. Det blev en baade lang og vidtløftig procedyre. Man

var naturligvis klar over at dommen i jernindustrien i nogen grad vilde danne præcedens ogsaa for dommen i bygningsindustrien, men der var allikevel en række spørsmaal som det tok tid at faa klargjort. Særlig var dette tilfældet med sten-, jord- og cementarbeidernes gamle krav om at komme væk fra mindstelønnen og over til normalløn. Dette krav tok da ogsaa retten hensyn til, idet den fastsatte en normalløn av kr. 2.10 pr. time for de saakaldte fagarbeidere inden sten-, jord- og cementbranchen, og en normalløn av kr. 2.00 pr. time for øvrige sten-, jord- og cementarbeidere. Endvidere hadde arbeiderne forlangt forandring avakkordparagraffen. Endel arbeidsgivere hadde nemlig praktisert bestemmelsen om at akkorden fastsattes ved fri forhandling derhen, at forsaa vidt arbeiderne ikke vilde arbeide for den pris som arbeidsgiveren bød, blev de avskediget og nyt akkordlag blev inddat. Retten tok ogsaa hensyn til dette forhold med følgende passus i akkordparagraffen: «Opnaaes ikke enighet om prisen med nogen arbeider og arbeidsgiveren allikevel ønsker arbeidet utført, betales efter timelønnen.»

Efter ca. 2 ukers procedyre blev saken optat til doms. Voldgiftsretten avsa dom den 16. juli. Da dommen er inddat i sin helhet paa et andet sted i beretningen, skal vi ikke her gaa komme nærmere ind paa de løns- og arbeidsvilkår som voldgiftsretten fastsatte for bygningsarbeiderne.

Dommen omfattet for vort forbund følgende: Sten-, jord- og cementarbeiderne i Kristiania, Bergen, Trondhjem, Stavanger, Fredrikstad, Hamar, Kristiansund N. og Nærnes i Røken. Og for murarbeiderne byene Kristiania, Trondhjem, Fredrikstad, Haugesund og Aalesund. Endvidere omfattet dommen glasmakerne i Bergen.

Bergens entreprenører.

Foruten den overenskomst som er oprettet med de mestre som staar i Arbeidsgiverforeningen, har Bergens Stenarbeiderforening hat en særskilt overenskomst med de entreprenører som ikke er medlemmer av Arbeidsgiverforeningen. Overenskomsten blev av arbeiderne opsgaet til utløp 1. april. Der blev ikke oprettet nogen ny overenskomst, men voldgiftsdommen i bygningsfagene praktiseres.

Drammens murarbeidere.

Overenskomsten blev av arbeiderne opsgaet til utløp 1. april. Det lykkedes ikke at komme til enighet ved forhandling. Pladsene blev saa sagt op og arbeidsstans indtraadte 9. mai som varte til og med 29. mai, da konflikten blev bilagt paa følgende vilkaar: Timelønnen forhøiedes fra kr. 2.00 til kr. 2.45. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 75—100 pet. tillæg. Overenskomstens varighet til 1. mai 1921. Med hensyn til ferie blev partene enige om at det som voldgiftsretten fastsatte i bygningsindustrien ogsaa skulde gjælde for murarbeiderne i Drammen. Ferien blev derfor 14 dage.

Larviks murarbeidere.

Overenskomsten blev av arbeiderne opsgaet til utløp 1. april. Efter en kort arbeidsstans blev man enig om ny overenskomst gjældende til 1. april 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.90 til kr. 2.25. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 100—150 pct. tillæg. 6 dages ferie med fuld løn.

Bergens murarbeidere.

Tariffen blev av arbeiderne opsgaet til utløp 1. april. Der optoges straks forhandlinger, men det viste sig umulig at komme til nogen enighet. Arbeidsstans indtraadte 17. april som varte i over 5 måneder. Under streiken blev der avholdt flere forhandlings- og mæglingsmøter. Den 26. august fremsatte kredsmæglingsmanden Friis Pettersen et forslag som bl. a. gik ut paa: Timeløn kr. 2.25, arbeidstid, overtidsprocenter, ferie og utløpstid som voldgiftsdommen for bygningsfagene. Dette forslag blev vedtatt av arbeiderne, men forkastet av arbeidsgiverne. Den 14. september holdtes et nyt forhandlingsmøte i Bergen, hvor arbeidsgiverne fremkom med tilbud om at de akcepterte kredsmæglingsmandens forslag av 26. august, dog saaledes at timelønnen sattes til kr. 2.20. Dette blev vedtatt av arbeiderne og arbeidet blev saa gjenoptatt omkring 20. september.

Kristiansands murarbeidere.

I Kristiansand blev man uten arbeidsstans enig om nye løns- og arbeidsvilkaar. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.95 til kr. 2.25. Arbeidstiden nedsattes fra 48 til 47 timer pr. uke. Tillæg for overtid 100—150 pct. 1 ukes ferie med fuld løn. Overenskomstens varighet 1. mai 1921.

Notodden bygningsarbeidere.

Efter initiativ av samorganisationen blev der paa Notodden oprettet en fælles overenskomst for alle bygningsarbeiderne.

Overenskomsten gjælder til 1. juli 1921. Arbeidstid 48 timer pr. uke. Mindstelønnen er fastsat til kr. 2.45 pr. time. Overtidsarbeide betales med 100—150—200 pct. tillæg. 2 ukers ferie efter 12 ukers tjenestetid.

Kristiansand sten-, jord- og cementarbeidere.

Tariffen blev opsgaet av arbeiderne. Da det ved forhandlingene viste sig umulig at komme til nogen enighet, blev pladsene opsgaet og arbeidsstans indtraadte 1. mai og varte til 13. mai, da man kom til enighet om ny overenskomst. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.80 til kr. 2.40. Arbeidstiden nedsattes fra 48 til 47 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 100—150 pct. tillæg. 10 dages ferie med fuld løn. Tariffen gjælder til 1. mai 1921.

Fredrikshald sten-, jord- og cementarbeidere.

Overenskomst blev oprettet som gjælder til 1. mai 1921. Arbeidstid, løn og overtidsprocenter som i voldgiftsdommen. 1 ukes ferie efter 12 ukers tjenestetid.

Gjøvik sten-, jord- og cementarbeidere.

Overenskomsten blev av arbeiderne opsgaet til utløp 1. mai. Efter 3 ukers streik blev man enig om ny overenskomst, gjældende til 1. mai 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.80 til kr. 2.40. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100—150 pct. tillæg. 7½ dags ferie med fuld løn.

Aalesunds stenarbeidere.

Tariffen for sten-, jord- og cementarbeiderne i Aalesund utløp den 1. mai. Ved stedlige forhandlinger lykkedes det at komme til enighet. Timelønnen forhøiedes fra kr. 2.20 til kr. 2.50. Forøvrig blev tariffen uforandret og gjælder til 1. mai 1921.

Tønsberg sten-, jord- og cementarbeidere.

Tariffen blev av arbeiderne opsgaet til utløp 1. mai. Der blev oprettet ny overenskomst gjældende til 1. mai 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.90 til kr. 2.40. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 1 ukes ferie med fuld løn. Der var 2 dages arbeidsstans.

Haugesund sten-, jord- og cementarbeidere.

I Haugesund indtraadte der arbeidsstans blandt sten-, jord- og cementarbeiderne i begyndelsen av juli. Streiken blev da ogsaa noksaa langvarig, idet den varte i ca. 3 måneder. Streikens aarsak var egentlig at entreprenørene negtet en av Sten-, Jord- og Cementarbeidernes forenings medlemmer, Moberg (gjennem fordelingsakkord) at ta et arbeide direkte av bygherren. Konflikten blev paa mange maater noksaa tilspidset. Entreprenørene meldte sig ogsaa ind i Arbeidsgiverforeningen. Der blev saa optat forhandlinger i Kristiania 3. september, uten at det lykkedes at komme til noget resultat. Den 13. september optoges der nye forhandlinger i Haugesund. Arbeidsgivernes repræsentanter meddelte da at der ikke vilde bli lagt hindringer i veien for at Moberg kunde faa utføre det omstidste arbeide. Men da man ikke kunde komme til enighet i de andre spørsmaal, blev forhandlingsmøtet resultatløst.

Den 12. oktober avholdtes nyt forhandlingsmøte i Haugesund. Arbeidsgiverforeningen fremsatte da forslag om at voldgiftsdommen for sten-, jord- og cementarbeiderne blev gjort gjældende med følgende forandringer: «Timelønnen fastsættes til henholdsvis kr. 2.10 og kr. 2.20. Utløpstiden fastsættes til 1. mai 1921, idet overenskomsten til den tid kan opsiges med 2 måaneders varsel. Dersom den ikke opsiges blir den fremdeles gjældende et aar ad gangen,

Iøvrig tiltraadte man den i møtet den 13. september givne protokol-tilførsel.» Forslaget blev forkastet av arbeiderne.

Arbeidsgiverforeningen gik da til lokal generallockout for Haugesund. Lockouten som omfattet alle Arbeidsgiverforeningens medlemmer i Haugesund omfattet ca. 500 arbeidere. Efter 1 ukes lockout blev man enig, idet arbeiderne akcepterte Arbeidsgiverforeningens forslag av 14. september og 12. oktober. Arbeidet blev saa straks gjenoptat.

Tjølling sten-, jord- og cementarbeidere.

Efter ca. 3 ukers streik kom man til enighet om nye løns- og arbeidsvilkår. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.70 til 2.10 pr. time. Arbeidstiden som før 48 timer pr. uke. 6 dages ferie med fuld løn. Overenskomst blev oprettet og gjælder indtil videre og kan opsiges naarsomhelst med 1 maaneds varsel.

Drammen sten-, jord- og cementarbeidere.

Ogsaa i Drammen blev det arbeidsstans. Streiken begyndte 3. mai og blev bilagt 1. juni. De fleste av foreningens medlemmer var dog i arbeide. Overenskomst blev oprettet gjældende til 1. maj 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 2.05 til kr. 2.50. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 1 ukes ferie med fuld løn.

Bærum sten-, jord- og cementarbeidere.

I Bærum blev der ikke oprettet nogen bindende overenskomst. Der er blit meddelt forbundet at voldgiftsdommen for sten-, jord- og cementarbeiderne praktiseres.

Haugesund komm. sten-, jord- og cementarbeidere.

I Haugesund var der tidligere ingen overenskomst for kommunearbeiderne og der blev heller ingen oprettet denne gang. Utpaa vaarparten lykkedes det dog at opnaa endel forbedringer, saaledes blev timelønnen forhøiet fra kr. 1.50 til kr. 1.75. Dertil kommer et familietillæg av kr. 1.00 for hustru og kr. 0.50 for hvert barn. Desuden betales fuld løn for alle mellemliggende helligdage. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie med fuld løn.

Kristiansund komm. sten-, jord- og cementarbeidere.

I Kristiansund blev der ikke oprettet nogen overenskomst for de kommunale sten-, jord- og cementarbeidere. Formandskapet meddelede i en skrivelse til foreningen at kommunen var villig til at praktisere voldgiftsdommen. Dette blev ogsaa vedtatt av arbeiderne.

Sandefjord murarbeidere og sten-, jord- og cementarbeidere.

Overenskomsten blev av arbeiderne op sagt til utløp 1. april. Da man ikke kom til nogen enighet blev pladsene op sagt til fra-

trædelse og arbeidsstans indtraadte 12. april. Den 13. april indkaldte kredsmæglingsmanden til mægling. Kredsmæglingsmanden fremsatte forslag til løsning av konflikten. Forslaget med hensyn til løn gik ut paa kr. 2.35 pr. time. Arbeiderne forkastet forslaget.

Der blev senere optat forhandlinger paa stedet hvor man blev enig om ny overenskomst gjældende til 1. april 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 2.00 til kr. 2.40. Hertil kommer 10 pct. tillæg for bæring af store cementblokker. Arbeidstiden nedsattes fra 48 til 47 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100—150 pct. tillæg. Feriebestemmelsen fik følgende ordlyd: «Tiden for ferien skal lægges mellem 1. juni og 1. september. Som godt gjørelse for ferien skal betales et tillæg av 15 øre pr. time. Ferien skal være mindst 6 dage.» Arbeidet blev gjenoptat 2. mai.

Molle murarbeidere og sten-, jord- og cementarbeidere.

I Molde var der konflikt i over et aar. Under tarifrevisionen i 1919 forlangte Arbeidsgiverforeningen at Molde skulde komme med i landsoverenskomsten. Dette motsatte arbeiderne sig til en begyndelse, idet de ikke vilde indgaa paa nogen bindende overenskomst. De erklærte sig dog villig til at gaa med paa oprettelse af overenskomst forsaaavidt timelønnen blev noget høiere end hvad fastsat i landsoverenskomsten. Dette motsatte arbeiderne sig til en begyndelse, idet de ikke vilde indgaa paa nogen bindende overenskomst. De erklærte sig dog villig til at gaa med paa oprettelse af overenskomst forsaaavidt timelønnen blev noget høiere end hvad fastsat i landsoverenskomsten. Dette vilde ikke Arbeidsgiverforeningen gaa med paa. Der holdtes flere konferanser, forhandlings- og mæglingsmøter, uten at det lykkedes at opnaa enighet. Arbeiderne var dog ikke saa værst stillet da de gjennem bygningsgruppen fik arbeide direkte av de som bygget til lønninger som laa adskillig over landstarffen. Det var kun et faatal av foreningens medlemmer som ikke var i arbeide. Da procedyren for voldgiftsretten i bygningsfagene begyndte, paagik konflikten fremdeles. Arbeidsgiverforeningen nedla paastand om at Molde skulde omfattes av voldgiftsdommen. Arbeidsgiverforeningens paastand blev dog ikke tat tilfølge. Den 5. september indkaldte Arbeidsgiverforeningen til forhandling. Arbeidsgiverne fremsatte da forslag om at voldgiftsdommen i bygningsfagene skulde gjøres gjældende for Molde. Dog saaledes at timelønnen fastsattes til kr. 2.20—2.10 henholdsvis for faglærte og ikkefaglærte arbeidere. Dette forslag vedtages av arbeiderne, hvorefter arbeidet blev gjenoptat.

Kristiania kommunale bygningsarbeidere.

Ved Kristiania kommune (boligraadet) var der ikke tidligere nogen bindende overenskomst, men tariffen kunde opsiges naarsomhelst med 1 maaneds varsel. Tariffen blev av arbeiderne op sagt til utløp 1. august. Da man ikke kunde komme nogen vei med forhandlingerne gik saken til riksmæglingsmanden. Riksmæglingsmanden fremsatte forslag som bl. a. gik ut paa: Arbeidstid 48 timer pr. uke

Timeløn for faglærte kr. 2.20 og for ikke faglærte kr. 2.10. Ferie- væsentlig som voldgiftsdommen i bygningsfagene. Overenskomstens varighet 1. juli 1921. Dette forslag blev vedtatt av arbeiderne, mens formandskapet forkastet forslaget med hensyn til løn, hvor de fastholdt de lønssatser som er fastsat i voldgiftsdommen for bygningsarbeiderne. Riksmæglingsmandens forslag blev saa forelagt bystyret som opretholdt formandskapets beslutning. Arbeiderne behandlet saa spørsmålet paa nyt hvor de vedtok bystyrets forslag i lønspørsmålet. Efter dette blev lønnen for de kommunale bygningsarbeidere kr. 2.10—2.00 pr. time, henholdsvis for faglærte og ikke faglærte arbeidere.

Melbo bygningsarbeidere.

Ved forhandling blev man enig om overenskomst gjeldende til 1. juli 1921. Timelønnen fastsattes til kr. 1.80—2.00—2.10. Arbeidstid 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 1 ukers ferie med fuld løn.

Hønefos murarbeidere og sten-, jord- og cementarbeidere.

Overenskomsten blev af arbeiderne op sagt til utløp 1. mai. Da det viste sig umulig at komme til enighet blev pladsene op sagt til fratrædelse og arbeidsstans indtraadte fra 1. mai. Den 10. maj blev man enig om ny overenskomst gjeldende til 1. mai 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.80—2.40. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 1 ukers ferie med fuld løn.

Odda og Tyssedal murarbeidere.

Ved forhandling paa stedet blev man uten arbeidsstans enig om ny overenskomst gjeldende til 1. mai 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 2.20 til kr. 2.50. Overtidsarbeide betales med 100—150 pct. tillæg. 2 ukers ferie med fuld løn.

Larvik sten-, jord- og cementarbeidere.

Efter 4 dages arbeidsstans blev man enig om nye løns- og arbeidsvilkår. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.65 og kr. 1.80 til kr. 2.00 og kr. 2.25. Arbeidstiden som før, 48 timer pr. uke. Tillæg for overtid 50, 100 og 200 pct. 6 dages ferie med fuld løn. Overenskomstens varighet til 1. april 1921.

Mjøndalen kalkfabrik.

Ved forhandling paa stedet blev man enig om ny overenskomst gjeldende til 14. april 1921. Arbeidstiden fastsattes til 48 timer pr. uke. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.50 til kr. 2.00.

Moss kalkfabrik.

Paa Moss staar kalkarbeiderne tilsluttet Moss arbejdsmansforening. Ved forhandling mellem forbundet og bedriften blev man

enig om overenskomst gjeldende til 1. mai 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.50 til kr. 2.25. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie med fuld løn. Arbeidstiden fastsattes til 48 timer pr. uke.

Gjøvik kalkfabrik.

Overenskomsten blev af arbeiderne op sagt til utløp 1. juli. Ved forhandling mellem forbundet og bedriften blev man enig om ny overenskomst gjeldende til 1. juli 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.50 til kr. 2.00. Arbeidstid som før, 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie med fuld løn.

A/S Svelvik cementvarefabrik.

Ved forhandling blev man enig om nye løns og arbeidsvilkår. Timelønnen fastsattes til kr. 2.00. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 6 dages ferie med fuld løn. Overenskomst blev oprettet og gjælder indtil videre med 1 maaneds gjensidig opsigelse.

A/S Notodden cementvarefabrik.

Ved samorganisationens medvirkning blev man enig om ny overenskomst gjeldende til 1. juli 1921. Lønnen for selvstændige cementstøpere, pudser, graastensmurer og cementvarearbeidere fastsættes til kr. 2.40 pr. time. De øvrige arbeidere betales en timeløn av kr. 2.25. Arbeidstid som før, 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. Feriebestemmelse som i voldgiftsdommen for bygningsarbeiderne.

A/S Bergenske dampskibsselskap, Bergen.

Arbeiderne ved ovennævnte selskap staar tilsluttet Bergens stenarbeiderforening. Ved forhandling mellem selskapet og foreningen blev man enige om at prolongere den gamle tarif med følgende forandringer for 1 aar til 1. august 1921. Samtlige arbeidere fik et personlig lønstillæg av 40 øre pr. time. Ferie som i voldgiftsdommen for bygningsfagene. Dykkere der før hadde kr. 3.15 pr. time betales med kr. 4.13 pr. time saavel for dykning som for arbeide overvands.

A/S Riber & sön, Bergen.

Hos ovennævnte firma var der tidligere ingen bindende overenskomst for de arbeidere som staar tilsluttet vort forbund. Ved stedlig forhandling blev man enig om at gjøre voldgiftsdommen for sten-, jord- og cementarbeiderne gjeldende regnet fra 14. september 1920, med samme varighet som voldgiftsdommen.

Fredrikstad forenede teglverker.

Overenskomsten blev af arbeiderne op sagt til utløp 1. mai. Der optoges i begyndelsen av april stedlig forhandling uten at det lykkedes at komme til enighet. Den 28. april indkaldte kredsmæglingsmanden

for Østlandet til mægling. Mæglingen blev resultatløs da teglverkenes repræsentanter meddelte at de ikke kunde imøtekommne arbeidernes krav med hensyn til lønninger. Umiddelbart efter mæglingens avslutning holdtes der ogsaa nye forhandlinger direkte mellem partene uten at det lykkedes at komme til enighet. Arbeidsstans indtraadte 6. mai og varte i ca. 1 maaned. Den 15. mai indkaldte kredsmæglingsmanden til ny mægling. Han fremsatte da forslag til løsning af konflikten. Forslaget gik bl. a. ut paa 35 pct. tillæg tilakkordsatserne, og at timelønnen for dagarbeidere fastsattes til kr. 1.50—1.75 Med hensyn til ferie og de andre tvistespørsmål var partene enig om at opta lokale forhandlinger. Kredsmæglingsmandens forslag blev forkastet. Den 28. mai optokes forhandlinger i Fredrikstad hvor forbundet var repræsentert ved Kr. Aune. I dette møte blev man enig om ny overenskomst gjældende til 1. mai 1921. Kredsmæglingsmandens forslag med hensyn til lønninger blev stort set vedtagt. Arbeidstid som før, 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 9 dages ferie efter 6 maaneders tjenestetid. Arbeidet blev gjenoptatt 2. juni.

Vormen teglverker.

Ved stedlig forhandling blev man uten arbeidsstans enig om ny overenskomst gjældende til 30. april 1921. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.00 til kr. 1.50. Desuten ble der git et tillæg av 20 pct. tilakkordsatserne. Arbeidstiden nedsattes fra 51 til 48 timer pr. uke. 1 ukes ferie med fuld løn.

Sandnes potteriarbeidere.

I Sandnes blev der en længere arbeidsstans. Allerede i mai indtraadte arbeidsstans blandt teglverksarbeiderne. En stund efter blev der ogsaa stans blandt potteriarbeiderne. Ved aarets slutning var konflikten for teglverksarbeiderne ikke bilagt. Derimot kom man til enighet for potteriarbeiderne. Arbeidstiden og timelønnen blev uforandret. Akkordsatserne forhøiedes med 10 pct. Overenskomst blev oprettet og gjælder til 1. mai 1922.

Harstad sten-, jord- og cementarbeidere.

Ved stedlig forhandling blev man uten arbeidsstans enig om ny overenskomst gjældende til 1. april 1921. Timelønnen som før var kr. 1.60—1.85 forhøiedes til kr. 2.10—2.25. Arbeidstid som før, 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie med fuld løn.

Lillehammer bygningsarbeidere.

Paa Lillehammer blev man enig om ny overenskomst gjældende til 1. mai 1921. Overenskomsten er i det væsentligste overensstemmende med voldgiftsdommen for sten-, jord- og cementarbeiderne.

Oddernes teglverk.

Ved Kristiansand samorganisations mellemkomst blev man enig om overenskomst gjældende paa ubestemt tid. Lønnen som før var kr. 1.20 forhøiedes til kr. 1.80. Arbeidstiden nedsattes fra 54 til 48 timer pr. uke.

Elektrokemisk og kemiske teknisk industri.

Aaret 1920 har været et meget vanskelig og ugunstig aar for arbeiderne inden elektrokemiske industri. Allerede i 1919 blev den overenskomst som da blev oprettet under medvirken av riksmaeglingsmanden uttryk for de vanskelige tider man gik imøte; men som man den gang regnet med kun var av en forbigaende art. Man regnet desværre imidlertid feil idet stillingen den hele tid senere har forværret sig og for arbeiderne paa grund av stadig økende arbeidsindskrænkning ved hel eller delvis arbeidsledighed. Ved aarets utgang var det saaledes ca. 1200 arbeidsledige inden gruppen mens størsteparten af dens øvrige arbeidere var henvist til at arbeide under større eller mindre indskrænket drift. Trods disse vanskelige forhold lykkedes det dog organisationen gjennem forhandlinger og mægling at opnaa tildels betragtelige lønsforbedringer, men rigtignok for enkelte bedrifters vedkommende først efterat der hadde været arbeidsstans.

Lønsbevægelsen ved de bedrifter som ikke var underlagt voldgiftsretten tok dette aar usædvanlig lang tid før nogen endelig ordning kom i stand, da saavel arbeidsgiverne som mæglingsmyndighetene først vilde se resultaten fra voldgiftsrettens kjendelse i de forskjellige industrierne inden de tok standpunkt til det foreliggende krav.

For den kemisk tekniske gruppe har i stor utstrækning de samme vanskeligheter gjort sig gjældende som inden den elektrokemiske industri. De bestaaende overenskomster var i 1920 gjenstand for revision for saa at si hele industrien. Lønsforholdene var ikke bedre end at selv Arbeidsgiverforeningen ikke kunde motsætte sig endel forbedringer. Desuden fik man som for de øvrige industrier 2 ukers ferie fastslaat.

Industrikomiteen.

Komiteen bestod foruten av gruppernes sekretærer, Nils Kvale og Bjerkemann, av Kristian Lien medlem av fabrikarbeiderforeningen, Notodden, Einar Presthus Cyanamidens arbeiderforening, Odda og Kristian Rothaug, Kopparaens arbeidsmandsforening, Meraker.

Komiteen var i aaret indkaldt til 2 møter, i begge tilfælder i anledning den vanskelige situation gruppene var i under lønsbevægsene.

Agitation.

Nils Kvale tiltraadte den 22. mars en agitationsreise omfattende Vest- og Sørlandet og stiftet herunder en ny avdeling i tilslutning

til bergverksgruppen. Efter 3 ukers forløp maatte agitationen avbrytes idet Kvale da maatte reise tilbake paa grund av forhandlinger som skulde avholdes her i Kristiania.

I slutten av aaret kunde man igjen avse nogen tid for agitation, hvorfor Kvale den 8. november reiste ut og besøkte herunder Rjukan, Notodden, Porsgrund, Brevik, Kragerø og Eydehavn, hvor møter avholdtes med foreningene.

Lønsbevægelser.

Den elektrokemiske industri.

Ved følgende bedrifter blev overenskomstene prolongert med forskjellige forbedringer.

Arendals smelteverk.

Under forhandlingene paa stedet opnaadde man en forbedring i lønningene som for bedriften utgjør en merutgift av kr. 63 000.00 fordelt paa 105 arbeidere med kr. 600.00 pr. arbeider pr. aar. Videre blev ferietiden forlænget med 6 dage. Denne bedrift er en av de faa hvor 6 timers skift blev gjennemført for arbeidere i kontinuerlig drift.

Hafslund karbidfabrik, Høyangfaldene, Kragerø karbidfabrik, Kopper-aaens smelteverk, Mosterhavn kalkbrud, Nustadfos smelteverk, Notodden karbidfabrik, Odda karbidfabrik, Odda cyanamidfabrik, Porsgrunds elektrometallurgiske A/s, Skafte kalkbrudd, Vigeland bruk og Ekstraktionsverket, Fredrikstad.

Ved disse 13 bedrifter som omfattedes av fællesoverenskomsten av 1919 og hvis utløpstid var 1. juli 1920 var driftsindskrænkningen allerede i begyndelsen av aaret meget følsom, og driftsutsigten var saaledes at forbundet fandt det meget tvilsomt om det var heldig at si op denne overenskomst. Det blev derfor den 4. februar utsendt cirkulære til vedkommende interesserde avdelinger med anmodning om at opta til drøftelse spørsmålet om prolongation av overenskomsten eller ikke. Det svar som indløp herpaa viste at det var et lite flertal for opsigelse av overenskomsten trods de fleste av disse ogsaa hadde sine betænkeligheter herfor.

Da stillingen saaledes var meget uklar blev fristen for opsigelsen efter konferanse med Arbeidsgiverforeningen prolongert en maaned.

Den 29. mai sa man imidlertid op overenskomsten hvorefter der blev optat konferanser og forhandlingsmøte dels hvor kun Landsorganisationen var repræsenteret og dels hvor gruppens sekretærer og avdelingenes repræsentanter var tilstede. Det viste sig herunder at arbeidsgiverne var den absolut overlegne part og resultatet av ordningen blev derfor ikke som man hadde ønsket. Man opnaadde en forhøielse av timelønnen som laa fra 17 til 30 øre over de tidligere og akkordsatsene forhøiedes tilsvarende. Forøvrig blev overenskomsten prolongert et aar.

Tillæggene bragte medlemmene en merindtægt av kr. 480.00 til kr. 576.00 pr. arbeider pr. aar.

A/S Norske nitrid, Eydehavn.

Her blev man efter gjentagne forhandlingsmøter enige om at prolongere overenskomsten med et tillæg av 25 øre pr. time som utgjør en merfortjeneste pr. arbeider av kr. 600.00 pr. aar.

Fredrikstad elektrokemiske fabrikker.

Ved denne bedrift er der efter krav fra arbeiderne foretatt tarifrevision og forhandlingene er ført paa fabrikken mellem foreningen og arbeidsgiveren. Den endelige ordning av ny overenskomst bragte arbeiderne et tillæg svarende til kr. 600.00 pr. arbeider pr. aar. Desuden opnaaddes forhøielse av ferien med 4 dage.

Fiskaa verk, Kristiansand S.

Tariffen var ogsaa her op sagt av arbeiderne og forslag til ny overenskomst indsendt til bedriften.

Efter endel forhandlinger og 1 ukes arbeidsstans opnaaddes der enighet om overenskomst som bragte en forhøielse av timelønnen av 35 øre hvilket utgjør kr. 840.00 pr. arbeider pr. aar.

Sundløkkens smelteverk, Sarpsborg.

Ved Sundløkkens smelteverk hvor forhandlingene om ny overenskomst fandt sted paa fabrikkens kontor fik man inddat i overenskomsten bestemmelse om 6 timers skift i de kontinuerlige avdelinger. Her er det ogsaa lykkedes at faa tarifert procenttillæg for ordinære søn- og helligdagsskift som arbeidsgiverne i sin almindelighet sætter sig meget bestemt imot, men som dog er et absolut berettiget krav saalænge det ikke er tat behørig hensyn hertil ved fastsættelsen af lønningene. Lønstillægget blev fra 20 til 35 øre pr. time.

Norsk Hydro.

Norsk Hydros bedrifter var av det som av departementet var underlagt voldgiftsavkjørelse, og ifølge den orden etter hvilke voldgiftsretten hadde bestemt at opta de forskjellige virksomheter til doms kunde man ikke vente sig nogen avgjørelse for Norsk Hydros vedkommende før ut i september.

Hovedorganisationene sammen med partene blev derfor enige om at opta forhandling om ny overenskomst for ad den vei at søke at komme til en ordning.

Dette lykkedes ogsaa idet forhandlerne enedes om et forslag som vil bringe arbeiderne en forhøielse av timelønnen med 30 øre. Akkordsatsene skulde økes tilsvarende forhøielsen av timelønnen og utregnes av partene paa arbeidsstedet.

I tilfælde der mellem partene opstod nogen tvist om utregningen skulde denne efter begjæring af den ene eller begge parter avgjøres av riksmaæglingsmanden.

Bortset fra enkelte akkordsatser som der endnu hersker uenighet om saa blev den nye overenskomst undertegnet den 4. september og

det opnaadde lønstillæg efterbetalt fra 1. april da den gamle utløp. Der opstod straks efterpaa tvist mellem arbeiderne og bedriften idet denne negtet at efterbetale tillæggene for de arbeidere som hadde sluttet ved selskapet i tidsrummet 1. april—4. september. Denne tvist staar ogsaa fremdeles uløst.

De foranstaade lønsbevægelser omfatter 3329 av gruppens arbeidere og har indbragt disse en samlet merindtægt af kr. 224 432.00 i tarifaaret.

Tarifrevisionene i den kemisk-tekniske industri omfatter følgende bedrifter:

Kristiania Portland cementfabrik, Slemmestad.

Allerede ved begyndelsen af forhandlingene om ny overenskomst for Slemmestad cementfabrik negtet Arbeidsgiverforeningen bedriften at gaa med paa nogensomhelst lønsforhøielse. Arbeidernes forhandlere fremsatte derfor forslag om at hovedorganisationene overlot til partene at opta forhandling paa arbeidsstedet da man hadde indtryk av at bedriften vilde ordne sig med sine arbeidere, men Arbeidsgiverforeningen satte sig ogsaa bestemt imot en saadan ordning, hvorfor pladsene blev op sagt for samtlige arbeidere den 10. mai.

Kredsmæglingsmanden, hr. assessor Stabell, optok derefter saken til mægling og begjærede arbeidsstansen utsat saa lange mægling paagik, hvilket arbeiderne gik med paa. Efter en længere tids ut-sættelse af forhandlingene i paavente av voldgiftsdommen i bygnings-industrien fremkom mæglingsmanden med et forslag gaaende ut paa en forhøielse af kr. 0.25 pr. time og tilsvarende forhøielse af akkord-satsene.

Dette forslag blev forkastet af Arbeidsgiverforeningen, hvorfor arbeidet blev nedlagt den 23. juli og optoges igjen først den 13. september efterat der var truffet en ordning mellem bedriften og foreningen.

Da bedriften fra nytaar 1921 var løst fra Arbeidsgiverforeningen blev der fra den tid oprettet en ny overenskomst i overensstemmelse med det av mæglingsmanden i juli fremsatte forslag.

Cementfabrikken Norge, Lier.

Her blev avholdt flere forhandlinger og mæglingsmøter og efterat ha op sagt pladsene kom man til enighet om en ordning, der bragte et tillæg af kr. 1200.00 pr. arbeider pr. aar.

Dalen Portland cementfabrik, Brevik.

For denne bedrift bragte mæglingsforslaget et tillæg af kr. 600.00 pr. arbeider pr. aar. Forslaget blev godkjent av vor forening.

De kemiske laboratorier, Kristiania.

Ved disse bedrifter førtes en længere lønskamp i 1920. Arbeidsgiverne viste sig helt uvillig til at imøtekommme arbeidernes rimelige

krav. Arbeidsstans indtraadte 23. juli og først efter en række for-handlings- og mæglingsmøter kom man til enighet og arbeidet blev gjenoptat den 10. september. Tillæggene bragte for kvinder kr. 500.00 og for mænd kr. 750.00 pr. arbeider pr. aar.

Den norske galoge- og gummifabrik, Mjøndalen.

Tarifrevisionen her betinger et tillæg av kr. 600.00 pr. arbeider pr. aar. Imidlertid saa er der ved denne bedrift noksaa usikre arbeids-forhold idet bedriftsledelsen ret som det er kommer med vanskeligheter paa en eller anden maate. Man er forresten blit saa vant til dette nu at man vil savne det om bedriftsledelsen ikke mindst en gang om aaret fremvinger en arbeidsstans.

Elle fabrikker, Drøbak.

Ved stedlige forhandlinger opnaadde arbeiderne et tillæg av kr. 750.00 pr. arbeider pr. aar.

Den norske slipeskivefabrik, Kristiania.

Tillægget pr. arbeider pr. aar utgjør her kr. 360.00. Denne be-drift har forresten ikke været noget videre i drift efter denne tid, saa tillægget har vistnok kommet faa arbeidere tilgode.

Fyrstikindustrien.

Denne omfatter 4 fyrstikfabrikker hvor man ved mægling blev enige om $13\frac{1}{2}$ pct. lønsforhøielse. Dette utgjør kr. 480.00 pr. arbei-der pr. aar. Senere har der været ført forhandlinger ved enkelte bedrifter om redusering af akkordpriser grundet tekniske forbedringer i produktionen, men i dette spørsmaal har det været vanskelig at komme til hel enighet.

Gregersen og Holters saapefabrik, Kristiania.

Her kom overenskomst istand der bragte et tillæg av kr. 520.00 for kvinder og kr. 780.00 for mænd regnet pr. arbeider pr. aar.

Græsvik kemiske fabrikker, Fredrikstad.

Ved forhandling paa stedet kom partene til enighet om en over-en-skomst der betinget et tillæg af kr. 840.00 pr. arbeider pr. aar.

Gullaug sprængstoffabrik, Lier.

Tarifrevisionen ved denne bedrift medførte en længere arbeids-stans. Arbeidsgiveren stilte sig helt avvisende for et rimelig tillæg. Vi saa os derfor nødt til at opsi arbeiderne ved flere bedrifter til-hørende samme selskap, men førend arbeidsstansen indtraadte ved disse kom nye forhandlinger istand, hyor man fik et tilbud som god-kjendtes av vor organisation. Tillægget utgjør kr. 600.00 pr. arbeider pr. aar.

Gummifabrikken National.

Ved forhandling kom overenskomst i stand ved denne bedrift og tillægget utgjorde kr. 360.00 for kvinder og kr. 480.00 for mænd regnet pr. arbeider pr. aar.

Nitedals krudtverk.

Det var ved denne bedrift vanskelig at opnaa nogen forbedring idet bedriftsledelsen uttalte at det var meget billigere at kjøpe hjem det færdige produkt end at tilvirke det selv. Man fik dog tilslut et forslag der bragte kr. 480.00 i tillæg pr. arbeider pr. aar. Dette forslag godkjendtes av organisationen.

Nordenfjeldske sprængstoffabrik.

Ved forhandling paa stedet opnaaddes enighet om betingelsene for den nye overenskomst. Tillægget utgjør kr. 552.00 pr. arbeider pr. aar.

Norsk superfosfatfabrik, Knarrevik.

Her førtes forhandlinger først paa stedet og senere i Kristiania. Det fremkommende forslag der ogsaa godkjendtes bragte et tillæg av kr. 870.00 pr. arbeider pr. aar.

Norsk svovlsyrefabrik, Hurum.

Tarifrevisionen ved denne bedrift bragte arbeiderne et tillæg av kr. 600.00 pr. arbeider pr. aar.

Porsgrunds porcelænsfabrik, Porsgrund.

Efterat pladsene var opsgaet fra arbeidernes side blev partene kaldt sammen til mægling. I dette møte uttalte direktøren tilslut at han helst vilde forsøke at ordne sig med sine arbeidere paa stedet. Stedlige forhandlinger kom ogsaa i stand, og enighet opnaaddes om et forslag der bragte arbeiderne en merindtægt af kr. 840.00 pr. arbeider pr. aar.

Lysaker kemiske fabrik.

Ved denne bedrift var avholdt flere mæglingsmøter og lønskonflikten saa ogsaa ut til at medføre arbeidsstans i særdeleshed da arbeidsgiverforeningen forkastet det forslag som mæglingsmanden tilslut saa sig i stand til at fremsætte. Men et par dage senere i et forhandlingsmøte godkjendte ogsaa arbeidsgiveren forslaget. Lønsforbedringen bragte kr. 600.00 pr. arbeider pr. aar.

Skandinavisk gummi- og kabelfabrik.

Efterat flere forhandlings- og mæglingsmøter var avholdt godkjendtes et forslag der betinget kr. 840.00 i tillæg pr. arbeider pr. aar.

Norrøna fabrikker, Porsgrund.

Ved denne bedrift førtes kun forhandlinger paa stedet direkte med bedriftsledelsen. Det var ogsaa første gang at arbeiderne som fagorganiserte tilsluttet forbundet fremsatte lønskrav.

Imidlertid tør man tro at arbeiderne var tilfreds med dette sit første organisationstiltak, da det vundne tillæg vil bringe en merindtægt af kr. 960.00 pr. arbeider pr. aar.

A/S Titan, Fredrikstad.

Naar man her regner med at tarifrevisionen bragte arbeiderne et tillæg av kr. 960.00 pr. arbeider pr. aar saa er ogsaa medregnet et tillæg som arbeiderne tidligere paa aaret hadde tilkjæmpet sig ved direkte forhandling med bedriften.

Kristiania zinkhvidtfabrik, Bryn.

I mæglingsmøte fremsattes et forslag der utgjør et tillæg av kr. 720.00 pr. arbeider pr. aar. Forslaget godkjendtes av begge parter, men ganske kort tid derefter indtraadte hel driftsstans saa tillægget har kommet ganske faa arbeidere tilgode.

Vallø oljeraffineri.

Ved denne bedrift var det umulig at undgaa arbeidsstans. Det mest kjedelige ved denne situation var at flertallet av arbeiderne ved bedriften var uorganisert og disse vil ikke gjøre fælles sak med de organiserte, men fortsætte arbeidet. Imidlertid var den iverksatte blokade helt effektiv og dette bragte en løsning som man kunde se sig i stand til at godkjende. De tarifmæssige lønninger hævedes med et tillæg svarende til kr. 528.00 pr. arbeider pr. aar.

Vera fettraffeneri, Sandefjord.

I mæglingsmøte for denne bedrift fremsattes et forslag gaaende ut paa et tillæg av kr. 720.00 pr. arbeider pr. aar. Forslaget godkjendtes av begge parter.

Kortmann sodafabrik, Trondhjem.

Ved stedlige forhandlinger ført ved avd. 43, Trondhjem, fik arbeiderne et tillæg svarende til kr. 500.00 pr. arbeider pr. aar.

Engene dynamitfabrik, Hurum.

Efter en del forhandlinger kom ny overenskomst i stand. Lønsforbedringen utgjør kr. 720.00 pr. arbeider pr. aar.

Lade fabrikker, Trondhjem.

Her førtes stedlige forhandlinger ved avd. 43. Det vundne tillæg vil betinge en merindtægt pr. arbeider pr. aar av kr. 960.00.

Ialt omfatter aarets tarifrevisioner i denne industri 3395 arbeidere, hvor i indvundne lønstillæg utgjør en samlet merindtægt av kr. 2 318 370.00 pr. aar.

En specifikasjon for hver enkelt av de foran opførte bedrifter over antal arbeidere og derav medlemmer, samt over de indvundne forbedringer vil kunne sees i gruppenes statistiske tabel, som er indtatt i forbundets samlede beretning.

Trots de mørke utsigter til en snarlig bedring i de ekspeditionelle slette arbeidsforhold, som nu gjør sig gjeldende inden industrien, faar man dog haabe at det vil kunne lykkes organisationen at avverge arbeidsgivernes hensynsløse utnyttelse av situationen.

Norsk Arbeidsmandsforbund Elektrokem. og Kem. Tekniske gruppe

Kommunegruppen.

Tiltrods for at kommunearbeiderne dannet sit eget forbund fra 1. januar 1920 blev der allikevel staaende en række foreninger i Arbeidsmandsforbundet. Der har da ogsaa været en ganske omfattende tarifrevision blandt kommunearbeiderne. Ialt er der avsluttet 17 lønsbevægelser omfattende 2064 arbeidere, hvorav 1940 er medlemmer. Av disse lønsbevægelser førte 7 til arbeidsstans. Den samlede merfortjeneste som lønsbevægelsene har bragt de kommunale arbeidere er beregnet til kr. 1 648 540.00. Forøvrig henvises til tabeller over lønsbevægelser.

Kristiania kommune.

Tariffen blev av arbeiderne opsagt til utløp i juli. De kommunale foreninger i Kristiania meldte sig ind i Norsk Kommunearbeiderforbund fra 1. januar 1920 med undtagelse av Gasverks og Renovationsarbeidernes foreninger, som først gik over til Norsk Kommunearbeiderforbund fra 1. januar 1921. Arbeidernes krav til nye overenskomster gik bl. a. ut paa 45 timers arbeidsuke og et lønstillæg av kr. 5.00 pr. dag. Forhandlinger optoges i slutten av juni. Selv om kommunearbeiderne stod tilsluttet 2 forbund førtes dog saavel forhandlingene som mæglingene fælles for alle foreningene. Det viste sig snart under forhandlingene at det var umulig at komme til nogen enighet, da de borgelige forhandlere, som var i forhandlingskomiteen, ikke vilde gaa til nogen væsentlige indrømmelser av arbeidernes krav.

Saken gik saa til Riksmaæglingsmanden. Efter at en række mæglingsmøter var avholdt fremsatte Riksmaæglingsmanden forslag til nye overenskomster, som med endel mindre forandringer blev vedtatt saavel av arbeiderne som av kommunen. Riksmaæglingsmandens forslag med hensyn til løn gik stort set ut paa et tillæg av kr. 2.50 pr. dag. For gasverksarbeiderne blev lønnen følgende:

For gruppe I kr. 19.50 pr. dag, gruppe II kr. 18.50 pr. dag og gruppe III kr. 17.50 pr. dag. Dernæst fik skiftearbeiderne et tillæg av 25 pct. for natskiftet. For renovationsarbeiderne blev lønnen fastsat til kr. 19. pr. dag. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. 2 ukers ferie efter 6 maaneders tjenestetid, dog saaledes at skiftearbeiderne fik 3 ukers ferie. Overenskomsten gjælder til 1. juli 1921.

Moss kommune — Gasverket.

Ved Moss kommunale Gasverk var der tidligere ingen overenskomst. Arbeiderne stilte i januar lønskrav som godkjendtes av forbundet. Da enighet under forhandlingene ikke kunde opnaaes, opsa arbeiderne sine pladser til fratrædelse 17. februar. Kredsmæglingsmand Salomonsen indkaldte saa til mægling og fremsatte forslag til nye løns- og arbeidsvilkår, som blev vedtatt af begge parter. Forslaget gik bl. a. ut paa: Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Ukelønnen, som før var kr. 80.00—90.00, forhøiedes til kr. 88.00—100.00 pr. uke. Overenskomst blev oprettet og gjælder til 1. mars 1921.

Stavanger kommune.

I Stavanger var der tidligere ingen overenskomst og der blev heller ikke denne gang oprettet nogen tarif. Ved forhandling lykkedes det at komme til enighet uten arbeidsstans. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.80 til kr. 2.10 med bibehold av familietillægget. Overtidsprocenter 50—100. Ferie som før 3 uker.

Arendal kommune.

Efter næsten 1 maaneds streik blev man enig om ny overenskomst gjældende til 1. juli 1921. Arbeidstid 48 timer pr. uke. Time-løn kr. 1.90. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie.

Bergen kommune.

I Bergen var der en lang konflikt som var eiendommelig paa mange maater. I streiken deltok ca. 1400 arbeidere, hvorav ca. 400 tilhørte Arbeidsmandsforbundet. Konstituerende kredsmæglingsmand Smith fremsatte først et forslag til løsning af konflikten, som vedtages av arbeiderne, men forkastedes av kommunen. En lignende skjæbne fik ogsaa det forslag som blev fremsat av kredsmæglingsmanden, hr. fylkesmand Friis Pettersen. Konflikten blev meget tilspidset derved at samfundshjælpen hele tiden var i aktiv virksomhet. Den var ogsaa særlig begunstiget, da den stod under politiets fulde beskyttelse. Kommunen selv utfordret desuden arbeiderne paa mange maater. Særlig forargelse vakte det blandt de streikende kommunearbeidere, ja ogsaa hos de øvrige organiserte arbeidere, at kommunen satte op et pigtraadgjærde rundt Gasverket, hvor politiet holdt vakt.

Efter ca. 9 ukers streik lykkedes det ved forhandling mellem kommunen og arbeiderne at komme til enighet. Den nye overenskomst som gjælder til 1. juli 1921 falder stort set i flugt med over-

enskomsten for Kristiania. Av hovedpunktene hitsættes: Arbeidstid 48 timer pr. uke. For gruppe I kr. 19.50 pr. dag, gruppe II kr. 18.50 pr. dag og gruppe III kr. 17.50 pr. dag. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie etter 12 ukers tjenestetid, dog saaledes at skiftarbeiderne fikk 3 ukers ferie. Desuten er der inntatt bestemmelser om fuld løn for helligdage som falder mellom sondage, samt fuld løn for 1. og 17. mai. Fuld løn under sygdom og ved ulykkestilfælde erholdes for et tidsrum av 3 maaneder.

Kristiansand kommune.

I Kristiansand ble man enig om ny overenskomst gjeldende til 1. april 1921. Lønnen for dygtige arbeidere fastsattes til kr. 2.00 pr. time. Desuten er det inntatt bestemmelser om løn for alle helligdage som falder mellom sondage samt fuld løn for 1. og 17. mai. Tillæg for overtid 50 og 100 pct. Ferien er fastsat til 6 dage etter 6 maaneders tjenestetid og 12 dage etter 1 aars tjenestetid. Kommunearbeiderne i Kr.sand er nu overgaat til Kommunearbeiderforbundet.

Gjøvik kommune.

Paa Gjøvik kom man til enighet uten arbeidsstans. Timelønnen er fastsat til kr. 2.35. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med et tillæg av 50—100—150 pct. 14 dages ferie. Overenskomst blev opprettet og gjelder til 1. mai 1921.

Aalesund kommune.

Efter 2 ukers arbeidsstans kom man til enighet om følgende vilkaar: Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Mindstelønnen for øvede arbeidere fastsattes til kr. 2.30 pr. time og for uøvede til kr. 2.00 pr. time. Forskudsbeløning i akkord blev kr. 2.20 pr. time. Overtidsarbeide betales med et tillæg av 50—100 pct. 9 dages ferie etter 1 aars tjenestetid og 12 dage etter 1½ aars tjenestetid. Overenskomsten gjelder inntil videre og kan av begge parter oopsiges med 3 maaneders varsel. Kommunearbeiderne i Aalesund er nu tilmeldt Norsk Kommunearbeiderforbund.

Lillehammer kommune.

Ved stedlig forhandling blev man uten arbeidsstans enig om ny overenskomst gjeldende til 1. mai 1921. Mindstelønnen for jord- og stenarbeidere fastsattes til kr. 1.80 pr. time og for arbeiderne ved Brændselcentralen til kr. 2.00 pr. time. Dertil et personlig tillæg fra 20 til 45 øre pr. time. For kjørerne blev lønnen kr. 70.00 pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. Feriebestemmelsen fikk følgende ordlyd:

«De arbeidere der hvert aars 1. juli har arbeidet sammenhængende ved kommunen i 1 år, tilstaaes 12 virkedages ferie med bibehold av løn. Desuten tilstaaes arbeidere der hvert aars første juli

har arbeidet sammenhængende i mindst 6 maaneder 6 virkedages ferie med bibehold av løn.»

Arbeidstiden blev som før 48 timer pr. uke.

Farsund kommune.

I Farsund var der tidligere ingen overenskomst. I slutten av februar innsendte foreningen lønskrav som godkjendtes av forbundet. Da det viste sig umulig at komme til nogen enighet blev pladsene sagt op til fratrædelse, og arbeidsstans indtraadte 27 mars. Efter ca. 2 maaneders streik blev man enig om følgende vilkaar: Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.40 til kr. 1.70. Overtidsarbeide betales med 50 pct. tillæg. Arbeidstiden blev som før 48 timer pr. uke. Overenskomst blev opprettet som gjelder til 1. april 1921.

Flekkefjord kommune.

Ogsaa i Flekkefjord var der en længere arbeidsstans blandt kommunearbeiderne som varte i ca. 13 uker. Arbeidstiden, som før var 60 timer pr. uke, nedsattes til 48 timer pr. uke. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.20 til kr. 1.50. 1 ukes ferie med fuld løn.

Svolvær kommune.

I Svolvær var heller ingen overenskomst tidligere. Ved forhandling blev man enig om overenskomst gjeldende til 8. mai 1921. Arbeidstiden blev som før 48 timer pr. uke. Timelønnen forhøiedes fra kr. 1.50 til kr. 2.00. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 1 ukes ferie med fuld løn. Der var 1 ukes arbeidsstans.

Laksevaag kommune.

Arbeiderne ved Laksevaag kommune staar tilsluttet Bergens Sten-, Jord- og Cementarbeiderforening. Ved forhandling blev man enig om opprettelse av overenskomst, som ligger noksaa nær optil overenskomsten for Bergens kommune. Arbeidstiden blev som før 48 timer pr. uke. Daglønnen fastsattes til kr. 17.50—18.50. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie etter 12 ukers tjenestetid. Oversenskomstens varighet 1. juli 1921. Der var ingen arbeidsstans.

Notodden kommune.

Tariffen blev av arbeiderne oppsagt til utløp 1. juli. Under Samorganisationens medvirkning blev man uten arbeidsstans enig om ny overenskomst som gjelder til 1. juli 1921. Arbeidstiden blev som før 46 timer pr. uke. Timelønnen, som før var kr. 2.00, forhøiedes til kr. 2.50. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie med fuld løn. Feriebestemmelsen har samme ordlyd som voldgiftsdommens feriebestemmelse for bygningsarbeiderne. Om arbeidernes andel i bedriftsledelsen er der inntatt følgende bestemmelse (§ 11):

«Kommunen anerkjender arbeidernes ret til andel i ledelsen av ingeniørvæsenet. Ved antagelse og avskedigelse av arbeidere, arbeidsformænd, opsynsmænd og anskaffelse av nye maskiner. Ved indførelse av nye driftsmetoder og arbeidsmetoder m. v.

Til at formidle arbeidernes andel i ledelse oprettes bedriftsraad. Det overlates til arbeiderne og arbeidsgiverne at bli enige om formen for disse. Dog skal der være anledning til, hvis enighet ikke opnåes, at indbringe saken for Arbeidsretten, som da avgjør paa hvilken maate tvisten skal løses.»

Sandnes kommune.

I Sandnes blev man uten arbeidsstans enig om oprettelse av overenskomst gjældende for 1 aar. Arbeidstiden blev som før 48 timer pr. uke. Timelønnen fastsattes til kr. 1.60—1.85—2.00. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. De arbeidere som har arbeidet i kommunens tjeneste 6 maaneder erholder 2 ukers ferie og de arbeidere som ikke har saa lang tjenestetid 6 dages ferie.

Molde kommune.

Efter nogen ukers arbeidsstans blev man enig om overenskomst gjældende til 1. april 1922. Timelønnen fastsattes til kr. 1.90. Arbeidstid som før 48 timer pr. uke. Overtidsarbeide betales med 50—100 pct. tillæg. 2 ukers ferie med fuld løn.

Næringsmiddelindustrien.

I 1920 har avdelingsantallet inden gruppen øket, idet flere mindre foreninger er tilsluttet. Derimot har medlemsantallet gåt noget tilbake, saa det ved aarets utgang androg til ca. 6850 fordelt paa 50 avdelinger. Noget absolut bestemt tal er vanskelig at opgi paa grund av at en del av gruppens medlemmer er tilsluttet blandede avdelinger.

Grunden til at medlemsantallet er gåt noget tilbake skyldes den voldsomme indskrænkning som har fundet sted inden hermetik-industrien, hvorved medlemmene er blit tvunget til at søke arbeide i andre fag og industrier.

Med undtagelse av hermetikfabrikkerne, som mot aarets utgang paa det nærmeste var nedlagt hele landet over, har arbeidsforholdene inden gruppen omtrent været normale.

Lønsbevægelsen.

I begyndelsen av aaret indløp krav fra alle gruppens avdelinger om at faa opsgaet de i 1919 oprettede overenskomster, likesom der ogsaa fra de nystiftede foreninger indsendtes krav om oprettelse av saadanne.

Samtlige gruppens avdelinger har derfor været i lønsbevægelse i 1920.

Det begyndte med *bryggeriene*, hvis tariffer for de fleste vedkommende utløp den 1. mai. Av disse bedrifter er det kun Kristiania og Trondhjems bryggerier, som staar tilsluttet Arbeidsgiverforeningen. De øvrige bryggerier i landet har imidlertid med hensyn til løn og arbeidsvilkaar forøvrig rettet sig efter hvad som er blit bestemt for Kristiania-bryggeriene.

Da bryggeriene i de to ovennævnte byer blev medtat i den store arbeidsoppsigelse i mai maaned, som førte til at den tyngne voldgift blev anvendt, kom arbeiderne ved de fleste andre bryggerier utover landet overens med sine arbeidsgivere om at fortsætte arbeidet paa den betingelse at de skulde faa samme løns- og arbeidsvilkaar som voldgiftsretten fastsatte for bryggeriarbeiderne i Kristiania og Trondhjem.

Enkelte foreninger gik dog paa forhaand med paa en lønssats, som skulde ligge 5 pct. under Kristiania-tariffen.

Den anden større gruppe som blev medtat under voldgiftsretten var *møllene*.

Ogsaa i dette tilfælde dannede voldgiftsdommen præcedens for de møller som ikke direkte var medtat i dommen, saaledes at disse har gaat med paa de samme arbeidsbetingelser som blev fastsat i denne.

I de øvrige grupper, hvor det efter voldgiftsdommens avisigelse blev optat forhandling fik ogsaa voldgiftsdommene avgjørende indflydelse baade med hensyn til lønsnivaat og feriebestemmelsene. I de fleste tilfælder blev man dog nødt til at opsi pladsene og derved fremvinge en mægling, før det kom til nogen avgjørelse. Dette var saaledes tilfældet for *melkefabrikkene*, *gjærfabrikkene*, *chokoladefabrikkene* m. fl.

I 12 tilfælder kom det til aapen konflikt — streik eller lockout. Den største av disse konflikter var hermetikkonflikten i Stavanger, Bergen, Haugesund og Trondhjem, som varte fra 14. juli til 8. september og omfattet 754 arbeidere.

De øvrige konflikter omfattet kun mindre enkeltbedrifter. Ialt har 964 medlemmer været i konflikt.

Antal tapte arbeidsdage beløper sig ialt til 47 766.

Den mest bemerkelsesværdige av aarets konflikter var streiken ved fælleskjøpets mølle paa Kambo. Streiken, som hadde til opgave at faa fjernet møllens bestyrer, begyndte den 19. januar og varte til 16. mars. Resultatet blev at direktionen maatte gaa med paa at opsi bestyreren paa 3 maaneder, hvorefter han forsvandt til almindelig tilfredshet for arbeiderne, som altfor længe hadde lidt under hans diktatoriske lyster.

Som det vil sees av de i beretningen indtagne tabeller har der ialt inden denne gruppe forekommet 69 lønsbevægelser omfattende tilsammen 6425 medlemmer. Det samlede lønstillæg, som ved aarets tarifrevisioner er opnaadd, beløper sig til kr. 6 285 100.00 eller i gjennemsnit ca. 950 kroner pr. medlem.

Det vil av tabellene endvidere sees, at *glasverkene* er medtatt under denne gruppen. Dette har sin aarsak i at næringsmiddelgruppens sekretær i de senere aar har ledet forhandlingene inden glasindustrien. I virkeligheten staar glasindustrien i nær forbindelse med næringsmiddelindustrien. Særlig gjelder dette flaskeverkene, hvor bryggeriene sitter inde med aktiemajoriteten.

Lønstariffen for flaskeglasverkene utløp den 1. april, men her som i de øvrige industrier negtet arbeidsgiverne bestemt at gaa med paa nogensomhelst lønsforhøielse.

Kravene fik derfor sin endelige avgjørelse ved voldgiftsdom.

Ved hvidglasverkene, som eies av Chr.a Glasmagasin, utløp tariffen den 1. juni. Her blev direkte forhandling med firmaet ledet, men avbrøtes uten resultat, hvorefter pladsene blev op sagt. Ved den derpaa hos riksmaeglingsmanden optatte mægling lykkedes det dog at opnaa en antagelig ordning som gjelder til 1. april 1921.

Tekstilgruppen.

Virksomheten har i 1920 været av likesaa stort omfang inden gruppen som i 1919. Alle de i 1919 indgaaede overenskomster paa en nær er i 1920 op sagt og revidert.

Med hensyn til revisionen skal vi senere i beretningen gi en oversikt over resultatet.

Gruppestyret.

Gruppestyret har i 1920 bestaatt av Ingv. Olsen, Sigurd Nilsen, frk. Sigrid Dahl samt gruppeselekretæren.

Gruppestyret har i 1920 været sammenkaldt til 6 møter. I møte den 5. og 6. januar avgav sekretæren en redegjørelse av fjorårets tarifbevægelse. Man drøftet ogsaa tarifrevisionen for 1920. Under denne drøftelse kom man ogsaa ind paa et cirkulære fra Landsorganisationen som hadde følgende indhold:

Til

Samtlige forbund og enkeltstaaende foreninger
tilsluttet Landsorganisationen.

Den faglige situation.

I fællesmøter av forbundsstyrene og sekretariatet den 11. november og 3. december er den faglige situation blit drøftet.

Følgende av sekretariatet fremlagte synsmaater vandt almindelig tilslutning:

- Ang. overenskomstenes opsigelse. Det er forutsætningen at der gaaes til en almindelig opsigelse av de bestaaende overenskomster. Selvfølgelig staar det enhver organisation frit at undlate at

opsi en overenskomst, hvis dette findes formaalstjenlig; men hovedorganisationen vil forholde sig som vanlig til de krav som fremkommer om opsigelse.

- Arbeidstiden. Der var samstemmighet om ikke iaar at kræve kortere arbeidstid en 48 timer pr. uke.

- Ferie. Kravet om 14 dages sommerferie med fuld løn fastholdes. Der maa lægges særlig vekt paa at faa feriebestemmelserne klare greie og saaledes at alle kan faa ferie. Et utkast til saadanne bestemmelser vil bli forsøkt utarbeidet av sekretariatet.

- Lønsforhøielse. Der var enighet om at lønnen maa forsøkes høvet under henvisning til dyrtiden.

- Bestemmelser om bedriftsledelsen. De tidligere bestemmelser om arbeidsgivernes ret til at lede og fordele arbeidet o. s. v. bør utgaa av overenskomstene. Og der bør fremsættes krav om at faa ind bestemmelser som sikrer arbeiderne andel i bedriftsledelsen. Eventuelle bestemmelser herom maa under forhandlingene ikke fastslaaes før der har været konferert med sekretariatet.

I tilslutning til foranstaende vil sekretariatet atter opfordre de tilsluttede organisationer til at opta et energisk organisations- og oplysningsarbeide, særlig med sigte paa de forestaaende tarifrevisioner og de krav den faglige situation i disse tider kan komme til at stille til hvert enkelt medlems offervilje og solidaritetsfølelse.

Den situation som foreligger er saadan, at den paakalder alle vores kræfter, og det er derfor paaträngende nødvendig at vække de sløve og likegyldige og staalsætte den interesserade organisationsmænd.

Derfor frem til agitation for fagorganisationen.

Paa grundlag av dette cirkulære besluttet industrikomiteen at foreslaa for avdelingene at de bestaaende overenskomster opsiges, og som krav i de nye overenskomster forlanges høiere timeløn, 2 ukers ferie og andel i bedriftsledelsen.

I møte den 9. februar forelaa til behandling cirkulære som skulde omsendes til avdelingene i anledning den forestaaende opsigelse.

Følgende cirkulære blev vedtaget og besluttet oversendt avdelingene:

Til tekstilgruppens samtlige avdelinger.

«Som foreningen bekjendt utløper overenskomstene i tekstilindustrien den 1. juli 1920 og maa opsiges den sidste april.

I møte av forbundsstyrene og sekretariatet blev opsigelse af overenskomstene diskutert. Man kom til den beslutning at avdelingene skulde staa frit om de vilde opsi overenskomstene eller ikke. Hvis opsigelse blev besluttet, skulde den behandles paa sædvanemæssig maate.

I industrikomiteøte den 5. og 6. januar blev det besluttet at foreslaa for avdelingene at opsigte overenskomstene.

Det som man hovedsagelig maa lægge til grund for opsigelse er den fortsatte økning av dyrtiden. Siden overenskomsten blev oprettet for tekstilindustrien er dyrtiden øket med cirka 40 procent. Timelønnen blev jo fastsat til kr. 1.70 og 0.95 pr. time henholdsvis for mænd og kvinder. Det er jo klart at under slike omstændigheter kan den nuværende timeløn ikke strække til og arbeiderne maa derfor søke sine lønninger forbedret. Statsmyndighetene synes aldeles at staa magtesløse overfor situationen eller de ingen ting vil gjøre, da de muligens er interesserte i forholdene.

Ved siden av det økonomiske kommer ogsaa spørsmålet om ferien, idet hovedorganisationen foreslaaer at kravet om 2 ukers ferie skal fastholdes, og bestemmelsen slik ordnet at alle arbeidere faar ferie. Hovedorganisationen foreslaaer at der fremsættes krav om arbeidernes andel i bedriftsledelsen. Dette krav er nyt, men det er av den allerstørste betydning for arbeiderklassen at den faar del i bedriftsledelsen.

Med hensyn til arbeidstidens forkortelse stiller intet krav. Dette krav maa jo sees i forbindelse med de krav man stiller i de store industriland.

Det som vi ved denne revision hovedsagelig maa samles om er følgende:

1. Lønsforhøielse.

I forbindelse med dette krav tillater industrikomiteen sig at foreslaa at timelønnen sættes til: For mænd kr. 2.40. For kvinder kr. 1.40 og at avdelingen selv foreslaaer timelønnen for spesialarbeidere.

2. Forlængelse av ferien, og slik ordnet at alle arbeidere faar ferie.

3. Bedriftsraad.

Samtidig som avstemningens resultat indsendes, anmodes foreningen om, hvis den har forslag at fremsætte, da at indsende disse samtidig.

Avstemningen er fælles for alle som omfattes av landsoverenskomsten og er bindende for alle avdelinger, hvis der blir majoritet for opsigelse. Avstemningsresultatet maa være indsendt til forbundet senest inden utgangen av mars.»

Ved de indkomne besvarelser angaaende opsigelse av fællesoverenskomsten blev opsigelse vedtatt med 999 mot 283 stemmer. Av foreninger som kommer utenfor fællesoverenskomsten har 4 foreninger besluttet at opsi overenskomsten. 2 foreninger har stemt mot opsigelse. Foreningenes medlemsantal er 2962. For opsigelse er avgitt 1067, mot 291.

Angaaende sammenkaldelse av generalforsamling inden gruppen blev det besluttet at sende forretningsutvalget følgende skrivelse:

Til forretningsutvalget.

I anledning den forestaaende tarifrevision inden tekstilindustrien er der fra flere foreninger inden gruppen kommet forslag om at sammenkalde en ekstraordinær generalforsamling.

Det som i første række pekes paa i disse forslag og som ønskes behandlet paa generalforsamlingen, er den faglige situation og selve revisionen inden gruppen og de forslag til nye overenskomster som skal fremsættes. Likeledes er det organisationsforholdene inden industrien. Angaaende overenskomstene saa er det forretningsutvalget bekjent at der indenfor denne gruppe er en uendelig række av tariffer med en mængde akkordsatser.

Det er ogsaa en kjendsgjerning at disse akkordsatser spiller en meget stor, for ikke at si den allerstørste, rolle inden tekstilindustrien, og der skulde derfor være av den allerstørste betydning at disse overenskomster blev drøftet i fællesskap av industriens repræsentanter for derigjennem at søke dannet et fast grundlag for de fremtidige revisioner av akkordtariffene.

Ved siden av selve lønsforholdene er det ogsaa spørsmålet garantert mindsteløn i akkord, forholdene angaaende ventning, opplæring av nye arbeidere, tvungen organisation og ikke mindst det for tiden aktuelle spørsmål bedriftsraad. Angaaende organisationsforholdene inden industrien er jo heller ikke disse saadan som ønskelig var.

Agitationen inden industrien er meget vanskelig grundet dens spredte beliggenhet. I de ældre foreninger har jo organisationens betydning staat sin prøve, men i de nye avdelinger er det jo ikke saa rart med forstaaelsen. Det vilde derfor ha sin overordentlig store betydning at repræsentantene for industrien kom sammen og utvekslet tanker og meninger med hinanden angaaende disse vigtige spørsmål. Det kan vel ikke bortforklares, at det kun er oplysning som mangler arbeiderne inden denne saavelsom andre industrier om organisationens betydning og nødvendighet for arbeiderne. Det maa vel ogsaa fremhæves, at der indenfor denne industri er særlige forhold tilstede, idet $\frac{2}{3}$ bestaar av kvinder, og blandt disse igjen en stor masse unge piker paa 15—16—17 aar, og det maa vel siges at dette er det tyngste og vanskeligste materiale som er at arbeide med inden organisationen. Men trods dette viser det sig at der er store muligheter for organisationen ogsaa inden den gruppe. Men der maa oplysnings til, og i henhold hertil er det at industrikomiteen tillater sig at forelægge forretningsutvalget forslag om godkjendelse til at sammenkalde repræsentanter fra foreningene inden tekstilindustrien til generalforsamling i midten av mai.

Dagsorden:

1. Den faglige situation.
2. Overenskomstene.
3. Organisationen inden industrien.
4. Eventuelt.

Dette andragende blev behandlet i forretningsutvalget den 21. april, hvor forslaget blev forkastet mot 1 st. (Ingv. Olsen). Følgende skrivelse mottoges paa vort andragende og forelagdes til behandling paa industrikomitemøte den 25. mai 1920.

*Til tekstilgruppen,
her.*

Industrikomiteens andragende om adgang til at sammenkalde en ekstraordinær generalforsamling er behandlet av forretningsutvalget den 21. ds. Forretningsutvalget fandt ikke at kunne indvilge andragendet.

Man mente at de spørsmål som agtes behandlet av generalforsamlingen maa kunne avgjøres paa anden betryggende maate. En generalforsamling i tekstilgruppen vil antagelig koste ømkring kr. 10 000.00. Dette maa ansees for at være et meget stort beløp og som ikke kan anvendes til avholdelse av konferanse møter uten at disse er absolut nødvendig av hensyn til organisationens eksistens. Forretningsutvalget var ikke klar over at en saadan generalforsamling vilde ha den betydning som formodentlig industrikomiteen har ment. Man undlader heller ikke at gjøre opmerksom paa at indvilgelse av tekstilarbeidernes andragende utvilsomt vil føre til at ogsaa andre grupper stiller lignende krav og maa ha samme ret til indvilgelse som tekstilarbeiderne.

Vi gaar derfor ut fra at gruppens industrikomite ved nærmere ettertanke vil komme til det resultat, at de spørsmål komiteen ønsker behandlet av en generalforsamling, maa kunne behandles av foreningene ved utsendelse av cirkulære fra komiteen.

Paa Landsorganisationens kongres som skal avholdes i juni maaned, vil formodentlig industrikomiteen faa adgang til at konfere med repræsentanter fra tekstilarbeiderforeningene utover hele landet, og antagelig opnaa det samme ved en saadan konferanse som ved en generalforsamling.

Med solidarisk hilsen
Elias Volan.

I industrikomitemøte den 17. juni 1920 blev repræsentanter til de forestaaende tarifforhandlinger opnævnt. Følgende blev opnævnt:
 1. Tor Tingbø, Aalgaard pr. Sandnes,
 2. Ingv. Olsen, Kristiania,
 3. Sigrid Dahl, Kristiania,
 samt sekretæren. Siden blev Johan Evensen ogsaa indkaldt til forhandlingene.

Medlemsbevægelsen.

Ved utgangen av 1919 bestod gruppen av 41 avdelinger med et medlemsantal paa ca. 3200.

I aaret 1920 er nedlagt 6 avdelinger, 7 nye avdelinger stiftet. Gruppen tæller for tiden 42 avdelinger med et medlemsantal av ca.

3400 medlemmer. Sekretæren har i 1920 deltatt i 18 agitationsmøter 668 tilhørere, stiftet 2 foreninger og deltagt i 30 forhandlinger, derav 17 utenbys, 30 møter med arbeiderne angaaende tvistespørsmål og tariffer, 60 reisedage, 17 mæglingsmøter, 6 industrikomitémøter, 30 utvalgsmøter, 8 hovedstyremøter, 7 dage paa Landsorganisationens kongres, 1 arbeidsretssak.

Angaaende agitationen har det vist sig at den tid sekretæren har kunnet anvende paa dette arbeide ikke er blit særdeles stor, da de hyppige lønsbevægelser og de mange tvistepunkter lægger mer og mer beslag paa sekretærens arbeidskraft. Dette er jo et arbeide som først maa gjøres, og tiden til agitation blir saaledes meget liten.

Lønsbevægelser og tvister.

Salhus Trikotagefabrik og Salhus Væveri.

Den 18. desember fremsatte Salhus Tekstilforening krav om godkjendelse til at opsi gjeldende avtale. Dette blev av forretningsutvalget godkjent, og i januar 1920 indsendte foreningen til bedriften forslag til ny overenskomst. Dette krav gik ut paa en timeløn av 1.25 og 2.20 samt 30 pct. tillæg til akkordarbeide. 2 ukers ferie. Bedriften vilde imidlertid ikke indlate sig paa nogen forhandling, og arbeiderne hadde derfor intet andet at gjøre end at gaa til opsigelse av pladsene. Pladsene blev op sagt til fratrædelse den 1. mars 1920.

Imidlertid grep mæglingsmanden ind og sammenkaldte partene til møte. Til dette møte møtte arbeiderne, men bedriften glimret med sin fraværelse.

Mæglingsmanden sendte umiddelbart efter bedriften en skrivelse, hvori han henstillet til bedriften at opta forhandling med arbeiderne, som i tilfælde forhandling var villig til at utsætte arbeidsstansen.

Denne skrivelse tok ikke bedriften noget hensyn til, men stængte bedriften.

Foreningen anmodet nu forbundet om assistanse og sekretær N. E. Nielsen reiste den 30. mars til Salhus for at søke en ordning isticndbragt. Onsdag den 31. mars avholdtes en konferanse med styret om stillingen og derefter forhandling med disponent Clausen. Denne erklærte kort og godt at han ingen forhandling vilde indlate sig paa, og uttalte han ganske kynisk, at nu hadde vi vel faat det som vi vilde. Om kvelden samme dag avholdtes medlemsmøte hvor stillingen blev behandlet. Der blev vedtatt en resolution, hvori medlemmene forpligtet sig til ikke at opta arbeidet før en ordning var isticndbragt.

Lørdag den 3. april avholdtes en konferanse med mæglingsmanden, hvori ogsaa affæren paa Salhus kom paa tale. Vi blev da enig med mæglingsmanden om at avholde et mæglingsmøte for Salhus den 7. april. Til dette møte møtte 3 arbeidere. Bedriften var repræsentert av 2 sakførere fra Bergen, men disse hadde intet mandat til at faa nogen ordning isticnd. Imidlertid fremsatte mæglingsman-

den et forslag til en ordning. Dette gik ut paa en timeløn av kr. 1.20—1.90, henholdsvis for kvinder og mænd. Dette forslag vedtok arbeiderne, men nogen meddelelse om at bedriften har vedtatt forslaget er endnu ikke fremkommet.

Imidlertid begyndte bedriften et undermineringsarbeide, som skulde føre hele konflikten i grøften, idet den opkaldte til kontoret 5 mand og forespeilet disse forskjellige godter. Disse arbeidere lot sig kjøpe og de begyndte da sin agitation blandt arbeiderne. Ved siden herav opslag bedriften en bekjendtgjørelse, at den vilde sætte igang efter paaske, forsaavidt et tilstrækkelig antal arbeidere meldte sig. Men hvis saa ikke skedde, vilde bedriften bli staaende indtil man fandt det formaalstjenlig at opta arbeidet og da med nye folk. Samtidig blev det meddelt hvad timeløn de vilde betale. Denne var sat til kr. 1.90 pr. time for mænd over 20 aar og til kr. 1.25 for kvinder over 18 aar.

Efter at disse 5 hadde brudt ut av organisationen og gaat ind paa bedriftens betingelser, og efter bedriftens opslag kom, blev frafaldet meget stort, og allerede nogen dage efter paaske kunde bedriften begynde at sortere ut de folk den selv vilde ta ind igjen.

Streiken var tapt og bedriften hadde seiret, takket være de som brot ut og ødela samholdet. Bedriften staar nu med seirens palmer i sine hænder og den benytter ogsaa seiren helt ut.

Der forekom ogsaa nogen foretelser efter at arbeidet var optat, som ogsaa maa betragtes som humoristiske.

Efter at arbeidet var sat igang, organiserte Bergens arbeidere et ordensvern. Dette ordensvern reiste over til Salhus og tok sig av streikebryterne. Efterat ordensvernet var kommet iland paa Salhus utsattes vakter. Siden gik det op til fabrikken, og efter at denne var stoppet, maatte arbeiderne en efter en passere revy, og de streikebrytere som ikke var fra Salhus blev kort og godt ført ombord i en baat og ført til sit hjemsted Arne. Efter sigende var den ene en hjemvendt amerikaner og den anden et abnormt individ. Saaledes burde det gaa overalt hvor arbeiderne optræder som forrædere overfor sine arbeidskamerater. Siden kom politiet tilstede, og efter sigende var disse bevæbnet, men da var ordensvernet over alle bjerge.

Saaledes endte denne konflikt. Størsteparten av de 200 arbeidere var organiserte (157), og det var ikke tvil om hvem som hadde vundet seiren i denne kamp, hvis troen paa sin sak hadde været større og ingen hadde gjort Judas-tjeneste.

Drammens Tekstilfabrik.

Denne konflikt brøt ut i november 1919 og har nu paagaat hele aaret 1920. Der er i aarets løp avholdt 4 mæglingsmøter, den 16. februar, 10. mars og 21. mai uten at forlik kunde opnaaes.

Imidlertid fik bedriften indtat 4 streikebrytere, hvorav den ene straks reiste derfra. Men de andre 3 opførte sig omtrent som pøbel, naar de streikende arbeidere anmodet dem om at slutte grundet

streiken. De paastod frækt at der ingen streik var, og de hadde intet imot at gaa til haandgripeligheter mot de streikende. Imidlertid erklærte de 2 arbeidere hvorom striden stod, at de ikke vilde staa iveau for en ordning av konflikten, og den 21. december blev det derfor avholdt et mæglingsmøte, hvor man da fik konflikten hævet, idet bedriften forpligtet sig til at indta igjen i arbeidet i den utstrækning bedriftsmæssige hensyn tilser, hvis de melder sig inden aarets utgang. Denne ordning blev vedtatt af arbeiderne.

Pettersen og Dekkes Trikotagefabrik.

Overenskomsten ved denne fabrik blev den 22. december 1919 opslagt og nyt forslag oversendt Arbeidsgiverforeningen med krav om forhandling. Forhandlinger blev ikke optat og arbeiderne søkte om tilladelse til at opsi sine pladser. Dette blev godkjent og saken blev meldt riksmæglingsmanden. Den 6. april avholdtes mæglingsmøte i Bergen. I dette møte fremsatte mæglingsmannen forslag om at overenskomsten skulde prorlongeres til 1. juli 1920, dog saaledes at overenskomsten skulde gjøres gjældende fra 1. april 1920, og at de samme timelønssatser skulde gjælde fra 1. april som man blev enige om for den øvrige tekstilindustri. Arbeiderne skulde imidlertid fra 1. april utbetales efter en timeløn av kr. 1.70 og akkordarbeiderne faa 40 pct. tillæg til sine nuværende akkordsatser. Dette forslag blev efter en lang debat vedtatt med 17 mot 15 stemmer.

Fællesoverenskomsten.

Den 1. mai 1920 blev fællesoverenskomsten opslagt til utløp 1. juli 1920 og forslag til ny overenskomst oversendt Arbeidsgiverforeningen. Nogen forhandling blev ikke optat. Arbeiderne besluttet at søke forbundets godkjendelse til at opsi pladsene og dette blev godkjent.

Den 16. juni oversendtes til riksmæglingsmanden meddelelse om at pladsene var opslagt til fratrædelse 30. juni. Imidlertid nedla riksmæglingsmannen forbud mot arbeidsstans. Den 29. juni blev mægling optat uten at det var mulig at opnaa enighet, idet arbeidsgiverne ikke paa nogen maate ville gaa til lønsforhøielse. Den 2. juli forlangte arbeiderne mæglingen avsluttet. Arbeidsstansen vilde saaledes ha indtraadt den 6. juli. Mæglingen blev igjen optat den 8.—17. juli uten at enighet opnaaddes. Den 22. juli blev der avholdt et møte i Arbeidsgiverforeningen som et led i mæglingen, for derigjennem og søke at finde grundlag for en ordning. Dette møte skulde ha været avholdt den 21. juli, men paa grund av at det var meget vanskelig at opnaa enighet blandt tekstilfabrikantene, blev møtet utsat til den 22. juli. Paa dette møte fremla arbeidsgiverne følgende forslag til en ordning:

Samtlige tariffer forlænges til 30. juni 1921 med følgende forandringer:

- Hvor der ved de enkelte bedrifters nuværendeakkordsatser forekommer paaviselige misforhold mellem satsene indbyrdes i henhold til det fastsatte grundlag, skal disse misforhold utjevnes.

Forhandlinger herom optages straks mellem bedriften og dens arbeidere. Hvis enighet ikke opnaaes, skal tvisten avgjøres av riksmæglingsmannen med bindende virkning for begge parter.

- De nuværende arbeidere tilstaaes et personlig lønstillæg til timelønnen av 10 øre for mænd og 10 øre for kvinder.
- De i voldgiftsdommen av 16. juli for bygningsfagene fastsatte feriebestemmelser skal være gjældende undtagen for punkt C 2, som skal lyde saaledes:

Naar der arbeides helt eller delvis paa akkord, skal feriegodtgjørelsen utbetales etter den gjennemsnitlige timefortjeneste som vedkommende arbeider har hat i de sidste 12 uker før ferien indtræder, regnet tilbage fra næst sidste lønningsdag.

- Spørsmålet om ordningen av «de almindelige bestemmelser» utstaar, idet mæglingen ikke avbrytes. Mæglingen fortsætter efter nærmere berammelse af riksmæglingsmannen.
- Saaforent tilbuddet vedtages, og arbeidsstans saaledes ikke indtræder, skal de reviderte akkordsatser og de personlige lønstillæg beregnes tilbage fra 1. juli 1920.

Feriebestemmelsene skal træde i kraft fra den dag tilbuddet vedtages.

Den 23. juli 1920 meddelte arbeiderne at forslaget ikke kunde akcepteres. Den 24. juli avholdtes 2 møter, og i et av disse møter antydet riksmæglingsmannen at han vilde fremsætte et forslag til ordning, og den 26. juli mottok forbundet følgende forslag:

Riksmæglingsmandens forslag til ordning av konflikten ved tekstilfabrikkene.

Samtlige tariffer forlænges til 30. juni 1921 med følgende forandringer:

- Hvor der ved de enkelte bedrifters nuværendeakkordsatser forekommer paaviselig misforhold mellem satsene indbyrdes i henhold til det fastsatte grundlag, skal disse misforhold utjevnes.
- Forhandlinger herom optages straks mellem bedriften og dens arbeidere. Hvis enighet ikke opnaaes, skal tvisten avgjøres av riksmæglingsmannen med bindende virkning for begge parter.
- De nuværende timelønssatser forhøjes med 15 øre for mænd og 15 øre for kvinder.
- De i voldgiftsdommen av 16. juli 1920 for bygningsfagene fastsatte feriebestemmelser skal være gjældende undtagen for punkt c. 2 som skal lyde saaledes:

«Naar der arbeides helt eller delvis paa akkord, skal feriegodtgjørelsen utbetales etter den gjennemsnitlige timefortjeneste som vedkommende arbeider har hat i de sidste 12 uker før ferien indtræder, regnet tilbage fra næstsidste lønningsdag.»

- Spørsmålet om ordningen af «de almindelige bestemmelser» utstaar, idet mæglingen ikke avbrytes. Mæglingen fortsætter efter nærmere berammelse af riksmæglingsmannen.
- Saaforent tilbuddet vedtages og arbeidsstans saaledes ikke indtræder, skal de reviderte akkordsatser og de personlige lønstillæg beregnes tilbage fra 1. juli 1920.

Feriebestemmelsene træder ikraft fra den dag tilbuddet vedtages.

Kristiania den 26. juli 1920.

Wilhelm Lie

Dette forslag blev oversendt arbeiderne til avstemning og blev forslaget vedtatt. Men da det fra enkelte avdelinger blev meddelt at de ikke var helt klar over forslaget, meddelte vi riksmæglingsmannen dette og uttalte vi at maatte faa en fortolkning af forslaget og siden foreta ny avstemning. I møte den 13. august tilføjet riksmæglingsmannen 4 protokoltilførsler og med disse protokoltilførsler utsendtes forslaget til ny avstemning. Forslaget blev da forkastet. I forretningsutvalgsmøte behandledes denne sak og kom man til det resultat at søke ny mægling optat, da utvalget var av den mening at det ikke vilde være formaalstjenlig at ta nogen konflikt. Nyt mæglingsmøte blev da avholdt uten at det lykkedes at opnaa noget andet resultat. Forslaget blev oversendt til avstemning for 3. gang og vedtatt.

Angaaende feriebestemmelsen i forslaget og den behandling dette har faat, kan anføres at 5 bedrifter negter at la arbeiderne faa mer end en uke, idet de paaberoper sig at de alle rede har hat ferie iaar. Saken er siden indbragt for Arbeidsretten til avgjørelse. Da dette skrives er saken endnu ikke avgjort, idet arbeidsgiverne hævder, at da vore overenskomster ikke er underskrevet, kan disse ikke betragtes som overenskomst og saaledes ikke faa disse ind for Arbeidsretten. Det er ogsaa opstaat nogen tvister om de arbeidere som staar paa ukelen skulde ha tillægget. Dette blev da ordnet gjennem Arbeidsgiverforeningen, saaledes at alle skulde ha tillægget. Denne overenskomst omfatter 30 bedrifter.

Under de forhandlinger som senere fandt sted mellem bedriftene og arbeiderne angaaende revision af akkordsatsene, var det flere steder at det ikke opnaaddes enighet. Disse tvister oversendtes riksmæglingsmannen som ifølge de forslag som var vedtatt af arbeiderne, skulde avgjøres af ham. Riksmæglingsmannen oversendte Arbeidsgiverforeningen saken til uttalelse. Det viste sig senere at Arbeidsgiverforeningen hadde oversendt de enkelte bedrifter en anmodning om at søke en ordning istandbragt med sine arbeidere. Under de fortsatte forhandlinger mellem bedriftene og arbeiderne blev tvistene bilagt.

Seiersborg Tekstilfabrik.

I mars maaned blev der mellem bedriften og arbeiderne med bistand av bestyreren for Fredrikstad faglige Oplysningskontor op-

rettet overenskomst, hvori fastsattes en timeløn av kr. 1.20 og 0.95. Der har den hele tid været arbeidet paa timeløn, indtil fabrikken i oktober fastsatte akkordpriser, uten at arbeiderne var med og forhandlet om disse priser. De fleste arbeidere hadde ikke engang rede paa at de arbeidet paa akkord før de fik sin lønning som for mange vedkommende laa adskillig under timelønnen. Ved forhandling med bedriftens disponent fik man istand en foreløbig ordning, saaledes at alt arbeide med daarlige materialer skulde betales med timeløn, og skal der senere opsættes ny tarif, omfattende alt akkordarbeide.

Fredrikstad Tekstilfabrik.

Den 20. mars godkjendtes krav om at fremsætte forslag til overenskomst for Fredrikstad Tekstilfabrik. Arbeiderne indsendte kravet til bedriften, men forhandlingene førte ikke til noget. Sekretæren reiste da ned til Fredrikstad og søkte og fik forhandling med bedriften. Dette resulterte i et forslag til overenskomst som blev forelagt arbeiderne til avstemning, men blev forkastet. Pladsene blev da opsgaet og arbeidsstans indtraadte den 12. mai og varte til den 6. september, da arbeidet blev optat igjen.

Voss Uldvarefabrik.

Ved denne bedrift blev forhandling om revision av tariffen optat den 5. juni. Imidlertid blev arbeiderne og bedriften enig om at utsætte forhandlingene indtil forhandlingen om revision af de tariffer som skulde optages mellem Arbeidsgiverforeningen og forbundet forelaa. Da disse forhandlinger var avgjort, forlangte Voss Arbeiderforening at forhandlinger skulde optages. Dette blev gjort, men førte ikke til noget resultat. Sekretær N. E. Nielsen reiste til Voss, og den 1. og 2. oktober førtes forhandlinger. Dette førte ikke til noget, endskjønt bedriften hadde givet skriftlig bevis for at den skulde betale som den øvrige industri.

Hvorvidt det var fordi bedriften ikke forstod rækkevidden av sin underskrift eller ikke, er ikke godt at si.

Imidlertid indbragte vi saken for Arbeidsretten, og i møte den 19. november i Arbeidsretten erklærte bedriften at den vilde betale efter overenskomsten.

Svanedals Uldvarefabrik.

Ved denne bedrift opstod i begyndelsen av aaret tvist an- gaaende bedriftens vægring for at utbetale efter overenskomsten. Det gjaldt særlig en ung gut og overtidsbetaling. Ved forhandling mellem bedriften og sekretæren blev enighet opnaadd, og i møte samme kveld i foreningen blev ordningen vedtatt.

Men det varte ikke længe før bedriften igjen var paa krigs- stien, idet den begyndte at opsi tillidsmændene, og deriblandt en som hadde været ved bedriften i ca. 15 aar. Arbeiderne besvarer denne opsigelse med at pladsene blev opsgaet for alle de organi-

serte. Arbeidsstansen indtraadte den 12. april og varte til 15. september, uten at noget resultat opnaaddes.

Grunden til dette var at bedriften fik en hel masse streikebrytere, og saaledes kunde holde driften gaaende uten at den hadde noget mén av konflikten. Arbeiderne blev nervøse for at konflikten skulde tapes, og da de arbeidere som hadde faat avsked, erklærte at de ikke vilde begynde igjen ved bedriften, selv om de blev tilbuddt arbeide, var jo grundlaget borttaget, og ved forhandling med bedriften kom man til enighet om at streiken hævedes og at bedriften indtar arbeidere straks i de ledige pladser. De arbeidere som ikke straks kan indtages, skal være fortrinsberettigede efterhvert.

Den 21. april godkjendtes kravet om at opsi overenskomsten ved Svanedal Uldvarefabrik. Nogen forhandling om ny overenskomst er ikke optat.

Bertnes Uldvarefabrik og Melbo Uldspinderi, Nordland.

Overenskomsten ved disse bedrifter blev opsgaet av arbeiderne og forhandling om ny overenskomst forlangt. Imidlertid gjorde forbundet krav paa at disse bedrifter maatte komme med under revisionen av fællesoverenskomsten.

Under mæglingen fremsatte riksmæglingsmanden forslag om at mæglingen for disse bedrifter utsættes og særskilt mægling optages i Nordland.

Efterat mæglingen for den øvrige industri var avsluttet, blev det optat mægling i Bodø, hvor man blev enig om et forslag som arbeiderne vedtok.

Gudbrandsdalens Uldvarefabrik og Lillehammer Væveri.

Overenskomsten for disse bedrifter blev av arbeiderne opsgaet til utløp 1. juli 1920. Imidlertid blev arbeiderne og bedriftene enig om at la forhandlingene utstaa, og at det resultat man kom til for fællesoverenskomsten skulde gjøres gjældende for disse bedrifter. Den 2. september optoges forhandling igjen med disse bedrifter, hvor enighet opnaaddes om et forslag som i medlemsmøte den 4. blev vedtatt.

Vikersunds Uldvarefabrik.

Overenskomsten blev av arbeiderne opsgaet til utløp 1. juli 1920. Arbeiderne indsendte forslag til ny overenskomst og forlangte forhandling. Da mæglingen var avsluttet blev forhandlingen optat, og fik man samme tillæg som mæglingsforslaget indeholdt.

Stemme Uldvarefabrik.

Ved denne bedrift blev ogsaa overenskomsten opsgaet og nye forhandlinger optat. Ogsaa her blev arbeidernes og bedriften enige om at utsætte den videre forhandling indtil forhandlingene om landsoverenskomsten var færdig. Da disse forhandlinger var færdig vilde

bedriften yderligere ha utsættelse indtil forhandlingene om akkord-satser var færdig ved Fredfos Uldvarefabrik.

Den 6. december optoges forhandling. Bedriften fremsatte da et forslag som den 7. december blev forelagt medlemmene til avstemning. Forslaget blev næsten enstemmig forkastet. Mæglingsmøte blev da berammet til den 20. december. Imidlertid vedtok foreningen bedriftens tilbud ved ny behandling, og forslaget blev da vedtagt enstemmig.

Stigens Uldvarefabrik, Mysen.

Ved denne bedrift stiftet arbeiderne tidlig iaaar sin fagforening. Umiddelbart efter fremsatte arbeiderne lønskrav.

Efterat kravet var indleveret til bedriften, blev arbeiderne møtt med at alle blev opdaget, og som paaskud benyttet bedriften at den vilde stænge indtil videre.

Sekretæren reiste da der ut og søkte og fik bestyreren i tale. Men nogen forhandling angaaende saken vilde han ikke ind paa, trods sekretærens gjentagne spørsmål om bestyreren ikke hadde mandat til forhandling. Bestyreren erklærte kort og godt at han hadde fuldmagt til at forhandle, men hadde ingenting at forhandle om.

Efter dette møte begyndte der i «Folkets Røst» en avispolemik, hvori bestyreren beskyldte forbundets tillidsmand for at söke at føre bestyreren bak lyset. Dette var fra bestyreren en tilsnikelse.

Da bedriften hadde opdaget arbeiderne betragtet vi dette som lockout, og da dette skrives paagaar konflikten uforandret. Bedriften staar fuldstændig stille. Der er forsøkt gjennem mægling at faa konflikten løst, men uten resultat.

Melbo Uldspinderi.

Twist om efterbetaling for 1919.

Den 21. november 1919 optoges forhandling om ny overenskomst. Disse forhandlinger førte til enighet mellem forhandlerne, og forslaget blev vedtagt af arbeiderne. En av bestemmelsene var at overenskomsten skulde ha tilbakevirkende kraft fra 1. august 1919 og at differansen skulde efterbetales fra 1. august 1919. Da den første lønning blev utbetalta, fik arbeiderne kun efterbetaalt for august maaned. Trods gjentagende krav baade skriftlig og mundtlig, vilde direktøren ikke utbetale mer end for august. Vi tilskrev da Arbeidsgiverforeningen og forlangte at denne skulde paalægge bedriften at ordne saken. Det drog ut, men under hovedstyremøte den 15. oktober fik vi forhandling i stand med Arbeidsgiverforeningen. Der forelaa et telegram fra bedriften at den ikke kunde sende nogen repræsentant, og henstillet at forhandlinger blev ført i Bodø ved Arbeidsgiverforeningens distriktskontor. Dette gik vi med paa.

Forhandlinger angaaende denne sak blev da optat i Bodø den 9. november 1920, hvor man kom til enighet om at arbeiderne skulde ha efterbetaalt for september og oktober ved første lønningsuke.

A/S Norsk Cheviotspinderi. Twit om akkordsatsene.

I den overenskomst som blev indgaat med nævnte bedrift, blev akkordarbeidet ordnet paa den maate at den ene halvdel var time-løn og den anden halvdel akkord. Efter dette skulde da fortjenesten dreie om kr. 1.20 i gjennemsnit for akkordarbeiderne.

Da fortjenesten efter dette system ikke svarte til forutsætningen, avholdtes den 9. september 1919 et forhandlingsmøte i Arbeidsgiverforeningen. I dette møte foreslog arbeidernes repræsentanter at timelønnen skulde forhøjes med 5 øre, uten at enighet opnaaddes.

Saken har siden været stillet i bero, da forbundet, for at faa en ordning i stand, maatte indbringe den for Arbeidsretten. Dette har hat sin vanskelighet, da Arbeidsgiverforeningen bestrider at twist angaaende overenskomstene ikke kan indbringes for Arbeidsretten, da disse ikke er underskrevet, og før dette spørsmål er avgjort paa en eller anden maate maa saken utstaa.

Sandnes Uldvarefabrik.

Overenskomsten for denne bedrift blev opdaget og nye forhandlinger indledet. Dette resulterte i de samme tillæg som fællesoverenskomstene indeholder.

Seiersborg Tekstilfabrik.

Den 16. juni 1920 behandles et andragende om godkjendelse til at opsi pladsene for vore medlemmer ved ovennævnte bedrift, grundet bedriftens opsigelse av tillidsmændene.

Saken blev imidlertid hævet, da vedkommende uten videre sluttet, uten at staar opsiglestiden ut.

Askim Tekstilfabrik.

Den 2. juni søkte foreningen optagelse i forbundet. Den 16. juni behandles et andragende om godkjendelse til at fremsætte lønskrav. Dette blev godkjent den 16. juni, og vi tilskrev foreningen den 18. juni og meddelte dette. Imidlertid gik tiden og vi fik ingen underretning om stillingen, hvorfor vi den 27. juli tilskrev foreningen med anmodning om at meddele os hvordan stillingen var. Heller ikke paa denne henvendelse fik vi noget svar. Imidlertid fik vi paa anden maate meddelelse om at foreningen var opløst, efter at bedriften hadde git et litet lønstillæg. Saken er derfor hævet fra vor side.

Skandinavisk Tyllgarnsfabrik.

Ved denne bedrift blev stiftet forening i tilslutning til forbundet i sommer.

Den 7. juli 1920 behandles et andragende fra foreningen om godkjendelse til at fremsætte lønskrav, hvilket godkjendtes.

Imidlertid viste det sig at forholdene inden tekstilindustrien blev mer og mer prekære. Det blev mer og mer tydelig at indu-

strien stod overfor et krach, og det begyndte med at bedriftene maatte indskrænke. Under disse omstændigheder var det ikke godt at faa bedriftene til at gaa til forhandling. Dette var ikke bare for denne bedrift i Bergen, men var ogsaa resultatet for Bergens Klædefabrik og Jacquardvæveriet. Disse lønskrav har derfor i 1920 ikke blit fremmet, men vi maa se tiden an. Arbeiderne stilte her de samme krav som for den øvrige tekstilindustri.

Arne Fabrikker.

Den 7. juli 1920 søkte foreningen og fik godkjent krav om opsigelse av overenskomsten, og den 3. august godkjendtes kravet om fremsættelse av lønskrav.

Foreningen oversendte forslaget til bedriften og den 2. oktober fik forbundet meddelelse om at forhandlingene hadde ført til enighet mellem forhandlerne og forslaget vedtatt av foreningen med 79 mot 14 stemmer.

A/S Høie Fabrikker.

Den 7. juli 1920 fremsatte foreningen krav om godkjendelse til at fremsætte lønskrav. Dette blev godkjent. Foreningen indsendte kravet til bedriften og forlangte forhandling. Det viste sig umulig at faa nogen forhandling istand, og den 8. oktober fik foreningen godkjendelse til at opsi pladsene til fratrædelse 25. oktober 1920. Pladsene blev op sagt, men nogen dage før opsigelsen utløp hadde fabrikeier Jebsen nogen af de gamle arbeidere oppe paa sit kontor og satte skräk i livet paa dem, idet han sa at skulde de streike saa fik de greie sig til vinteren som de bedst kunde, han vilde ikke hjælpe dem. Arbeiderne diskuterte situationen sig imellem og den 22. oktober blev møte avholdt for at ta stilling til saken. Her opfordret formanden medlemmene til at fastholde sine opsigelser. Medlemmene negtet at stemme over formandens forslag, og for at ikke foreningen skulde ryke istykker, blev der fremsat forslag om at bestyrelsen skulde bemyndiges til at ta opsigelsene tilbake. Dette blev vedtatt og lønsbevægelsen blev saaledes ikke fremmet.

Magnor Uldspinderi.

Den 27. oktober forelaa krav om godkjendelse til at fremsætte lønskrav. Dette blev godkjent og foreningen indsendte til bedriften forslag og forlangte forhandling.

Bedriften undlot at svare, og efter at arbeiderne 3 ganger hadde tilskrevet bedriften uten at faa svar, fik de den 10. november 1920 godkjent kravet at opsi pladsene.

Men da det kom til stykket vovet ikke arbeiderne at gaa til dette grundet de daarlige tider som nu er i tekstilindustrien. Saken blev saaledes ikke fremmet, da arbeiderne ogsaa meldte sig ut av foreningen.

Dale, Samnanger og Solheims Fabrikker. Twist om erstatning for tapt arbeidsfortjeneste.

Da mæglingen om fællesoverenskomsten ikke syntes at føre til noget resultat, blev mæglingen som bekjendt forlangt avsluttet og arbeidsstans skulde ha indtraadt den 6. juli 1920. Imidlertid blev partene enige om i sidste øieblik at mæglingen skulde fortsætte, og forbundet sendte sine medlemmer telegrafisk besked om dette og at arbeidet ikke maatte nedlægges. Ved Dale fik vore medlemmer besked samme kveld, men Samnanger og Solheims først den anden dag. Da arbeiderne ved Dale fik telegrammet, gik formanden ned og forespurte om bedriften hadde faat telegram og meddelte da bedriften at arbeidet skulde fortsætte.

Da bedriften imidlertid ikke havde faat nogen besked, negtet den at sætte bedriften igang, da det av tekniske grunde ikke kunde sætte igang for muligens øieblikkelig at stanse igjen. Arbeiderne gjentok sit spørsmål dagen derpaa, men bedriften hadde endnu ikke faat nogen besked. Torsdag eller fredag fik arbeiderne besked om at arbeidet ikke blev optat den uke, men at arbeiderne fra den 12. juli skulde faa ferie.

Ved de andre bedrifter gjorde arbeiderne straks de fik telegrammet krav paa at arbeidet skulde gjenoptages. Imidlertid gjorde ogsaa disse to bedrifter de samme indvendinger som den foregaaende, og arbeiderne maatte ta ferie før bedriften satte igang igjen. Arbeiderne gjorde krav paa erstatning, og i den anledning avholdtes forhandlingsmøte i Bergen den 18. november 1920 uten at enighet opnaaddes.

Saken er siden oversendt advokat E. Stang til uttalelse, uten at forbundet da dette skrives har faat advokatens uttalelse.

Rosendahl og Søn.

Twist ang. avskedigelse av tillidsmand.

Efter at mæglingsforslaget var vedtatt, tilbød Rosendahl sine arbeidere et tillæg i timelønnen av 5 øre. Arbeiderne vilde ikke acceptere dette forslag men forlangte avholdt forhandling om saken. Ved denne forhandling gik Rosendahl med paa at lægge paa 15 øre og efterbetalte fra 1. juli 1920.

Men umiddelbart efterat bedriften hadde utbetalt efterskuddet, sa bedriften op 17 arbeidere, deriblandt alle arbeidernes tillidsmand.

Efter nogen korrespondanse med Arbeidsgiverforeningen blev forhandling om saken optatt i Bergen, uten at disse forhandlinger førte til nogen enighet.

Advokat Stang har, da dette skrives, saken til uttalelse.

Solheims traadfabrik.

Da mæglingsforslaget var vedtatt optoges forhandling mellem Solheims traadfabrik og arbeiderne ang. timeløn og akkordsatserne. Under disse forhandlinger negtet bedriften 4 hæktere forhøielse

i deres timeløn, idet bedriften hævdet at disse arbeidere var akkordarbeidere. Vi tilskrev arbeidsgiverforeningen og forlangte forhandling, og den 21. september avholdtes forhandlingsmøte i Bergen om spørsmålet. Det eneste resultat som opnaaddes var at en kvindelig arbeider, som stod i akkord, skulde ha 15 øre i tillæg til sin timeløn, naar hun stod paa timelønsarbeide. For de 4 heklere blev saken utsat.

Advokat Stang har saken til behandling.

Gravdals reperbane.

Forretningsutvalget godkjende kravet om opsigelse av overenskomsten og fremsættelse av nyt lønskrav. Ved forhandling mellom bedriften og sekretær Strøm opnaaddes enighet om et resultat som ble vedtatt av arbeiderne. Dette gik ut paa en timeløn for mænd fra kr. 1—1.30—1.50 og for kvinder fra kr. 0.65—0.70—0.80 pr. time.

*

Resultatet av revisionen av overenskomstene for tekstilindustrien i 1920 maa betegnes som daarlig. Det almindelige tillæg i timelønnen inden industrien blev 15 øre pr. time, baade for kvinder og mænd, henholdsvis over 17 og 19 aar. For kvinder under 17 aar og mænd under 19 aar 10 øre pr. time i tillæg. Ferien blev den samme som ved voldgiftsdommen, naar undtages at bestemmelser om 25 pct. tillæg til timelønnen blev borttatt. Med hensyn til de almindelige bestemmelser kom man til det samme resultat for denne industri som for de andre industrier.

Det samlede resultat ved revisionen av tariffene for arbeiderne blev tilsammen kr. 808 083.00.

Det blev avsluttet overenskomster for 42 bedrifter med et antal arbeidere av 5 159 derav 3 175 organiserte. Av disse overenskomster ble 30 gjennem mægling avsluttet med Norsk Arbeidsgiverforening med 4 201 arbeidere derav 2 539 organiserte, 12 enkelte bedrifter med 958 arbeidere derav 636 organiserte.

5 krav er ikke blit fremmet av forskjellige grunde. Samlet antal arbeidere ved disse bedrifter 372 derav 204 organisert.

Ved 1 bedrift (Berger og Fosseklevene) ble det samme resultat opnaaet ved forhandling, uten at overenskomsten var op sagt.

Av streiker og lockout, har der inden gruppen i 1920 været 6. Disse 6 bedrifter hadde et samlet antal arbeidere paa 310 derav 246 organiserte. Antal tapte arbeidsdage 23 263 og utbetalt understøttelse kr. 29 796.50.

Var saaledes 1919 et nogenlunde godt aar for tekstilarbeiderne, maa 1920 betraktes som et meget daarlig aar. Revisionen av tariffen ble ikke paa langt nær saadan som arbeiderne haapet og tænkte sig. Rigtignok blev timelønnen noget forhøjet og enkelte akkordsatser utjevnet, men set i sammenheng blev de fordele revisionen bragte arbeiderne meget smaa.

Men arbeidsforholdene indenfor industrien er fortiden meget daarlig.

Indskrænkninger i arbeidstiden og avskedigelse av arbeidere tok sin begyndelse i august, men var størst i oktober, november og desember. Ved aarets utgang var mer end halvparten av industriens arbeidere sat paa 33 og 34 timers arbeidsuke og antagelig noget over 300 var avskediget. Overalt er det fulde lagere som er aarsaken til indskrænkningen.

Indskrænkningene fortsætter i 1921 og det er fra fabrikantenes side bebudet yderligere indskrænkning i den nærmeste fremtid. Importen av manufakturvarer har jo ogsaa i 1919 og 1920 været voldsom stor, langt overskredet den normale import av denne slags varer. Dette er for det meste varer som er kjøpt i 1917—18—19 og som forholdene under krigen lagde vanskeligheter i veien for at bli importert i de aarene.

Beretning fra sekretæren i Nord-Norges distrikt.

Det aar som er gaaet har været et nedgangens aar, rent numerisk set, for organisationen her nord i «avkroken». Aarsakene kan være forskjellige.

Forrige aar var der stor tilslutning av arbeidere, som søkte organisationens hjælp for at faa sin løn forhøjet, og delvis for at faa arbeidsledighetsbidrag som var saa let tilgjængelig dengang. Det viste sig snart at eftersom man hadde faat op lønnen og erholdt det arbeidsledighetsbidrag de ifølge loven hadde ret til, forsvandt de. Da var snyltre. Og sløheten viser sig tydelig ved alt mulig organisationsarbeide.

Det er meget vanskelig at faa foreningerne til at svare paa skriftlige henvendelser, og selv foreninger der f. a. virket rent godt gir nu knapt livsteign fra sig. Jeg var ogsaa f. a. opmerksom paa at slik vilde gaa. De fleste er ikke industriarbeidere, men søker kun arbeide ved en eller anden industri sesongvis, og da særlig ved sæsongindustrien. Disse arbeidere kan man nok faa organisert, men de blir ikke stabile organisationsfolk. De er fiskere og jordbrukere og naar der gives en job i industrien eller ved anlæggene møter de frem. Og det som først og fremst gjelder for disse folk er, at faa betalingen op, ferien og arbeidstiden samt andre ting av stor betydning for den faste industriarbeider bryr de sig ikke meget om. De interesserer sig temmelig litet for underbygningen av organisationen — styrkningen av sit eneste forsvar mot arbeidskjøperen.

Jeg har i aaret som gik reist 243 dager; den meste tid har været optat med forhandling og mægling. Jeg har ogsaa holdt 63 foredrag omkring i distriktet og forøvrig arbeidet saa godt det har været mulig.

Jeg har mottatt opgave fra vel 20 foreninger der har hat lønsrevision, men er jeg opmerksom paa, at der er mange flere der har forbedret sine arbeidsvilkaar uten at det for mig, trods skriftlig henvendelse flere ganger har været mulig at faa nogensomhelst op-

gave derom eller antallet paa de organiserte i hver forening. Arbeidsmængden har i de 4 aar jeg har indehat stillingen som sekretær i Nord-Norge stadig vokset, bare korrespondansen er mange gange fordoblet til glæde for den som skal arbeide med saken.

Nu i denne nedgangstid kan jeg godt forstaa at en flerhet av medlemmerne mister motet paa grund av arbeidsledighet og alt som følger med nedgangstiden.

Antallet av foreninger er steget i aaret som gik idet her er stiftet 5 nye foreninger, og saavidt jeg har kunnet bringe i erfaring er ingen gaat helt ind. Den arbeidsindskrænkning som har været særlig i grubeindustrien og hermetikindustrien har selvsagt bevirket, at antallet av organiserte er gaaet tilbage ganske betragtelig. En hel del av disse særlig da blandt grubearbeiderne er vel kommet i anden beskjæftigelse paa andre steder av landet og er da medlemmer av forbundet der. Derimot i hermetikindustrien forsvinder de naar arbeidet er slut eller naar de har oppebaaret sin arbeidsledighetsunderstøttelse. De vil dog komme tilbage senere og vil bli stabilere medlemmer.

Den store ekstrakontingent som har varet saalænge har sikkert ogsaa bevirket endel tilbakegang. Det er av de folk der kræver kanske da alt, men intet vil yde.

Resultatene av aarets kampe kan vel sies, at være nogenlunde, rent økonomisk set selvom man ikke har opnaaet de forønskede resultater er der allikevel ikke opnaaet rent litet.

Resultatene avhænger alle tider af ret kampmot som utvises fra foreningernes side. Det som vil bli av størst betydning i det nye aar og som jeg vil lægge mest vekt paa er, at faa styrket foreningerne i deres indre aktive arbeide paa hvert enkelt sted. Men her er mange steder som gjenstaar helt op til russegrænsen hvor der kan stiftes foreninger og hvor der traenges agitation.

Det vil ogsaa bli forsøgt, og gjort hvad der kan gjøres.

Beretning fra sekretæren i Trondhjems distrikt.

Arbeidsmandsforbundets medlemsantal i Trondhjems distrikt har ogsaa øket noget i 1920, men hvor meget kan med sikkerhet ikke sies, da der mangler opgaver fra de fleste avdelinger over deres medlemsantal, baade ved aarets begyndelse og slut.

Der er avdelinger som av en eller anden grund har gaat ind, men saa er der til gjengjeld blit stiftet nye avdelinger paa andre steder, saa baade avdelingernes antal og forbundets medlemsantal har øket. Av konflikter med arbeidsstans kan nævnes Næsbruket og Skogosens bruk i Mosjøen, Trærørfabrikken i Stjørdalen, Lerfos-anlægget og Graakalbanen Trondhjem samt anlægskonflikten m. fl. Desuten har der været en del konflikter av mindre betydning og omfang, men som er blit ordnet uten nogen nævneværdig arbeidsstans og uten tap for arbeiderne.

I sidste halvaar 1920 har en del bedrifter indskrænket arbeids-

styrken og delvis arbeidstiden med en og to dage for uken medens andre bedrifter har helt stoppet. Som følge av dette er en hel del av forbundets medlemmer blit arbeidsledig og er fremdeles ledig, og flere blir ledig for hver uke som gaar.

Utsigterne paa arbeidsmarkedet er saaledes mindre lyse for tiden. Som bekjendt har der i avisene næsten daglig i det sidste staat baade store og smaa notiser om prisfald, snart paa den ene og snart paa den anden vare, men dette prisfald i avisene har man ikke merket noget til i butikkerne naar man skulde gjøre sine indkjøp. Arbeidsgiverne har dog været noksaa lydhøre for prisfald, da de i stor utstrækning har forsøkt (og delvis med held) at reducere arbeidslønnen baade med 15, 20, 25 og 30 pet. Indskrænkning av arbeidsstyrken og hel stop av bedriften gjelder hermetik, choco-lade, bygningsarbeide, bergverk og anlægsarbeide i første række.

Løsnet for arbeidsgiverne er nu: Voldgiftsrettens domme sat ut av kraft, arbeidslønnen ned. De beror paa arbeiderne og deres organisation om arbeidsgivernes stormløp vil lykkes.

Har i aarets løp hat 94 reisedage i forhandling, 19 dage i agitation, 17 dage til hovedstyremøter, 8 dage til Arbeiderpartiets landsmøte, 9 dage til Landsorganisationens kongres, 2 dage til fagoppositionens konferance, tilsammen 149 dage.

Har holdt 26 foredrag for ca. 3410 mennesker.

Har besøkt 44 forskjellige avdelinger tilhørende forbundet. Har deltatt i 61 foreningsmøter, har hat 73 konferancer og forhandlinger med arbeidsgivere, om arbeidsløn og tid samt ferie m. m. Har deltatt i 3 mæglingsmøter. Har mottatt 93 brever og 15 telegrammer. Har avsendt 103 brever og 21 telegrammer.

Tabel I. Lønsbevægelsesavsluttet i 1920.

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstillæg				Opnaadd løn og dyrtidstill.				Den procentvisе for- andring i aktordarb. Forandring av akt. pr. aar beregnet i kr. (+)	Lønsforholelsen ut- gjor i alt pr. aar be- regnet i hele kr.	Arb.tid pr. uke	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide		Ferie i dage	Tidligere pct.	Opnaadd pct.	Tidligere pct.	Opnaadd pct.	Blev overenskomst oprettet?	Var det overens- komst for?	Var det arbeidsstans?	Anmerkning											
		Ialt	Derav med- lemmer	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstlon i aktord	Dyrtidstill.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstlon i aktord	Dyrtidstill.																							
I. Anlægsvirksomhet.																																				
<i>Forskjellige anlæg.</i>																																				
1	Aust-Agder fylk. elekt.v.	25	25	1.50	—	—	1.50	—	1.80	—	—	2.00	—	—	300	7 500	60 48	12 000	—	50-100	—	6	ja	nei	nei											
2	Bergens kraftanlæg . . .	52	52	1.80 2.25	—	—	—	—	2.40	—	—	2.40	—	—	1400	62 800	48 48	—	50-100	50-100	6 9	12	„	ja	ja											
3	Bodin kom. kraftanlæg . . .	55	55	1.46 1.60	—	—	1.46	—	2.00	—	—	2.00	—	—	1100	60 500	48 48	—	50	50-100	—	6	„	nei	“											
4	Bremanger kraftselskap . . .	100	100	1.55	—	—	1.45	—	1.85	—	—	1.85	—	—	600	60 000	48 48	—	25	50-100	—	12	nei	„	nei	Anerkjendte arbeidsvilkår.										
5	Embretsfos fabrikkers anlæg	65	64	1.65	—	—	1.65	—	1.80	—	—	1.80	—	—	600	39 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	„	“	“	Do.										
6	Glomfjord smeltev., A/S . . .	180	180	1.85	—	—	1.85	—	2.20	—	—	2.20	—	—	700	126 000	48 48	—	50-100	50-100	6	6 12	ja	ja	ja	Do., idet overensk. gjelder indtil videre.										
7	Glomfjord aktieselskap (kraftanlægget)	80	80	1.85	—	—	1.85	—	1.85	—	—	1.85	—	—	—	—	48 48	—	50-100	50-100	6	6 12	„	“	“	Do.										
8	A/S Graakalbanen	65	52	1.75	—	—	1.75	—	2.10	—	—	2.10	—	—	700	47 500	48 48	—	50-100	50-100	6	12	nei	“	nei	Løn under sygdom i indtil 3 mndr. Anerkjendte ar- beidsvilkår.										
9	Hunsfos nyanlæg	17	17	1.70	—	—	1.70	—	2.10	—	—	2.10	—	—	800	13 600	48 48	—	50-100	50-100	6	12	ja	“	“											
10	Hønefos kraftanlæg	12	12	1.80	—	—	1.80	—	2.40	—	—	2.40	—	—	1200	14 400	48 48	—	50-100	50-100	—	6	„	nei	ja											
11	Kampfos kraftanlæg	30	30	1.80	—	—	1.80	—	2.25	—	—	2.25	—	—	1300	39 000	48 48	—	50-100	50-100	—	12	“	“	“											
12	Namsos kom. kraftanl.. . .	20	20	2.00	—	—	2.00	—	2.50	—	—	2.50	—	—	1000	20 000	48 48	—	50-100	50-100	—	? nei	ja	nei	Anerkjendte arbeidsvilkår.											
13	Nomelands kraftanlæg . . .	81	81	1.70	—	—	1.70	—	2.00	—	—	2.00	—	—	600	48 600	48 48	—	50-100	50-100	—	12	“	nei	“	Do.										
14	Nord-Trøndelag elektri- citetsverk	112	82	1.80	—	—	1.80	—	2.25	—	—	2.25	—	—	900	100 800	48 48	—	50-100	50-100	—	12	ja	“	“											
15	Nordland Portland ce- mentfabriks anlæg	120	95	1.45 1.55	—	—	1.45 1.55	—	1.80	—	—	1.80	—	—	600	72 000	48 48	—	50-100	50-100	6	6 12	„	ja	ja											
16	Raanaasfosanlægget . . .	450	450	1.80	—	—	1.20	0.60	2.25	—	—	2.25	—	—	900	405 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	“	”	nei											
17	Raufos patronfabriks anlæg	45	43	1.80	—	—	1.80	—	2.05	—	—	2.05	—	—	500	22 500	48 48	—	50-100	50-100	12	12	“	“	ja											
18	Salvesen & Thams — Sølvbergfaldet	56	53	1.60	—	—	1.60	—	2.00	—	—	2.00	—	—	800	44 800	48 48	—	—	50-100	—	? nei	nei	nei	Anerkjendte arbeidsvilkår.											
19	Tokleiv kraftanlæg . . .	83	50	2.00	—	—	2.00	—	2.25	—	—	2.25	—	—	500	41 500	48 48	—	50-100	50-100	—	12	ja	“	“	Do., idet overensk. gjelder indtil videre.										
20	T.hjems kom. elekt.verk	57	53	1.75 1.95	—	—	1.75 1.95	—	2.20	—	—	2.20	—	—	700	39 900	48 48	—	50-100	50-100	6	12	“	ja	“											
21	Vaagsfjord kraftselskap . . .	85	65	1.75 1.65	—	—	1.75 1.65	—	2.00	—	—	2.00	—	—	600	51 000	48 48	—	50-100	50-100	6	6	“	“	ja											
22	Vinger kom. kraftanlæg . . .	125	75	1.30	—	—	1.30	—	2.00	—	—	2.00	—	—	1400	175 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	“	nei	nei											
23	Vittingfos og Brufos kraftanlæg	57	57	1.80	—	—	1.80	—	2.25	—	—	2.25	—	—	900	51 300	48 48	—	50-100	50-100	6	6 12	nei	“	ja	Anerkjendte arbeidsvilkår.										

Tabel I. Lønsbevægelse

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstillæg				Opnaadd løns- og dyrtidstill.				Den procentvis for-andring i akkordar.	avsluttet i 1920. (Forts.).													Anmerkninger				
		Ialt	Derav med-lemmere	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i akkord	Dyrtidstill.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i akkord	Dyrtidstill.	Forandring pr. arb. pr. år beregnet i kr. (+)			Lønsforhøyelse ut-gjor i alt pr. år beregnet i hele kr.			Arb.tid pr. uke	Forkortelsen utgjor i alt pr. år (timer)	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide			Ferie i dage	Blev overenskomst oprettet?		Var det overens-konst for?		
														Tidligere	Opnaadd	Tidligere	Opnaadd	Tidligere	Opnaadd	Tidligere	Opnaadd	Tidligere	Opnaadd	Tidligere	Opnaadd	Tidligere	Opnaadd	Tidligere		
	<i>Norges statsbaner.</i>																													
24	Gjøvikbanen	23	22	1.50	—	—	1.50	—	1.80	—	—	1.50	—	—	600	13 800	48	48	—	50-100	50-100	6	9	12	nei	nei	nei	Anerkjendte arbeidsvilaar.		
25	Randsfjordbanen.	85	77	1.50 1.60 1.75	—	—	1.50 1.60 1.75	—	2.00	—	—	2.00	—	—	600	51 000	48	48	—	50-100	50-100	6	9	12	”	”	”	Do.		
	<i>Veianlæg.</i>																													
26	Brunlaug broanlæg . .	40	40	1.60	—	—	—	—	2.25	—	—	—	—	—	900	36 000	54	48	10 080	50-100	50-100	—	—	”	”	”	”	”	Do.	
27	Imsland—Ropeid.	22	18	—	—	—	0.90	—	—	—	—	1.20	—	—	600	14 200	48	48	—	50-100	50-100	—	—	”	”	”	”	”	Do.	
28	Namsen broanlæg	24	24	1.95	—	—	1.40	—	2.25	—	—	1.40	—	—	600	14 400	48	48	—	50-100	50-100	—	—	”	”	”	”	”	Do.	
29	Songe-Tvedstrand m.fl.	34	34	—	—	—	1.00	—	—	—	—	1.35	—	—	700	23 800	48	48	—	50-100	50-100	—	—	”	”	”	ja	Do.		
		2200	2006												1 695 900			22 080												
	<i>II. Bergverksindustrien.</i>																													
30	Lønehorgens skiffer-brud, Voss.	40	30	0.90 1.25	—	—	—	—	1.30	—	—	1.20	—	—	1000	40 000	56	48	3 200	—	50-100	—	6	ja	”	nei				
31	Norheim skifferbrud, Voss.	60	40	1.10	—	—	—	—	1.30	—	—	1.20	—	—	1000	60 000	56	48	4 800	—	50-100	—	6	”	”	”	”			
32	A/S Norske skifferlag, Otta	22	22	1.45	—	—	1.30	—	1.75	—	—	1.60	—	—	900	19 000	56	48	—	—	50-100	—	6	”	ja	”				
33	Luossavaara—Kiiruna-vaara, Narvik	180	109	— 13.70	—	—	—	—	16.00	—	16.00	—	—	644	115 000	48	48	—	50-100	50-100	6	14	”	”	ja		Sympatistrek i anledning konflikten ved Kiiruna gruber i Sverige.			
34	Kr.sand nikkelraff.verk, gruberne: Flaat, Ringerike, Hosanger. . .	400	20	1.55 1.80	—	—	1.55	—	1.90	—	—	1.90	—	—	805	322 000	48	48	—	50-100-150	50-100-150	6	14	”	”	nei				
35	Raffiner.verket i Kols-dalen	100	—	1.60 1.95	—	—	1.60 1.95	—	1.95 2.30	—	—	1.95 2.30	—	—	805	8 500	48	48	—	50-100-150	50-100-150	6	14	”	”	”				
36	Svanø gruber	49	45	1.50 1.75	—	—	1.50 1.75	—	2.00 2.40	—	—	2.00 2.40	—	—	1300	63 700	48	48	—	50-100	50-100	6	14	”	”	ja				
37	Østlandske steneksp	120	—	1.30 1.45	—	—	1.30 1.45	—	1.75 2.00	—	—	1.75 2.00	—	—	1100	132 000	48	48	—	50-100	50-100	6	14	”	”	”				
38	Norsk malmeksport(Klobdeborg gruber) . . .	40	15	1.25	—	—	1.25	—	1.90 2.15	—	—	1.90 2.15	—	—	1600	64 000	48	48	—	25	50-100-150	4	14	”	”	”				
39	Vinorens sôlvverk . . .	40	33	— 11.10	—	11.10	—	12.30	—	12.30	—	12.30	—	—	560	22 400	54	48	—	25-50-100	50-100	4	6	”	”	nei				
40	Bjørnøen kulgruber, Spidsbergen	?	23	— 16.00	—	—	—	—	—	—	—	24.00	—	—	1760	40 480	48	48	—	?	50-100	—	—	”	Personl. kontrakt	do. —	Ang. Spidsbergen mangler vi det nødvendige materiel for at faa lønsforholdene statistisk belyst. Om forholdene for øvrig henvises til beretningens avsnit om Spidsbergen.			
41	Kings Bay, Spidsbergen	?	?	— 16.00	—	—	—	—	16.00	—	16.00	—	—	—	—	48	48	—	—	—	50-100	—	—	”	”	”				

Tabel I. Lønsbevægelser

avsluttet i 1920. (Forts.)

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstillæg				Opnaadd løn og dyrtidstill.				Den procentvis for- andring i akkordarb. (+/-)	Lønsforholelsen ut- gjor ialt pr. år be- regnet i hele kr.	Arb.tid pr. uke	Forkortelsen utgjør ialt pr. år (timer)	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide				Ferie i dage	Tidlige pct.	Opnaadd pct.	Tidlige pct.	Opnaadd pct.	Blew overenskomst opprettet?	Var det overens- komst for ?	Var det arbeidsstans? Anmerkninger
		Ialt	Derav med- lemmer	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Dyrtidstill.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Dyrtidstill.														
42	Killingdal gruber . . .	84	75	0.60 1.00	—	—	—	—	1.50 1.70	—	—	1.35 1.55	—	—	1012	85 000	44 45	44 45	—	25-50-100	50-100	4 14	—	nei	ja	Voldgiftsdommen.	
43	Fosdalens bergverk . . .	80	59	1.25	—	—	—	—	1.50 1.70	—	—	1.35 1.55	—	—	900	72 000	48 48	48 48	—	25-50-100	50-100	4 14	—	ja	"	Do.	
44	Bosmo gruber	29	29	0.60 1.00	—	—	—	—	1.50 1.70	—	—	1.35 1.55	—	—	1012	29 300	48 48	48 48	—	25-50-100	50-100	4 14	—	nei	"	Do.	
45	Orkla gruber	700	439	1.00	—	—	—	—	1.50 1.70	—	—	1.35 1.55	—	—	880	616 000	48 48	48 48	—	25-50-100	25-50-100	4 14	—	"	nei	Do.	
46	Sulitjelma aktiebolag . . .	525	500	1.00	—	—	—	—	1.55 1.80	—	—	1.40 1.60	—	—	880	462 000	48 48	48 48	—	25-50-100	50-100	4 14	—	"	"	Do.	
47	Røros kobberverk	220	200	0.60 1.00	—	—	—	—	1.45 1.65	—	—	1.30 1.50	—	—	1012	222 640	44 45	44 45	—	25-50-100	50-100	—	14	—	"	Do.	
48	Foldals verk	180	165	0.60 1.00	—	—	—	—	1.50 1.70	—	—	1.35 1.55	—	—	1012	182 160	48 48	48 48	—	25-50-100	50-100	4 14	—	"	"	Do.	
49	A/s Mineral & kraft . . .	17	15	1.25	—	—	—	—	1.70	—	—	1.70	—	—	990	15 000	48 48	48 48	—	25-50-100	50-100	—	6	ja	"	ja	
50	A/s Kjøli gruber	4	4	1.40	—	—	—	—	1.60 1.70	—	—	—	—	—	400	1 600	48 48	48 48	—	25-50-100	50-100	—	6	—	"	—	
		2890	1823															2 572 780		8 000							
III. Bygningsindustrien.																											
51	Kr.a sten-, jord- og ce- mentarbeidere	2400	1880	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	—	600	1 440 000	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	ja	ja	nei	Omfattes av voldgiftsdom- men av 16. juli 1920.	
52	Hamar Sten-, jord- og cementarbeidere	140	124	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	—	960	134 400	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	"	"	"	Do.	
53	Trondhjem sten-, jord- og cementarbeidere . . .	180	140	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	—	600	108 000	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	"	"	"	Do.	
54	Kr.sund sten-, jord- og cementarbeidere	30	30	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	—	600	618 000	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	"	"	"	Do.	
55	Bergens sten-, jord- og cementarbeidere	225	225	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	—	600	135 000	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	"	"	"	Do.	
56	Stavanger sten-, jord- og cementarbeidere . . .	125	83	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	—	600	75 000	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	"	"	"	Do.	
57	Fr.stad sten-, jord- og cementarbeidere	150	100	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	—	960	144 000	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	"	"	"	Do.	
58	Melbye og Schjøll beton- baatbyggeri, Nærnes i Røken	24	23	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	—	600	14 400	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	"	"	"	Do.	
59	Glasmakerne og forgyl- derne, Bergen	15	15	1.85	—	—	1.85	—	2.10	—	—	2.10	—	—	600	9 000	48 48	48 48	—	50-100	50-100	6 12	"	"	"	Do.	

Tabel I. Lønsbevægelse
avsluttet i 1920. (Forts.).

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere	Tidligere løn og dyrktidstillæg				Opnaadd løn og dyrktidstill.				Den procentvis for- andrind i akkordarab.	Anmerkninger														
			Ialt	Derav med- lemmene	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstelon i akkord	Dyrktidstill.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstelon i akkord	Dyrktidstill.	Tidligere pr. arb. pr. aar beregnet kr. (+).	Opnaadd	Forkortelsen utgjor i alt pr. aar (timer)	Tillæg for over-, nati- og helligdagsarbeide	Ferie i dage	Tidligere pct.	Opnaadd pct.	Tidligere pct.	Opnaadd pct.	Blev overenskomst opniet?	Var det overens- komst for?	Var der arbeidsstans?
60	Murarbeiterne, Kr.a.	280	280	1.75	—	—	1.75	—	2.00	—	—	—	2.00	—	600	168 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	ja	ja	nei	Omfattes av voldgiftsdommen av 26. juli 1920.
61	Murarb. Trondhjem	90	90	1.75	—	—	1.75	—	2.00	—	—	—	2.00	—	600	54 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
62	Murarb. Fredrikstad	33	30	1.75	—	—	1.75	—	2.00	—	—	—	2.00	—	600	19 800	48 48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
63	Murarb. Haugesund	32	32	2.00	—	—	2.00	—	2.10	—	—	—	2.10	—	240	7 680	48 48	—	50-100	50-100	12	12	”	”	”	Do.
64	Murarb. Aalesund	28	28	2.20	—	—	2.20	—	2.20	—	—	—	2.20	—	—	—	—	—	100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
65	Bergens entreprenører (utenom Arb.giver.f.)	300	300	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	—	2.00 2.10	—	600	18 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	nei	”	ja	
66	Drammens murarb.	50	50	2.00	—	—	2.00	—	2.45	—	—	—	2.45	—	1080	54 000	48 48	—	50-100	75-100	6	12	ja	”	”	
67	Larviks murarb.	17	17	1.90	—	—	1.90	—	2.35	—	—	—	2.35	—	1080	18 360	48 48	—	100-150	100-150	6	10	”	”	”	
68	Bergens murarb.	150	150	1.80	—	—	1.80	—	2.70	—	—	—	2.20	—	960	144 000	48 48	—	25-50 100-150	50-100	6	12	”	”	”	
69	Kr.sands murarb.	17	17	1.95	—	—	1.95	—	2.25	—	—	—	2.25	—	600	10 200	44 47	850	100	100	4	6	”	”	nei	
70	Notoddens murarb.	10	10	2.40	—	—	2.40	—	2.45	—	—	—	2.45	—	120	1 200	48 48	—	50-100	100 150-200	? 12	”	”	”	”	
71	Kr.sands sten-, jord- og cementarbeidere	50	40	1.80	—	—	1 80	—	2.40	—	—	—	2.40	—	1320	66 000	48 47	2 500	50-100 150	100-150	6	10	”	”	ja	
72	Fr.hald sten-, jord- og cementarbeidere	35	24	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	—	2.00 2.10	—	720	25 200	48 48	—	50-100	50-100	? 6	”	”	nei		
73	Gjøvik sten-, jord- og cementarbeidere	155	45	1.85	—	—	1.85	—	2.35	—	—	—	2.35	—	1200	66 000	48 48	—	50-100	50-100 150	6	7½	”	”	ja	
74	Aalesunds stenarbeidere	140	140	2.20	—	—	2.20	—	2.50	—	—	—	2.50	—	720	100 800	48 48	—	100-150	100-150	6	6	”	”	nei	
75	Tønsberg sten-, jord- og cementarbeidere	125	110	1.90	—	—	1.90	—	2.40	—	—	—	2.40	—	1200	150 000	48 48	—	50-100	50-100	6	6	”	”	ja	
76	Haugesunds sten-, jord- og cementarbeidere	50	50	2.00	—	—	2.00	—	2.10 2.20	—	—	—	2.10 2.20	—	240	12 000	48 48	—	?	50-100	? 12	”	nei	”		
77	Tjølling sten-, jord- og cementarbeidere	54	47	1.70	—	—	1.70	—	2.10	—	—	—	2.10	—	960	50 840	48 48	—	?	50-100	4	6	”	ja	”	
78	Drammens sten-, jord- og cementarbeidere	110	110	2.05	—	—	2.05	—	2.50	—	—	—	2.50	—	1080	118 800	48 48	—	50-100	50-100	6	6	”	nei	”	
79	Bærumstens, jord- og cementarbeidere	80	80	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	—	2.00 2.10	—	600	48 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	nei	”	nei	Voldgiftsdommen praktis.
80	Haugesund kom. sten-, jord- og cementarb.	90	90	1.50	—	—	1.50	—	1.75	—	—	—	1.75	—	600	54 000	48 48	—	50-100	50-100	? 12	”	”	”	”	Dertil kommer et familietil- lägg av kr. 1.00 for hustru og kr. 0.50 for hvert barn.

Tabel I. Lønsbevægelser

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstilslag				Opnaadd løn- og dyrtidstilslag				Den procentvis for-andring i aksjordarbeid (+/-)		Anmerkninger
		Talt	Derav med-jammer	Pr. time	Pr. dag	Mindstløn i aksjord	Dyrtidstilsl.	Pr. time	Pr. dag	Mindstløn i aksjord	Dyrtidstilsl.			
81	Kr.sunds kom. sten-, jord- og cementarb.	100	100	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	Voldgiftsdommen praktiseres.
82	Sandefjord murarb. og sten, jord- og cem.arb.	118	118	2.00	—	—	2.00	—	2.40	—	—	2.40	—	
83	Molde mur., sten-, jord- og cementarb.	140	140	2.10 2.20	—	—	2.10 2.20	—	2.10 2.20	—	—	2.10 2.20	—	
84	Kr.a komm. bygningsarb.	700	700	1.95 2.00	—	—	1.95 2.00	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	Voldg.dommen er gjort gjeldende med endel mindre forandringer.
85	Melbo komm. bygningsarb.	40	35	1.70 1.80	—	—	1.70 1.80	—	1.80 2.00 2.10	—	—	1.80 2.00 2.10	—	Feriebestemmelse som i voldgiftsdommen.
86	Hønefos bygningsarb.	160	160	1.80	—	—	1.80	—	2.40	—	—	2.40	—	
87	Odda og Tyssedals murarb.	10	10	2.20	—	—	2.20	—	2.50	—	—	2.50	—	
88	Larvik sten-, jord- og cementarb.	80	80	1.65 1.80	—	—	1.65 1.80	—	2.00 2.25	—	—	2.00 2.25	—	
89	Mjøndalen kalkfabrik	10	10	1.50	—	—	1.50	—	2.00	—	—	2.00	—	
90	Moss kalkfabrik	8	8	1.50	—	—	1.50	—	2.25	—	—	2.25	—	
91	Gjøvik kalkfabrik	20	15	1.50	—	—	1.50	—	2.00	—	—	2.00	—	
92	A/S Svelvik cementvarefabrik	10	15	—	—	—	—	—	2.00	—	—	2.00	—	
93	A/S Notodden cementvarefabrik	20	20	1.80 2.00	—	—	1.80 2.00	—	2.25 2.40	—	—	2.25 2.40	—	
94	A/S Bergenske D/S	22	22	1.75 1.90 2.10	—	—	1.75 1.90 2.10	—	2.15 2.30 2.50	—	—	2.15 2.30 2.50	—	Do.
95	A/S Rieber & Søn, Bergen	22	22	—	—	—	—	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	
96	Fr.stad foren. teglverker	100	70	1.00	—	—	—	—	1.50 1.75	—	—	+ 35	1200	
97	Vormen teglverker	40	35	1.00	—	—	—	—	1.50	—	—	+ 20	800	
98	Oddernes teglverk	17	10	1.20	—	—	—	—	1.80	—	—	—	1100	
99	Sandnes potteriarb.	15	12	1.50	—	—	—	—	1.50	—	—	+ 10	400	
100	Harstad sten-, jord- og cementarb.	50	40	1.60 1.85	—	—	1.60 1.85	—	1.85 2.10 2.25	—	—	1.85 2.10 2.25	—	
101	Lillehammer bygningsarbeidere	40	40	1.90	—	—	1.90	—	2.00 2.10	—	—	2.00 2.10	—	
		6817	6022											
													4 788 780	14 450

avsluttet i 1920. (Forts.).

Forandringer pr. arb. pr. år beregnet i kr. (+/-)	Lønsforhøyelsen ut- går fra løn i hele kr.	Arb.tid pr. uke	Tidligere Opnaadd	Tidligere tilslag ialt pr. aar (timer)	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide	Ferie i dage	Tidligere Opnaadd pet.	Tidligere Opnaadd pet.	Blev overenskomst oprettet?	Var det overens- komst ferdig?	Var det arbeidsstans?	
600	60 000	48	48	—	50-100	50-100	? 12	nei	nei	nei		
840	99 120	48	48	—	50-100	50-100-150	? 6	ja	ja	ja		
—	—	—	—	—	50-100	50-100	? 12	„	nei	„	Voldg.dommen er gjort gjeldende med endel mindre forandringer.	
120	84 000	48	48	—	50-100	50-100	9 12	„	ja	nei		Feriebestemmelse som i voldgiftsdommen.
480	19 200	48	48	—	50-100	50-100	6 6	„	„	„		
1440	230 400	48	48	—	50-100	50-000	6 6	„	„	ja		
720	7 200	48	48	—	50-100	100-150	8 12	„	„	nei		
960	76 800	48	48	—	50-100-150	50-100-200	6 6	“	„	ja		
1200	12 000	48	48	—	?	?	6 6	“	„	nei		
1800	14 400	48	48	—	?	50-100	? 12	“	nei	“		
1200	24 000	48	48	—	50-100	50-100	6 12	“	ja	“		
1200	24 000	48	48	—	—	50-100	? 6	“	nei	“		
960	19 200	48	48	—	50-100	50-100	6 12	“	ja	“		
960	21 120	48	48	—	50-100	50-100	6 12	“	“	“		
480	10 560	48	48	—	?	50-100	? 12	“	nei	“		
1200	120 000	48	48	—	50-100	50-100	6 9	“	ja	ja		
800	32 000	51	48	6 000	?	?	6 6	“	“	nei		
1100	18 700	54	48	5 100	?	?	3 3	“	nei	“		
400	6 000	48	48	—	50-100	50-100	6 6	“	ja	ja		
600	30 000	48	48	—	50-100	50-100	6 12	“	“	nei		
360	14 400	48	48	—	50-100	50-100	6 12	“	“	“		

Tabel I. Lønsbevægelser avsluttet i 1920. (Forts.).

Tabel I. Lønsbevægelser

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstillæg				Opnaadd løn- og dyrtidstill.				Den prosentvisе for-andring i akkordarbeid (+)	Forandring pr. arb. pr. år beregnet i kr. (+)	Lønsforhøielsen ut-gjørlt pt. år be-regnet i hele kr.	Arb.tid pr. uke	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide		Ferie i dage	Blev øve ekskomst oprettet?	Var det overens-komst før?	Var det arbeidsstans	Anmerkninger			
		Tal	Deraf med-lemmar	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i akkord	Dyrtids	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i akkord	Dyrtids	Tidligere	Opnaadd	Oonaadd									
V. Glasverksindustrien																									
120	Glasverkerne i Moss, Larvik og Bergen . . .	500	320	—	—	ca. 64	—	20	—	—	90	—	—	52	1000	320 000	—	50-100	50-100	4	12 ja ja	ja	nei	Hertil kommer frit hus og brænde (voldgift) Det meste arbeide er ak-kord.	
121	Chr.a glasmagasinet, Hø-vik, Hadeland . . .	—	—	1.25 1.95	—	—	—	—	1.65 2.35	—	—	—	—	25	960	—	—	50-100	50-100	6	12 "	"	"	Alle arbeidere frit hus elle-huslig godtgjørelse.	
122	Drammens glasverk . . .	611	—	1.20 1.70	—	—	—	—	1.60 2.10	—	—	—	—	20 a 25	1500	660 000	—	50-100	50-100	6	12 "	"	"		
		1111	320	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	980 000	—	—	—	—	—	—	—	—		
VI. Kemisk tekniske virksomheter.																									
123	Cementfabrikken Norge, Lier .	320	250	1.50 1.90	—	—	—	—	2.00 2.40	—	—	—	—	ca. 10	1200	384 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12 "	"	"	
124	Dalen Portland cement-fabrik pr. Brevik	250	192	1.85 2.00	—	—	—	—	2.00 2.25	—	—	—	—	ca. 10	600	150 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12 "	"	"	
125	De kemiske laboratorier, Kristiania . . .	90	88	—	—	45 60 80 90	—	—	—	—	55 70 90 110	—	—	—	500 750	55 110	48 48	—	50-100	50-100	12	12 18 18	"	"	ja
126	Den norske galoge- og gummidfabrik, Mjøndalen . . .	45	38	0.85 1.00 1.70 1.95	—	—	—	—	1.05 1.35 2.00 2.20	—	—	—	—	ca. 20	ca. 600	27 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	nei
127	Elle fabriker, Drøbak	—	—	—	—	73 83	—	—	—	—	87 100	—	—	—	750	—	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	Medlemstal kan ikke op-gives, da foreningens for-pligtelser ikke ofulgt.
128	Den norske slipeskive-fabrik, Kristiania	18	18	1.85	—	—	—	—	2.00	—	—	—	—	—	360	6 540	48 48	—	50-100	50-100	6	12	nei	—	
129	Fyrstikindustrien, Ag-næs, Halden, Grøn-vold og Bryn	1100	656	0.95 1.15 1.75 1.98	—	—	—	—	1.07 1.25 1.98 2.23	—	—	—	—	13½	480	528 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	ja	—	
130	Gregersen & Holter, saapefabrik, Kra.	14	13	—	—	45 60 80	—	—	—	—	55 65 96 108	—	—	—	520 780	9 720	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	
131	Græsvik kemiske fa-briker, Fredrikstad	110	105	1.62 1.92	—	—	—	—	2.00 2.30	—	—	—	—	—	840	92 400	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	
132	Gullaug sprængstoffabri., Gullaug pr. Drammen	75	70	1.75 2.00	—	—	—	—	2.00 2.29	—	—	—	—	10	600	45 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	

avsluttet i 1920. (Forts.).

Tabel I. Lønsbevægelsen avsluttet i 1920. (Forts.)

Tabel I. Lønsbevægelse avsluttet i 1920. (Forts.).

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn- og dyrtidstill.				Opnaadd løn- og dyrtidstill.				Den procentvis for-andring i akkordarb. pr. aar beregnet i kr. (+)	Lønsforhøelsen utgjor ialt pr. aar beregnet i hele kr.	Arb.tid pr. uke	Forkortelsen utgjor ialt pr. aar timer	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide		Ferie i dage	Tidligere Opnaadd	Blev overenskomst oprettet?	Var det overens-komst for?	Var det arbeidsstans?	Anmerkninger			
		Jalt	Derav med-lemmere	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstolen i akkord	Dyrtidstill.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstolen i akkord	Dyrtidstill.	Tidligere pct.	Opnaadd pct.											
VII. Kommunegruppen.																										
153	Kr.a kommune, renholdsverket	500	475	—	16.50	—	dgl.	—	—	19.00	—	dgl.	—	—	750	375 000	48 48	—	50-100	50-100	9 12	ja	ja	nei	Toiletbetjeningen 42 timer pr. uke.	
154	Kr.a kommune, gasverket	475	450	—	15.00	—	”	—	—	17.50	—	”	—	—	750	356 250	48 48	—	50-100	50-100	9 14	”	”	”	Retorthuset 42 timer pr. uke.	
155	Bergens kommune . . .	300	300	—	14.00	—	”	—	—	17.50	—	”	—	—	1050	315 000	48 48	—	50-100	50-100	9 12	”	”	ja		
156	Laksevaag kommune . .	24	20	—	14.80	—	”	—	—	17.50	—	”	—	—	810	19 440	48 48	—	50-100	50-100	—	12	”	nei	nei	
157	Moss kommune, gasverket	5	5	—	80.00	—	90.00	—	—	88 00	—	100.00	—	—	500	2 500	48 48	—	?	?	—	12	”	”	”	
158	Kristiansand kommune . .	55	50	—	12.50	—	13.50	—	dgt.	—	—	16.00	—	dgl.	—	1050	57 750	48 48	—	?	50-100	6 12	”	ja	”	
159	Aalesund kommune . .	50	50	1.90	—	—	tml.	—	2.30	—	—	tml.	—	—	960	48 000	48 48	—	50-100	50-100	9 12	”	”	ja		
160	Gjøvik kommune . . .	8	6	1.65	—	—	”	—	2.35	—	—	”	—	—	1680	13 440	48 48	—	50-100-150	50-100-150	12 12	”	”	nei		
161	Arendal kommune . .	45	38	1.60	—	—	”	—	1.90	—	—	”	—	—	720	32 400	48 48	—	50-100	50-100	6 12	”	”	ja		
162	Stavanger kommune . .	430	400	1.80	—	—	”	—	2.10	—	—	”	—	—	720	309 600	48 48	—	50-100	50-100	18 18	nei	nei	nei		
163	Notodden kommune . .	30	30	2.00	—	—	”	—	2.50	—	—	”	—	—	1200	36 000	46 46	—	50-100	50-100	12 12	ja	ja	”		
164	Svolvær kommune . .	35	25	1.50	—	—	”	—	2.00	—	—	”	—	—	600	21 000	48 48	—	?	50-100	? 6	”	nei	ja		
165	Molde kommune . . .	15	15	—	1	—	?	—	1.90	—	—	?	—	—	—	48 48	48 48	—	?	50-100	—	12	”	”	”	
166	Farsund kommune . .	20	15	1.40	—	—	?	—	1.70	—	—	?	—	—	720	14 400	48 48	—	—	50	—	—	”	”	”	
167	Flekkefjord kommune . .	8	6	1.20	—	—	?	—	1.50	—	—	?	—	—	—	60 48	4800	?	25	?	6	—	”	”	”	
168	Lillehammer kommune . .	50	47	1.80	—	—	1.80	—	1.80	—	—	1.80	—	—	720	36 000	48 48	—	50-100	50-100	8 12	ja	ja	nei		
169	Sandnes kommune . .	14	8	1.38	—	—	1.38	—	1.60	—	—	1.60	—	—	840	11 760	48 48	—	?	50-100	? 6	”	nei	”		
		2064	1940	—	1.50	—	1.50	—	1.85	—	—	1.85	—	—	—	1 648 540	4800									
VIII. Næringsmiddelinndustrien.																										
170	Kr.a bryggerier og mineralvandfabrikker . .	1150	700	md. 1.75 kv. 1.25	—	—	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—	—	840	588 000	48 48	—	—	—	6 12	”	ja	”	Voldgiftsdom.	
171	Fredrikstad bryggerier . .	63	59	md. 1.50 kv. 0.75	—	—	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—	—	1400	88 200	48 48	—	—	—	6 12	”	”	”		

Tabel I. Lønsbevægelse avsluttet i 1920. (Forts.).

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrktidstillæg					Opnaadd løn og dyrktidstill.					Den procentvis for- andring i akkordarb. (+/-)	Forandringen pr. arb. pr. år beregnet i kr. (+/-)	Arb.tid pr. uke	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide	Ferie i dage	Anmerkninger							
		lalt	Derav med- lemmer	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord.	Dyrktidstill.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord.	Dyrktidstill.													
172	Skiens bryggeri (Lundetangens)	40	39	md. 1.75 kv. 1.25	—	—	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—	—	840	33 600	48	48	—	—	6	12	ja	ja	nei	
173	Fredrikshalds bryggeri	38	33	md. 1.65 kv. 1.00	—	—	—	—	md. 2.00 kv. 1.40	—	—	—	—	—	840	32 000	48	48	—	—	6	12	"	"	"	
174	Sarpsborg bryggeri	16	16	—	—	md. 60.00 80.00	—	—	—	—	md. 93.00 kv. 66.00	—	—	—	—	1100	17 600	48	48	—	—	6	12	"	"	"
175	Larviks bryggeri	25	21	—	—	md. 75.00	—	—	—	—	md. 93.00 kv. 66.50	—	—	—	—	930	23 200	48	48	—	—	6	6	"	"	"
176	Kristiansands bryggeri	45	44	md. 1.65	—	—	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—	—	1080	48 600	48	48	—	—	6	12	"	"	"	
177	Moss bryggeri	24	19	—	—	80.00	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—	—	1080	25 900	48	48	—	—	6	12	—	—	"	
178	Trondhjems bryggeri	274	215	—	—	md. 81.60 kv. 58.25	—	—	—	—	md. 98.00 kv. 70.00	—	—	—	—	840	220 000	48	48	—	—	6	12	ja	ja	" Voldgiftsdom.
179	Stavanger bryggeri(Tau)	80	79	—	—	md. 82.00 kv. 58.00	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—	—	960	76 800	48	48	—	—	6	12	"	"	"	
180	Sandefjord bryggeri	18	16	md. 1.50 kv. 0.90	—	—	—	—	md. 2.00 kv. 1.40	—	—	—	—	—	1200	21 600	48	48	—	—	6	12	"	"	"	
181	Hamar og Elverum bryggerier	62	54	md. 1.80 kv. 1.30	—	—	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—	—	720	44 600	48	48	—	—	6	12	"	"	"	
182	Bergens bryggerier (Hansa)	200	180	md. 1.80 kv. 1.25	—	—	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—	—	720	144 000	48	48	—	—	6	12	"	"	"	

Tabel I. Lønsbevægelsesoversluttet i 1920. (Forts.).

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere	Ialt	Derav medlemmer	Tidligere løn og dyrtidstillæg				Opnaadd løn og dyrtidstil.				Den procentvisе forandringer i akkordarh. (+/-)	Forskrift fra pr. aar begaget i kr. (+/-)	Lønsforhøelsen utgjor hatt pr. aar beregnet i hele kr.	Arb.tid pr. uke	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide		Ferie i dage	Tidlige opnaadd pct.	Tidlige opnaadd pct.	Tidlige opnaadd pct.	Blev overenskomst oprettet?	Var det overenskomst for?	Var det arbeidsstans?	Anmerkning	
					Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i akkord	Dyrtidstil.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i akkord	Dyrtidstil.			Tidligere pct.										
183	Hønefoss bryggeri . . .	26	26		md. 1.50 kv. 1.05	—	—	—	—	md. 2.00 kv. 1.50	—	—	—	—		1200	31 000	48 48	—	—	—	6	12	ja	ja	nei	
184	Bodø bryggeri	30	28		md. 1.55 kv. 1.05	—	—	—	—	md. 1.75 kv. 1.25	—	—	—	—		480	14 400	48 48	—	—	—	6	"	"	"	"	
185	Drammens bryggerier .	70	60		md. 1.75 kv. 1.25	—	—	—	—	md. 2.10 kv. 1.50	—	—	—	—		840	58 800	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"	
186	Bjølsen og Bakke møller, Kristiania	74	37		—	—	85	—	—	—	110	—	—	—	—		1300	91 000	47 47	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"
187	Moss aktiemøller. . . .				—	—	85	—	—	—	110	—	—	—	—		1300	176 800	47 47	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"
188	Fælleskjøpets mølle, Kambo.	136	132		—	—	85	—	—	—	110	—	—	—	—		1300	65 000	47 47	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"
189	I. C. Piene, Buviken .	50	45		—	—	82	—	—	—	107	—	—	—	—		1300	75 000	47 47	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"
190	Skiens aktiemølle . . .	58	55		—	—	85	—	—	—	110	—	—	—	—		1300	195 000	47 47	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"
191	Vaksdal mølle	150	60		—	—	85	—	—	—	110	—	—	—	—		1300	26 000	47 47	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"
192	Kristiansands mølle .	20	8		—	—	85	—	—	—	110	—	—	—	—		1300	48 000	47 47	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"
193	Fritzøe mølle, Larvik .	33	30		—	—	85	—	—	—	110	—	—	—	—		1300	84 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"
194	Hamar melkefabrik .	100	84		md. 1.70 kv. 1.10	—	—	—	—	md. 2.00 kv. 1.30	—	—	—	—		840	84 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"	
195	Kap melkefabrik . . .	230	203		md. 1.70 kv. 1.10	—	—	—	—	md. 2.00 kv. 1.30	—	—	—	—		840	193 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"	
196	Sandesund melkefabrik	120	69		md. 1.70 kv. 1.10	—	—	—	—	md. 2.00 kv. 1.30	—	—	—	—		840	100 800	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"	
197	Holmestrand melkefabr.	99	83		md. 1.70 kv. 1.10	—	—	—	—	md. 2.00 kv. 1.30	—	—	—	—		840	83 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"	
198	Levanger melkefabrik .	50	45		md. 1.70 kv. 1.10	—	—	—	—	md. 2.00 kv. 1.30	—	—	—	—		840	42 000	48 48	—	50-100	50-100	6	12	"	nei	"	

Personlig tillæg 40 øre pr.
time for mænd og 30 øre
for kvinder.

Tabel I. Lønsbevægelse avsluttet i 1920. (Forts.)

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstillæg					Opnaadd løn- og dyrtidstillæg					Den procentvisе forandring f. akkordarbeid Forandring pr. arb. pr. aar beregnet i kr. (+)	Lønsforhøielsen utgjør talet pr. aar beregnet i hele kr.	Arb.tid pr. uke	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide			Anmerkninger						
		Ialt	Derav medlemmer	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Dyrtidstillæg	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Dyrtidstillæg				Tidligere	Opnaadd	Blew overenskomst oprettet?	Var det overenskomst for?	Var det arbeidsstans?					
199	Moss melkefabrik . . .	20	18	md. kv. 1.10	—	—	—	—	md. kv. 1.30	—	—	—	—	840	16 800	48	48	—	—	12	ja	nei	nei	Personlig tillæg 40 øre pr. time for mænd og 30 øre for kvinder.		
200	Hermetikfabrikkene i Bergen, Stavanger, Trondhjem, Hauge-sund og Sunde . . .	4300	850	md. kv. 1.10	—	—	md. kv. 0.70	—	md. kv. 1.25	—	—	md. kv. 0.85	—	440	374 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	ja ja		
201	Kristiansands hermetik-fabrik	180	122	”	—	—	kv.	48	”	—	—	”	—	440	97 000	48	48	—	50-100	50-100	6	6	nei	nei nei		
202	Moss Preserving . . .	17	14	—	—	kv.	48	—	—	—	kv.	58	—	520	7 280	48	48	—	1	—	—	”	”	ja		
203	Bodø hermetikfabrikker	280	250	md. kv. 0.80	—	—	—	—	md. kv. 1.10	—	—	—	—	600	168 000	48	48	—	50-100	50-100	—	12	ja	ja	nei	
204	Østlandske blikemba-lagefabrik	150	130	1.85	—	—	—	—	2 25	—	—	1.40	—	960	144 000	48	48	—	50-100	50-100	—	12	”	”	”	
205	Joh. Troyes salteri, Stend	17	17	1.00	—	—	—	—	1.50	—	—	—	—	1200	20 400	48	48	—	—	—	—	”	nei	ja		
206	A/S Jøvik sildoljefabrik Lyngen	20	20	1.00	—	—	—	—	1.35	—	—	—	—	840	16 800	48	48	—	—	50-100	—	6	”	”	”	
207	Exelsior sildoljefabrik, Sørreisa	56	56	1.55	—	—	—	—	—	—	—	1.55	—	360	20 000	48	48	—	—	—	10	—	3	”	”	
208	Stavanger sild- og foder-melfabrikker og Stavanger oljemølle . . .	120	120	1.75	—	—	—	—	2.10	—	—	—	—	840	100 800	48	48	—	—	—	—	12	”	”	nei	
209	A/S Neptun sildoljefabr., Melbo	70	50	1.40 1.60	—	—	—	—	1.60 1.90	—	—	1.70	—	800	56 000	48	48	—	50-100	50-100	6	6	”	ja	”	
210	Nordlands kraftfoder-fabrik, Bodø	78	78	1.40 1.60	—	—	—	—	1.70 1.80	—	—	—	—	700	56 100	48	48	—	50-100	50-100	1	—	”	”	”	
211	A/S Brettesnes sildoljefabrik, Lofoten . . .	40	27	md. kv. 0.80	—	—	—	—	md. kv. 1.20	—	—	—	—	700	28 000	48	48	—	50-100	50-100	6	6	”	”	”	
214	Svolvær blikembalage-fabrik	13	12	md. kv. 0.50	—	—	—	—	md. kv. 1.75	—	—	—	—	720 1200	13 600	48	48	—	—	—	—	6	nei	nei	”	
215	AS Nordlands oljekraft-foderfabrik, Svolvær .	36	30	1.00	—	—	—	—	1.40	—	—	—	—	9600	34 500	48	48	—	10-25	50-100	—	6	”	”	ja	
216	Mohns fiskeeksportfor-retning, Balstad . . .	15	6	1.00	—	—	—	—	1.25	—	—	1.50	—	900	10 000	48	48	—	—	—	—	—	ja	”	nei	
217	A/S Sigerfjord sildoljefabrik	18	18	1.30	—	—	—	—	1.75	—	—	—	—	1000	18 000	48	48	—	25	40	—	8	—	”	ja	

Tallet i den første rubrik er beregnet på fuld drift. For tiden har de fleste fabrikker stanset eller driver med stor indskrænket drift. De organiserte arbeidere har derfor i stor utstrækning maattet soke andre beskæftigelse og er derfor overflyttet til andre foreninger.

Tabel I. Lønsbevægelsen avsluttet i 1920. (Forts.).

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrktidstillæg				Opnaadd løn og dyrktidstill.				Den procentvis for- andring i akkordarb. (+)	Forandring pr. arb. pr. aar beregnet i kr. (+)	Lønstorhælsen ut- gjort ialt pr. aar be- regnet i hele kr.	Arb.stid pr. uke	Tidligere Opnaadd	Forkortelsen utgjør ialt pr. aar (timer)	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide			Ferie i dage	Opnaadd tidligere Opnaadd tidligere tidligere Opnaadd Blew overenskomst oplettet?	Var det overens- komst for?	Var der arbeidsstans?	Anmerkninger		
		Ialt	Derav med- lemmer	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Dyrktidstill.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Dyrktidstill.	Tidligere pct.	Opnaadd pct	Tidligere pct.	Opnaadd pct	Tidligere pct.	Opnaadd pct	Opnaadd pct	Tidligere	Blew overenskomst oplettet?	Var det overens- komst for?	Var der arbeidsstans?			
218	Lundgrens Enke, vin- forretning, Trondhjem	20	11	—	—	75	—	—	—	95	100	—	—	—	—	1040	20 800	48	48	—	50-100	50-100	6	12	ja	ja	nei
219	Chokolade- og sukker- varefabr. i Kristiania	1200	700	—	—	md. 85 kv. 50	—	—	—	md. 100 kv. 65	—	—	—	—	780	936 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"	
220	«Nidar» chokoladefabrik, Trondhjem	250	227	md. 1.80 kv. 1.00	—	—	—	—	md. 100 kv. 65	—	—	—	—	780	195 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"		
221	Dropsfabr. Exelsior, Kragerø	21	12	—	—	kv. 25 30	—	—	—	40	50	—	—	—	780	16 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	"	nei	ja	
222	Spørck & co., Trondhjem	17	13	—	—	md. 72 kv. 40	—	—	—	md. 90 kv. 60	—	—	—	—	980	16 600	48	48	—	50-100	50-100	6	12	"	ja	nei	
223	Kr.a kaffebrænderi . . .	16	13	—	—	100 110	—	—	—	112 125	—	—	—	620	12 800	48	48	—	50-150	50-150	12	12	"	"	"		
224	Røkerierne i Kristiania	11	11	—	—	85 110	—	—	—	100 125	—	—	—	780	8 500	48	48	—	50-100	50-100	6	12	"	"	"		
225	Trondhjems røkeri . . .	40	37	—	—	md. 78 kv. 44	—	—	—	—	—	—	—	—	—	48	48	—	—	—	—	—	—	—	Bedriften nedlagt.		
226	Gjærfabrikkene i Moss Kra og Porsgrunn	94	81	1.85	—	—	—	2.15 2.25	—	—	—	—	—	840	79 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	ja	ja	nei		
227	Trondhjems meieri, Tr- hjem	2	2	—	—	md. 50 kv. 25	—	—	—	md. 100 kv. 50	—	—	—	450	900	57	48	450	?	100-150	—	12	"	nei	"	Meieristen frit hus, lys og brændsel, Meiersken fuld pension.	
228	Trondhjems kommunale bakeri, Trondhjem . . .	25	25	—	—	md. 87 kv. 50	—	—	—	md. 105 kv. 85	—	—	—	1000	25 000	48	48	—	50-100	50-100	12	12	"	ja	"		
230	Wilhelm Hoffs bakeri, Trondhjem	8	8	—	—	kv. 45	—	—	—	55	—	—	—	520	4 160	48	48	—	—	—	—	6	12	nei	nei	"	
231	Kaffistova Gildevangen, Trondhjem	36	29	—	—	kv. 18 22	—	—	—	kv. 23 27	—	—	—	260	9 360	48	48	—	—	—	—	—	12	ja	"	"	Kvinder med fuld pension.
234	Arild margarinfabrik, Trondhjem	14	14	—	—	82.60	—	—	—	md. 98 kv. 70	—	—	—	830	11 600	48	48	—	—	—	—	6	12	"	ja	"	

Tabel I. Lønsbevægelseysluttet i 1920. (Forts.).

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere	Ialt Derav med- lemmer	Tidligere løn og dyrtidstillegg				Opnaadd løns- og dyrtidstil.				Den procentvis for- andring aakk. (+)	Forandring pr. pr. år overgået i kr. (+)	Lønsforhøiens ut- gjor i alt pr. år be- regnet i hele kr.	Arb. tid pr. uke	Forkortelsen utgjør ialt pr. år (timer)	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide			Ferie i dage	Tidligere Opnaadd pct.	Blew overen-konst oprettet?	Var det overens- konst for?	Var det arbeidsstns?	Anmerkninger		
				Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord						Tidligere	Opnaadd	Tidligere	Opnaadd pct.							
235	Aug. Pellerins smørfabrik, Kristiania	200	190	—	—	md. 92 kv. 62	—	—	—	—	md. 100.80 kv. 75	—	—	—	570	114 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	ja	nei	nei	
236	Kristiansands smørfabrik, Kr. sand	10	10	1.70	—	—	—	—	2.10	—	—	—	—	—	860	8 600	48	48	—	50-100	50-100	12	12	”	ja	”	
237	Stavanger smørfabrik, Stavanger	25	21	—	—	87	—	—	—	—	101	—	—	—	730	18 200	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	ja	
238	Haldens smørfabrik, Fredrikshald	6	6	—	—	70	—	—	—	—	90	—	—	—	1040	6 200	48	48	—	—	—	—	8	”	”	nei	
			10706	5668												5 306 900											
IX. Tekstilindustrien.																											
239	Nydalens Compagni, A/S	511	293	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	130	66 430	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Naar lønspaaægget ikke be- regnes til mer end 130.00 pr. arb. kommer det av at ikke hele akkordtarif blev revidert. Timelønsarb. fik 15 øre.
240	Solheim's traadfabrik og A/S Fagerheims fabrikker	130	61	0.90 1.50	—	—	—	—	0.95 1.70	—	—	—	—	2	130	16 300	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	nei	”	
241	Arne fabrikker, A/S . . .	350	220	0.90 1.60	—	—	—	—	1.10 1.80	—	—	—	—	2	140	49 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
342	Fredfos uldvarefabrik . . .	119	100	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2½	130	15 470	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
243	Pettersen & Dekkes tri- kotagefabrik	200	38	1.50	—	—	—	—	1.85	—	—	—	—	45	960	36 480	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Dette lønspaaæg gjelder kun de mandlige arb. (38), da ingen av kvind. er org.
244	Tønsberg reperbane, A/S	60	20	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	130	7 800	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	
245	Grønliens tekstilfab., A/S	26	19	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	130	3 380	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
246	Nordisk tekstil, A/S . . .	50	40	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	360	18 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Ved denne bedrift eksisterer intet akkordarbeide.
247	Haldens fabrikker, A/S.	322	235	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	130	41 860	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Se anm. for Nydalens Co.
248	Aalgaard & Figgen . . .	310	179	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	130	40 300	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
249	Kr.a tekstilfabrik, A/S . .	12	10	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	360	4 320	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
250	Knud Graah & Co., A/S	378	162	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	130	49 140	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
251	Solberg spinderi . . .	230	176	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	130	29 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.
252	Helly I. Hansen, A/S . .	190	89	0.95 1.70	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	—	130	24 700	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Do.

Tabel I. Lønsbevægelse avsluttet i 1920. (Forts.).

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstillæg				Opnaadd løn og dyrtidstil.				Den procentvisе for-andring i lønnsordarb. Forandring pr. arb. pr. år beregnet i kr. (+)	Lønsforhøelsen ut- gjor ialt pr. år be- regnet i hele kr.	Arb.tid pr. uke	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide		Ferie i dage	Anmerkninger					
		Ialt	Derav med- lemmer	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstelon i akkord	Dyrtidstil.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstelon i akkord	Dyrtidstil.	Tidligere pct.	Opnaadd pct.	Tidligere pct.	Opnaadd pct.	Blev overenkomst oprettet?	Var det overens- komst før?	Var det arbeidsstans?			
253	Den norske papirfilt-fabrik, A/S	96	78	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	130	12 480 48 48	50-100	6 12	ja	nei	nei	Se ann. for Nydalens Co.	
254	Hillevaag og Olte uld-varefabrik	70	25	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	130	5 100 48 48	50-100	6 12	”	ja	”	Do.	
255	Skauger uldwarefabrik	36	30	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	130	4 080 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Do.	
256	Ihlens uldwarefabr., A/S	63	45	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	130	8 190 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Do.	
257	Vikersunds uldwarefabr.	37	35	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	10	350	12 950 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Do.
258	Rosendahl & Co., A/S	64	30	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	250	16 000 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Do.	
259	A/S Jæderens uldware-fabrikker	35	32	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	130	4 550 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Do.	
260	A/S Kr.a baand- og lidse-fabrik	175	77	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	180	22 750 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Do.	
261	Det norske cheviotspin-deri, A/S	75	75	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	180	13 500 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Do.	
262	Kongsvinger uldware-fabrik	26	26	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	140	3 640 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Do.	
263	Berger og Fosseklevens uldwarefabrikker	206	147	0.90 1.60	—	—	—	—	—	1.05 1.75	—	—	—	—	360	25 000 48 48	50-100	6 12	”	”	”	Denne foren. har ikke deltat i lønsrev. i 1920, men har underh. opnaadd det samme som den øvrige industri.	
264	Stemme uldwarefabrik	—	—	1.00 1.80	—	—	—	—	—	1.00 1.80	—	—	—	—	—	48 48	50-100	6 —	”	”	”	Overenskomsten blev pro-longert paa ubestemt tid.	
265	Voss uldwarefabr., Voss	30	18	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	360	3 600 48 48	50-100	6 12	”	”	”		
266	Bertnes uldwaref., Bodø	38	36	—	—	30.00 50.00	—	—	—	—	10%	—	—	—	—	250	9 500 48 48	50-100	12 12	”	”	”	Begge bedrifter betaler for alle helligdage som falder i ukens løp samt for 1. og 17. mai.
267	Melbo uldspind., Melbo	28	21	—	—	30.00 50.00	—	—	—	—	10%	—	—	—	—	250	7 000 48 48	50-100	12 12	”	”	”	
268	Christiania seilduksfab., Kristiania	340	171	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	360	81 61 020 48 48	50-100	6 12	”	”	”		
269	Den norske fiskegarnsfabrik, Kram	40	15	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	360	81 7 425 48 48	50-100	6 12	”	ja	”		
270	Seiersborg teknifabrik, Fr.stad	42	42	—	—	—	—	—	—	1.20	—	—	—	—	480	20 160 48 48	50-100	6 —	”	nei	”		
271	Fredrikstad teknifabrik, Fr.stad	16	16	0.90	—	—	—	—	—	1.10	—	—	—	—	20	6 400 48 48	50-100	6 —	”	”	ja		
272	Dale fabrikker, Dale i Bruvik	402	188	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	360	53 300 48 48	50-100	6 12	”	”	nei	2 ukers ferie blev indr. men bedriften negget at gi ferie. Saken indr. for arb.retten.

Tabel I. Lønsbevægelser

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere	Tidligere løn og dyrtidstillæg						Opnaadd løn og dyrtidstill.						Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide						Ferie i dage	Anmerkning				
			Ial	Deraf med-lemmér	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i akkord	Dyrtids	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i akkord	Dyrtids	Den procentvis for-andring i akkordarb. (+)	Forskriftslozen ut-gor fall pr. aar beregnet i hele Kr.	Arb.tid pr. uke	Tidligere	Opnaadd	Forkortelsen utgjor ialt pr. aar (timet)	Tidligere pct.	Opnaad pct.				
273	Hjula væveri, Frysja, Kristiania	298	168	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	3	81.00 360.00	46 458	48	48	—	50-100	50-100	6	12 ja nei nei		
274	Samnangeruldvarefabr., Tyssse i Samnanger	138	121	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	2	57.50 360.00	19 430	48	48	—	50-100	50-100	6	12 " " "	Denne bedrift negtet også i 1920 2 ukers ferie. Saken indbragt for Arbeidsretten.	
275	Irgens reperbane, Bergen.	30	19	1.50	—	—	—	—	—	1.70	—	—	—	—	1	480.00	14 400	48	48	—	50-100	50-100	6	12 " " "	Denne bedrift staar utenfor Arbeidsgiverforen. Uten at den var anmeldt optoges forhandlinger.	
276	Gudbrandsdalen og Lillehammer væveri	67	50	0.95 1.70 0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85 1.10 1.85	—	—	—	—	-14	115.00 360.00 230.00 370.00	8 160 687 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12 " " "	De to poster om lønsf. maa regnes sammen, da begge bedrifter var anmeldt sammen	
277	Sandnes uldvarefabrik, Sandnes pr. Stv.ger	70	33	0.95 1.70	—	—	—	—	—	1.10 1.85	—	—	—	—	3	81.00 360.00	13 040	48	48	—	50-100	50-100	6	12 " " "		
278	Gravdal reperbane, Lofoten	13	13	0.60 1.25	—	—	—	—	—	0.80 1.50	—	—	—	—	—	600.00	7 800	48	48	—	50-100	50-100	6	12 " " "		
		5323	3873																		1 198 468					
X. Jernindustrien.																										
279	Forskjell. bedr. som var meddat under voldsgiftsretten .	550	450	—	—	—	—	1.10 1.25	—	—	—	—	1.35 1.50	—	—	—	960.00	528 000	48	48	—	50-100	50-100	6	12 " ja "	
280	Kra spikerverk	120	120	—	—	—	—	1.25	—	—	—	—	1.35 1.50	—	—	—	960.00	115 200	48	48	—	50-100	50-100	6	12 " " "	
XI. Trævareindustrien.																										
281	Fr.stad tømmerdirektion	85	57	1.31	—	—	—	—	—	1.80	—	—	—	10%	—	1300.00	110 500	54	48	—	100	100	—	6 " " "		
282	Hovdenak stolfabrik, Molde	45	37	1.25	—	—	—	—	—	1.50	—	—	—	—	—	600.00	27 000	48	48	—	50-100	50-100	6	14 " " ja		
283	Skiensvasdragets fællesfløtnings fløtning . .	72	70	1.50	—	—	—	—	—	2.00	—	—	—	—	—	600.00	43 200	48	48	—	50-100	50-100	—	6 " " nei		
284	Næss trælastbruk, Mosjøen	75	60	1.40 1.80	—	—	—	—	—	1.60 2.00	—	—	—	—	—	480.00	36 000	48	48	—	50-100	50-100	—	6 12 " " "		
		277	224																		216 700					

avsluttet i 1920. (Forts.)

Tabel I. Lønsbevægelse avsluttet i 1920. (Forts.).

Lope-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstillegg					Oppnaadd løn og dyrtidstillegg					Den procentvis for- andr. pr. arbeider pr. åar beregnet i kr. (+/-).	Lønforhøyelsen ut- gjør i alt pr. år be- regnet i hele kr.	Arb.stid pr. uke	Oppnaadd	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide			Ferie i dage	Oppnaadd	Blew overenskomst oprettet?	Var det overens- komst for?	Var der arbeidstaats?	Anmerkninger	
		I alt	Derav med- lemmene	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Dyrtidstilg.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindstløn i akkord	Dyrtidstilg.					Tidligere	Oppnaadd pet.	Tidligere	Oppnaadd	Blew overenskomst oprettet?					
XII. Rengjøringskvinderne.																											
285	Kr.a kinomatografer .	15	15	—	—	—	15	30	—	—	—	30	45	—	750	11 250	—	—	—	—	12	12	nei	nei	nei	Maanedslønnen blev forhøjet med kr. 33.75.	
286	Regeringsbygningen .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	405	—	—	—	—	—	12	12	”	”	”		
287	Notodden jernb.station..	8	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	444	3 552	—	—	—	Ubestemt	50-100	—	12	”	”	”	Maanedslønnen blev forhøjet med kr. 37.00.
288	Kr.a folkeskoler	186	177	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	325	50 450	—	—	—	—	—	Skole- ferie	ja	ja	”		
289	Trondhjems station .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1050	15 750	—	48	—	—	50-100	—	—	”	”	”	
290	Fr.stad dampvaskeri. .	15	15	—	8.50	—	—	—	—	12	—	—	—	—	300	3 300	—	48	—	—	100	14	14	”	nei	”	
291	Norges statsbaner. Stav- anger distrikt	11	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	300	1 200	48	48	—	—	—	12	12	”	ja	”	
292	Kr.a kommune. Arbei- derhj. Markveien	4	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	300	85 502	—	—	—	—	—	12	12	”	ja	”	
XIII. Forskjellige virksomheter.																											
293	Garderobebetjen. m. v. Kr.a teatre.	160	155	—	—	35	—	—	50	—	—	750	120 000	53	48	40 000	Ingen	50-100	21	21	”	nei	”				
294	Farveriene i Kr.a . .	41	36	—	—	45	—	90	60	—	—	1020	41 820	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	Aarslønnen blev forhøjet fra kr. 4400 - 4600.			
295	Skorstensf. i Mosjøen .	1	1	—	—	—	—	—	60	—	—	200	200	—	—	—	—	—	—	—	”	”	”				
296	Bærø feldtspatbrud .	21	18	—	—	—	1.00	1.85	—	2.00	—	1320	27 720	48	48	—	—	50-100	—	12	”	”	”				
297	Kulimportørene i Kr.a .	250	200	—	—	93	—	—	100	—	—	494	124 500	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	ja	ja	Voldgiftsdom av 7. december 1920.			
298	Skedsmoas lager, Kr.a .	10	10	—	—	40	—	45	50	—	—	1040	10 400	48	48	—	50-100	50-100	—	12	”	nei	nei				
299	Hovindgaard, Ø. Aker .	5	5	—	—	80	—	—	100	—	—	1040	5 200	53	48	5 200	50-100	50-100	—	12	”	”	”				
300	Trondhjems papir- og papfabrik	30	30	—	—	78.80	—	92	86.40	—	—	450	13 500	48	48	—	50-100	50-100	6	12	”	ja	”				

Tabel I. Lønsbevægelse avsluttet i 1920. (Forts.)

Løpe-nr.	Bedrift	Antal arbeidere		Tidligere løn og dyrtidstillegg				Opnaadd løn- og dyrtidstil.				Den prosentvisе forandring i aksjordarh. $\frac{G_2 - G_1}{G_1} \cdot 100$				Anmerkninger									
		Ialt	Derav medlemmer	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i aksjord	Dyrtidstil.	Pr. time	Pr. dag	Pr. uke	Mindsteløn i aksjord	Dyrtidstil.	Forandring pr. arb. pr. år beregnet i kr. (+)	Arb.tid pr. uke	Forkortelsen utgjør i alt pr. år (timer)	Tillæg for over-, nat- og helligdagsarbeide	Ferie i dage	Blew overenskomst opprettet?	Var det overenskomst før?	Var det arbeidsstans?				
301	Skorstensf. i Trondhjem	13	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	300	3 900	—	—	—	—	ja	ja	nei	Opnaadde et dyrtidstillegg av kr. 300 pr. aar.		
302	O. Mustad & Søn, Lysaker (fabrikkene) . .	—	—	1.73 1.90	—	—	—	—	2.15 2.30	—	—	—	—	960	—	48 48	—	50-100	50-100	6	12	”	”		
303	O. Mustad & Søn, Lysaker, (kjørerne) . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	1.05	—	—	—	—	—	48 48	—	50-100	50-100	6	12	”	”		
304	Dampvaskeriene, Kr.a .	183	168	—	—	—	45 58 85 100	—	—	—	55 70 100 120	—	—	—	1000	183 000	48 48	—	50-100	50-100	12	12	”	” ja	
305	Sjaastad gaard, Lier . .	7	7	md. 1.00 kv. 0.50	—	—	—	—	md. 1.40 kv. 0.80	—	—	—	—	1 020 765	7 140	60 48 54	—	—	—	—	4	”	”	”	
306	A/S Svelviksand læktertrafik	11	11	1.60	—	—	—	—	2.00	—	—	—	—	930	10 230	48 48	—	50-100	50-100	6	12	”	”	”	
307	Trondhjems kommunale Renholdsverk	40	35	--	—	—	—	—	—	99 105	—	—	—	—	—	—	48	—	—	50-100	—	12	”	—	
308	Meisal sildoljefabrik . .	25	20	—	—	—	—	—	1.50	—	—	—	—	—	—	—	48	—	—	50-100	—	6	”	nei	
309	Trondhjems kommunale kinematografer . . .	22	22	—	—	29 82	—	—	—	35 100	—	—	—	—	900	19 800	—	46	—	—	50-100	—	14	”	ja
310	Salsbrukets lastearb.. .	40	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12	”	”	”		
		861	768												562 070		45 200								Før 1.85 pr. ton + kr. 4.00. Nu 2.10 — + ” 4.00.

166 **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200**

Konflikter 1920

Avd.-nr.	Avdelingens navn	Bedriftens navn	Arbeidet nedlagt	Arbeidet opptat	Strek		
					Antal understøttede	Tapt arbeidsdag	Utbetal understøttelse
324	Kolfossen arbeiderforening	Voldens komm. elektricitetsverk	13-2 19	19-3 20	10	240	588.00
373	Halkavik anläggarsarbeiderforening	Hakavik kraftanlæg	27-12 19-4	20-1	4	120	253.00
49	Ø. Liens bruks- og skogsarb.f.	A/S Borresens bruk	2-1	26-2	8	376	1 002.00
242	Sandefjord avdeling	Murmestrene og entreprenørerne	12-4	2-5	26	468	1 063.00
102	Gjøvik sten-, jord- og cementarb.f.	Entreprenørerne	9-5	29-5	18	360	751.00
356	Kr.sand sten-, jord- og cem.arb.f.	-	1-5	13-5	39	468	804.00
425	Tjølling sten-, jord- og cem.arb.f.	-	2-5	29-5	15	360	712.00
194	Drammens murarbeiderforening	Murmestrene	9-5	29-5	29	522	1 231.00
	-	Den norske galogefabrik.	17-12 19	20-3	1	78	220.00
437	Drammens sten-, j. og cem.arb.f.	Entreprenører	3-5	2-6	37	999	1 330.00
169	Arendal sten-, jord- og cem.arb.f.	Arendals kommun	14-3	10-8	38	912	2 583.00
250	Aalesunds sten-, j. og cem.arb.f.	Aalesunds kommune	3-6	16-6	27	324	573.00
98	Bergens murarbeiderf.	Murmestrene	17-4	25-9	91	12 558	18 842.00
170	Fr.stad teglverkarbeiderforening	Fr.stad forenede teglverker	6-5	2-6	77	2 156	4 717.50
435	Salthus tekniskforening	Salthus tricotagefabrik og væveri	29-2	10-4	156	10 000	10 756.00
396	Melbo arbeiderforening	Melbo aktiespinderi	2-7	19-8	22	1 386	1 523.50
15	Fredrikstad tekniskforening	Fredrikstad tekniskfabrik.	12-5	8-9	20	2 240	3 072.00
446	Fagforeningen Oltedal	Svendals uldvarefabrik	14-4	8-9	25	3 591	3 571.00
19	Bergens stenarbeiderf.	Kommunen	24-7	11-9	297	12 474	39 638.00
133	Haugesunds sten-, j. og cem.arb.f.	Entreprenører	7-7	16-11	50	5 700	7 681.00
437	Drammens sten-, j. og cem.arb.f.	Omdals finlærfabrik	7-8	17-9	9	324	415.00
229	Molde sten-, jord- og cem.arb.f.	Sandnes potterier	19-9	8-10	36	8 640	14 253.00
451	Sandnes og omegns lerindarb.f.	Sandnes tegerverker	14-5	28-10	10	1 440	3 375.50
62	Farsund arbeidsmandsforbund	Farsund kommune	27-3	28-5	7	378	1 002.00
477	Flekkefjord arbeiderforening	Flekkefjord kommune	7-12 19	1-2 20	5	225	1 110.00
19	Bergens stenarbeiderf.	Bergens entrepr. utenom Arb.g.f.	11-6	10-9	20	1 560	4 920.00
371	Drammens tekniskforening	Drammen tekniskfabrik.	24-11 19	31-12 20	11	2 712	5 510.00
82	Vallø arbeidsmandsforening	Vallø oljeraffineri	16-7	10-8	14	308	777.00
268	Ørens fabrikarbeiderforening	A/S Titan	18-9	30-10	2	160	254.00
378	Gullaug sprængstoffabrik	Gullaug sprængstoffabrik	5-8	13-9	67	2 144	3 965.25
357	Slemmestad arbeiderforening	Christiania Portland	1-1	10-9	390	16 380	49 193.00
55	Langøens fagforening	Cementfabrik	23-7	10-9	79	3 318	6 450.67
40	Kristiania avd.	De kemiske laboratorier					
279	Larvik murarbeiderforening	Nygård & Co.	8-9	168	5 214	7 014.5	0
96	Møllerarbeiderne forening, Moss	Murmestrene	17-10	29-11	1	35	110.00
181	Skiens arbeidsmansforening	Fælleskjøpets mølle, Kambo	10-4	6-5	5	105	232.00
203	Vaagenes arbeidsmansforening	Jernbanerne (Statsbanerne)	19-1	16-3	21	1 029	2 647.00
442	Gausvik arbeidsmansforening	Hovdenås stoltfabrik.	1-12	19-12	2	36	86.00
485	Tyssedals arbeidsmansforening	Vaagstjord kraftseisikap	1-5	16-12	49	9 408	36 669.00
100	Bosmo arbeidsmansforening	Norske Nitrid A/S	1-6	23-6	65	1 170	2 786.00
290	Melkefabr. fagforening, Hamar	Bosmo gruber	13-4	14-9	7	896	1 524.00
249	Bjørnøens arbeiderforening	Norvikens bruk	5-8	23-9	33	4 620	12 884.00
91	Tysfjord arbeidsmansforening	A/S Bjørnøen	17-5	18-10	1	62	226.00
419	Mosjøens arbeidsmansforening	Nordlands Portland cementfabrik.	22-5	19-6	23	299	679.50
497	Sør-Reisa arbeiderforening	Veanlægget Nyhaugen—Kroken.	20-10	5-1	21	68	1 564
221	Sandnes arbeiderforening	Exelcior silddoljefabrik.	11-9	6-12	56	34	4 027.00
5	Kjøli grubearbeiderforening	Meyer, Mo, Ranen.	16-3	7-5	1	3976	5 710.00
308	Bodø arbeidsmansforening	Kjøli gruber	19-19	29-3	58	4 292	14 195.00
188	Hønefos sten-, jord- og cem.arb.f.	Bodø skibsværft.	11-5	31-5	22	308	4 027.00
376	Gjellebæk arbeiderforening	Entreprenørerne	1-5	12-5	49	392	360.25
327	Lalm klæbersten arbeiderforening	Gjellebæk kalkbrud	6-3	22-3	4	48	80.00
382	Sammanger anläggarsarb.forening	A/S Østlandske stenkessport	31-3	31-5	69	3 174	10 590.00
74	Hegmoens anläggarsarb.forening	Bergens kraftanlæg	1-5	20-9	52	6 240	12 750.00
480	Stend arbeiderforening	Bodin komm. kraftanlæg.	8-5	30-8	55	5 170	18 275.00
218	Hitterdals lænseromb forening	Johan Troy A/S	7-2	8-6	13	1 274	3 184.00
402	Gvarv lænsearbeiderforening	Skriensvasdrægts fælestif.	1-5	14-6	30	1 020	2 843.00
32	Lier cementarbeiderforening	Cementfabrikken Norge	6-3	22-3	15	510	1 577.00
406	Brunkerberg arbeidsmansforening	Statens veianlæg.	1-5	26-7	28	336	614.00
478	Offerdal arbeiderforening	Sogn stenindustri	21-2	8-3	7	1 598	1 626.00
390	Toklev arbeiderforening	Toklev kraftanlæg.	4-3	19-4	50	1 750	4 090.00
404	Lier anl., brygge- og pakh arb.f.	Cementfabrikken Norge	6-3	22-3	18	216	391.00
14	Moss glasarbeiderforening	Vognmændene, Moss.	31-7	11-10	1	60	180.00
335	Moss og omegns arbeiderforen.	Moss preserving & Co	6-3	10-5	14	714	1 144.00
412	Brødremoen grusstak	Brødremoen grusstak	13-7	9-8	5	110	267.50
86	Svanø grubearbeiderforening	Svanø gruber	17-7	17-8	5	125	324.00
175	Kampfoss arbeiderforening	Kampfoss kraftanlæg	24-6	23-9	25	1 925	5 414.00
141	Vittingfos og Brufos kraftanlæg	Vittingfos og Brufos kraftanlæg	15-5	31-5	45	495	956.00
200	Nordlands olje- og kraftfodertabrik	Nordlands olje- og kraftfodertabrik	24-1	16-2	4	84	100.00
113	Raufoss arbeidsmansforening	Raufoss anlæg	1-7	29-7	43	989	2 844.00
252	Meisal arbeiderforening	Meisal bruk	27-12 19	18-5	23	2 599	8 766.00
35	Stavanger smørfabrik	Stavanger smørfabrik	3-8	1-9	29	696	1 629.00
129	Porsgrund elektrom. fagforening	Porsgrund elektrom. A/S	3-7	16-9	26	936	2 825.00
460	Sannessjøens arbeiderforening	Dampsksibsførerne	7-2	15-3	9	45	811.00

Konflikter i 1920. (Forts.)

Avd.-nr.	Avdelingens navn	Bedriftens navn	Arbeidet nedlagt	Arbeidet optatt	Antal understøttede	Antal arbeidsage	Streik	Utbetal understøttelse
232	Østre Halsens arbeidsforening	Norsk impregnéringskompani	28-4	8-6	1	31	105.00	396.00
342	Br.dalens sten-, jord- og cem.arb.f. Do.	Veivæsenet i Brumunddalens Hakavik kraftanlegg Alesund Canning Co.	16-12 19 10-7 10-3	19-4 2-8 22-4	1 1 29	108 21 1 015	52.00 2 564.00	51 967.00
470	Aalesunds hermetikarbeiterf.	Killingdals grube	24-2	12-10	97	18 624	3 440.00	3 440.00
23	Aalens grubearbeiterforening	Norsk impregnéringskompani	28-4	8-6	35	1 085	126	288.00
206	Larvik arbeidsmåndsforening	Stjørdalens travarefabrik	14-8	4-10	3	312	932.75	161.00
381	Stjørdalens arbeiderforening	Norsk trærcirkompani A/S	6-5	7-6	13	48	184	550.00
"	Do.	Kulimportørene, Bergen.	24-1	22-3	1	84	288	767.00
19	Sten-, jord- og cem.arb.f., Bergen	Murmenstrene, Bergen	19-4	9-8	2	11	24	45.00
22	Kra sten-, jord- og cementarb.f. Do.	Sporveisselskaperne, Kristiania Kristiania—Ljan ombygningen	11-1 9-6	23-2 23-6	1	11	1 19.00	1 275.00
"	Do.	Vittingfos kraftanlegg	15-5	31-5	3	84	882	1 695.00
"	Do.	Kugrossererne	26-10	30-11	3	40	1 226.00	81.00
"	Do.	Østbanenes stationsarrangement	10-7	paagaa[1921]	6	22	38 630.00	756.00
169	Arendal sten-, jord- og cem.arb.f. Do.	Elektrikerstreiken, Arendal Brandsfunktion	8-5	28-6	1	235	24 675	24 805.00
216	Glomfjord arbeiderforening	Glimfjordordanlegg	1-12	29-12	1	60	60	162.00
255	Bergens dykkerforening	Bergens kommune	10-6	12-10	5	240	21 419	58 050.50
69	Malmo grubearbeiterforening	Fosdal verk	24-7	20-9	60	10 440	20 994	2 281.00
261	Klødeborg & Braastad grubearb.f.	Stavanger hermetikfabrik	14-7	7-6	2	4 386	1 224	2 705.00
73	Haugesund hermetikarbeiterf.	Haugesund hermetikfabrik	14-7	8-9	141	6 627	10 412.50	2 034.00
78	Sunde hermetikarbeiterforening	Chr. Bjelland & Co.s fabrik	24-7	6-9	22	3 788	13 163.00	3 045.00
147	Bergens hermetikarb.forening	Bergens hermetikfabrik	14-7	4-9	102	14	166	331.00
176	Do.	Bergens kommune	14-7	20-9	16	51	132.00	174.00
43	Trondhjems avdeling	Trondhjems hermetikfabrikker	9-5 19	8-9 4-7	14	186	14 186	209.50
"	Do.	Rotvold asyl	9-5 19	22	14	183	594.00	880.00
"	Do.	Vestl. norsk amer. petroleumskomp.	9-4	23-4	14	12	22	22.00
"	Do.	Jernindustrien	22-5	14-6	3	12	191.00	69.00
"	Do.	Statsbanerne (ekstraarbeiderne)	17-7	15-8	3	51	892.00	892.00
"	Do.	Do.	10-12	5-12 19-12	14	186	37 326.48	37 326.48
211	Kristiania kulturarbeiterforening	Skansens sporselskap	10-6	paagaa[1921]	1	1 264	718.00	788.00
60	Lysaker avdeling	Kristiania sporselskap	10-1	20-3	1	56	312	994.00
121	Nedre Ekers flagforening	Statssbanerne	1-12	10-12	1	5 671	19 116.00	19 116.00
234	Hamar sten-, jord- og cem.arb.f. Drammen og omegns jernarb.f. Do.	Den norske galoge- og gummiv.fabr. Nordvikens bruk	24-11 19 1-12	29-12	1	23	295	892.00
291	Hovind jernbanearbeiterforening	Statens impregnéringsanstalt	28-7	6-10	5	2 808	1 093.00	1 093.00
"	Holtaalens arbeiderforening	Statssbanerne	12-6	18-10	26	88	2 574.00	2 574.00
67	Narvik arbeiderforening	Reitan—Holtaalen	1-12	22-12	16	312	663	1 012.00
25	Hovind jernbanearbeiterforening	Statens ombyggn. Reitan—Holtaalen	24-7	23-8	13	480	705.00	705.00
161	Do.	Statssbanerne	1-12	24-12	20	1 292	312.00	312.00
455	Fr.stad vask- og rengj.kv.foren. Singsaas anlægsarbeiderforening	A/S Fredrikstad dampvaskeri	22-2	28-4	13	718.00	1 177.00	1 177.00
464	Do.	Statssbanerne (ekstraarbeiderne)	20-7	16-8	11	161	968	216.00
358	Skiens kvindelige fagforening	Do.	1-12	29-12	7	119	504.00	504.00
"	Do.	Helios lysfabrik	6-5	20-8	11	34	88.00	88.00
66	Strømmens stopriararb.forening	Statssbanerne	1-12	22-12	52	936	22.00	22.00
437	Drammens sten-, jord- og cem.a.f. Lier og Røken jernbanearbeiderf.	Strømmens travarefabrik	4-8	21-10	3	198	663	663
328	Dr.men—Randstj.b. linjeek.arb.f.	Statssbanerne	1-12	22-12	2	81	308.00	308.00
13	Brevik jernbanearbeiterforening	1-12	5-1 21	3	81	289	739.00	739.00
214	Ørens fabrikarbeiterforening	1-12	22-12	2	34	1 212	1 424.00	1 424.00
268	Stenkjaer arbeidsmåndsforening	1-12	22-12	3	51	34	156.00	156.00
26	Gjøvikbanens jernbanearb.foren.	1-12	22-12	2	34	425	1 336.00	1 336.00
120	Gjøvik vogn- og rengj.kv. foren.	1-12	15-12	5	60	60	55.00	55.00
136	Bergens jernbanearb.forening	Do.	1-12	29-12	48	1 194	4 840.00	4 840.00
490	Ringerikes gruberarbeiterforen.	Do.	1-12	4-1 21	1	12	522	28.00
283	Vossebanens anlægsarb.forening	Do.	1-12	5-1 21	1	9 147.00	9 147.00	9 147.00
374	Frederikshald jernbanearb.foren.	23-11	27-11	29-12	29	69	164.00	164.00
8	Oftobanens ek. arbeiderforening	1-12	12-12 29-12	2	37	37	113.00	113.00
393	Vossarbeiterforening	Do.	20-11	3-1 21	29	646	3 480.00	3 480.00
466	Bergens bryggeri arb.forening	Bergens kommune	24-7	20-9	1	48	1 104	2 855.00
28	Merakerbanens ekstraarb.	Statssbanerne (ekstraarbeiderne)	20-7	18-8	46	45	1 035.00	3 127.00
394	Notodden jernbanestation	Do.	1-12	29-12	3	43	1 892	1 868.00
"	Notodden og omegns arbeiderf.	Notodden jernbanestation	10-7	1-8	43	8	298.00	298.00
128	Hommelvik arbeiderforening	Statssbanerne (ekstraarbeiderne)	31-3	3-5	50	50	1 200	3 372.00

Konflikter 1920. (Forts.)

Avd.-nr.	Avdelings navn	Bedriftens navn	Arbeidet nedlagt	Arbeidet opført	Antal understøttede	Tapte arbeidsdage	Streik
48	Hell—Sunnanb. ekstraarbeiderforening	Statsbanerne (ekstraarbeiderne)	20-7	16-8	62	1 364	4 900,00
401	Otta klæber- og skifferarb.f.	Østlandske steneksport	31-3	31-5	28	1 288	3 803,50
392	Kra. vask- og rengekv.f.	Landbruksdepartementet	25-2	11-12	8	1 944	3 042,00
" 81	Gjersdåd anlægsarbeiderforening	Statbanerne	1-12	22-12	167	2 839	2 874,00
201	Vegaardsheien	Veanlægget Songe-Tvedestrånd	24-7	29-11	13	1 404	3 262,00
440	Stokkens veiarbeiderforening	Do.	24-7	29-11	9	972	3 307,00
272	Lunde veiarbeiderforening	Veanlægget Hvalen bro—Kleppe bro	1-5	29-11	12	1 296	2 642,00
492	Hoff—Aasnes veiarbeiderforening	Fliessund bro—Høfs bro	31-7	paagaaer 1921	12	2 460	4 588,00
432	Vestre Melhus veiarbeiderforen.	Veianl. Gimse bro—Hølandsmerket	24-7	"	61	6 344	17 979,00
109	Stamsund arbeiderforening	J. M. Johansen, Stamsund	25-9	"	11	1 496	5 284,00
101	Mo arbeiderforening	Mo sagbruk og høvleri	17-9	"	4	328	918,00
" 418	Do.	Mo travarefabrik	4-12	"	1	143	309,00
94	Chokolade- og sukkervarearb.f.	Stigens uldvarefabrik	12-6	"	16	3 152	6 695,00
" 266	Undals grubearbeiderforening	Kristiania konfektfabrik	9-10	"	6	414	836,00
117	Soknedalens jernbanearb.foren.	Hauk chokoladefabrik	8-12	"	8	184	258,00
75	Snehætten jernbanearbiderforen.	Dovrebanen	7-7	"	11	1 650	8 384,00
163	Rognes anlægsarbeiderforening	Do.	7-7	"	49	7 350	25 302,00
" 296	Nestavold jernbanearbiderforening	Do.	7-7	"	91	13 650	43 416,00
107	Rise jernbanearbiderforening	Do.	7-7	"	2	300	996,00
281	Stuehaug jernbanearbiderforen.	Do.	7-7	"	6	150	249,00
405	Aune jernbanearbiderforening	Do.	7-7	"	8	144	412,00
195	Valøk jernbanearbiderforening	Do.	7-7	"	59	8 850	27 991,00
258	Dombås jernbanearbiderforening	Do.	7-7	"	71	10 650	60 880,00
47	Støren jernbanearbiderforening	Do.	7-7	"	59	8 850	38 010,00
357	Orkanger arbeidsmandsforening	Do.	7-7	"	66	9 750	31 840,00
377	Kongsvold jernbanearbiderf.	Do.	7-7	"	46	6 900	38 142,00
177	Kongsberg jernbanearb.forening	Sørlandsbanen	10-7	"	20	3 000	24 980,00
186	Hjerpetjern jernbanearb.forening	Do.	10-7	"	1	150	12 855,00
208	Hjulset jernbanearb.forening	Do.	10-7	"	23	3 450	494,00
" 243	Bø jernbanearbiderforening	Do.	19-6	"	22	3 284	9 632,00
84	Lunde jernbanearbiderforening	Do.	19-6	"	31	4 557	11 320,00
341	Ness jernbanearbiderforening	Do.	19-6	"	64	9 408	13 252,00
488	Valøens jernbanearb.forening	Sunnan—Grongbanen	12-6	"	48	8 064	30 951,00
95	Sunnan jernbanearbiderforening	Do.	12-6	"	67	9 576	21 901,00
489	Vinje jernbanearbiderforening	Do.	20-6	"	19	3 192	8 234,00
384	Grua fastforening	Jernbanestenbrud, Grua	10-7	"	61	10 614	37 295,00
449	Smørstøn jernbanearbiderforening	Linjebruddet Smørsten	10-6	"	87	15 138	47 110,00
333	Tr.hjem og omegns jernbarb.f.	Trondhjems stationsarrangement	10-6	"	38	6 080	19 934,00
257	Tr.hjem sten-, jord- og cem.arb.f.	Do.	10-6	"	4	588	1 655,00
56	Kvaal jernbanearbiderforening	Do.	10-6	"	40	8 720	12 975,00
169	Bjørnstadens jernbanearbiderforening	Do.	10-6	"	57	9 861	31 725,00
" 97	Kristiania murarbeiderforening	Østbanens stationsarrangement	10-7	"	5	865	1 069,00
21	Kra. og omegns jernbanarb.f.	Do.	6-6	"	10	1 730	5 062,00
"	Do.	Dobbeltsport Kristiania—Ljan	21-6	"	8	1 384	5 037,00
373	Halkavik anlægsarb.forening	Statsbanerne	1-12	"	6	1 556	450,00
"	Forskjellige avdelinger	Do.	2-10	"	7	625	441,00
"	Forskjellige personer	Do.	10-7	"	146	21 609	43 990,00
"	Halkavik kraftanlæg	Do.	21-6	"	37	444	766,00
"	Halkavik anlægsarb.forening	Do.	1-12	"	6	1 336	296,00
"	Forskjellige avdelinger	Do.	10-7	"	73	10 731	30 280,00
"	Forskjellige personer	Do.	10-7	"	73	906,82	936,25
"	Lockout.						
65	Murarbeiderforen., Haugesund	Entreprenørerne	1-11		17	170	720,00
310	Bjugn arbeiderforening	Bjugn sildolje- og kraftfoderfabrik.	16-4		20	3 100	8 542,00
111	Kragene dropsfabrikkarb.forening	Dropstabrikken Elexsior	31-7		10	830	1 277,00
78	Haugesund hermetikarb.forening	Entreprenørerne	25-10		16	240	597,00
45	Aamodt anlægsarbeiderforening	Embretsfos nyanlæg	31-7		16	450	1 076,00
26	Narvik arbeiderforening	Lousawaara aktiebolag	1-6		90	5 940	20 131,00
"	Sympatisstreik.						
439	Knarrevik skift- og fabrikarb.f.	Den norske superfosfafabrik	8-6		13	299	858,00
"			7-6		7 206	546 687	1469 099,68

Beretning om arbeidsledighetskassens virksomhet i 1920.

Arbeidsledigheten i aaret har været meget følsom inden alle industrier og arbeidsgrener der sorterer under vort forbund. Den største ledighet har i likhet med 1919 været inden bergverk-, anlægs- og hermetikindustrien. Ledigheten fordeler sig paa de forskjellige industrigrupper gjennemsnitlig pr. maaned saaledes:

Anlægsindustrien	414	medlemmer
Bergverksindustrien	454	—
Bygningsindustrien	332	—
Elektrokem. og tekn.-kem. industri	107	—
Forskjellige grupper	225	—
Hermetikindustrien	449	—
Kommunegruppen	69	—
Tekstilindustrien	61	—

Der har saaledes været en ganske betydelig arbeidsledighet inden alle arbeidsgrener. Den største arbeidsledighet har kassen hat i maanederne januar, februar, november og december maaned.

Kassens økonomi.

Paa grund av den store arbeidsledighet er det ganske naturlig at den økonomiske stilling har været mindre god, tiltrods for at kontingensten fra 1. januar blev forhøjet med 10 og 5 øre pr. uke for henholdsvis helt og halvtbetalende medlemmer. Kassens kontingentindtægt har ikke paa langt nær været tilstrækkelig til at dække utbetalingene av understøttelse. Av regnskapet fremgaar at den samlede kontingentindtægt i aaret har utgjort kr. 410 675.75, mens utbetalte understøttelser har beløpet sig til kr. 688 336.54. I forskudsrefusion er av det offentlige mottat kr. 280 000.00. Forøvrig henvises til regnskapene.

For at støtte de mange medlemmer som ved utgangen av 1919 hadde faat sin hele understøttelse utbetalte, men som fremdeles var arbeidsledige i 1920, sendtes departementet den 21. januar følgende andragende om adgang til at utbetalte understøttelse til familieforsørgerne utover lovens 90 dage:

Departementet for sociale Saker
her!

«Som det ærede departement kjender til er der inden endel arbeidsgrupper en større arbeidsledighet.

Denne ledighet har særlig gjort sig gjældende inden grube- og hermetikindustrien samt blandt anlægsarbeiderne.

En stor del av vore medlemmer inden disse har saaledes faat utbetalte arbeidsledighetsbidrag i 90 dage (lovens maksimum) før 1. januar 1920.

Denne arbeidsledighet indtraadte i august eller september 1919 og vedvarer for mange vedkommende fremdeles.

I erkjendelse av at det i disse tider er meget vanskelig for ikke at si umulig for familieforsørgere at kunne skaffe det nødvendigste til underhold for sig selv og familien, uten at de har arbeide eller understøttelse av arbeidsledighetskassen, har vort forbunds hovedstyre drøftet muligheten av at vor arbeidsledighetskasse med departementets godkjendelse fortsætter utbetalingen av ledighetsbidrag utover 90 dage. Denne forlængelse af ledighetsunderstøttelsen skulde i tilfælde gjælde familieforsørgere og er beregnet at omfatte følgende antal arbeidere i hermetikindustrien:

Stavanger	148	arbeidere
Bodø	40	—
Haugesund	17	—
Tromsø	7	—

Tilsammen 212 arbeidere

I grubeindustrien:

Røros	62	arbeidere
Sulitjelma	427	—
Aalen	61	—
Stord	8	—
Svanø	34	—
Mo i Ranen	23	—
Birtavarre	29	—

Tilsammen 644 arbeidere

Tilsammen i disse industrier har vi beregnet at ha 856 ledige familieforsørgere. Hertil kommer endel anlægsarbeidere og andre. Det er uten tvil nødvendig at understøttelsen til disse arbeidere blir forlænget, men paa den anden side ser vor arbeidsledighetskasse sig ikke i stand til at fortsætte understøttelse utover 90 dage med mindre staten bevilger et ekstraordinært tilskud til kassen og dermed sætter denne i stand til at fortsætte utbetalingen av disse bidrag.

Vi har beregnet at en saadan beslutning vilde komme til at omfatte ca. 900 arbeidere.

Hvis understøttelsen blir forlænget med 60 dage vil dette bety en samlet understøttelsessum av kr. 162 000.00.

Hvis vor arbeidsledighetskasse kan regne med at faa $\frac{2}{3}$ refusjon, skulde dette bety en utbetalning av kassens egne midler av kr. 54 000.00.

Tiltrods for at forbundets hovedstyre har besluttet at forhøie kontingensten til arbeidsledighetskassen med 50 pct. fra 1. januar 1920, vil allikevel ikke kassen av egne midler magte at paata sig denne ekstrautbetaling.

I henhold til foranstaende tillater vi os at søke det ærede departement om tilladelse til at fortsætte utbetalingen af ledighetsbidrag til familieforsørgere i 60 dage utover lovens maksimum (90 dage) i et understøttelsesaar og om en ekstrabevilgning af kr. 60 000.00 for at denne understøttelse kan utbetales.

Hvis det ærede departement ikke finder at kunne gaa med paa denne ekstrabevilgning, tillater vi os at andra om at vor arbeidsledighetskasse maa bli anvist forskud paa refusion i den utstrækning at fortsat utbetaling af ledighetsbidrag til familieforsørgere kan utbetales i henhold til foranstaende andragende.

Ærbødigst
Osw. Martinse.

Paa ovencitere andragende mottok man departementets avgjørelse av 8. mars saalydende:

«I anledning av hr. inspektørens skrivelse av 24. januar d. a. meddeles, at departementet samtykker i at Norsk Arbeidsmandsforbunds arbeidsledighetskasse indtil 1. april d. a. betaler fortsat understøttelse til familieforsørgere i indtil 60 dage uten hensyn til om de maatte ha arbeidet og betalt kontingent i 26 uker siden sidste utbetaling.

Yderligere ekstraordinært tilskud i denne anledning utover hvad kassen vil vente at kunne faa i forskud paa refusion finder departementet ikke at kunne tilstaa kassen.

Kristiania den 8. mars 1920.

Denne ekstraordinære utbetaling av bidrag utover lovens 90 dage har bidrat til at kassens økonomi har været daarlig.

Den ekstraordinære utbetaling har ogsaa bidraget til det foranævnte høie understøttelsesbeløp.

Kassens andragende om bevilgning af ekstraordinære tilskud blev ikke indvilget.

Kassens økonomiske stilling har dog ikke været saa daarlig som avdelingene har faat indtryk av ved at disse ikke har faat sig tilsendt rekvirerte beløp for understøttelse.

Forholdet er at kassen har $\frac{2}{3}$ refusion av utbetalte understøttelser og skulde saaledes i aaret i forskudsrefusion ha kunnet faat sig utbetalgt kr. 458 000.00 istedenfor kr. 280 000.00. Kassen hadde saaledes ved utgangen av aaret tilgode i forskudsrefusion ca. kr. 170 000.00.

Når avdelingene har maattet vente paa at faa sig tilsendt rekvirerte midler skyldes dette saaledes den ting at kassen ikke har faat sig anvist forskudsrefusion i saa stor utstrækning som utbetalingen av understøttelse har været.

Fra flere avdelinger og stedlige styrer har man mottat andragende om forhøielse av ledighetsunderstøttelsen. Med den store ar-

beidsledighet har man imidlertid ikke kunnet gaa til at ansøke om høiere understøttelse uten at man hadde været nødt til samtidig at foreta en forhøielse av kontingensten. En forhøielse av kontingensten har imidlertid kassens styre ikke hat adgang til utover den foranævnte forhøielse av 10 og 5 øre pr. uke som traadte i kraft fra 1. januar 1920.

Paa forbundets ordinære hovedstyremøte besluttedes at opretholde forbundslovens paragraf 5, punkt 1 om at ledige medlemmer der oppebærer understøttelse av arbeidsledighetskassen, skal betale kontingenst, likesom ogsaa hovedstyret besluttet at den fra 1. januar gaaende midlertidige kontingenforhøielse skulde være varig. Som en kompensation for at de ledige medlemmer skal betale kontingenst under ledigheten besluttede hovedstyret at indgaa til departementet med krav om en forhøiet understøttelse av kr. 3.00 for heltbetalende og kr. 1.50 for halvtbetalende pr. uke og oversendte andragende herom saalydende:

«Til Departementet for sociale Saker
her!

Som meddelt i vor skrivelse av 14. februar d. a. besluttet forbundets hovedstyre i 1918 indtil videre at praktisere forbundslovens paragraf 5 litr. 1 saaledes, at medlemmer der er syke, arbeidsledige, deltagende i konflikt eller indkaldt til militærtjeneste kun skal betale fristempelmerker med 5 øre pr. uke til forbundets forsikringskasse.

Paa det ordinære aarsmøte 1920 har hovedstyret besluttet at ovenstaende beslutning av 1918 skal ophøre fra 1. oktober d. a. og fra den dato blir forbundslovens paragraf 5 litr. 1 at opretholde som oprindelig vedtatt, saaledes at alle medlemmer som oppebærer bidrag av streikekasse eller arbeidsledighetskasse skal betale den samme kontingenst som medlemmer der er i arbeide.

Fritat for kontingenst blir fra foranævnte dato kun medlemmer der er syke eller indkaldt til militærtjeneste.

For at medlemmer der er i konflikt og arbeidsledige ikke skal bli i en uheldig økonomisk stilling end hittil besluttet hovedstyret at ansøke departementet om at forhøie den i ledighetskassens lov paragraf 4 litr. c. fastsatte understøttelse med kr. 3.00 og kr. 1.50 pr. uke for henholdsvis heltbetalende og halvtbetalende medlemmer fra 1 november d. a.

Hovedstyret besluttet endvidere, for at sikre kassens økonomi, at den hittil midlertidig foretatte overføring av forbundskassens kontingenst til arbeidsledighetskassen av 10 øre for heltbetalende og 5 øre for halvtbetalende medlemmer pr. uke, der meddeltes departementet i vor skrivelse av 29. desember f. a., skal være varig saaledes at kontingensten for fremtiden vil være 30 øre og 15 øre pr. uke for henholdsvis helt og halvtbetalende medlemmer.

I henhold til foranstaende tillater vi os derfor at ansøke det ærede departement om godkjendelse til fra 1. november d. a. at for-

høie understøttelsen med kr. 3.00 og kr. 1.50 pr. uke for henholdsvis helt og halvtbetalende medlemmer, idet vi forventer Deres snarlige avgjørelse.

Ærbødigst
Osw. Martinsen.

Under 29. oktober mottok man departementets avgjørelse av spørsmålet om understøttelsens forhøielse saalydende:

«Med skrivelse av 8. ds. har hr. inspektøren oversendt et andragende fra Norsk Arbeidsmandsforbunds arbeidsledighetskasse om tilladelse til at forhøie understøttelsen til arbeidsledige medlemmer med kr. 3.00 pr. uke for heltbetalende og kr. 1.50 pr. uke for halvtbetalende.

I anledning herav meddeles at departementet ikke finder at kunne godkjende denne forhøielse saa lange kassens kontingentindtægt efter det indsendte regnskap ikke viser sig at være tilstrækkelig til at opfylde kravet i tilskudslovens paragraf 2 første punktum om at kassens indtægter for mindst $\frac{1}{2}$ -dels vedkommende skal tilveiebringes ved medlemmenes egen kontingen.

Kristiania den 29. oktober 1920.»

Av departementets meddelelse angaaende understøttelsens forhøielse sees at dette ikke har kunnet gaa med paa en forhøielse, naar kassens kontingentindtægter ikke for mindst $\frac{1}{2}$ -dels vedkommende svarer til kassens utbetalinger. Der maatte saaledes en kontingenforhøielse til for at kunne faa adgang til en forhøiet understøttelse.

Kontrolbestemmelser fra det offentlige.

Saavel inden vor ledighetskasse som inden de øvrige kasser er der blit foretatt utbetalinger som det offentlige har fundet stridende mot lov om tilskud for arbeidsledighetskasser. For at skærpe kontrollen med utbetaling av understøttelse har departementet utfærdiget følgende cirkulære med kontrolbestemmelser.

«Fra Det kongelige Departement for sociale Saker.

Rundskrivelse.

Da der inden enkelte statsanerkjendte arbeidsledighetskasser er forekommert misbruk av adgang til at utbetale bidrag under arbeidsledighet, skal departementet herved anmode om at kassens avdelinger blir indskjærpet nødvendigheten av *strentg at overholde de gjeldende bestemmelser angaaende utbetaling av arbeidsledighetsbidrag.*

Det er særlig ved fortolkning av begrepet «uforskyldt arbeidsløshet» at der hos enkelte kasser eller avdelinger av saadanne er forekommert tilfælde som har gjort det nødvendig for det offentlige at gripe ind.

Den herhenhørende lovbestemmelse findes i lov af 6. august 1915 paragraf 2, punkt 8, som bestemmer at en arbeidsledighetskasses love maa indeholde bestemmelse om «at ingen stedlig understøttelse, intet reise- eller flytningsbidrag utbetales til andre end uforskyldt arbeidsløse, men arbeidsføre personer. Som uforskyldt regnes ikke arbeidsløshet som er foraarsaket ved streik eller lockout.»

Denne bestemmelse er ikke altid blit overholdt.

En kasse har saaledes betalt arbeidsledighetsbidrag til et antal stykarbeidere som sa op sine pladser og sluttet arbeidet, fordi de ikke længer ønsket stykarbeide, men vilde ha ukønnet plads, hvad arbeidsgiverne ikke gik med paa. I et andet lignende tilfælde fik opsigelsene karakter av en likefrem streik, idet praktisk talt alle stedets stykarbeidere indenfor vedkommende yrke sa op og sluttet arbeidet samtidig.

En anden arbeidsledighetskasse har utbetalet understøttelse til medlemmer som blev arbeidsledige fordi de negget at godkjende en av bedriften indført ordning med kontrol av arbeidstidens overholdelse. Der opstod altsaa konflikt om en enkelt side av arbeidsforholdet ved bedriften, og konflikten ledet til arbeidsstans.

En tredje arbeidsledighetskasse har utbetalet og krævet refusion for bidrag til medlemmer som selv har sagt op sine pladser og sluttet i tarifmæssig betalt arbeide, fordi vedkommende arbeidsgiver ikke indrømmede deres krav om høiere løn.

Departementet har i de nævnte tilfælder bestemt at arbeidsløsheten ikke kan betegnes som «uforskyldt» i lovens forstand, og at utbetalingen av arbeidsledighetsbidrag derfor var uberettiget.

Det samme har man maattet gjøre i enkelte tilfælder hvor en kasse har utbetaalt arbeidsledighetsbidrag til medlemmer som under arbeidsstans i vedkommende fag har tat andet arbeide eller arbeidet hjemme i sit eget eller forældres gaardsbruk el. lign. Det er klart at medlemmene under saadanne forhold ikke kan betegnes som arbeidsløse.

Av den foran citerte lovbestemmelse vil sees at understøttelse av statsanerkjendt arbeidsledighetskasse er absolut utelukket i tilfælde af at arbeidsledigheten skyldes streik eller lockout eller vedkommende arbeidsledige ikke er arbeidsfør. Men det har ikke været lovgivningens mening at al anden arbeidsledighet skal betragtes som uforskyldt. Naar der ikke i loven er git nogen nærmere definition av begrepet «uforskyldt arbeidsløshet», saa skyldes dette at avgjørelsen af hvad der er uforskyldt arbeidsløshet ofte maa bero paa et rent skjøn, og at hvert enkelt tilfælde maa bedømmes ut fra sine egne forutsætninger. Denne bedømmelse er av loven lagt til arbeidsledighetskassene selv, men under kontrol av det offentlige (kommunen og Staten).

Departementet har fra et kommunalt tilsyn med arbeidsledighetskasser mottat forespørsel om, hvorvidt arbeidsledighet kan ansees uforskyldt naar vedkommende *selv har sagt op sin plads.* Paa dette spørsmål har man svart følgende:

«Den som blir arbeidsledig etter egen opsigelse er ikke at betrakte som uforskyldt arbeidsledig, medmindre vedkommende arbeider eller kassen godtgjør at der foreligger fyldestgjørende grund for opsigelsen. Kommunestyret (det kommunale tilsyn) avgir uttalelse om slike tilfælder, hvorefter avgjørelsen træffes av departementet etter forslag av inspektøren.»

Hvert enkelt tilfælde maa saaledes bedømmes for sig, og for at dette kan ske — ikke bare av kassen som har den første pligt i denne henseende, men ogsaa av det kommunale tilsyn og senere koltrolinstans — maa der forelægges *bestemte oplysninger om aarsaken til opsigelsen i alle tilfælder hvor der betales arbeidsledighetsbidrag til medlem som er blit arbeidsledig ved egen opsigelse.*

I denne forbindelse skal man henlede opmerksomheten paa at arbeidskontorene og de kommunale arbeidsledighetskomiteer er paalagt at melde til vedk. arbeidsledighetskasse og til arbeidsformidlingsinspektøren hvert tilfælde hvor et medlem *vægrer sig ved at ta arbeide* som maatte bydes ham, uagtet det maa antages at han kan utføre dette, og at den tilbudte løn maa ansees som rimelig. Naar slike tilfælder kommer til arbeidsledighetskassens kundskap er *det kassens pligt straks at inddra vedkommende medlems arbeidsledighetsbidrag.* Sker ikke dette, maa der for hvert enkelt tilfælde fremlægges oplysninger som godtgjør at der forelaa skjellig grund til at negte at ta det omhandlede arbeide.

Man skal videre meddele, at der med særlig henblik paa offentlige arbeider (for stat eller kommune) vil bli søkt etablert en ordning med melding fra vedkommende arbeidsleder til arbeidsledighetskassen og til en senere kontrolinstans (tilsynet eller inspektøren) om grunden til at et kassemmedlem er blit arbeidsledig, for at det kan bedømmes om det er berettiget at utbetale arbeidsledighetsbidrag eller ikke.

For at kunne kontrollere at kassen ikke utbetaler understøttelse i strid med gjeldende lov, maa det kræves at *ledighetsopgavene fra kassen omfatter alle understøttelser* som er utbetalte i maanedens løp — ogsaa de beløp som der ikke søges refusion for. Man henviser herom til tilskudslovens paragraf 9 og 11 som begge bestemmer at der skal sendes opgaver over de *utbetaalte arbeidsledighetsunderstøttelser*, altsaa ikke bare de understøttelser som der søkes refusion for.

For at lette adgangen til at føre effektiv kontrol maa det videre kræves at *det for alle arbeidsledige som har fåaet understøttelse av kassen gives oplysning om sidste arbeidssted.*

Det er en samfundsinteresse av stor betydning, at der ikke utbetaltes arbeidsledighetsunderstøttelse til nogen som kan arbeide og som kan faa passende arbeide, og navnlig bør stat og kommune som bærer en saa betydelig del av utgiftene ved arbeidsledighetsforsikringen, sikres mot at arbeidere uten skjellig grund forlater arbeide i Statens eller kommunens tjeneste for derpaa at hæve bidrag av arbeidsledighetsforsikringen. Det er ogsaa i arbeiderorganisationenes

og arbeidsledighetskassenes egen interesse at intet forsøk paa omgaelse eller misbruk blir taalt eller passerer upaatalt.

Man tør derfor vente lojal medvirkning fra kassenes side ved gjennemførelsen av de skjerpe kontrollbestemmelser.

Under henvisning til foranstaende og i medhold av lov 6. august 1915 § 9 bestemmer departementet herved:

1. «At statsanerkjendte arbeidsledighetskasser, som betaler arbeidsledighetsbidrag til medlem som er blit ledig etter egen opsigelse eller som undlater at ta tilbuddt passende arbeide, for hvert enkelt saadant tilfælde skal sende med ledighetsopgaven de oplysninger som er nødvendig for at bedømme om opsigelsen eller negelsen har været berettiget. Hertil brukes medsendte skema: Tillæg til skema I.

2. At der i ledighetsskemaets sidste anmerkningsrubrik (rubrik 13) i alle tilfælde skal gives oplysning om vedkommende medlems sidste arbeidssted (firma og kommune).

3. At ledighetsopgavene skal omfatte alle de arbeidsledighetsunderstøttelser som er utbetalte i løpet av maanedens eller kvartalet — ogsaa de beløp som der ikke kræves refusion for.

Denne ordning træder ikraft straks.

Med nærværende skal man be alle kassens avdelinger gjort bekjendt.»

Kristiania den 16. februar 1920.

Paal Berg.

De av departementet i cirkulære nævnte kontrollbestemmelser kunde imidlertid ikke ledighetskassene uten videre gaa med paa, hvorfor Landsorganisationen blev anmodet om at ta sig av spørsmaalet og der blev i den anledning avholdt konferanse med departementet mellem repræsentanter fra Landsorganisationen og departementet.

Konferansen resulterte kun i at departementet frafaldt det krav der i forancitere skrivelse er opstillet i punkt 1, om særlige oplysninger angaaende de medlemmer som blir arbeidsledige efter egen opsigelse eller undlater at ta tilbuddt passende arbeide forsaavidt angaar de understøttelser som der ikke kræves refusion for.

Angaaende yderligere lempning i de faste bestemmelser kunde departementet ikke gaa med herpaa.

Naar departementet krævet nye kontrollbestemmelser og i cirkulære nævnte en arbeidsledighetskasse som har utbetalte understøttelse til medlemmer som blev arbeidsledige fordi de negtet at godkjende en av bedriften indført ordning om kontrol av arbeidstidens overholdelse, saa er det vor kasse der her sigtes til. Forholdet er en arbeidsstans ved A/S Bjølvfosson i mars maaned 1919.

Naar kassen under denne stans utbetalte ledighetsunderstøttelse, skrev det sig fra at man ikke fandt stansen at være en konflikt med ret til understøttelse av streikekassen. Ved bedriften var nemlig fra

september 1918 til 5. mars 1919 en kontrolordning paa den maate at der ved portnerstuen var en grind som aapnedes ved arbeids-tidens begyndelse og slut. Til denne kontrolordning hadde arbeiderne ikke noget at indvende. Den 5. mars 1919 kom der imidlertid opslag om at kontrollen skulde ske ved skilter og kontrolur i portnerstuen. Portnerstuen var uhensigtmæssig indrettet og passet ikke paa nogen maate for den nye kontrol. Der var kun en smal gang at passere igjennem samt bare et kontrolur. Dette resulterte i at arbeiderne ved bytning av skilt maatte staa i kø. De der var saa uheldige at komme sidst i køen blev staaende saa længe at de ikke var paa arbeidspladsen inden den bestemte tid, men 5 minutter efter arbeids-tidens begyndelse og fik som følge herav en halv times træk, paa trods af at de var fremmødt i portnerstuen længe før arbeidstidens begyndelse. Arbeiderne var saaledes henvist til at passere portnerstuen uten at stemple paa kontroluret. Dette resulterte i at der den 11. mars kom opslag fra bedriften om at fra onsdag 12. s. m. fik ingen passere portnerstuen uten at stemple paa kontroluret. Und-latelse af dette vil medføre avskedigelse. Som rimelig var kunde ikke arbeiderne godta denne kontrol der paaførte dem træk, paa trods av at de var fremmødt til portnerstuen lang tid før bedriftstidens begyndelse og blev av den grund utestængt fra bedriften. Her fore-laa saaledes efter arbeidernes og vor opfatning en ret og slet op-sigelse fra bedriften, hvilket medførte at de ledige hadde ret til understøttelse af ledighetskassen. Departementet har imidlertid ikke gaat med paa kassens fortolkning af stansen og betragter utbetalingen av arbeidsledighetsunderstøttelse stridende mot lov om tilskud til arbeidsledighetskasser.

Gjensidighetsoverenskomst.

Efter indbydelse fra Arbejdsmændenes arbeidsløshetskasse i Danmark avholdtes møte mellem repræsentanter fra vort forbund og Dansk arbejdsmandsforbund i Kjøbenhavn den 22. november for op-rettelser af gjensidighetsoverenskomst mellem de to forbunds arbeids-ledighetskasser.

For Arbejdsmændenes arbeidsløshetskasse møtte Johannes Nielsen, J. P. Johansen, Carl Drejer og Sophus Mortensen. Fra vort forbund Johannes M. P. Ødegaard og O. Martinsen. Man enedes om følgende gjensidighetsoverenskomst der træder i kraft 1. januar 1921.

Gjensidighetsoverenskomst mellem Arbejdsmændenes arbeidsløshetskasse i Danmark og Norsk arbejdsmandsforbunds arbeidsløshetskasse.

Mellem Arbejdsmændenes arbeidsløshetskasse i Danmark og Norsk arbejdsmandsforbunds arbeidsløshetskasse gjælder følgende overenskomst vedrørende medlemmers overflytning fra det ene lands arbeidsløshetskasse til det andet.

1. Naar et medlem av et lands arbeidsløshetskasse faar be-skjæftigelse indenfor et andet lands omraade skal han snarest og senest inden 14 dage efter pladsindtrædelsen melde sig med sin med-lemsbok frameldt det fraflyttede lands kasse og uten at staa til restance med kontingentindbetalingen i over 4 uker. Undladelse af tilmeldelse inden forannævnte tid medfører at vedkommende ikke kan overflyttes, men maa indskrives som nyt medlem.

Dispensation herfra kan kun gives efter forhandling mellem de to hovedledelser, og der er enighet herom.

Arbeidsledige medlemmer fra det ene land kan ikke overflyttes til det andet lands kasse.

2. Efter mindst 4 ukers sammenhængende beskjæftigelse inden-for den tilflyttede kasses omraade, regnes medlemmet for fuldt til-sluttet det tilflyttede lands kasse med medlemsret efter sit uavbrudte medlemsskap i tidligere kasser og med rettigheder i enhver henseende efter den tilflyttede kasses vedtægter og saaledes, at understøttelsen ydet i det ene land medregnes ved understøttelsesberegning i det tilflyttede land.

3 a. Bliver overflyttede medlemmer ledige, før der er forløpet 4 uker efter tilflytningen, eller arbeidet ikke er tiltraadt av den grund, der godkjendes af den stedlige organisation (kassens ledelse) yder den tilflyttede kasse medlemmene reisehjælp tilbage til det fra-flyttede land.

I reisehjælp kan der utbetales et beløp svarende til det billetten koster, samt et tillæg av 5 dages dagpengehjælp, men det samlede beløp maa dog høiest svare til 4 ukers understøttelse efter medlem-mets anciennitet.

Utbetalingen kan dog ikke ydes med mindre medlemmet har mindst 12 maaneders uavbrudt medlemsskap i den nærværende over-enenskomsts tilknyttede kasser, ligesom det samlede understøttelses-beløp ikke maa overstige den utbetalende kasses maksimumsydelse.

3 b. Medlemmer, der blir ledige, før der er forløpet 4 uker efter tilflytningen, kan den tilflyttede kasse anvise arbeide efter sine regler herfor, men der kan ikke utbetales medlemmet dagpenge eller reisehjælp i indlandet, før medlemmet har havt 4 ukers sammenhæn-gende arbeide.

4. Ved tilflytningen beholder medlemmet sin medlemsbok fra den fraflyttede kasse, og i denne avstemmes kontingensten paa sæd-vanlig maate.

Efter 4 ukers sammenhængende arbeide utstedes der medlemmet en af den tilflyttede kasses medlemsbøker, og i denne indføres med-lemmets legitimation og anciennitetsforhold samt den af ham even-tuelt oppebaarde understøttelse i løpet af de 3 sidste aar, og den utenlandske medlemsbok indsendes fra den vedrørende afdeling til sin kasses hovedkontor, der umiddelbart derefter sender det fraflyttede lands kasses hovedkontor meddelelse om, at medlemmet nu fuldstændig er tilflyttet denne kasse.

5. Et medlem, der er reist fra det ene land til det andet, og som vender tilbage til det fraflyttede land, indtræder straks ved sin

tilbakevenden i sine gamle rettigheter, selv om medlemmet ikke har beskjæftigelse paa det tidspunkt.

Under forutsætning av hovedbestyrelsenes tilslutning er nærværende gjensidighetsoverenskomst gjeldende fra 1. januar 1921 og indtil den med 3 maaneders varsel fra en av sidene opsiges til ophør den 1. januar.

Kjøbenhavn den 25. november 1920.

For Arbeidsmændenes arbeidsløshetskasse i Danmark (statsanerkjendt).

Sophus Mortensen. Johannes Nielsen. J. P. Johannessen.

For Norsk arbeidsmandsforbund.

Johs. M. P. Ødegaard. Osw. Martinsen.

Overenskomsten behandles i forretningsutvalgsmøte den 19. januar 1921, hvor den godkjendtes med det forbehold at den reisehjælp som omhandles i punkt 3 a refunderes av det fraflyttede landskasse og at dette refusionsspørsmålet ordnes ved en tilføielse til den faglige gjensidighetsoverenskomst.

Tabel I. Oversikt over arbeidsledigheten maanedsvis 1920.

Maaned	Arbeidsledige fra forr. maaned	Meldt ledige i maaned	Ialt ledige i maaned	Erholdt arbeide, reisteller ugaat i maaned	Ledige sidste dag i maaned	Antal tapte arbeidsdage	Procent av medlemsantallet		Tapte arbeids- dage pr. medlem
							Ialt ledige i maaned	Ledige sidste dag i maaned	
Januar	1 950	1 207	3 157	954	2 203	36 498	7,95	5,38	0,89
Februar	2 203	805	3 008	980	2 028	37 319	7,37	4,97	0,91
Mars	2 028	435	2 463	544	1 919	28 995	6,09	4,74	0,72
April	1 919	448	2 367	590	1 777	20 499	5,88	4,42	0,51
Mai	1 777	363	2 140	538	1 602	14 376	5,35	4,00	0,36
Juni	1 602	287	1 889	386	1 503	10 594	4,75	3,78	0,27
Juli	1 503	229	1 732	321	1 411	9 699	4,38	3,57	0,25
August	1 411	594	2 005	289	1 716	8 426	5,21	4,45	0,22
September	1 716	658	2 374	254	2 120	18 204	6,32	5,64	0,49
Oktober	2 120	409	2 529	261	2 268	19 139	6,91	6,20	0,52
November	2 268	610	2 878	278	2 600	24 222	8,25	7,46	0,69
December	2 600	1 403	4 003	389	3 614	35 992	12,08	10,91	1,08
Hele aaret tils.	28 097	7 448	30 545	5 784	24 761	263 963	80,54	65,52	6,91
Gj.snit pr. maaned	1 924	621	2 545	482	2 063	17 163	6,71	5,46	0,57
Gj.snit pr. md. 1919	1 131	953	2 084	822	1 262	24 332	5,15	3,11	0,59

Tabellen gir en oversikt over arbeidsledigheten maanedsvis.

Der fremgaar at i aaret er 7 448 medlemmer meldt arbeidsledige med 263 963 tapte arbeidsdage.

Gjennemsnitsantallet av ledigmeldte er 621 pr. maaned med 17 163 tapte arbeidsdage.

Tabel II. Antal ledige sidste dag i maaned i de forskjellige industrier 1920.

Maaned.	Antal ledige i alt	Anleggs- arbeidere	Bergverks- arbeidere	Bygnings- arbeidere	Elektro- kemiske arbeidere	Forskjellige arbeidere	Hermetikfabrik- arbeidere	Kommunal- arbeidere	Teknik-kemiske arbeidere	Tekstil- arbeidere
Januar	2 203	653	425	324	53	217	412	26	49	44
Februar	2 028	523	379	349	41	208	421	28	57	22
Mars	1 919	584	315	289	34	164	412	41	48	32
April	1 777	415	400	242	25	236	401	46	12	—
Mai	1 602	321	501	127	18	156	349	33	23	73
Juni	1 503	299	447	114	26	189	327	24	35	42
Juli	1 411	247	425	129	22	201	380	1	5	1
August	1 716	228	426	308	11	190	513	2	1	37
September	2 120	286	458	423	133	209	489	3	48	71
Oktober	2 268	314	520	453	118	294	507	7	16	39
November	2 600	482	556	574	128	280	523	1	17	44
December	3 614	617	592	654	185	363	651	33	242	327
Gj.snit pr. md.	2 063	414	454	332	61	225	449	21	46	61
Gj.snit pr. md. 1919	1 262	233	480	136	48	177	185	21	11	21

Tabellen gir en oversikt over antal ledige sidste dag i maaned i de forskjellige industrier.

Som det fremgaar av tabellen er som nævnt i indledningen den største ledighet forekommet i anlegg-, bergverk, bygning- og hermetik-industrien.

Tabel I og II er dog ikke saa fuldstændig som de skulde være, idet der mangler rapport fra enkelte avdelinger, dog gir de et ganske sikkert billede av ledigheten over arbeidsledigheten.

Tabel III. Arbeidsledighetsunderstøttelse maanedsvis 1920.

Maaned	Under- støttelse i alt	Stedlig under- støttelse	Reise- under- støttelse	Flyttehjælp	Understøttelse pr. medlem			
					Under- støttelse i alt	Stedlig under- støttelse	Reise- under- støttelse	Flytte- hjælp
Januar	129 522,35	127 967,00	1 131,35	424,00	3,15	3,12	0,03	—
Februar	77 145,14	76 041,14	924,00	180,00	1,89	1,87	0,02	—
Mars	55 796,80	54 312,00	1 214,80	270,00	1,37	1,34	0,03	—
April	64 538,60	62 504,50	1 794,10	240,00	1,60	1,56	0,04	0,01
Mai	32 687,40	30 488,50	1 541,90	657,00	0,81	0,76	0,04	0,01
Juni	30 570,85	28 532,50	1 168,35	870,00	0,77	0,72	0,04	0,01
Juli	23 603,10	22 607,00	636,10	360,00	0,59	0,57	0,02	—
August	24 269,05	22 729,15	1 149,90	390,00	0,62	0,59	0,03	—
September	29 859,65	28 851,50	898,15	110,00	0,78	0,76	0,02	—
Oktober	37 497,30	36 508,50	634,80	354,00	1,02	1,00	0,02	—
November	55 152,30	53 986,00	812,30	354,00	1,57	1,54	0,03	—
December	127 694,00	127 042,50	591,50	60,00	3,85	3,83	0,02	—
Ialt	688 336,54	671 570,29	12 497,25	4 269,00	18,02	17,66	0,34	0,02
Gj.snit pr. md.	57 361,36	55 964,18	1 041,43	355,75	1,67	1,64	0,03	—
Gj.snit pr. md. 1919	69 193,09	64 923,73	3 808,38	460,98	1,70	1,60	0,09	0,01

Tabellen gir en oversikt over kassens utbetalinger av understøttelse pr. maaned, samt procentvis beregnet etter medlemsantallet (tabel IV) i henholdsvis stedlig-, reiseunderstøttelse og flyttehjelp.

Tabel IV. Medlemsantal, strykninger, indskrivninger og medlemskontingent 1920.

Maaned	Indskrevne medlemmer	Strøkne medlemmer	Medlems-antall pr. sidste i maanden	Medlems-kontingent	Kontingent pr. medlem
Januar	730	1 908	40 945	Kr. 35 358.85	0.86
Februar	1 786	1 942	40 789	33 381.25	0.82
Mars	1 649	1 995	40 443	40 159.70	0.99
April	987	1 231	40 199	34 785.00	0.86
Mai	894	1 089	40 004	34 215.80	0.86
Juni	989	1 254	39 739	33 548.80	0.84
Juli	914	1 177	39 476	34 123.95	0.86
August	1 024	2 002	38 498	30 135.45	0.78
September	1 229	2 167	37 560	35 638.75	0.94
Oktober	1 057	2 052	36 565	32 260.25	0.88
November	818	2 536	34 847	34 569.95	0.99
December	653	2 371	33 129	32 498.00	0.98
Hele aaret	12 730	21 724		410 675.75	0.89
Gj.snit pr. md.	1 061	1 810	38 512	34 222.98	0.88
Gj.snit pr. md. 1919	1 550	767	40 647	24 410.43	0.60

Tabellen gir en oversikt over kassens medlemsantal, beregnet etter mottatte indskrivninger og strykninger, samt kassens medlemskontingent pr. maaned.

Voldgiftsdomme 1920.

Dom

av sagt 22. juni 1920 av den ved kgl. resol. av 21. mai 1920 nedsatte voldgiftsret i forholdet mellem Norsk Arbeidsgiverforening og De mekaniske Verksteders Landsforening paa den ene side og Arbeidernes fagl. Landsorganisation og følgende forbund 1. Norsk Jern- og Metalarbeiderforbund, 2. Norsk Formerforbund, 3. Norsk Arbeidsmandsforbund og 4. Norsk Elektrikerforbund forsaavidt angaar de ved de mekaniske verksteder ansatte arbeidere paa den anden side, fastsættes

§ 1.

- a) Ved ethvert mekanisk verksted, skibsverft og støperi, som omfattes av denne dom, skal ingen arbeider — hverken fagarbeider eller hjælppearbeider — betales under de i dommen fastsatte mindstelonssatser. Undtaglse herfra se § 1 d.
- b) Ved mindstelon forstaaes den laveste løn som kan betales nogen arbeider som er i besiddelse av de i dommens § 2 bestemte betingelser.
- c) Dygtigere og mere betrodde arbeidere betales høiere løn end mindstelonnen. Lønnen for disse fastsættes efter nærmere aftale mellem bedriftens leder eller dennes repræsentant og hver enkelt arbeider (kfr. § 16).
- d) Bestemmelsene om mindstelon gjelder ikke læregutter og gutter som antages i lære (se § 11), og heller ikke de kvinder som ikke er anerkjendt som fagarbeidere. Undtagelse fra mindstelonssatsene kan ogsaa finde sted for arbeidere, hvis arbeidsevne paa grund av alderdom, sygdom eller vanførhet er nedsat.

For disse fastsættes lønnen efter nærmere aftale mellem bedriftens leder og vedkommende arbeider (kfr. § 16).

- e) Uttrykket «arbeider» omfatter saavel mand som kvinde.

Anm. I likhet med læregutter regnes ogsaa maskinaspiranter, aspiranter til tekniske skoler, forsaavidt angaar den verkstedfid, vedkommende love foreskriver, samt teknikere i et tidsrum av indtil et aar. Som teknikere regnes ikke de som er utdannet ved fagskoler, elementærtekniske skoler og lavere tekniske skoler end disse.

§ 2.

- a) Betingelsene for at en arbeider anerkjendes som fagarbeider, og faar mindstelon som saadan, er at vedkommende har utstaat læretid paa lærekontrakt (se § 11) og har fyldt 21 aar, eller — hvis ikke utdannet under lærekontrakt — enten efter fyldte 22 aar og 5 aars arbeide i faget eller efter fyldte 23 aar og mindst 4aars arbeide i faget, blir anerkjendt som fagarbeider. For at opnaa denne anerkjendelse retter arbeideren en skriftlig henvendelse til bedriftens leder og faar et fagarbeiderbevis, saafremt bedriftens leder finder ham kvalificert dertil.
- b) Finder bedriftens leder ikke at kunne meddele arbeideren et saadant bevis, kan arbeideren kræve anledning til at avlægge en dygtighetsprøve. For at bestemme hvori prøven skal bestaa, og for at bedømme utførelsen opnævnes 2 mand. Den ene af disse opnævnes af arbeiderne ved vedkommende afdeling ved verkstedet blandt dets dygtigste fagarbeidere, en anden, som kan

være ansat ved eller utenfor vedkommende verksted, opnævnes av bedriftens leder.

Blir disse to enig om arbeidets godkjendelse, er arbeideren at anse som fagarbeider, og fagarbeiderbevis utstedes.

Det samme blir tilfældet hvis den ene bedømmelsesmand og bedriftens leder godkjender arbeidet.

Hvis derimot de to bedømmelsesmænd eller den ene og bedriftens leder ikke godkjender arbeidet, blir vedkommende med hensyn til løn at stille i klasse med hjælpearbeidere, og fornynet forlangende om at utføre dygtighetsprøve kan ikke fremsættes for tidligst $\frac{1}{2}$ år derefter.

- c) Betingelse for at en arbeider skal faa den for hjælpearbeidere fastsatte mindsteløn, er at han har fyldt 19 år.
- d) Arbeiderne er forpligtet til ved attester eller medlemsbok at legitimere sin alder og fagalder.

§ 3.

Mindstelønnens størrelse fastsættes:

for fagarbeidere til kr. 1.50 pr. time, hvorav en del er at anse som dyrtidstillæg,

for hjælpearbeidere til kr. 1.30 pr. time, hvorav en del er at anse som dyrtidstilslæg.

Anm. Vedkommende *Formerforbundet* og *Arbeidsmandsforbundet*:

For kupolovnsmænd, smeltere, maskinsandblandere og kranførere gjælder samme mindsteløn som for fagarbeidere. Arbeidere ved bret-, plate- og forme-maskiner samt pudsere skal efter et halvt aars arbeide i faget ha samme mindsteløn som fagarbeidere, naar de forøvrig opfylder de for disse fastsatte betingelser.

§ 4.

- a) Alle mædliche arbeidere over 19 aar undtagen læregutter og gutter som antages i lære (se § 11) gives et lønstillæg av 40 øre pr. time. Kvinder gives et lønstillæg av 30 øre pr. time. Av den derved fremkomne løn er en del at anse som dyrtidstilslæg.

- b) Ovnenævnte lønstillæg gjælder forsaavidt der ikke opnaaes et tilsvarende tillæg efter mindstelønsbestemmelsene.

- c) Samtlige forbund forpligter sig saalænge denne dom gjælder, til ikke at støtte noget organisationsmæssig krav om almindelig lønsforhøielse for forbundets medlemmer overfor nogen af de bedrifter som omfattes av dommen. Individuelle lønstillæg skal kunne finde sted efter aftale mellem den enkelte arbeider og hver enkelt bedriftsleder (kfr. § 16).

- d) Heller ikke maa nogen bedriftsleder i samme tidsrum reducere den til enhver tid gjældende individuelle løn for de i hans bedrift værende arbeidere, naar undtages for saadanne, hvis arbeidsevne paa grund av alderdom, sygdom eller vanførhet nedslættes.

Opstaar twist om en saadan lønsreduktion er berettiget, skal der konfereres herom mellem bedriftens repræsentant og vedkommende tillidsmand (§ 10).

§ 5.

Akkordarbeide.

- a) Akkordarbeide skal uhindret kunne anvendes ved alle bedrifters samtlige avdelinger.

- b) Der skal kunne anvendes forskjellige akkordsystemer. Forinden der indføres nye saadanne, maa der paa forhaand være truffet nærmere overenskomst angaaende reglene for samme mellem hver enkelt bedrift og vedkommende arbeidergrupper eller mellem hovedorganisationene.

- c) Akkordprisen fastsættes eller forandres gjennem fri forhandling mellem bedriftens leder eller dennes repræsentant og den eller de arbeidere hvem påaagjældende akkorder tilbydes (kfr. § 16). Det staar dog akkordtagere frit for at konferere med sine arbeidskamerater om prisen.

- d) Akkordprisen skal fastsættes før arbeidet paabegyndes, medmindre begge parter er enig om at utsætte hermed nogen tid.

Opnaaes ikke enighet om prisen betales efter timeløn.

Forøvrig er arbeiderne ved alle akkorder garantert sin timeløn undtagen ved akkorder som utføres efter en av begge parter fastsat pristarif (kfr. § 5 f).

Anm. *Formerforbundet*. 3. avsnit skal lyde: Forøvrig er arbeiderne ved alle akkorder og tariffer garantert sin timeløn. Ved alle akkorder skal der være garantert et tillæg av 5 pct. til den efter lønsforhøielsen stipulerte timeløn.

Ved akkorder skal det være bedriften forbeholdt at la flere arbeidere delta i akkorden end oprindelig forutsat. Ifald aftale herom ikke paa forhaand er truffet, og overskuddet i forhold til den anvendte tid derved blir mindre, skal akkordprisen efter overenskomst forhøies.

- e) Ved fabriksmæssig produktion og for arbeide, som égger sig dertil, bør saavidt mulig faste tariffer for saadant arbeide søkes standbragt, og skal dette ske gjennem forhandlinger mellem vedkommende bedrifts leder eller dennes repræsentant og av de vedkommende bedrifts arbeidere eller grupper, hvem tariffen vederor er. Opnaaes ikke enighet mellem disse, kan saken henvises til forhandling mellem de stedlige organisationer eller hovedorganisationene.
- f) Akkordtariffer skal som regel være gjældende i dommens gyldighetsstid og kan ikke opsies av nogen af partene med kortere varsel end 3 maaneder. Indfører bedriften nye eller forbedrede arbeidsmetoder eller arbeidsmaskiner, kan forandring af tarifsatser ske gjennem forhandling paa den under punkt e nævnte maate.
- g) Ved fællesakkorder faar arbeiderne andel i overskuddet i forhold til sin timeløn og det antal timer de har deltatt i akkorden. Utregning foretages paa kontoret.
- h) Hvis en arbeider som indehar en akkord eller arbeider i en fællesakkord, sier op sin plads eller blir sagt op, har han ret til mulig overskud i forhold til sin timeløn og anvendt tid. Saadant overskud betales dog først naar akkorden er færdig og opgjort.

Forøvrig utbetales akkordoverskuddet senest 2. lønningsdag efterat akkorden er aylevert fra vedkommende arbeidere og godkjent av verkstedet.

- i) Forlanges akkordarbeide utført paa overtid, faar arbeideren utbetaalt i tillæg til akkordoverskuddet den stipulerte overtidspcent paa sin timeløn. Undtagelsesvis kan der for enkelte akkorder træffes anden aftale (kfr. § 16).

- k) Ved avslutning av enhver akkord skal der uifærdiges en akkordseddel, hvori det omforenede arbeides omfang saavelsom prisen og mulige andre særbestemmelser skal være tydelig angitt.

Anm. *Formerforbundet*: Ved formning af ovns-, handelsgods og andre masseartikler betales 5 pct. av akkordfortjenesten pr. uke for eventuelt vrak. Ved akkorder for større stykker utbetales overskud for vrak som efter forhandling med bedriftens leder eller den han dertil benymdiger paaviselig ikke er formerens feil. Ved vrakstøping forøvrig trækkes kun overskuddet av de vrakstøpte stykker.

- l) Ved enhver bedrift skal der føres akkordbok, indeholdende oplysninger om akkordens omfang og pris eller ved andre akkordsystemer beregningsmaaten.

Arbeidere som tilbydes et tidligere utført akkordarbeide, skal om de saa maatte ønske, ha anlening til gjennem denne bok at giøre sig bekjendt med resultatet af den tidligere akkord. Akkordsedlenes opbevaring paa kontoret kan træ istedenfor akkordbok.

- m) Arbeidsformænd skal ikke kunne overta eller være delagtig i akkorder.
- n) Formerforbundet: En akkord kan for ovnsstøperiene omfatte enten arbeide av en og samme slags eller ogsaa et antal omtariferte stykker; dog maa en saadan akkord ikke sættes for længere tid end 14 dager.

- o) Formerforbundet: Det staar bedriftens leder frit for at benytte hvilken som helst arbeider til arbeide efter faste modeller paa bret-, plate- og forme-maskiner; dog bør bedriftene benytte taglært formere forsaavidt arbeidet derved ikke fordryres.

- p) Alle akkordtariffer skal straks optages til revision, saaledes at derved kan opnaaes en gjennemsnitlig forhøielse av fortjenesten svarende til den i § 4 a fastsatte lønsforhøielse. Andre faste akkordpriser skal likeledes optages til revision.

§ 6.

Ordinær arbeidstid.

- a) Den ordinære arbeidstid skal være 48 timer pr. uke. Den daglige arbeidstid lægges i tiden mellem kl. 6 morgen og kl. 6 aften de første 5 virkedage i uken og lørdag i tiden mellem kl. 6 morgen og 2 ettermiddag.
- b) Inddelingen av tiden indenfor denne ramme ordnes ved hver enkelt bedrift inden 2 uker etter dommens avgjelse. Ved fastsættelsen av arbeids- og hviletider skal der forhandles med vedkommende arbeidere.
- c) Forsaavidt enighet om tidsinddelingen ikke opnaes, skal følgende inndeling bli gjældende: De 5 første virkedage i uken kl. 7½–12 og 1–5. Lørdage kl. 7–9 og 9½–1.
- d) Formerforbundet: Al tørring av former og lignende som foraarsaker røk og os. skal — forsaavidt ikke særlige omstændigheter medfører at tørringen maa foregaa i den ordinære arbeidstid — foretages utenfor denne.

§ 7.

Overtidsarbeide og natskift.

- a) Overtidsarbeide bør indskrænkes til det mindst mulige, og i særdeleshed ikke overdrives av eller overfor den enkelte arbeider.
Saaledes skal der ikke kunde forlanges utført av nogen arbeider mere end høist 16 timers arbeide i træk (eksklusiv spise- og hviletider), og heller ikke mere end høist 24 timers overtidsarbeide i løpet av 4 paa hverandre følgende uker (kfr. § 16).
Undtagelse herfra danner:
 1. Arbeider som er nødvendige for driftens regelmæssige gang.
 2. Presserende reparationer ved fabrikker, rullende jernbanemateriel¹⁾ eller rutegaaende skiber.²⁾
 3. Prøveturer.
- b) Arbeiderne skal ogsaa indenfor rammen av den i loven fastsatte begrænsning av adgangen til overtidsarbeide enkeltvis være berettiget til fritagelse for overtidsarbeide ved særlige anledninger som møter m. v. samt ogsaa av andre private grunde.
- c) Overtidsarbeide betales med følgende tillægsprocent:
For arbeide paa lørdage og dage før helligdage efter den ordinære arbeidstid og for arbeide paa sør- og helligdage indtil sidste helligdagsaften kl. 10 betales med 100 pct. For andet overtidsarbeide betales 50 pct.
For avbrutt natarbeide, hvorved forstaaes arbeide som forlanges paabegyndt efter kl. 9 aften, betales 100 pct.
Hvor der arbeides dobbelt skift, betales natskiftet som for overtids- og natarbeide. Ved bedrifter som efter sin natur kræver uavbrutt arbeide, betales 25 pct. tillæg for natskiftet.
- d) Som overtidsarbeide regnes alt arbeide utenfor den ordinære arbeidstid med fradrag av den til spisning og hvile medgaaede tid.

§ 8.

Arbeide utenfor verkstedet (indenlands).

- I. Betaling for reisetiden og reiseutgifter.
- a) Reiser over et døgn.
Reisetiden godtgøres med ordinær timeløn og kun for de timer som falder indenfor den ordinære arbeidstid. For lørdag og helligdage betales

¹⁾ Presserende reparationer av rullende jernbanemateriel gjelder ikke som undtagelse for Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags verksted i Narvik.

²⁾ Skiber som underholder faste forbindelser med kundgjorte avgangstider.

indtil for 8 timer i døgnet. Dog betales for det første døgn 15 timer hvis soveplads ikke faaes.

- b) Reiser indtil et døgn.

I. Med soveplads.

Reisetiden godtgøres med ordinær timeløn for de timer som falder indenfor den ordinære arbeidstid.

Eks. 1. Avreise søndag middag kl. 3. Ankomst mandag morgen kl. 8. Betaling: ordinær timeløn i 4½ time, forutsat at den ordinære arbeidstid begynder kl. 6½ morgen.

Anm. Hvis ikke arbeidet paabegyndes straks efter ankomsten, betales der ingen godtgjørelse for tiden fra kl. 8 og til arbeidet paabegyndes.

- 2. Uten soveplads.

Den hele reisetid godtgøres med ordinær timeløn.

Eks. 2. Avreise søndag middag kl. 3. Ankomst samme dags aften kl. 10. Betaling: ordinær timeløn i 7 timer.

Eks. 3. Avreise søndag middag kl. 3. Ankomst mandag morgen kl. 8. Betaling: ordinær timeløn i 17 timer.

Anm. Hvis ikke arbeidet paabegyndes straks efter ankomsten, betales der ingen godtgjørelse for tiden fra kl. 8 og til arbeidet paabegyndes.

- c) Reiseutgifter (2. klasse dampskib og 3. klasse jernbane) betales etter regning. saafremt ikke anden ordning træffes for avreisen, betales i kostpenge kr. 9.00 pr. døgn.

II. Betaling for arbeidstiden.

Sendes arbeideren saa langt bort at han ikke kan ha nattekvarter i sit hjem, betales han for den tid, han har arbeidet, et tillæg av 15 pct. til den ordinære timeløn.

For overtidsarbeide betales almindelig procenttillæg til den ordinære timeløn.

III. Kost- og logigodtgjørelse paa arbeidsstedet.

Bedriften eller bestilleren skaffer ordentlig kost og logi eller betaler utgiftene dertil efter regning.

Det skal paa forhaand avtales hvilken af disse ordninger blir at anvende.

§ 9.

Attester.

Naar en arbeider forlater en bedrift, enten det sker efter eget ønske, eller han blir sagt op, uanset av hvilken grund, skal der gives ham en bevidnelse for, hvor længe han har arbeidet paa stedet.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

1. Navn, fødselsaar og dato.
2. Naar begyndt i bedriften.
3. Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).
4. Fag.
5. Timeløn, da han forlot sit arbeide.
6. Tiden for sidste ferie eller feriegodtgjørelse.

§ 10.

Arbeiderernes tillidsmænd.

- a) De tillidsmænd (klubformænd og gruppeformænd) som er valgt av arbeiderne, anerkjendes som representanter og talstmænd for de organiserte arbeidere.

Disse tillidsmænd blir at vælge blandt de anerkjendte dygtige arbeidere, som saavidt gjørlig har arbeidet de to sidste aar i bedriften. De valgtes navn skal inden otte dage meddeles bedriftenes leder.

- b) Tillidsmændene er forpligtet til saavel overfor sin organisation som overfor bedriften at gjøre sit bedste for at vedlikeholde et rolig og godt samvirke paa arbeidsstedet.

- c) Tillidsmændene skal naar de som saadanne har noget at fremføre, henvende sig direkte til bedriftenes leder eller i hans fravær til den han dertil benymdiger.

- d) De arbeidere som er valgt til tillidsmænd, indtar forøvrig ingen særstilling ved bedriften; dog forudsættes at tillidsmænd ikke avskediges medmindre saktige grunde herfor er tilstede.
e) Avtaler mellem arbeiderne vedrørende arbeidet eller andre forhold som angaar bedriften, er uten vedkommende forbunds godkjendelse virkningsløse.

§ 11.

Læregutter (gutter paa kontrakt) og gutter som antages i lære uten kontrakt.

- a) Læregutter og gutter som antages i lære, skal gives den bedst mulige fagudannelse og saavidt gjørlig fortsætte ved samme bedrift i læretiden, saaledes at de efter endt læretid skal kunde gjøre fyldest for mindstelønnen i henhold til § 3. Til opnåelse herav fastsættes:
1. At guttene som regel ikke skal antages ældre end 17 år.
2. At bedriften skal gi dem adgang til virkelig at lære det fag de beskjæftiges i, og ikke for længe ad gangen holde dem i et bestemt specialarbeide.
Anm. *Formerforbundet:* Læretiden sættes til høist 5 år. Guttene bør saavidt gjørlig arbeide de to første aar med kerner. De to følgende aar formes forskjellig mindre gods, og det femte aar arbeides paa større gods sammen med ældre formere.
b) Jern- og Metalarbeiderforbundet, Formerforbundet og Elektrikerforbundet: Den laveste løn for læregutter og gutter som antages i lære, fastsættes til 65 øre pr. time, stigende efter følgende skala:

1. - 2. - 3. - 4. - 5. - 6. - 7. - 8. - 9. - 10. halvaar
65 - 70 - 75 - 80 - 85 - 90 - 100 - 110 - 120 - 130 øre pr. time

Av lønnen er en del at anse som dyrtidstillæg.

§ 12.

For dem som antages i lære efter at ha gjennemgaat en mekanisk fagskole eller paa anden maate faat utdannelse i faget, gjøres et fradrag i læretiden. Fradraget skal staa i forhold til vedkommendes utdannelse og begynderlønnen tilsvarende forhøies.

§ 13.

Kvinder.

For kvinder der beskjæftiges i bedriften som omfattes av denne dom, og som ikke er anerkjendte fagarbeidere, betales en begynderløn av:
Under 18 aar 85 øre pr. time, hvorav en del er at anse som dyrtidstillæg.
Over 18 aar kr. 1.00 pr. time, hvorav en del er at anse som dyrtidstillæg.

Disse lønninger stiger med 7 øre pr. time hvert halvaar indtil kr. 1.28 pr. time, hvorav endel er at anse som dyrtidstillæg. Individuelt lønstillæg utover den her fastsatte lønsskala skal kunde finde sted efter nærmere avtale mellem den enkelte arbeider og hver enkelt bedriftsleder.

§ 14.

- a) Naar en arbeider blir sat til at betjene flere maskiner, skal han betales et passende tillæg efter nærmere overenskomst. Derfra undtages dog betjening av automatmaskiner.
b) For særlig smudsig og sundhetsskadelig arbeide betales et passende tillæg efter nærmere overenskomst. Tillæggets størrelse skal fastsættes paa forhånd før arbeidets paabegyndelse.

Ved bedriften hvor der ofte forekommer arbeide av en mere smudsig og sundhetsskadelig art, forudsættes at der er tat hensyn hertil allerede ved fastsættelsen av de almindelige lønninger.

Hvad der skal forstaaes ved «særlig smudsig og sundhetsskadelig arbeide», maa derfor bedømmes i forhold til arbeidets almindelige art ved hvert enkelt verksted.

§ 15.

De bedrifter som denne dom omfatter, forpligter sig til ikke at ansætte nogen arbeider til bedriftenes regelmæssige arbeide paa ringere betingelser end der i dommen er fastsat.

Arbeidere som antages paa arbeidssted utenfor verkstedet berøres ikke av dommen.

§ 16.

Forholdet mellem bedriftsleder og arbeider vedrørende retten til indenfor dommens ramme uhindret at avtale løn (§ 1 c og d, sidste led), individuelt lønstillæg (§ 4 c) og akkordtagen (§ 5 c og i) samt utførelse av overtidsarbeide (§ 7 a) maa ikke hindres ved organisationsmæssige avtaler.

§ 17.

Ferie.

- a) Enhver arbeider, som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum af 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2 arbeidsuker. Arbeideren maa godtgjøre at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller mottat feriegodtgjørelse.
b) Ferien skal gives som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmæssige hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskt overenskomst.
Den nærmere fastsættelse av den enkeltes ferie eller en fællesferie tilhører bedriftsleder.
c) I ferien skal arbeideren ha en løn (feriegodtgjørelse), som fastsættes saaledes:
1. Hvor der arbeides paa fast løn (dag- eller ukeløn), skal feriegodtgjørelsen svare til denne.
2. Hvor der arbeides paa timeløn eller akkord, skal feriegodtgjørelsen utbetales efter den timelønssats som er gjeldende for vedkommende arbeider med et tillæg av 25 pct.
Feriegodtgjørelsen utbetales dagen før ferien begynder.
d) Blir en arbeider sagt op for han har faat adgang til at benytte en optjent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse.
Hvis en arbeider deltar i en fællesferie før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller faat feriegodtgjørelse.
e) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:
1. En lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.
2. En midlertidig arbeidsstans paa grund av bedriftsmæssige aarsaker.
3. Ordinær militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutskole og en regimentsamling.
4. Legimitert sygdomsforfall, dog ikke utover 3 maaneder.
Den tid hvori stansen eller ledigheten varer, medregnes da ikke i tjenestetiden.
f) I enkelte bedrifter eller bedriftsbrancher hvor en længere ferie end 2 uker er indført, er der intet til hinder for at denne længere ferie tariffæstes.
g) Foranstaaende feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sundhetsskadelige eller særlig anstrængende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

§ 18.

De ved dommen fastsatte bestemmelser gælder for tiden følgende bedrifter:

1. Nordenfjeldske og Nord-Norges distrikt.

- a) Medlemmer av M. V. L. Nordenfjeldske kreds.
A/S Baklandets Støperi & mek. Verksted, Trondhjem.
A/S Baltic & Eriksens Verksted, Trondhjem.
A/S Hommelvik Verft & Støperi, Hommelvik.

Luossavaara—Kiirunavaara Aktiebolags Verksted, Narvik.
 Isidor Nielsens mek. Verksted, Trondhjem.
 A/S Norsk Staalugfabrik, Trondhjem.
 A/S Reform Støperi & mek. Verksted, Hommelvik.
 A/S Stenkjær mek. Verksted og Skibsverft, Stenkjær.
 Tromsø Skibsverft & mek. Verksted, Tromsø.
 A/S Trondhjems Jernindustri, Trondhjem.
 A/S Trondhjems mek. Verksted, Trondhjem.
 A/S Trondhjems Nagle- og Spikerfabrik, Trondhjem.
 A/S Ørens mek. Verksted, Trondhjem.

Enkeltbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening.

Det Nordenfieldske D/S.selskaps Reparationsverksted, Trondhjem.
 A/S Melbo mek. Verksted, Melbo.

b) *Medlemmer av M. V. L. Romsdals kreds.*

A/S Aalesunds mek. Verksted, Aalesund.
 Aalesunds Motor- & Maskinfabrik, Aalesund.
 Aspøens mek. verksted, Aalesund.
 Bolsønes Skibsbyggeri og mek. Verksted, Molde.
 Brødrene Brunvoll, Molde.
 Brødrene Ellefsens mek. Verksted, Aalesund.
 Nils N. Finnøy, Finøy, Romsdalen.
 Magnus og Karl Florvaag, mek. Verksted, Aalesund.
 A/S Gideon, Rud, Krumper & Jørgensen, Molde.
 A/S Gotfried Gjørtz, Storgaten 25, Aalesund.
 Heimdal Motorfabrik A/S, Molde.
 H. Helseths Motorfabrik, Molde.
 A. M. Lliaens Skibsverft og mek. Verksted, Aalesund.
 Møre Støperi, Volden.
 Rauma Støperi, Molde.
 Samnes Motor- og Maskinfabrik, Aalesund.
 Skandsens mek. Verksted, Aalesund.
 Skandse Støperi, Aalesund.
 A/S J. Storviks mek. Verksted, Kristiansund N.
 Strandgateins mek. Verksted, Aalesund.
 A/S Stærkodder, Kristiansund N.
 Syres mek. Verksted, Aalesund.
 Karl Voldstad, Aalesund.
 Brodr. Wiig & Olsen, Aalesund.

Enkeltbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening.

Gjetnes mek. Verksted, Aalesund.
 A/S Norsk Motorplog, Tenfjord pr. Aalesund.

2. Vestenfjeldske distrikts.

Medlemmer av M. V. L., Bergens kreds

A/S Bergens Jernstøperi, Bergen.
 A/S Bergens mek. Verksted, Bergen.
 A/S De forenede Motorfabrikker, Bergen.
 A/S Laxeavaags Maskin- og Jernskibsbyggeri, Bergen.
 Laxeavaags Verk, Bergen.
 A/S Luna, Bergen.
 A/S Mjellem & Karlsen, Bergen.
 A/S Mjølner, Bergen.
 A/S Nordisk Aduceringsindustri, Bergen.
 Norsk Motor A/S, Bergen.
 Storemøllens Patentslipper & mek. Verksted, Bergen.

Wingaards Jernstøperier, Bergen.
 A/S Wingaards Ovnstøperi & Fabrik, Bergen.

Enkeltbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening.

Norsk Valseverk A/S, Simonsvik pr. Bergen.
 J. A. Sannem A/S, Bergen.

3. Stavanger distrikt.

Medlemmer av M. V. L., Stavanger kreds.

A/S De forenede Norsk Laase- og Beslagfabrikker, Stavanger.
 A/S Hauges Jernskibsbyggeri, Haugesund.
 A/S Haugesunds mek. Verksted, Haugesund.
 A/S Kyrre Maskinfabrik, Stavanger.
 Nilsen & Mørk, Maskinfabrik, Aalandssmuget 11, Stavanger.
 A/S Rosenberg mek. Verksted, Stavanger.
 Rydberg & Pettersson A/S, Stavanger.
 Stavanger Electro-Staalverk, Stavanger.
 Stavanger Elektrotekniske Industri A/S, Stavanger.
 A/S Stavanger Jernstøperi, Stavanger.
 Stavanger Støperi & Dok, Stavanger.
 Stavanger Traadstiftfabrik, Stavanger.
 Stavanger Jernindustri A/S, Stavanger.
 M. Vagle, Time pr. Stavanger.
 Jonas Øglænd, Sandnes.

Enkeltbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening.

Chr. Bielland, Stavanger.
 Haugesunds Blikembalagefabrik, Haugesund.
 A/S Stavanger Blikembalagefabrik, Stavanger.
 A/S Stavanger Bliktrykkeri og Maskinverksted, Stavanger.
 Vestlandske Bliktrykkeri & mek. Verksted, Stavanger.
 Kun mekanikere og stansearbeidere ved disse fem bedrifter.

4. Sørlandets distrikt.

Medlemmer av M. V. L. Sørlandets kreds.

H. Jørgensens Jernstøperi & mek. Verksted, Kristiansand S.
 Kristiansands mek. Verksted A/S, Kristiansand S.
 Pusnæs Støperi & mek. Verksted, Pusnæs pr. Arendal.
 Thv. Skaar, mek. Verksted, Kristiansand S.
 A/S Søndenfjeldske Motor og mek. Verksted, Lund pr. Kristiansand S.
 A/S Sørlandets Skibsbyggeri, Fevik pr. Arendal.
 T. Tallaksens Maskinverksted, Kristiansand S.
 Tvedestrands Verksteder A/S, Tvedstrand.

5. Østenfjeldske distrikt.

Medlemmer av M. V. L. Drammens kreds.

Alfred Andersen, mek. Verksted og Støperi A/S, Larvik.
 Brodr. Andersen & Krussand, Verktøymaskinfabrik A/S, Drammen.
 A/S Autolette, Skien.
 Drammens Armaturfabrik, Drammen.
 Drammens Jernstøperi & mek. Verksted, Drammen.
 A/S Eidsfos Verk, Eidsfos.
 Framnæs mek. Verksted, Sandefjord.
 Ingeniør Gran, Drammen.
 H. Henriksen, mek. Verksted, Tønsberg.
 A/S Husø Verft og mek. Verksted, Tønsberg.
 A/S Hølens Verksted, Larvik.

A/S Jarlsø Verft, Jarlsø pr. Tønsberg.
 A/S Kaldnes mek. Verksted, Tønsberg.
 A/S Langesunds mek. Verksted, Langesund.
 Larvik Slip & Verksted, Larvik.
 A/S Markens Grøde, Drammen.
 A/S National Industri, Sandefjord og Drammen.
 A/S Nes mek. Verksted, Tønsberg.
 A/S Norsk Elektrisk Apparatfabrik, Hønefoss.
 Porsgrund mek. Verksted, Porsgrund.
 A/S Sola Elektromaskinfabrik, Larvik.
 Sørlandske Elektriske Apparatfabrik A/S, Skien.
 Trosvik mek. Verksted A/S, Brevik.
 A/S Tønsberg Elektro Staalindustri, Tønsberg.
 Westad Armaturfabrik, ltd., Gjeithus.

Enkeltbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening.

Brevik Blikvarefabrik A/S, Brevik.
 A/S Brevik Staalpresningsverk, Brevik.
 H. C. Hansen, Mølle & mek. Verksted, Skien.
 Norsk Metalverk, Porsgrund.

6. Kristiania distrikt.

Medlemmer av M. V. L. Kristiania kreds.

Hjalmar Aass, Kristiania.
 A/S Akers mek. Verksted, Kristiania.
 A/S Akerselvens Maskinverksted, Kristiania.
 Amundsen & Lander A/S, Kristiania.
 A. H. Andersen & Co., Metalvarefabrik, Kristiania.
 A/S H. P. Andresen & Co.s mek. Verksted & Jernstøperi, Kristiania.
 A/S Bergstrøms mek. Verksted, Kristiania.
 C. Blunck A/S, Kristiania.
 Brødr. Christensen, mek. Verksted, Kristiania.
 A/S Christiania Spikerverk, Kristiania.
 A/S Christiania Staalverk, Kristiania.
 L. Davidsen & Co. A/S, Kristiania.
 A/S De forenede Norske Laase- & Beslagfabrikker, Kristiania.
 A/S Den Norske Naglefabrik, Kristiania.
 A/S Dovre mek. Verksted, Kristiania.
 A/S Elektrisk Bureau, Kristiania.
 Ludvig Engel, Kristiania.
 A/S Eureka mek. Verksted, Kristiania.
 Carl O. Evensens Støperi A/S, Kristiania.
 Fortuna mek. Verksted, Kristiania.
 A/S A. P. Foss, Hasleveien, Ø. Aker.
 A/S Foss Jernstøperi, Kristiania.
 A/S Chr. Grønvolds mek. Verksted, Kristiania.
 A. Gulowsen A/S, Kristiania.
 K. O. Guttu, Smie & mek. Verksted, Kristiania.
 A/S Hasle Bruk, Kristiania.
 A/S Heidenreich & Co. Ltd., Kristiania.
 Helsfyr Jernstøperi A/S, Bryn pr. Kristiania.
 A/S Hovind Jernstøperi & mek. Verksted, Kristiania.
 N. Jacobsens elektriske Verksted A/S, Kristiania.
 A/S Jajod, Kristiania.
 O. Jacobsons Maskinverksted A/S, Kristiania.
 A/S Kampens mek. Verksted, Kristiania.
 Kampens Skrue- & Møtrikfabrik A/S, Kristiania.
 A/S Aksel M. Knudsen, Kristiania.
 Kristiania Hestesko- & Broddefabrik, Kristiania.

Kristiania Kunst- & Metalstøperi, Kristiania.
 Kristiania mek. Verksted A/S, Kristiania.
 A/S Per Kure, Norsk Motor- & Dynamofabrik, Kristiania.
 A/S Kværner Brug, Kristiania.
 A/S Kværner Ovnstøperi, Kristiania.
 Levahn Motor Co. A/S, Kristiania.
 G. W. Linnekogel & Søn, Kristiania.
 P. A. Lundberg A/S, Kristiania.
 S. H. Lundh & Co. A/S, Kristiania.
 A/S Myrens Verksted, Kristiania.
 A/S Norsk Elektrisk & Brown Boveri, Kristiania.
 A/S Norsk Gjerde- & Metaldukfabrik, Kristiania.
 A/S Norsk Mekanisk Verksted, Kristiania.
 A/S Norsk Specialmaskinverksted, Kristiania.
 A/S Brødr. Nullmeyers Maskinverksted, Kristiania.
 Nylands verksted, Kristiania.
 A/S Oslo mek. Verksted, Kristiania.
 A/S Progress Verktøimaskinfabrik, Kristiania.
 Rodeløkkens Maskinverksted & Jernstøperi, Kristiania.
 Erik Ruuds mek. Verksted, Kristiania.
 Norsk A/S Siemens Schuckert, Kristiania.
 A/S Skabo Jernbanevognfabrik, Skoien.
 Skandia mek. Verksted, Kristiania.
 Skofsruds & Brevigs Ettf., Kristiania.
 Stabells Jernstøperi & Aducerverk, Kristiania.
 A/S Strømmens Verksted, Strømmen.
 E. Sunde & Co., Ltd., Kristiania.
 Brødr. Sundt, Verktøimaskinfabrik A/S, Kristiania.
 A/S Thunes mek. Verksted, Kristiania.
 A/S Viig & Vraalsen, Kristiania.
 Vulkan Jernstøperi & mek. Verksted, Kristiania.
 Christian Wisbech A/S, Kristiania.
 Etna Jern- & Metalstøperi, Kristiania.

Enkeltbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening.

A. Aanonsen, Blik- & Metalvarefabrik, Kristiania.
 Bryn Jernstøperi, Kristiania.
 A. K. Ihli, Elektroteknisk Verksted, Kristiania.
 Skandinavisk Kabel- og Gummifabrikker, Kristiania.

7. Oplandske distrikt.

Medlemmer av M. V. L. Oplandske kreds.

A/S Aadals bruk, Aadalsbruk st.
 Edv. Bjørnruds Maskinfabrik, Moelven.
 Brumunddalen mek. Verksted og Støperi, Brumunddalen.
 Fælleskjøpets Landbruksmaskinfabrik, Gjøvik
 Fælleskjøpets Maskinfabrik Globus, Brumunddalen.
 A/S Hamar Jernstøperi & mek. Verksted, Hamar.
 Otto Herambs mek. Verksted, Elverum.
 A/S Wickmanns mek. Verksted, Gjøvik.
 A/S Brødrene Överaasen, Motorfabrik & mek. Verksted, Gjøvik.
 A/S Mesna Bruk, Lillehammer.

Enkeltbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening.

M. Egebergs mek. Verksted og Metalstøperi, Hørsand.
 Jømna Bruk A/S, Elverum.
 Kongsvinger Velocipedfabrik, Kongsvinger.
 A/S Vølund, Ltd., Hamar.

8. Smaalenske distrikt.

Medlemmer av M. V. L. Smaalenske kreds.

A/S Catrineholms mek. Verksted, Fredrikshald.
 A/S Fredrikstad mek. Verksted, Fredrikstad.
 A/S Glommens mek. Verksted, Fredrikstad.
 A/S Haga, Hoell & Co., Ise st.
 A/S Kraakerøy Støperi & Verksted, Kraakerøy pr. Fredrikstad.
 Moss mek. Verksted, Moss.
 A/S Moss Værft, Moss.
 Nabbetorp mek. Verksted, Fredrikstad.
 Norsk Automobilfabrik Scania Vabis A/S, Kambo pr. Moss.

Enkeltbedrifter i Norsk Arbeidsgiverforening.

A/S Bas Fabrikker, Moss.
 A/S Motorfabrikken «Jan», Fredrikstad.
 A/S Østlandske Blikemballagefabrik, Moss.

§ 19.

Ifald nogen bedrift av samme art som de bedrifter som denne doms bestemmelser gjelder, i løpet av dommens gyldighetstid indmeldes i De Mekaniske Verksteders Landsforening, kan bestemmelserne av hver av partene forlanges gjort gjældende for vedkommende bedrift, medmindre der allerede er opprettet særoverenskomst mellom denne og dens arbeidere, eller der paagaar konflikt i anledning av en saadan overenskomsts fornyelse.

Opstaar der tvist om hvorvidt bedriften er av samme art som de bedrifter som dommens bestemmelser gjelder, blir tvisten at avgjøre av Arbeidsretten.

§ 20.

Enhver tvist mellem en bedrift og dens arbeidere som omfattes av denne dom, skal først søkes bilagt ved forhandling mellom vedkommende bedrifts leder og arbeidere, de sidstnævnte ved sine tillidsmænd.

Hvis enighet ikke opnaaes, eller hvis det gjelder en tvist mellom organisationene, skal forhandling optages mellom vedkommende forbund og Arbeidsgiverforeningen eller de underorganisationer disse dertil bemyndiger. Forhandlingsmøte skal avholdes senest 8 dage etterat skriftlig krav herom er fremkommet fra en partene.

Twist som angaar denne dom kan ikke søkes løst ved arbeidsstans, men kan av hver av partene indbringes for Arbeidsretten.

Foranstaende bestemmelser indskrænker ikke bedriftenes eller arbeidernes ret til uten forutgaaende forhandling at delta i en arbeidsstans, som er besluttet eller godkjent av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

§ 21.

Denne dom gjelder til 31. mars 1922.

Saaframt der i løpet av dommens gyldighetstid maatte bli git lovbestemmelser vedrørende spørsmålet om ret for arbeiderne til andel i bedriftsledelsen som vil øve irdflydelse paa nogen i dommen fastsat bestemmelse, skal lovbestemmelserne gjelde fremfor vedkommende bestemmelse i dommen.

Dom

avsgatt 22. september 1920 av den ved kgl. resol. av 21. mai 1920 nedsatte voldgiftsret: I forholdet mellem Norsk Arbeidsgiverforening og Bergverkernes Landsammenslutning samt følgende bedrifter: a) The Foldal Copper and Sulphur Co., Ltd. b) Fosdalens Bergverks-Aktieselskap. c) The Bede Metal and Chemical Co. (Killingdal). d) Orkla Grube-Aktiebolag. e) Bossmo Gruber A/S. f) Røros Kobberverk og g) Sulitjelma Aktiebolag paa den ene side og Arbeidernes faglige Landsorganisation og Norsk Arbeidsmandsforbund paa den anden side fastsættes:

I. Almindelige bestemmelser.

§ 1.

Ordinær arbeidstid.

Hvor intet andet ved særsikt overenskomst eller ved denne dom er bestemt, er den ordinære arbeidstid 48 timer pr. uke.

Anvendes der under dagen 8 timers arbeidsdag uten fast middagshvil, er det arbeiderne tillatt i de under arbeidet faldende pauser at nyte medbragt mat.

§ 2.

Overtidsarbeide og natskift.

a) Overtidsarbeide bør indskrænkes til det mindst mulige, og i særdeleshed ikke overdrives av eller overfor den enkelte arbeider.

Saaledes skal der ikke kunne forlanges utført av nogen arbeider mere end høist 16 timers arbeide i trekk (eksklusiv spise- og hviletider), og heller ikke mere end høist 24 timers overtidsarbeide i løpet av 4 paa hverandre følgende uker.

Undtagelse herfra danner:

1. Arbeider som er nødvendig for driftens regelmæssige gang.
2. Reparationer.

b) Arbeiderne skal ogsaa indenfor rammen av den i loven fastsatte begrænsning av adgangen til overtidsarbeide enkeltvis være berettiget til fritagelse for overtidsarbeide ved særlige anledninger som møter m. v. samt ogsaa av andre private grunde.

c) Overtidsarbeide betales med følgende tillægsprocent:

For arbeide paa lørdage og dage før helligdage efter den ordinære arbeidstid eller — naar disse dage ikke er ordinære arbeidsdage — efter kl. 2 eftermiddag og for arbeide paa sør- og helligdage indtil sidste helligdags-aften kl. 10 med 100 pct. For andet overtidsarbeide med 50 pct.

For avbrutt natarbeide, hvorved forstaaes arbeide som forlanges paa begyndt efter kl. 9 aften, og som ikke sker i fortsættelse af ordinært arbeide, betales 100 pct.

d) Ved skiftarbeide regnes skiftiden for ordinær hvad enten den falder om dagen eller om natten, paa hverdage eller paa sør- og helligdage.

For ordinært skiftarbeide paa sør- og helligdage gives enhver arbeider et tillæg av 50 pct.

For skiftarbeide fra nyttaarsaften kl. 10 til 1. nyttaarsdags aften kl. 10, fra paaskedaften kl. 10 til 2. paaskedags aften kl. 10, fra pinseaften kl. 10 til 2. pinsedags aften kl. 10 og fra julafoten kl. 2 eftermiddag til 2. juledags aften kl. 10 betales et tillæg av 100 pct.

e) Som overtidsarbeide regnes alt arbeide utenfor den ordinære arbeidstid med fradrag av den til spisning og hvile medgaaede tid.

§ 3.

Akkordarbeide.

a) Akkordarbeide skal uhindret kunne anvendes ved alle bedrifters sanitlige afdelinger.

b) Der skal kunne anvendes forskjellige akkordsystemer. Forinden der indføres nye saadanne, maa der paa forhaand forhandles om reglene for samme mellem hver enkelt bedrift og vedkommende arbeidergrupper eller mellem hovedorganisationene.

c) Akkordprisen fastsættes eller forandres gjennem fri forhandling mellem bedriftens leder eller dens repræsentant og den eller de arbeidere hvem de paagjeldende akkorder tilbydes, uten at dette skal hindres ved aftaler i hovedorganisationer, foreninger eller andre samlinger av arbeidere eller arbeidsgivere. Det staar dog akkordtagere frit for at konferere med sine arbeidskamerater om prisen.

Akkordprisen skal saavidt mulig fastsættes før arbeidet paabegyndes, og senest den 4. arbeidsdag efter dette tidspunkt. Ved nye akkorder kan dog akkordprisens fastsættelse — naar partene derom er enige — ske nogen tid efter at arbeidet er paabegyndt.

Opnaaes ikke enighet om prisen med nogen arbeider og arbeidsgiveren allikevel ønsker arbeidet utført, betales efter mindsteløn for dagarbeide.

- d) Arbeiderne er ved enhver akkord garantert den for vedkommende arbeide fastsatte akkordmindsteløn.
- e) Ved fastsættelsen af enhver akkord skal der utfærdiges en akkordseddel, hvor det omforenede arbeides omfang saavelsom prisen og mulige andre særbestemmelser skal være tydelig angit.
- f) Hvis en arbeider som indehar en akkord eller som arbeider i fællesakkord, opsicr sin plads eller blir op sagt, har han ret til mulig overskud i forhold til sin timeløn og anvendt tid. Saadant overskud betales dog først naar akkorden er færdig og opgjort.
- g) Ved akkordarbeide trækkes arbeiderne for forbrukt ammunition, materialer for belysning (undtagen faste — elektriske — lamper i gruben), borstaal og borhvessning. Træk skal opføres paa akkordsedlen.

§ 4.

Bestemmelse om mindsteløn.

- a) Ved mindsteløn forstaaes den laveste løn som kan betales en arbeider i vedkommende gruppe.
- b) Dygtigere og mere betrodde arbeidere kan betales høiere løn end mindstelønnen. Lønnen for disse bestemmes efter nærmere avtale mellem bedriftens leder eller dens repræsentant og hver enkelt arbeider.
- c) Bestemmelsen om mindsteløn gjælder ikke arbeidere under 19 aar, forsaaividt ikke vedkommende gruppeløn er beregnet paa mindreårige og som saadan fastsat i tariffen. Undtagelse fra mindstelønssatserne kan ogsaa finde sted for arbeidere hvis arbeidsevne paa grund af alderdom, sygdom eller vanførhet er nedsat. For disse fastsættes lønnen efter nærmere avtale mellem bedriftens leder og vedkommende arbeider.

§ 5.

Naar der ved en bedrift finder utvidelser eller forandringer sted, saaledes at der forekommer arbeider som de ikke findes mindstelønssatser for, kan der optages organisationsmæssig forhandling angaaende nye mindstelønssatser. Hvis der ikke opnaaes enighet under saadan forhandling, kan saken af hver af partene forlanges avgjort ved voldgift. Voldgiftsretten skal bestaa af distriktsbergmester som opmand og 2 andre medlemmer. Det ene af disse vælges af Arbidsmandsforbundet, det andet af Norsk Arbeidsgiverforening.

§ 6.

Bedriften skal være forpligtet til ikke at ansætte nogen arbeider til verkets regelmæssige arbeide paa ringere betingelser end der i dommen er fastsat.

Arbeiderne gives ved antagelsen et bevis for mottagelse af indleverede attestater. Likesaa gives ved lønningen et paa norsk ført lønningsopgjør, hvor saavel træk som dagverk eller arbeidstimer og fortjeneste anføres.

§ 7.

Tillidsmænd.

- a) De tillidsmænd som er valgt af arbeiderne, anerkjendes som repræsentanter og talstmænd for de organiserte arbeidere. Disse tillidsmænd skal være ansat ved bedriften. De valgtes navne skal inden 8 dager meddeles bedriftens leder.
- b) Tillidsmændene er forpligtet til saavel overfor sin organisation som overfor bedriften at gjøre sit bedste for at vedlikeholde et rolig og godt samarbeide paa arbeidsstedet.
- c) Tillidsmændene skal, naar de som saadanne har noget at fremføre, henvende sig direkte til verkets bestyrer, eller i hans fravær til den han dertil bemyndiger.

- d) De arbeidere som er valgt til tillidsmænd, indtar forøvrig ingen særstilling ved bedriften; dog forutsættes at tillidsmænd ikke avskediges medmindre saklige grunde herfor er tilstede.

§ 8.

Attester.

Naar en arbeider forlater verket, enten det sker efter eget ønske eller han blir op sagt, uanset av hvilken grund, skal der gives ham en bevidnelse for hvor længe han har arbeidet paa stedet.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

1. Navn, fødselsaar og dato.
2. Naar begyndt i bedriften.
3. Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).
4. Fag.
5. Tiden for sidste ferie eller feriegodtgjørelse.

§ 9.

Ferie.

- a) Enhver arbeider som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum af 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2 arbeidsuker. Arbeideren maa godtgjøre at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller mottatt feriegodtgjørelse.
- b) Ferien skal gives som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmæssige eller andre hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskilt overenskomst.

Ogsaa for indeværende aar blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskilt overenskomst for de arbeidere som i henhold til foranstaende bestemmelser har erhvervet ret til ferie. De arbeidere som har hat ferie iaar, skal ha ret til en tillægsferie, saaledes at den samlede ferietid blir 2 arbeidsuker.

Den nærmere fastsættelse af den enkeltes ferie eller en fællesferie tilligger bedriftens leder.

- c) I ferien skal arbeideren ha en løn (feriegodtgjørelse) svarende til hans gennemsnitsfortjeneste i de sidste 12 uker før ferien.
- Feriegodtgjørelsen utbetales dagen før ferien begynder.
- d) Blir en arbeider sagt op til fratrædelse 15. mai eller senere i aaret, men før han har faat adgang til at benytte en optjent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse.

Hvis en arbeider deltar i en fællesferie før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller faat feriegodtgjørelse.

- e) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:
 1. En lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.
 2. En midlertidig arbeidsstans paa grund af bedriftsmæssige aarsaker.
 3. Ordinaer militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutsko'e og en regimentsamling.
 4. Legitimert sygdomsfordald, dog ikke utover 3 maaneder.

Den tid hvori stansen eller ledigheten varer, medregnes da ikke i tjenestetiden.
- f) I enkelte bedrifter eller bedrifsbrancher hvor en længere ferie end 2 uker er indført, er der intet til hinder for at denne længere ferie tariffæstes.
- g) Foranstaende feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sundhetsskadelig eller særlig anstrængende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

§ 10.

Enhver tvist mellem en arbeidsgiver og hans arbeidere, som omfattes av denne dom, skal først søkes bilagt ved forhandling mellom vedkommende bedrifts leder og dens arbeidere, de sidstnævnte ved sine tillidsmænd.

Hvis enighet ikke opnaaes, eller hvis det gjelder en tvist mellem organisationene, skal forhandling optages mellom vedkommende forbund og Norsk Arbeidsgiverforening eller de underorganisationer disse dertil bemyndiger. Forhandlingsmøte skal avholdes senest 8 dager, etter at skriftlig krav herom er fremkommet fra en av partene.

Tvist som angår denne dom, kan ikke søkes løst ved arbeidsstans, men kan av hver av partene indbringes for Arbeidsretten.

Foranstaende bestemmelser indskrænker ikke bedriftenes eller arbeidernes ret til uten forutgaaende forhandling at delta i en arbeidsstans som er besluttet eller godkjent av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

II.

Lønssatser m. v.

a) Ved Foldalen.

Arbeide under dagen:

Skakthuggere:

	Mindstelon:	
	iakkord.	i dagarb.
a) De første 12 maaneder	kr. 1.45	kr. 1.60
b) Fuldt utlærte	« 1.55	« 1.70
Øvrige arbeidere	« 1.45	« 1.60

Arbeide i dagen:

Borsmede, snekkere og tømmermænd	kr. 1.45	kr. 1.60
Øvrige arbeidere	« 1.35	« 1.50
Barakkeleien skal være kr. 4.00 pr. maaned pr. mand for hus og elektrisk lys.		

b) Ved Fosdalen.

Arbeide under dagen:

	Mindstelon:	
	iakkord.	i dagarb.

Skakthuggere:

a) De første 12 maaneder	kr. 1.45	kr. 1.60
b) Fuldt utlærte	« 1.55	« 1.70
Øvrige arbeidere	« 1.45	« 1.60

Arbeide i dagen:

Borsmede, snekkere og tømmermænd	kr. 1.45	kr. 1.60
Øvrige arbeidere	« 1.35	« 1.50

- a) Barakkeleien skal være kr. 4.00 pr. maaned pr. mand for hus og elektrisk lys.
- b) Enhver arbeider er pliktig til paa forlangende at delta i skiltslastning. Saadan lastning utføres naar den sker fra oplagsplads, fra vogn eller fra tønne paa lagsakkord. For tilfælde at lastningen ikke kan begynde ved den tid arbeiderne er til sagt at møte, oppebærer de indtil den kan paa begyndes kr. 1.50 pr. time. De er dog forpligtet til i den tid at utføre andet arbeide paa kaien.

c) Ved Killingdal.

Arbeide under dagen:

	Mindstelon:	
	iakkord.	i dagarb.

Skakthuggere:

a) De første 12 maaneder	kr. 1.45	kr. 1.60
b) Fuldt utlærte	« 1.55	« 1.70
Øvrige arbeidere	« 1.45	« 1.60

Mindstelon:

iakkord. i dagarb.

Arbeide i dagen:

Borsmede, snekkere og tømmermænd	kr. 1.45	kr. 1.60
Øvrige arbeidere	« 1.35	« 1.50

- a) Barakkeleien skal være kr. 4.00 pr. maaned pr. mand for hus og elektrisk lys.

- b) Arbeiderne har, naar taugbanen gaar, fri transport med denne for sine matvarer, dog uten ansvar for selskapet.

- c) Den ukentlige arbeidstid fastsættes til 44 timer for arbeide «under dagen» og 45 timer for arbeide «i dagen», fordelt paa ukens 5 første virkedage. Mandag kan arbeidet ikke kræves paabegyndt før kl. 11 formiddag.

d) Ved Orkla.

Arbeide under dagen:

Mindstelon:

iakkord. i dagarb.

Skakthuggere:

a) De første 12 maaneder	kr. 1.45	kr. 1.60
b) Fuldt utlærte	« 1.55	« 1.70
Øvrige arbeidere	« 1.45	« 1.60

Arbeide i dagen:

Borsmede, snekkere og tømmermænd	kr. 1.45	kr. 1.60
Øvrige arbeidere	« 1.35	« 1.50

Barakkeleien skal være kr. 4.00 pr. maaned pr. mand for hus og elektrisk lys.

e) Ved Bosmo.

Arbeide under dagen:

Mindstelon:

iakkord. i dagarb.

Skakthuggere:

a) De første 12 maaneder	kr. 1.45	kr. 1.60
b) Fuldt utlærte	« 1.55	« 1.70
Øvrige arbeidere	« 1.45	« 1.50

Arbeide i dagen:

Borsmede, snekkere og tømmermænd	kr. 1.45	kr. 1.60
Øvrige arbeidere	« 1.35	« 1.50

f) Ved Røros.

Arbeide under dagen:

Mindstelon:

iakkord. i dagarb.

Skakthuggere:

a) De første 12 maaneder	kr. 1.40	kr. 1.55
b) Fuldt utlærte	« 1.50	« 1.65
Øvrige arbeidere	« 1.40	« 1.55

Arbeide i dagen:

Borsmede, snekkere og tømmermænd	kr. 1.40	kr. 1.55
Øvrige arbeidere	« 1.30	« 1.45

- a) Hus, lys og brændsel som hittil.

- b) Den ukentlige arbeidstid fastsættes til 44 timer for arbeide «under dagen» og 45 timer for arbeide «i dagen», fordelt paa ukens 5 første virkedage.

g) Ved Sulitjelma.

Arbeide under dagen:

	Mindstelon:	
	i akkord.	i dagarb.
<i>Skakthuggere:</i>		
a) De første 12 maaneder	kr. 1.50	kr. 1.65
b) Fuldt utlærte	« 1.60	« 1.75
Øvrige arbeidere	« 1.50	« 1.65

Arbeide i dagen:

Borsmede	kr. 1.50	kr. 1.65
Øvrige arbeidere	« 1.40	« 1.55

- a) Ved grubene Jakobsbakken Anna, Sagmo, Ny-Sulitjelma, Hankabakken og Furuhagen betales til forannævnte mindstelonssatser og — i tilfælde — til de individuelle timelønninger et høifjeldstillæg av 5 øre pr. time.
 b) For hus, lys og brænde gjøres følgende fradrag i arbeidernes løn:

For løskarer:

Kr. 12.00 pr. maaned pr. mand.

For familieboliger.

- 1 værelse + kjøkken kr. 18.00 pr. maaned.
 2 værelser + kjøkken kr. 27.00 pr. maaned.
 3 værelser + kjøkken kr. 36.00 pr. maaned.

For de leiligheters vedkommende hvor vand er indlagt, sker der et yderligere fradrag av kr. 1.00 pr. maaned pr. leilighet.

- c) Billetter og fragtsatser paa strækningen Finneid—Fagerli blir de av departement og jernbanestyre til enhver tid fastsatte. Dog skal arbeiderne ha ret til at medføre passagergods indtil 50 kg. gratis naar de legitimerer at de er arbeidere ved verket.

Av de under nærværende post fastsatte lønssatser er en del at anse som dyrtidstillæg.

III.

Kvinder.

For kvinder fastsættes en mindstelon av kr. 1.00 pr. time, hvorav en del er at anse som dyrtidstillæg.

IV.

Denne dom gjelder til 31. mars 1922.

Saa fremt der i løpet av dommens gyldighetsstid maatte bli git lovbestemmelser vedrørende spørsmålet om ret for arbeiderne til andel i bedriftsledelsen som vil øve indflydelse paa nogen i dommen fastsat bestemmelse, skal lovbestemmelsene gjælde fremfor vedkommende bestemmelse i dommen.

Dommen er einstemmig undtagen i følgende punkter:

Ved § 1 har Iversen stemt for arbeidernes paastand om blot 45 timers arbeidstid under dagen.

Ved § 2 har Fasting og Falkenberg stemt imot bestemmelsene i paragraffens litr. a og Mortenson og Iversen imot paragraffens litr. d, første ledd og for en bestemmelse saalydende: Ved skiftarbeide betales 25 pct. for natskiftet naar der arbeides 3 skift.

Ved § 10 har Fasting stemt for at feriens længde sættes til 9 dage og Falkenberg for at den sættes til 1 uke. Iversen har stemt for at paragraffens litr. d første punktum skal komme til anvendelse ogsaa i det tilfælde at en arbeider selv sier op.

Ved post II litr. b (Fosdalens) har Iversen stemt for arbeidernes paastand om «fællesakkord».

Ved post II litr. d (Orkla) har Iversen overensstemmende med arbeidernes paastand stemt for de i voldgiftsdommen av 1916 fastsatte husleiepriser m. v.

Ved post II litr. f (Røros) har formanden og Iversen stemt for samme satser som ved de øvrige bergverker (undtagen Sulitjelma).

Ved post II litr. g (Sulitjelma) har Iversen stemt for arbeidernes paastand om at de i voldgiftsdommen av 1916 fastsatte fradrag for hus, lys og brænde skal være gjældende.

Ved post IV har Mortenson stemt for at dommen gjøres gjældende kun til 30. april 1921.

Retten har i henhold til den kongelige resolution av 21. mai 1920 anset det at ligge utenfor sit mandat at træffe nogen avgjørelse i nogen retning av det mellom partene omtvistede spørsmål om ledelsen og fordelingen av arbeidet.

K. Thinn. Joh. Fasting. Per Mortenson.

Andr. Falkenberg. Sverre Iversen.

J. Fabricius.

Den 23. september 1920 tilførte rettens formand retsbooken at det ved en inkurie ikke blandt dissenserne ved foranstaende dom var blit anført, at *Iversen* hadde stemt for følgende mindstelonssatser for Foldalen, Fosdalens, Killingdal, Orkla, Bossmo og Røros:

Arbeide under dagen:

	Mindstelon:	
	i akkord.	i dagarb.
<i>Skakthuggere:</i>		
a) De første 12 maaneder	kr. 1.60	kr. 1.80
b) Fuldt utlærte	« 1.80	« 1.90
Øvrige arbeidere	« 1.60	« 1.80

Arbeide i dagen:

Borsmede, snekkere og tømmermænd	kr. 1.60	kr. 1.70
Øvrige arbeidere	« 1.50	« 1.60

Ved Sulitjelma 5 øre høiere mindstelon.

K. Thinn.

J. Fabricius.

Dom

avsagt 16. juli 1920 av den ved kgl. resolution av 21. mai 1920 nedsatte voldgiftsret i forholdet mellom Norsk Arbeidsgiverforening, Entreprenørernes Landsammenslutning, Norske Murmestres Landsorganisation og de i Arbeidsgiverforeningen forøvrig staaende haandverksbedrifter, entreprenørfirmaer og cementvarefabrikker, som beskjæftiger sten-, jord- og cementarbeidere paa den ene side og Arbeidernes faglige Landsorganisation, Norsk Arbeidsmandsforbund og vedkommende avdeling av forbundet paa den anden side for Kristiania, Bergen, Trondhjem, Stavanger, Fredrikstad, Hamar, Kristiansund N. og Nærnes i Røken fastsættes:

§ 1.

- a) For cementpuudsere, selvstændige forskallere, mosaikstøpere, sokkel- og raa-kopsættere, jernbindere og graastensmurere fastsættes en normaløn av kr. 2.10 pr. time, hvorav en del er at anse som dyrtidstillæg.
 b) For øvrige jord-, sten- og cementarbeidere fastsættes en normaløn av kr. 2.00 pr. time, hvorav en del er at anse som dyrtidstillæg.

- c) For arbeidere ved cementvarefabrikkene fastsættes ingen lønssats for arbeide paa fabrikkene.

Sloifning av lønssats skal ikke benyttes til at sænke lønsnivaat i fabrikkene.

Alle arbeidere gives et lønstillæg av 25 øre pr. time for arbeide i fabrikken. Av den herved fremkomne løn er en del at anse som dyrtidstillæg.

§ 2.

For arbeidere under 19 aar og for arbeidere, hvis arbeidsevne paa grund av alderdom, sygdom eller vanførhet er nedsat, fastsættes lønnen efter avtale mellem bedriftens leder og vedkommende arbeider. Hvis arbeideren mener, at hans løn sættes for lavt, skal der konfereres med en af vedkommende fags tillidsmænd.

§ 3.

Akkordarbeide.

- a) Akkordarbeide skal uhindret kunne anvendes.
 b) For arbeider som egner sig dertil, bør saavidt mulig faste tariffer søkes istandbragt ved forhandling mellem de stedlige organisationer eller hovedorganisationene. Saadanne akkordtariffer skal være gjældende i dommens gyldighetsstid.

- c) Naar et arbeide ikke indgaar i en fast pristarif, fastsættes akkordprisen ved fri forhandling mellem arbeidsgiver og arbeidere, uten at dette skal hindres ved avtaler i hovedorganisationer, foreninger eller andre samlinger af arbejdere eller arbeidsgivere. Det staar dog akkordtagere frit for at konferere med sine arbeidskamerater om prisen.

Opnaaes ikke enighet om prisen med nogen arbeider og arbeidsgiveren allikevel ønsker arbeidet utført, betales efter timeløn.

- d) Ved akkordarbeide er arbeiderne garantert sin timeløn undtagen ved akkorder som utføres efter fast pristarif. Hvis et arbeide som utføres efter saadan pristarif, ved opgioret ikke gir timelønnen, skal arbeideren dog utbetales efter sin timeløn, naar det er forhold som ikke er at lægge arbeideren tillast, som er skyld i underskuddet.

- e) Ved arbeiders utsættelse skal der skrives ut akkordseddel med tydelig angivelse af priser, arbeidets art og omfang samt maaten arbejdet skal utføres paa.

Efter akkordens fastsættelse skal der ikke uten oyerenskomst med akkordlaget indsættes et større antal arbeidere end anført paa akkordseddelen, hvis ikke arbeidet maa forceres. Hvis akkorden derved forringes, skal der gives et forholdsvis tillæg til akkordsummen. Opnaaes ikke enighet om tillæggets størrelse, kan akkorden avbrytes mot forholdsvis betaling for det utførte arbeide.

- f) Naar forandring i arbeidsplanen kræver det, eller naar arbeidet utføres utilfredsstillende, har arbeidsgiveren ret til at avbryte og ophæve akkorden mot forholdsvis betaling for det utførte arbeide.

Hvis et akkordarbeide avbrytes for en længere tid end en arbeidsuke, kan hver af partene forlange akkorden hævet mot forholdsvis utlønning for det utførte arbeide.

- g) Akkordoverskud betales senest 2. lønningsdag efterat arbeidet er leveret og godkjendt.

- h) Akkorden skal altid være fælles for akkordlaget.

- i) Hvis der paa arbeidsgiverens forlangende arbeides overtid paa et akkordarbeide, tilkommer der arbeideren overtidsprocenter som i § 5 fastsat.

§ 4.

Ordinær arbeidstid.

Den ordinære arbeidstid skal ikke overstige 48 timer pr. uke. Inddelingen af arbeidstiden skal være fælles for hver by og fastsættes efter nærmere forhandling paa stedet. Hvis enighet ikke opnaaes, skal følgende inddeling være gjældende:

Arbeidet begynder kl. 7 morgen og slutter de 5 første virkedage kl. 4½ ettermiddag og lørdag kl. 1 ettermiddag med middag kl. 12--1, undtagen lørdag, hvor der isteden holdes frokostvhil kl. 9—9½.

§ 5.

Overtidsarbeide.

Overtidsarbeide betales med følgende tillægsprocenter:

For arbeide paa lørdage og dage før helligdage efter den ordinære arbeidstid og for arbeide paa sør- og helligdage indtil sidste helligdagsaften kl. 10 betales 100 pct. For andet overtidsarbeide betales 50 pct.

Hvor dag- og natskift kommer til anvendelse, betales natskiftet med 30 pct. tillæg til timelønnen.

§ 6.

Arbeide utenbys.

- a) Naar en arbeider sendes utenbys saaledes at natophold er nødvendig, skal der paa forhaand aftales hvad han skal ha i kost- og losjigodtgjørelse. Hvis bedriften skaffer ordentlig kost og losji, bortfalder godtgjørelse herfor. Det skal paa forhaand bestemmes, hvilken af disse ordninger blir at anvende, eller om der skal betales efter regning.

Diætgodtgjørelse under jernbane- og dampskibsreise betales efter regning.

- b) Naar en arbeider sendes utenbys, skal han ha nødvendige reiseutgifter (2. klasse dampskib og 3. klasse jernbane) godtgjort efter regning. For reisetiden betales ordinær timeløn uten overtidstillæg. Naar soveplads benyttes, betales dog kun for de timer, som falder indenfor den ordinære arbeidstid. Under reisen betales for lørdage og helligdage for samme antal timer som for de øvrige dage.

- c) Ved arbeider utenbys hvor natophold ikke er nødvendig, regnes arbeidstidens begyndelse og slutning ved bygrænsen.

- d) Ved arbeider utenbys hvor natophold er nødvendig, betales der for arbeidstiden et tillæg af 10 pct. til den tarifmæssige timeløn. Tillægget kommer ikke til anvendelse ved arbeider som maa forudsættes at ville være over 4 uker.

Anm. For Bergen fastsættes bygrænsen til elven ved Storømøllen, Fjeldveien, Kalfaret til Haukelands sykehus og Nygaardsbroen. Bjørndalen ligger utenfor grænsen.

For Stavanger bestemmes bygrænsen til det fastsatte byggebeltet 200 meter utenfor bygrænsen.

For Hamar fastsættes bygrænsen ved byggebeltets opstukne ydergrænser.

For Fredrikstad fastsættes bygrænsen ved en linje fra Kiærs bruk over Traraskogen, nedre bassin til gravkapellet paa Trosvik; for Kraakerøy en linje fra Bjørneby bruk over Aasgaard til Fredrikstad mekaniske verksted.

Christiania Monier- & Cementvarefabrik regnes for at ligge i Kristiania.

Trondhjems Cementstøperi regnes for at ligge i Trondhjem for fabrikarbejdernes vedkommende.

For Kristiansunds vedkommende: Ved arbeide paa steder, hvor sundbaat benyttes, betaler arbeidsgiveren billetpenger.

For Nærnes's vedkommende ombyttes betegnelsen «utenbys» i litr. a, b, c og d med «utenfor stedet», og betegnelsen «bygrænsen» i litr. c med «det faste arbeidssted».

§ 7.

Lønningsdag.

Uflønning finder sted hver fredag umiddelbart efter arbeidstidens slutning. Lønningsukken utløper torsdag aften.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for at der mellem en bedrift og dens arbeidere paa et sted træffes særlig aftale om en anden lønningsdag.

Opholdsbed.

Bedriften pligter at skaffe rummelig trækfri bod med ildsted, eller andet like godt rum til ophold under hviletiden og et privat i tilbørlig avstand fra opholdsrummet. Boden maa ikke belemres med materialer. I boden skal findes et hus-apotek med nødvendige forbindingssaker. Boden skal holdes ordentlig ren.

Verktøigodtgjørelse.

De forskalere, som selv holder tilstrækkelig haandverktøi faar herfor en godtgjørelse av 4 øre pr. arbeidet time. Hvis bedriften selv holder verktøi, har arbeideren ikke ret til verktøigodtgjørelse.

Naar arbeidet maa stanse paa grund av mangel paa materialer eller redskaper, som bedriften skal fremskaffe, betales arbeideren sin timelon for den tid, han har maattet gaa ledig. Dette gjælder dog ikke stans som er foraarsaget ved force majeure, eller som arbeideren har faat besked om tre dager for, og heller ikke, hvis bedriftens leder anviser ham andet arbeide med samme timelon.

Ferie.

- a) Enhver arbeider som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum av 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2 arbeidsuker. Arbeideren maa godtgjøre at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller mottatt feriegodtgjørelse.
- b) Ferien skal gives som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmæssige eller andre hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskilt overenskomst.
Den nærmere fastsættelse af den enkeltes ferie eller en fællesferie tillegges bedriftens leder.
- c) I ferien skal arbeideren ha en løn (feriegodtgjørelse) som fastsættes saaledes:
 - 1. Naar der arbeides paa fast løn (uten akkord), skal feriegodtgjørelsen svare til lønnen.
 - 2. Naar der arbeides helt eller delvis paa akkord, skal feriegodtgjørelsen utbetales etter den timelonssats som er gjældende for vedkommende arbeider med et tillæg av 25 pct.

Feriegodtgjørelsen utbetales dagen før ferien begynder.

- d) Blir en arbeider sagt op til fratrædelse 15. mai eller senere i aaret, men før han har faat adgang til at benytte en optjent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse.

Hvis en arbeider deltar i en fællesferie før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller faat feriegodtgjørelse.

- e) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:
 - 1. Lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.
 - 2. En midlertidig arbeidsstans paa grund av bedriftsmæssige aarsaker.
 - 3. Ordinær militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutskole og en regimentsamling.
 - 4. Legitimert sygdomsforfall, dog ikke utover 3 maaneder.
- f) I enkelte bedrifter eller bedriftsbrancher hvor en længere ferie end 2 uker er indført, er der intet til hinder for at denne længere ferie tariffæstes.

- g) Foranstaende feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sundhetsskadelig eller særlig anstrengende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

Attester.

Naar en arbeider forlater en bedrift, enten det sker efter eget ønske, eller han blir sagt op, uanset av hvilken grund, skal der gives ham en bevidnelse for, hvor længe han har arbeidet paa stedet.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

1. Navn, fødselsaar og dato.
2. Naar begyndt i bedriften.
3. Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).
4. Fag.
5. Timelon, da han forlot sit arbeide.
6. Tiden for sidste ferie eller feriegodtgjørelse.

Enhver tvist mellem en bedrift og dens arbeidere, som omfattes av denne dom, skal først søkes bilagt ved forhandling mellem vedkommende bedrifts leder og arbeidere, de sidstnævnte ved sine tillidsmænd.

Hvis enighet ikke opnaes, eller hvis det gjælder en tvist mellem organisationene, skal forhandling optages mellem vedkommende forbund og Norsk Arbeidsgiverforening eller de underorganisationer, disse dertil bemyndiger. Forhandlingsmøte skal avholdes senest 8 dage, efterat skriftlig krav herom er fremkommet fra en av partene.

Tvist, som angaaer denne dom, kan ikke søkes løst ved arbeidsstans, men kan av hver av partene indbringes for Arbeidsretten.

Foranstaende bestemmelser indskräcker ikke bedriftenes eller arbeidernes ret til uten forutgående forhandling at delta i en arbeidsstans, som er besluttet eller godkjent av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

Denne dom gjælder til 31. mars 1922.

Saaforent der i løpet av dommens gyldighetstid maatte bli git lovbestemmelser vedrørende spørsmålet om ret for arbeiderne til andel i bedriftsledelsen som vil øve indflydelse paa nogen i dommen fastsat bestemmelser, skal lovbestemmelserne gjælde fremfor vedkommende bestemmelse i dommen.

Dommen er enstemmig undtagen i følgende punkter:

Ved § 1 litra a har Iversen stemt for at lønnen fastsættes til kr. 2,25 formanden for at den fastsættes til kr. 2,15. Mortenson til kr. 2,10, Fasting til kr. 2,00 og Falkenberg til kr. 1,85. Ved paragraffens litr. b har Iversen stemt for kr. 2,25, formanden for kr. 2,15, Mortenson for kr. 2,00, Fasting for kr. 1,90 og Falkenberg for kr. 1,75. Ved paragraffens litr. c har Iversen stemt for at lønstillægget sættes til 40 øre, Mortenson og formanden for at det sættes til 25 øre, Fasting og Falkenberg til 10 øre.

Videre har ved § 1 formanden og Iversen stemt for arbeidernes forslag om, at de arbeidere som er beskjæftiget med gravning i særlig bløt grund og andet særlig smudsig arbeide skal faa utlaant fornødne støvler og vareklær.

Ved § 5 har Iversen stemt for at der betales et tillæg av 150 pct. for overtidarbeide paa de store høitider. Videre har formanden og Iversen stemt for at tillægget for natskiftet sættes til 50 pct.

Ved § 11 har Fasting stemt for at feriens længde sættes til 9 dager og Falkenberg for at den sættes til 1 uke, begge under hensyn til industriens nuværende vanskelige stilling, mens de principielt ikke er imot en forlængelse av ferietiden til 2 uker. Iversen har principielt stemt for at paragraffens litr. d første punktum

skal komme til anvendelse ogsaa i det tilfælde at en arbeider selv sier op, og for at andet punktum skal lyde saaledes: «Hvis en arbeider blir ansat ved en bedrift efterat fællesferie er git, eller hvis fællesferien indtraffer før arbeideren har optjent ferien, tilkommer der ham ferie eller feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen for hans ansættelse, naar han godtgjør at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller faaet feriegodtgjørelse.»

Ved § 15 har Mortenson stemt for at dommen gjøres gjeldende kun til 31. mars 1921.

Retten har i henhold til den kongelige resolution av 21. mai 1920 anset det at ligge utenfor sit mandat at træffe nogen avgjørelse i nogen retning af det nællem partene omtvistede spørsmål om ledelsen og fordelingen af arbeidet.

K. Thinn. Joh. Fasting. Per Mortenson.
Andr. Falkenberg. Sverre Iversen.

J. Fabricius.

Dom

avsgatt 13. august 1920 av den ved kgl. resol. av 21. mai 1920 nedsatte vold-giftsret: I forholdet mellem Norsk Arbeidsgiverforening, A/S Bergens Glasverk, A/S Laurvigs Glasverk og A/S Moss Glasverk paa den ene side og Arbeidernes avdeling Landsorganisation og Norsk Arbeidsmandsforbund og vedkommende avdelinger av forbundet paa den anden side fastsættes:

Gruppe I. Glaspusterne.

§ 1.

Enhver ved forannævnte glasverk fast ansat glaspuster skal i løn for utført arbeide ha de i lønstarffen (se § 9) anførte arbeidspriser pr. 100 stkr. flasker eller kavl.

§ 2.

Arbeidstiden fastsættes til 48 timers effektivt arbeide pr. uke med inddeling som hittil, dog med den begrænsning som følger av kongelig resolution av 16. juli 1920.

§ 3.

Arbeidsløn for læregutter betales det første aar med $\frac{3}{4}$, det andet aar med $\frac{3}{4}$ av lønstarffens priser, derefter fuld løn naar vedkommende lærling har tilstrækkelig færdighed i saavel at «blæse op» som «drive op» flasker.

§ 4.

I tilfælde av at flasker nedsmeltes paa grund av for høi temperatur i kjøleovnene, erstattes arbeidsløn for disse med halvdelen, naar flasketapet bølper sig til mindst 10 stkr. pr. enkelt mands verksted.

§ 5.

Naar flasker gjøres som prøver, betales en arbeidsløn av kr. 2.15 pr. time. Ved tilvirkning af forskjellige flaskesorter i et kompani beregnes arbeidslønnen efter tariffen. Ved mulige tap i arbeidsfortjeneste i saadan tilfælde betales erstatning.

§ 6.

Arbeidslønnen for nye flaskesorter bestemmes efter overenskomst paa grundlag av vekt og andre hensyn som kan gjøre sig gjeldende, alt sammenholdt med gjeldende tarif.

§ 7.

For skopning av glas under arbeidstiden betales kr. 2.15 pr. time — efter ordinær arbeidstid betales vanlig procenttillæg.

a) For Bergen:

Frit hus og brænde tilstaaes glaspusterne som hittil i verkets egne boliger. Arbeidere, som bor i egne hus inden gaarden Fleslands omraade, eller som paa grund av pladsmangel i verkets boliger maa leie utenfor, betales herfor en godtgjørelse av kr. 20.00 pr. maaned.

b) For Laurvig og Moss:

Frit hus og brænde tilstaaes glaspusterne som hittil. Naar verkets husrum ikke strækker til, ydes familieforsørgere en husleie beregnet efter kr. 25.00 pr. maaned.

Ugifte glaspusterne med fuld løn faar i verkets egne huser 1 værelse, eller i mangel av saadtant, en godtgjørelse av kr. 10.00 pr. maaned.

§ 8.

Lønstarif for glaspusterne ved Bergen, Moss og Laurviks glasverk pr. 100 stkr. flasker eller kavl fastsættes overensstemmende med § 10 i overenskomst av 5. mai 1916 med senere rettelser — med et tillæg av 185 pct.

- Tariffen er basert paa arbeide i firemandslag med 1 indbærer pr. 4 mand.
- For arbeide i tomandslag (dansk metode) betales kr. 0.10 i tillæg pr. 100 stkr. flasker.
- For skottelag betales kr. 0.15 i tillæg pr. 100 stkr. flasker.
- For paasætning av ringer for «crownkork», «idealkork» eller lignende betales kr. 0.05 mere pr. 100 flasker, hvor ikke tillægget er inkludert i styktariffen.
- Hvis sulfatglas arbeides ved enkeltwannerne betales kr. 0.15 i tillæg pr. 100 stkr. flasker eller kavl.

Gruppe II. Smeltere ved enkeltwannerne.

§ 10.

Smelterne ved en enkeltwanne betales med kr. 15.00 pr. skift.

Den ordinære arbeidstid begynder kl. 2 eftermiddag og varer til kl. 6 morgen, fordelt paa 2 skift, dog maa i alle tilfælde smelten gjøres færdig og kjølevnene være opfyrt og andre smelteren som hittil paahvilende pligter være utført.

Saafremt alt er iorden, skal smelteren ha ret til at gaa hjem tidligere.

Frit hus og brænde tilstaaes som hittil.

Gruppe III. Fyrere ved enkeltwannerne.

§ 11.

Fyrere ved enkeltwannerne faar under ordning med 3 skift med tilhørende indlægning af meng, opfyring av kjøleovnene som hittil og indtrilling av kul og ved uten assistanse fra verket, en løn av kr. 15.00 pr. skift. Frit hus og brænde som bestemt for glaspusterne.

Fyrernes arbeide blir iøvrig som hittil.

§ 12.

Er en av fyrerne syk, eller har han andet forfall, overtar de øvrige fyrere midlertidig helt eller delvis den fraværendes vakt mot at oppebære en tilsvarende del av dennes kontante skiftløn.

Gruppe IV. Mengere ved enkeltwannerne i Bergen og Laurvig..

§ 13.

Mengerne betales med kr. 12.00 pr. dag inklusive indlægning. Mengernes arbeide blir iøvrig som hittil.

For ekstraarbeide betales efter overenskomst.

Gruppe V. Oplæggerne ved enkeltwannerne.

§ 14.

- a) *Bergen:* 32 mands wanne med kjølerør, 1 mester- og 1 hjælpeoplægger.
Mesteroplægger kr. 15.00 pr. dag.
Hjælpeoplægger kr. 11.00 pr. dag.
Oplæggerne pligter at passe og smøre maskineriet, saavel kjølerøret som flasketransportøren.
- b) *Laurvig:* 32 mands wanner med 2 kjølevnere for hver wanne og 2 mesteroplæggere og 2 hjælpeoplæggere.
Mesteroplægger kr. 14.00 pr. dag.
Hjælpeoplæggere kr. 13.00 pr. dag.
Oplæggerne pligter at utføre gaffling.
- c) *Moss:* 32 mands wanne med 2 kjølevnere for hver wanne og 2 oplæggere.
Oplæggerne betales kr. 15.00 pr. dag.
- d) *Arbeidstiden* for oplæggerne ved samtlige 3 verk er den samme som for glaspusterne, dog pligter de til enhver tid at sørge for, at deres verktøy og kjølevn er i ordentlig stand til at motta det færdige produkt ved arbeidstidens begyndelse.
- e) Med hus og brænde forholdes som hittil.

Gruppe VI. Flaskebærerne ved Laurvig.

§ 15.

2 mand besørger transport av flaskene for 2 wanner fra sorterkammeret til lagrene, hvor de ogsaa lægges op av flaskebærerne.
Betalig kr. 1.90 pr. time.
Med hus og brænde forholdes som hittil.

Gruppe VII. Betjeningen paa motorbaaten ved Bergen.

§ 16.

- a) 1 mand kr. 2.00 pr. time.
b) 2 mand kr. 1.90 pr. time.
Begge faar et dættillæg á kr. 3.00 pr. dag under fart.
Hus og brænde som for glaspusterne bestemt.

*Gruppe VIII. Specielt for Moss.**Skiftarbeidere ved Owenmaskinen og Dobbeltwannen.*

§ 17.

a) Plukkere	kr. 14.00	pr. skift.
b) Sorterer	« 14.00	—
c) Mengere	« 14.00	—
d) Fyrere	« 17.00	—
e) Smeltere	« 17.00	—
f) Maskinførere	« 18.00	—

Alle disse gruppene arbeide blir som hittil.
Hus og brænde som bestemt for glaspusterne.

Gruppe IX.

§ 18.

Der fastsættes følgende løn for arbeidere som er beskæftiget med diverse arbeider inden verket:

- a) For mandlige arbeidere over 19 aar kr. 1.80 pr. time.
Hvis vedkommende arbeider tilstaaes hus og brænde af verket, reduseres timebetalingen med kr. 0.30.
- b) For kvindelige arbeidere over 18 aar kr. 1.25 pr. time.
- c) Ved akkordarbeide skal timelønnen være garantert.

- d) Gutter eller piker som er beskæftiget:
1. som irdbærere eller gaflere,
2. Som uttagere fra avkjølingsovnene,
3. som hjælpere i sorterkammeret,
indgaar ikke under disse bestemmelser.

§ 19.

For mandlige arbeidere under 19 aar og kvindelige arbeidere under 18 aar samt for arbeidere hvis arbeidsevne paa grund av alderdom, sygdom eller værførhet er nedsat, fastsættes lønnen efter avtale mellem bedriftens leder og vedkommende arbeider. Hvis arbeideren mener at hans løn sættes for lavt, skal der konfereres med en av tillidsmændene.

Almindelige bestemmelser.

§ 20.

Av den fastsatte løn er en del at anse som dyrtidstillæg.

§ 21.

I tilfælde av at utvidelse, anskaffelse av nye maskiner eller indførelse av nye arbeidsmetoder nødvendiggjør en forandring i de fastsatte lønninger, skal der herom forhandles med arbeidernes tillidsmænd. Hvis ikke enighet opnaaes, henvises saken til forhandling mellem hovedorganisationene, eventuelt til voldgift.

§ 22.

Overtidsarbeide.

Overtidsarbeide betales med følgende tillægsprocenter:

For arbeide paa lørdage og dage før helligdage efter den ordinære arbeids-tid og for arbeide paa søn- og helligdage indtil sidste helligdags aften kl. 10 100 pct. For andet overtidsarbeide 50 pct.

Foranstaende bestemmelse gjelder ikke skiftarbeide og heller ikke ved arbeide av dubber, glaskork og utstillingsflasker, hvilket altid finder sted utenom den ordinære arbeidstid.

§ 23.

Tiden for lønningenes utbetaling ved de respektive glasverk forblir som nu.

§ 24.

Ferie.

- a) Enhver arbeider som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum av 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2 arbeidsuker. Arbeideren maa godtgjøre at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller mottatt feriegodtgjørelse.
- b) Ferien skal gives som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmessige eller andre hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskilt overenskomst.
Den nærmere fastsættelse av den enkeltes ferie eller en fællesferie til-ligger bedriftens leder.
- c) I ferien skal arbeideren ha en løn (feriegodtgjørelse), som fastsættes saaledes:
- Når der arbeides paa fast løn (uten akkord), skal feriegodtgjørelsen svare til lønnen.
 - Glaspusterne skal ha en feriegodtgjørelse av kr. 110.00 pr. uke.
- d) Blir en arbeider sagt op til fratrædelse 15. mai eller senere i aaret, men før han har fått adgang til at benytte en optjent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse.
Hvis en arbeider deltar i en fællesferie før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen

- for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller faat feriegodtgjørelse.
- e) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:
1. En lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.
 2. En midlertidig arbeidsstans paa grund av bedriftsmæssige aarsaker.
 3. Ordiner militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutskole og en regimentsamling.
 4. Legitimert sygdomsforfald, dog ikke utover 3 maaneder.
- Den tid hvori stansen eller ledigheten varer, medregnes da ikke i tjenestetiden.
- f) I enkelte bedrifter eller bedriftsbrancher hvor en længere ferie end 2 uker er indført, er der intet til hinder for at denne længere ferie tariffæstes.
- g) Foranstaane feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sandhetsskadelig eller særlig anstrengende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

§ 25.

Attester.

Naar en arbeider forlater en bedrift, enten det sker efter eget ønske, eller han blir sagt op, uanset av hvilken grund, skal der gives ham en bevidnelse for, hvor længe han har arbeidet paa stedet.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

1. Navn, fødselsaar og dato.
2. Naar begyndt i bedriften.
3. Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).
4. Fag.
5. Timeløn, da han forlot sit arbeide.
6. Tiden for sidste ferie eller feriegodtgjørelse.

§ 26.

Tillidsmænd.

- a) De tillidsmænd som er valgt av arbeiderne, anerkjendes som repræsentanter og talstmænd for de organiserte arbeidere.
Disse tillidsmænd blir at vælge blandt de anerkjendt dygtige arbeidere som saavidt gjørlig har arbeidet de to sidste aar i bedriften. De valgtes navne skal inden 8 dager meddeles bedriftens leder.
- b) Tillidsmændene er forpligtet til saavel overfor sin organisation som overfor bedriften at gjøre sit bedste for at vedlikeholde et rolig og godt samarbeide paa arbeidsstedet.
- c) Tillidsmændene skal, naar de som saadanne har noget at fremføre, henvende sig direkte til bedriftens leder, eller i hans fravær til den han dertil bemyndiger.
- d) De arbeidere som er valgt til tillidsmænd, indtar forøvrig ingen særstilling ved bedriften; dog forutsættes at tillidsmænd ikke avskjediges medmindre saklige grunder herfor er tilstede.
- e) Avtaler mellem arbeiderne vedrørende arbeidet eller andre forhold som angaaer bedriften, er uten vedkommende forbunds godkjendelse virkningsløse.

§ 27.

Enhver tvist mellom en bedrift og dens arbeidere, som omfattes av denne dom, skal først søkes bilagt ved forhandling mellem vedkommende bedrifts leder og arbeidere, de sidstnævnte ved sine tillidsmænd.

Hvis enighet ikke opnaaes, eller hvis det gjælder en tvist mellem organisationene, skal forhandling optages mellem vedkommende forbund og Norsk Arbeidsgiverforening eller de underorganisationer disse dertil bemyndiger. Forhandlingsmøte skal avholdes senest 8 dager, etterat skriftlig krav herom er fremkommet fra en av partene.

Twist, som angaaer denne dom, kan ikke søkes løst ved arbeidsstans, men kan av hver av partene indbringes for Arbeidsretten.

Foranstaane bestemmelser indskräner ikke bedriftenes eller arbeidernes ret til uten forutgaende forhandling at delta i en arbeidsstans som er besluttet eller godkjent av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

§ 28.

Denne dom gjelder til 31. mars 1922.

Saaforent der i løpet av dommens gyldighetstid maatte bli git lovbestemmelser vedrørende spørsmålet om ret for arbeiderne til andel i bedriftsledelsen som vil øve indflydelse paa nogen i dommen fastsat bestemmelse, skal lovbestemmelserne gjælde fremfor vedkommende bestemmelse i dommen.

Dommen er enstemmig undtagen i følgende punkter:

Ved § 1 har Iversen stemt for en tilførsel om at arbeiderne skal være garantert en ukeløn av 60 kroner.

Ved § 4 har formanden og Iversen stemt imot begrænsningen av erstatning for nedsmeltede flasker.

Ved § 9 har Iversen stemt for at tillægget fastsættes til 200 pct.

Ved §§ 10, 11, 13, 14 og 17 har Iversen stemt for at lønssatsene sættes kr. 1.50 høiere end i dommen bestemt.

Ved § 18 litr. b har Iversen stemt for at aldersgrænsen for kvindelige arbeidere sættes til 17 aar.

Ved § 24 har Fasting stemt for at feriens længde sættes til 9 dager og Falkenberg for at den sættes til 1 uke. Iversen har stemt for at paragraffens litr. d første punktum skal komme til anvendelse ogsaa i det tilfælde at en arbeider selv sier op.

Ved § 28 har Mortenson stemt for at dommen gjøres gjældende kun til 30. september 1921.

Retten har i henhold til den kongelige resolution av 21. mai 1920 anset det at ligge utenfor sit mandat at træffe nogen avgjørelse i nogen retning av det mellem partene omtvistede spørsmål om ledelsen og fordelingen av arbeidet.

K. Thinn. Joh. Fasting. Per Mortenson.

Andr. Falkenberg. Sverre Iversen.

Petrus Gulbrandsen.

Dom

avsagt 6. august 1920 av den ved kgl. resol. av 21. mai 1920 nedsatte voldgiftsret: I forholdet mellem Norsk Arbeidsgiverforening og de i Norsk Arbeidsgiverforening staaende bryggerier og mineralvandfabrikker i Kristiania og Trondhjem paa den ene side og Arbeidernes faglige Landsorganisation, Norsk Arbeidsmandsforbund, Norsk Jern- og Metalarbeiderforbund og Norsk Matros- og Fyrbøterunion samt vedkommende avdeling av forbundene paa den anden side fastsættes:

§ 1.

Arbeidstiden.

Den ordinære arbeidstid skal ikke overstige 48 timer pr. uke. Inddelingen av arbeidstiden skal fastsættes efter forhandling mellem bedriftens leder og arbeidere. Hvis enighet ikke opnaaes, skal følgende inddeling være gjældende:

Arbeidet begynder kl. 7 morgen. Det varer de 5 første virkedage i uken til kl. 5 em, med frokosthvil kl. 9½—10 og middagshvil kl. 1—2; lørdag arbeides der til kl. 1 em, med frokosthvil kl. 9½—10.

I de avdelinger hvor de vanlige bryggeriprocesser ikke vil kunne føres til ende i bedriftens ordinære arbeidstid, skal bryggeriene ha adgang til for enkelte arbeidere at forskyve arbeidstiden saaledes at den for nogen begynder og slutter tidligere og for andre begynder og slutter senere paa dagen. Denne forskyvning maa dog ikke gaa utenfor den av lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter fastsatte ramme for normal arbeidstid, nemlig kl. 6 morgen til kl. 9 aften. Lørdag slutter dog for alle den ordinære arbeidstid kl. 1.

§ 2.

Normalløn fastsættes:

- For mandlige arbeidere over 19 aar til kr. 2.10 pr. time.
- For skiftarbeidere (havd enten skiftet er henlagt til dag, nat eller søn- og helligdage, eller det er ordnet som to eller tre skift i døgnet), for natvakter, fyrbøtere, haandverkere og reparatører til kr. 2.30 pr. time.
- For kvindelige arbeidere til kr. 1.50 pr. time.

Av lønnen er en del at anse som dyrtidstillæg.

Anm.: For *Trondhjem* blir den fastsatte timeløn at omregne til ukeløn efter samme forhold som hittil praktisert.

§ 3.

Løn til kjørere.

- Ølkjørere lønnes med 62 kroner pr. uke og 5 øre pr. kurv solgt øl. Kjørere utenfor byen samt ordre — og specielle vørterølkjørere lønnes med 62 kroner pr. uke og 11 øre pr. kurv solgt øl.
Brekkegodtgjøres som tidligere med 1½ pct. av bruttoomsætningen — med opgjør en gang ukentlig.
- Mineralvandkjørere lønnes med 62 kroner pr. uke og dertil 7 pct. av indgaat beløp.

Av lønnen er en del at anse som dyrtidstillæg.

Det daglige renhold av vognene paahviler kjørerne, mens en ukentlig hovedrengejøring besørges av betriften.

Kjørerne skal være fritat for hestepuds paa søn- og helligdage.

Anm.: For *Trondhjem* forblir de hittil gjeldende bestemmelser om provision og brekkagegodtgjørelse fremdeles gjeldende.

§ 4.

Akkordarbeide.

Akkordarbeide med skylling, tapning og korkning av flasker betales med kr. 1.05 pr. 100 flasker.

Ved Frydenlunds bryggeri betales for akkordarbeide i tapperiet kr. 1.15 pr. 100 flasker.

Av lønnen er endel at anse som dyrtidstillæg.

For skoft sker forholdsvis fradrag, og akkorden pligter at betale arbeids hjælp som paa grund av skoft maa indsættes i akkorden.

Sortering og transport av flasker og kurver til skyllemaskinene henhører til akkorden forsaavidt de befinner sig i samme eller umiddelbart tilstøtende lokale som skyllemaskinene.

Den daglige rengjøring av maskinene og arbeidspladsene indgaar i akkorden, hvorimot den ukentlige rengjøring av lokaler og maskiner betales efter gjeldende timeløn. Dog kan disse forhold være gjenstand for specialoverenskomst, hvorfra akkorden alt etter de lokale forhold og arbeidsmetoder kan utvides eller indskrænkes.

Arbeiderskene har krav paa daglig at bli meddelt opgave over antal tappede flasker pr. dag.

Den nuværende assistance ved akkordarbeide bibeholdes.

Hvis en akkordarbeiderske ikke kan skaffes beskjæftigelse med skylling, tapning og korkning, skal der saavidt mulig skaffes hende timelønnet arbeide.

Hvis der paa arbeidsgiverens forlangende arbeides overtid paa et akkordarbeide, tilkommer der arbeidersken overtidsprocenter paa timelønnen som i § 8 fastsatt.

Naar skiftarbeide kommer til anvendelse, betales for natskiftet 25 pct. tillæg til timelønnen.

§ 5.

Staldtjeneste og staldvakt.

Staldtjeneste og staldvakt paa søn- og helligdage og anden tilfældig vakttjeneste betales med 25 kroner pr. vakt.

§ 6.

Betaling for forskjoven arbeidstid.

For arbeidere som ifølge § 1 faar sin arbeidstid forskjøvet, fastsættes for de forskjøvne timer et tillæg av 50 øre pr. time.

§ 7.

For mandlige arbeidere under 19 aar og for arbeidere hvis arbeidsevne paa grund av alderdom, sygdom eller vanførhet er nedsat, fastsættes lønnen efter aftale mellem bedriftens leder og vedkommende arbeider. Hvis arbeideren mener at hans løn sættes for lavt, skal der konfereres med en af vedkommende fags tillidsmænd.

§ 8.

Overtidsarbeide.

Alt arbeide utenfor den for enhver arbeider fastsatte ordinære arbeidstid betragtes som overtidsarbeide, og blir at betale med følgende tillægsprocenter:

For arbeide paa lørdage og dage for helligdage efter den ordinære arbeidstid og for arbeide paa søn- og helligdage indtil sidste helligdags aften kl. 10 100 pct. For andet overtidsarbeide 50 pct.

§ 9.

Lønningsdåg.

Lønning foregaar hver fredag umiddelbart efter arbeidstidens slutning.

§ 10.

I tilfælde av at anskaffelse av nye maskiner eller indførelse av nye arbeidsmetoder nødvendiggjør en forandring i de tidligere fastsatte akkordpriser, skal der herom forhandles med arbeidernes tillidsmænd. Hvis enighet ikke opnaaes, henvises saken til voldgift.

§ 11.

Attester.

Naar en arbeider forlater en bedrift, enten det sker efter eget ønske, eller han blir sagt op, uanset av hvilken grund, skal der gives ham en bevidnelse for, hvor længe han har arbeidet paa stedet.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

- Navn, fødselsaar og dato.
- Naar begyndt i bedriften.
- Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).
- Fag.
- Timeløn, da han forlot sit arbeide.
- Tiden for sidste ferie eller feriegodtgjørelse.

§ 12.

Ferie.

- Enhver arbeider som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum av 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2

- arbeidsuker. Arbeideren maa godtgjøre at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller mottat feriegodtgjørelse.
- b) Ferien skal gives som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmessige eller andre hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskilt overenskomst.
 - Den nærmere fastsættelse av den enkeltes ferie eller en fællesferie tilhører bedriftens leder.
 - c) I ferien skal arbeideren ha en løn (feriegodtgjørelse) som fastsættes saaledes:
 1. Naar der arbeides paa fast løn (uten akkord), skal feriegodtgjørelsen svare til lønnen.
 2. Akkordarbeidersker skal ha en feriegodtgjørelse av 80 kroner pr. uke, og øl- og mineralvandkjørere en godtgjørelse av 100 kroner pr. uke. Feriegodtgjørelsen utbetales dagen før ferien begynder. - d) Blir en arbeider sagt op til fratrædelse 15. mai eller senere i aaret, men før han har fått adgang til at benytte en optinent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse.
 - Hvis en arbeider deltar i en fællesferie før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller fått feriegodtgjørelse.
 - e) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:
 1. En lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.
 2. En midlertidig arbeidsstans paa grund av bedriftsmessige aarsaker.
 3. Ordinær militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutskole og en regimentsamling.
 4. Legitimert sygdomsforfall, dog ikke utover 3 maaneder.

Den tid hvori stansen eller ledigheten varer, medregnes da ikke i tjenestetiden.

 - f) I enkelte bedrifter eller bedriftsbrancher hvor en længere ferie end 2 uker er indført, er der intet til hinder for at denne længere ferie tariffæstes.
 - g) Foranstaende feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sundhetsskadelig eller særlig anstrengende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

§ 13.

Tillidsmænd.

- a) De tillidsmænd, som er valgt av arbeiderne, anerkjendes som repræsentanter og talstmænd for de organiserte arbeidere.
- Disse tillidsmænd blir at vælge blandt de anerkjendt dygtige arbeidere, som saavidt gjørlig har arbeidet de to sidste aar i bedriften. De valgtes navne skal inden 8 dage meddeles bedriftens leder.
- b) Tillidsmændene er forpligtet til saavel overfor sin organisation som overfor bedriften at gjøre sit bestre for at vedlikeholde et rolig og godt samarbeide paa arbeidsstedet.
- c) Tillidsmændene skal, naar de som saadanne har noget at fremføre, henvende sig direkte til bedriftens leder eller i hans fravær til den, han dertil bemynsiger.
- d) De arbeidere, som er valgt til tillidsmænd, indtar forøvrig ingen særstilling ved bedriften, dog forutsættes, at tillidsmænd ikke avskediges, medmindre saklige grunde herfor er tilstede.
- e) Avtales mellem arbeiderne vedrørende arbeidet eller andre forhold som angaar bedriften, er uten vedkommende forbunds godkjendelse virkningsløse.

§ 14.

Twister.

Enhver twist mellem en bedrift og dens arbeidere, som omfattes av denne dom, skal først søkes bilagt ved forhandling mellem vedkommende bedrifts leder og arbeidere, de sidstnævnte ved sine tillidsmænd.

Hvis enighet ikke opnaaes, eller hvis det gjelder en tvist mellem organisationene, skal forhandling optages mellem vedkommende forbund og Norsk Arbeidsgiverforening eller de underorganisationer, disse dertil bemynsiger. Forhandlingsmøte skal avholdes senest 8 dage, efterat skriftlig krav herom er fremkommet fra en av partene.

Twist, som angaaer denne dom, kan ikke søkes løst ved arbeidsstans, men kan av hver av partene indbringes for Arbeidsretten.

Foranstaende bestemmelser indskrænker ikke bedriftenes eller arbeidernes ret til uten forutgaaende forhandling at delta i en arbeidsstans, som er besluttet eller godkjent av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

§ 15.

Denne dom skal gjælde til 30. april 1922.

Saaforent der i løpet av dommens gyldighetstid maatte bli git lovbestemmelser vedrørende spørsmålet om ret for arbeiderne til andel i bedriftsledelsen som vil øve indflydelse paa nogen i dommen fastsat bestemmelse, skal lovbestemmelserne gjælde fremfor vedkommende bestemmelse i dommen.

Dommen er enstemmig undtagen i følgende punkter:

Ved § 2 litr. a har: Iversen stemt for et beløp av kr. 2.25, formanden for kr. 2.20, Mortenson for kr. 2.10, Fasting for kr. 2.00 og Falkenberg for kr. 1.85.

Ved § 2 litr. b har: Iversen stemt for et beløp av kr. 2.50, formanden for kr. 2.40, Mortenson for kr. 2.30, Fasting for kr. 2.20 og Falkenberg for kr. 2.05.

Ved § 2 litr. c har: Iversen stemt for et beløp av kr. 1.60, formanden for kr. 1.60, Mortenson for kr. 1.50, Fasting for kr. 1.50 og Falkenberg for kr. 1.30.

Ved § 3 har Iversen stemt for et lønstillæg av 17 kroner pr. uke for samtlige kjørere.

Ved § 4 har formanden og Iversen stemt for en betaling av kr. 1.20 for akkordarbeide i tapperiet ved Frydelunds bryggeri og for en betaling av kr. 1.10 for akkordarbeide i de øvrige bryggerier.

Ved § 12 har Fasting stemt for at feriens længde sættes til 9 dage og Falkenberg for at den sættes til 1 uke, begge under hensyn til industriens nuværende vanskelige stilling, mens de principielt ikke er imot en forlængelse av ferietiden til 2 uker. Iversen har stemt for at paragraffens litr. d første punktum skal komme til anvendelse ogsaa i det tilfælde at en arbeider selv sier op.

Retten har i henhold til den kongelige resolution av 21. mai 1920 anset det at ligge utenfor sit mandat at træffe nogen avgjørelse i nogen retning 'av det mellom partene omtvistede spørsmål om ledelsen og fordelingen av arbeidet.

K. Thinn. Joh. Fasting. Per Mortenson.

Andr. Falkenberg. Sverre Iversen.

Petrus Gulbrandsen.

Dom

avsagt 26. juli 1920 av den ved kgl. resol. av 21. mai 1920 nedsatte voldgiftsret: I forholdet mellem Norsk Arbeidsgiverforening og A/S Bjølsen Valsemølle, Moss Aktiemøller, Skiens Aktiemølle, J. C. Piene & Søn og Fælleskjøpets Mølle, Kambo, paa den ene side og Arbeidernes faglige Landsorganisation, Norsk Arbeidsmandsforbund og vedkommende avdelinger av forbundet paa den anden side fastsættes:

§ 1.

Arbeidstiden.

Den ordinære arbeidstid er 48 timer pr. uke. For skiftarbeidere skal ordningen være bygget paa 6 skift pr. mand i uken med en sammenhængende arbeidstid av 8 timer pr. skift. Eftermiddagsskiftet lørdag slutter kl. 6.

1. Ved *Bjølsen Valsemølle* betales:

- a) *Gruppe 1*: Valseførere, reformpusser, sigtepasser, førstemand i renseriet, silomand, kvernhanke og turbinpasser (utfører slipning og rifling, flor-spikring, remvedlikehold, tilsyn og renhold ved turbinen) kr. 110.00 pr. uke.

Gruppe 2: Arbeider paa skrueloftet, andenmand i renseriet, mais-møller, silohjælper, klitapper, altmuligmand og smører kr. 105.00 pr. uke.

- b) *Akkordlag*: Melpakning og meloplægning: 6 øre pr. helsæk, halvsæk og 2 kvartsækker.

Ved indskrænkning i driften utskytes av akkordlagene de overflødige mandskaper, som da kan sættes til vanlig pakhusarbeide eller lignende, og da betales som arbeidere i gruppe 2 (litr. a).

2. Ved *Moss Aktiemøller og Fælleskjøpets Mølle* betales:

- a) *Gruppe 1*: Valsefører, kvernører, rifler, dreier, kjører, chauffør, hakker, blander og meltapper ved Nye Dühre og Klostermøllen og lagerarbeider som deltar i lesning, kr. 110.00 pr. uke.

Gruppe 2: Assistent ved Nye Dühre, loftpasser, rensepasser og øvrige lagerarbeidere, blandere og meltappere kr. 105.00 pr. uke.

- b) Kvindelige arbeidere kr. 60.00 pr. uke.

3. Ved *Skiens Aktiemølle* betales:

Gruppe 1: Valsefører, silomand, lagermand, rifler, mekaniker, smed og snekker kr. 110.00 pr. uke.

Gruppe 2: Chauffør, smører, meluttager og losser kr. 108.00 pr. uke.

Gruppe 3: Rensemøller, loftpasser, lagerarbeider, kjører, siloarbeider, sjauer og pudser kr. 105.00 pr. uke.

4. Ved *J. C. Piene & Sons Mølle* betales:

Gruppe 1: Valsepasser, fyrbøter, snekker og kvernhusugger kr. 107.00 pr. uke.

Gruppe 2: Pakhusarbeider kr. 102.00 pr. uke.

En del av lønnen er at anse som dyrtidstillæg.

§ 3.

For arbeidere under 19 år og for arbeidere hvis arbeidsevne paa grund av alderdom, sygdom eller vanførhet er nedsat, fastsættes lønnen efter aftale mellem bedriftens leder og vedkommende arbeider. Hvis arbeideren mener at hans løn sættes for lavt, skal der konfereres med en af tillidsmændene.

Det samme kan ogsaa ske i indtil 3 maaneder for andre arbeidere forsaavidt der til det arbeide de utfører, kræves øvelse eller færdighed. Saadan undtagelse fra dommens satser gjælder dog ikke akkordarbeidere.

§ 4.

Overtidsarbeide.

Overtidsarbeide betales med følgende tillægsprocenter til ukelønnen beregnet pr. time:

For arbeid paa lørdage og dage før helligdage efter den ordinære arbeidstid og for arbeide paa søn- og helligdage indtil sidste helligdags aften kl. 10, 100 pct. For andet overtidsarbeide 50 pct.

§ 5.

Ferie.

- a) Enhver arbeider som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum af 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2 arbeids- uker. Arbeideren maa godtgjøre at han i kalenderaaret ikke tidligere har haft ferie eller mottatt feriegodtgjørelse.

- b) Ferien skal gives som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmæssige eller andre hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for

ferien at fastsætte ved særligt overenskomst. Den nærmere fastsættelse af den enkeltes ferie eller en fællesferie tilliger bedriftens leder.

- c) I ferien skal arbeideren ha sin ordinære løn (feriegodtgjørelse), som utbetales ham dagen før ferien begynder.

Akkordarbeidere utbetales i feriegodtgjørelse ukeløn som fastsat i § 2 for gruppe 1.

- d) Blir en arbeider sagt op til fratrædelse 15. maj eller senere i aaret, men før han har fått adgang til at benytte en optjent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse.

Hvis en arbeider deltar i en fællesferie før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør at han i kalenderaaret ikke tidligere har haft ferie eller fått feriegodtgjørelse.

- e) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:

1. En lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

2. En midlertidig arbeidsstans paa grund av bedriftsmæssige aarsaker.

3. Ordinær militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutskole og en regimentsamling.

4. Legitimert sygdomsforfall, dog ikke utover 3 maaneder.

Den tid hvori stansen eller ledigheten varer, medregnes da ikke i tjenestetiden.

- f) I enkelte bedriftsbrancher hvor en længere ferie end 2 uker er indført, er der intet til hinder for at denne længere ferie tariffestes.

- g) Foranstaende feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sundhedsuskadelig eller særlig anstrengende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

§ 6.

Attester.

Naar en arbeider forlater en bedrift, enten det sker efter eget ønske, eller han blir sagt op, uanset av hvilken grund, skal der gives ham en bevidnelse for, hvor længe han har arbeidet paa stedet.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

1. Navn, fødselsaar og dato.

2. Naar begyndt i bedriften.

3. Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).

4. Fag.

5. Timeløn, da han forlot sit arbeide.

6. Tiden for sidste ferie eller feriegodtgjørelse.

§ 7.

Tillidsmænd.

- a) De tillidsmænd, som er valgt af arbeiderne, anerkjendes som repræsentanter og talstmænd for de organiserte arbeidere.

Disse tillidsmænd blir at vælge blandt de anerkjendt dygtige arbeidere, som saavidt gjørlig har arbeidet de to sidste aar i bedriften. De valgtes navne skal inden 8 dage meddeles bedriftens leder.

- b) Tillidsmændene er forpligted til saavel overfor sin organisation som overfor bedriften at gjøre sit bedste for at vedlikeholde et rolig og godt samarbeide paa arbeidsstedet.

- c) Tillidsmændene skal, naar de som saadanne har noget at fremføre, henvende sig direkte til bedriftens leder, eller i hans fravær til den han dertil bemyndiger.

- d) De arbeidere, som er valgt til tillidsmænd, indtar forøvrig ingen særstilling ved bedriften; dog forutsættes at tillidsmænd ikke avskediges, medmindre saklige grunde herfor er tilstede.

e) Avtaler mellom arbeiderne vedrørende arbeidet eller andre forhold, som angaar bedriften, er uten vedkommende forbunds godkjendelse virkningsløse.

§ 8.

Enhver tvist mellom en bedrift og dens arbeidere som omfattes av denne dom, skal først søkes bilagt ved forhandling mellom vedkommende bedrifts leder og arbeidere, de sidstnævnte ved sine tillidsmænd.

Hvis enighet ikke opnaaes, eller hvis det gjelder en tvist mellom organisationene, skal forhandling optages mellom vedkommende forbund og Norsk Arbeidsgiverforening eller de underorganisationer disse dertil bemyndiger. Forhandlingsmøte skal avholdes senest 8 dage etterat skriftlig krav herom er fremkommet fra en av partene.

Tvist, som angaaer denne dom, kan ikke søkes løst ved arbeidsstans, men kan av hver av partene inndrages for Arbeidsretten.

Foranstaende bestemmelser indskräcker ikke bedriftenes eller arbeidernes ret til uten forutgående forhandling at delta i en arbeidsstans som er besluttet eller godkjent av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

§ 9.

Denne dom gjelder til 30. april 1922.

Saaforent der i løpet av dommens gyldighetsstid maatte bli git lovbestemmelser vedrørende spørsmålet om ret for arbeiderne til andel i bedriftsledelsen som vil øve indflydelse paa nogen i dommen fastsat bestemmelse, skal lovbestemmelsene gjelde fremfor vedkommende bestemmelse i dommen.

Dommen er enstemmig undtagen i følgende punkter:

Ved § 1 har Iversen stemt for arbeidernes forslag om at igangsættelse av arbeidet efter de store høitider først sker første etterfølgende virkedags morgen.

Ved § 2 1 a og 2 a har Fasting stemt for at betalingens størrelse sættes for gruppe 1 til 105 kroner og for gruppe 2 til 100 kroner, og Falkenberg for at den sættes for gruppe 1 til 100 kroner og for gruppe 2 til 95 kroner.

Ved samme paragrafs 1 b har Iversen stemt for at betalingens størrelse sættes til $6\frac{1}{2}$ øre.

Ved samme paragrafs 3 har Fasting stemt for at betalingens størrelse sættes for gruppe 1 til 105 kroner, for gruppe 2 til 103 kroner og for gruppe 3 til 100 kroner, og Falkenberg for at den sættes for gruppe 1 til 100 kroner, for gruppe 2 til 98 kroner og for gruppe 3 til 95 kroner.

Ved samme paragrafs 4 har Fasting stemt for at betalingens størrelse sættes for gruppe 1 til 102 kroner og for gruppe 2 til 97 kroner, og Falkenberg for at den sættes for gruppe 1 til 97 kroner og for gruppe 2 til 92 kroner.

Ved § 3 har Iversen stemt for at aldersgrænsen sættes til 18 år.

Ved § 5 har Fasting stemt for at feriens længde sættes til 9 dage og Falkenberg for at den sættes til en uke. Iversen har stemt for at paragraffens litr. d første punktum skal komme til anvendelse ogsaa i det tilfælde at en arbeider selv sier op.

Retten har i henhold til den kongelige resolution av 21. mai 1920 anset det at ligge utenfor sit mardat at træffe nogen avgjørelse i nogen retning av det mellem partene omtvistede spørsmål om ledelsen og fordelingen av arbeidet.

K. Thinn. Joh. Fasting. Per Mortenson.

Andr. Falkenberg. Sverre Iversen.

Petrus Gulbrandsen.

Dom

avsagt 7. desember 1920 av den av parterne valgte voldgiftsret i forholdet mellom Norsk Arbeidsgiverforening og vedkommende bedrifter paa den ene side og Norsk Arbeidsmandsforbund og vedkommende avdeling av forbundet paa den anden side angaaende løns- og arbeidsvilkår for kjørere og lagerarbeidere hos de kulimportører i Kristiania, som er tilsluttet Norsk Arbeidsgiverforening.

§ 1.

Ordinær arbeidstid.

Den ordinære arbeidstid er 48 timer ukentlig saavel for kjørere som for lagerarbeidere. Inndelingen av den ordinære arbeidstid kan paa hvert enkelt arbeidssted ordnes ved særskilt avtale mellom vedkommende arbeidsgiver og arbeidere, uten at dette er i strid med dommen.

§ 2.

Løn.

Ukelønnen for kjørere og lagerarbeidere over 19 år fastsættes til 100 kroner, som etter 1 aars praksis stiger til kr. 105.00 Av lønnen er en del at anse som dyrtidstillæg.

For arbeidere under 19 år, og for arbeidere hvis arbeidsevne paa grund av alderdom, sygdom eller vanførhet er nedsatt, fastsættes lønnen efter avtale mellom arbeidsgiveren og vedkommende arbeider.

§ 3.

Overtidsarbeide.

Overtidsarbeide kan finde sted i den utstrækning som rationel drift nødvendiggjør, med den begrænsning som loven mediører. Overtidsarbeide betales med følgende tillægsprosent: For arbeide paa lørdage og dage før helligdage etter den ordinære arbeidstid og for arbeide paa søn- og helligdage indtil sidste helligdagsaften kl. 10 betales 100 pct. For andet overtidsarbeide betales 50 pct.

For avbrutt natarbeide, hvoreyd forstaaes arbeide som forlanges paabegyndt efter kl. 9 aften betales 100 pct.

Når arbeide forlanges for mere end 2 timer over den ordinære arbeidstid, erholdes $\frac{1}{2}$ times hvil, med løn som for overtid. Arbeides over 3 timer overtid, erholdes 1 time, samt betalt for hver paabegyndt $\frac{1}{2}$ time.

§ 4.

Opbæring og bunkring.

- Ved utkjøring av et lass kul, koks eller ved skal kjøreren ha en mand med til bæring. Lar dette sig ikke gjøre, saa at kjøreren selv maa besørge opbæringen i 2. eller høiere etage godt gjøres han derfor 15 øre pr. kolli.
- Hvis bunkring og bokslempning forlanges, betales efter overenskomst i hvert enkelt tilfælde.

§ 5.

Hesterøktere og staldkarer.

Hesterøktere og staldkarer gaar ikke ind under denne dom, men forbeholderes det arbeidsgiverne at indgaa særskilte avtaler med disse.

§ 6.

Gjensidig opsigelsesfrist.

Den gjensidige opsigelsesfrist er 24 timer, medmindre arbeiderne er indtatt til et bestemt arbeide, i hvilket tilfælde ansættelse ophører med arbeidets tilendebringelse uten særskilt opsigelse. For arbeidere, der har været ansat i samme firma uavbrutt i mindst $\frac{1}{2}$ — et halvt — aar gjelder 14 dages gjensidig opsigelsesfrist.

§ 7.

Fremmøte, forskyvning av hviletid og lagerarbeide.

Kjørerne møter frem i stalden $\frac{1}{2}$ time før lagerarbeiderne begynder om saa forlanges, for paa den halve time at pudse og stelle sin hest, og for at kunne møte frem med denne for at paabegynde kjøringen ved den ordinære arbeids-tids paabegyndelse.

Kjøreren er forpligtet til at finde sig i de forskyvninger av hviletiden, der nødvendiggjøres av turens længde, ogsaa til at ta indtræffende hviletid under turen.

Kjørerne er ogsaa forpligtet til paa forlangende at utføre lagerarbeide.

§ 8.

Ødelæggelser av redskaper.

Al skade eller ødelæggelse paa heste eller redskaper skal erstattes av vedkommende kjørers eller lagerarbeiders tilgodehavende løn, naar skaden forvoldes ved uagtshet eller skjødesløshet.

§ 9.

Ferie.

- a) Enhver arbeider som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum af 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2 arbeidsuker. Arbeideren maa godtgjøre, at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller mottatt feriegodtgjørelse.
- b) Ferien skal gives som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmæssige eller andre hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskilt overenskomst.
- c) Den nærmere fastsættelse af den enkeltes ferie eller en fællesferie til-ligger bedriftens leder.
- d) I ferien skal arbeideren ha sin ordinære løn (feriegodtgjørelse), som utbetales ham dagen før ferien begynder.
- e) Blir en arbeider sagt op til fratrædelse 15. mai eller senere i aaret, men før han har fåt adgang til at benytte en optjent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse.

Hvis en arbeider deltar i en fællesferie før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør, at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller fått feriegodtgjørelse.

- f) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:
 - 1. En lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.
 - 2. En midlertidig arbeidsstans paa grund af bedriftsmæssige aarsaker.
 - 3. Ordinær militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutskole og en regimentsamling.
 - 4. Legitimert sygdomsforfall, dog ikke utover 3 maaneder.
- Den tid hvori stansen eller ledigheten varer, medregnes da ikke i tjenestetiden.
- g) Foranstaende feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sundhetsskadelig eller særlig anstrengende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

§ 10.

Attester.

Naar en arbeider forlater en bedrift, enten det sker efter eget ønske, eller han blir sagt op, uanset av hvilken grund, skal der gives ham en bevidnelse for, hvor længe han har arbeidet paa stedet.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

1. Navn, fødselsaar og dato.
2. Naar begyndt i bedriften.
3. Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).
4. Fag.
5. Timeløn, da han forlot sit arbeide.
6. Tiden for sidste ferie eller feriegodtgjørelse.

§ 11.

Tillidsmænd.

- a) De tillidsmænd som er valgt af arbeiderne, anerkjendes som repræsentanter og talstmænd for de organiserte arbeidere.
Disse tillidsmænd blir at vælge blandt de anerkjendt dygtige arbeidere som saavidt gjørlig har arbeidet de to sidste aar i bedriften. De valgtes navne skal inden 8 dage meddeles bedriftenes leder.
- b) Tillidsmændene er forpligtet til saavel overfor sin organisation som overfor bedriften at gjøre sit bedste for at vedlikeholde et rolig og godt samarbeide paa arbeidsstedet.
- c) Tillidsmændene skal, naar de som saadanne har noget at fremføre, henvende sig direkte til bedriftens leder, eller i hans fravær til den han dertil bemyndiger.
- d) De arbeidere, som er valgt til tillidsmænd, indtar forøvrig ingen særstilling ved bedriften; dog forutsættes, at tillidsmænd ikke avskediges medmindre saklige grunde herfor er tilstede.
- e) Aftaler mellem arbeiderne vedrørende arbeidet eller andre forhold som angaaer bedriften, er uten vedkommende forbunds godkjendelse virkningsløse.

§ 12.

Twist.

Enhver twist mellem en bedrift og dens arbeidere, som omfattes af denne dom, skal først søkes bilagt ved forhandling mellem vedkommende bedriftsleder og arbeidere, de sidstnævnte ved sine tillidsmænd.

Hvis enighet ikke opnaaes, eller hvis det gjælder en twist mellem organisationene, skal forhandling optages mellem vedkommende forbund og Norsk Arbeidsgiverforening eller de underorganisationer disse dertil bemyndiger. Forhandlingsmøte skal avholdes senest 8 dage, efterat skriftlig krav herom er fremkommet fra en av partene.

Twist, som angaaer denne dom, kan ikke søkes løst ved arbeidsstans, men kan av hver av partene indbringes for Arbeidsretten.

Foranstaende bestemmelser indskräcker ikke bedriftenes eller arbeidernes ret til uten forutgaaende forhandling at delta i en arbeidsstans, som er besluttet eller godkjent af Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

§ 13.

Denne dom gjælder fra den dag arbeidet blev gjenoptatt efter streiken og til 30. april 1922.

K. Thinn. Joh. Fasting. Per Mortenson.

Andr. Falkenberg. Sverre Iversen.

J. Fabricius.

Dom

avsgatt 7. desember 1920 av den av parterne valgte voldgiftsret i forholdet mellom Kristiania Kul- og Vedbolag paa den ene side og Norsk Arbeidsmandsforbund og vedkommende avdeling av forbundet paa den anden side angaaende bedriftens kjørere og lagerarbeidere.

§ 1.

Ordinær arbeidstid.

Den ordinære arbeidstid er 48 timer pr. uke.

§ 2.

Lønninger.

Ukelønnen for kjørere og lagerarbeidere over 19 aar fastsættes til kr. 100,00, som etter 1 aars praksis stiger til kr. 105,00. Av lønnen er endel at anse som dyrtidstillæg.

§ 3.

Overtidsarbeide.

Overtidsarbeidet betales med følgende tillægsprocenter: For arbeide paa lørdage og dage for helligdage etter den ordinære arbeidstid og for arbeide paa søn- og helligdage 100 pct. For andet overtidsarbeide 50 pct. For avbrutt nat-arbeide, hvorved forstaaes arbeide, som forlanges paabegyndt efter kl. 9 aften 100 pct.

Naar arbeide forlanges utført mere end 2 timer etter den ordinære arbeidstid, skal det være $\frac{1}{2}$ times hvil med løn. For arbeide over 3 timer — 1 times hvil med løn.

§ 4.

Opbæring.

Ved utkjøring av et lass kul, koks eller ved skal kjøreren ha en mand med til bæring. Lar dette sig ikke gjøre, saa at kjøreren selv maa besørge opbæringen i 2. eller høiere etage, godtgjøres han herfor 15 øre pr. kolli.

§ 5.

Opsigelsesfrist.

Opsigelsesfristen fastsættes gjensidig til 8 dage, medmindre anden opsigelsesfrist er avtalt.

§ 6.

Tillidsmænd.

De tillidsmænd, som er valgt av foreningen anerkjendes som repræsentanter og taltsmænd for arbeiderne.

§ 7.

Ferie.

- a) Enhver arbeider som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum av 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2 arbeidsuker. Arbeideren maa godtgjøre, at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller mottatt feriegodtgjørelse.
- b) Ferien skal gis som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmæssige eller andre hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskilt overenskomst.
Den nærmere fastsættelse av den enkeltes ferie eller en fællesferie tilligger bedriftens leder.
- c) I ferien skal arbeideren ha sin ordinære løn (feriegodtgjørelse), som utbetales ham dagen før ferien begynder.

- d) Blir en arbeider sagt op til fratrædelse 15. mai eller senere i aaret, men før han har fått adgang til at benytte en optjent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse.

Hvis en arbeider deltar i en fællesferie, før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-ukersdagen for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør, at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller fått feriegodtgjørelse.

- e) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:

1. En lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.
2. En midlertidig arbeidsstans paa grund av bedriftsmæssige aarsaker.
3. Ordinær militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutskole og en regimentsamling.

4. Legitimert sygdomsforfall, dog ikke utover 3 maaneder.

Den tid hvori stansen eller ledigheten varer, medregnes da ikke i tjenestetiden.

- f) I enkelte bedrifter eller bedriftsbrancher, hvor en længere ferie end 2 uker er indført, er der intet til hinder for, at denne længere ferie tariffæstes.

- g) Foranstaende feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sundhetsskadelig eller særlig anstrengende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

§ 8.

Attester.

Naar en arbeider forlater en bedrift, enten det sker efter eget ønske, eller han blir sagt op, uanset av hvilken grund, skal der gives ham en bevidnelse for, hvor længe han har arbeidet paa stedet.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

1. Navn, fødselsaar og datum.
2. Naar begyndt i bedriften.
3. Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).
4. Fag.
5. Timeløn da han forlot sit arbeide.
6. Tiden for sidste ferie eller feriegodtgjørelse.

§ 9.

Dommen gjelder fra den dag arbeidet blev gjenoptatt efter streiken og til 30. april 1922.

K. Thinn. Joh. Fasting. Per Mortenson

Andr. Falkenberg. Sverre Iversen.

J. Fabricius.

Overenskomst*)

mellel Norsk Arbeidsgiverforening, Norsk Hydro Elektrisk Kvælstof A/S, A/S Rjukanfos, A/S Svælfos og Norsk Transportaktieselskap paa den ene side og Arbeiderenes faglige Landsorganisation, Norsk Arbeidsmandsforbund og dettes stedlige avdelinger paa den anden side angaaende løns- og arbeidsvilkaar ved nævnte selskapers bedrifter og anlæg i Telemark fylke.

*) Konflikten ved Norsk Hydro var ogsaa blandt de som skulde undergives behandling av voldgiftsretten; men blev partie ne imidlertid enig ved forhandlinger før saken blev optat av retten, saa der blev ikke avgjort dom, men blev der i § 19 fastsat, at overenskomstens bestemmelser gjælder som om de var avgjort ved voldgiftsdom.

§ 1.

Selskapene forpligter sig til ikke at ansætte nogen arbeider paa ringere betingelser, end hvad der i denne overenskomst er fastsat.

For arbeidere, hvis arbeidsevne paa grund av alderdom, sygdom eller vanførhet er nedsat, gjelder ikke de i denne overenskomst fastsatte lønssatser.

§ 2.

Løninger.

A. Dagarbeide:

a) Murarbeidere betales med	kr. 2.10 pr. time.
b) Cementpudsere, graastensmurere, jernbindere og borsmede betales med	« 2.20 —»
c) Øvrige jord-, sten- og cementarbeidere	« 2.10 —»
d) Stentøireparatører	« 2.15 —»
e) I ammoniakvandfabrikken	« 2.15 —»
f) I syrekoncentrationen	« 2.20 —»
g) Alt arbeide som ikke går ind under a—f	« 2.10 —»

B. Skiftarbeide:

a) Arbeide i nitritpander, ammoniumnitratpander, blande-anlæg, nutcher, siloer samt sodafabrikker og oplosnings-anlægget paa Rjukan betales med	kr. 2.25 pr. time.
b) Arbeide i ammoniakvandfabrikken	« 2.30 —»
c) Arbeide i syrekoncentrationen	« 2.35 —»
d) Stentøireparatører	« 2.25 —»
e) Alt arbeide som ikke er nævnt under a—d betales med	« 2.20 —»

§ 3.

Alle bedriftenes nuværende arbeidere over 19 aar gives et lønstillæg av kr. 0.30 pr. time, alle gutter paa 16 og 17 aar 15 øre og gutter paa 18 aar 20 øre. Tillægget gives kun i den utstrækning det ikke opnaaes ved forhøielsen (resp. fastsættelse) af mindstelønnssatsene.

De arbeidere, som nu har familietillæg beholder disse i tarifperioden for de barn, de nu har og forøvrig efter tidligere gjeldende regler.

§ 4.

For alle skiftarbeidere gjelder følgende bestemmelser:

De i nærværende overenskomst fastsatte løninger erholdes, naar arbeiderne har opnaadd øvelse og er blit vante til arbeidet.

Som almindelig øvelsestid fastsættes 2 uker.

I øvelsestiden erholder arbeideren 5 øre mindre pr. time.

Dersom skiftarbeiderne overgaar til skift-stentøireparatører, er det forutsætningen, at der i øvelsestiden ikke betales under grundlønnen for almindelige skiftarbeidere.

Forsaavidt selskapene finder, at nyansatte arbeidere har opnaadd den tilstrækkelige færdighed og øvelse forinden øvelsestidens utlop, er der anledning til at erholde de stipulerede løninger paa et tidligere tidspunkt.

§ 5.

Bestemmelse om akkordarbeide.

Akkordarbeide anvendes i den utstrækning som selskapene finder tjenlig, og de har fuld frihet til at bestemme antallet af de arbeidere, som de finder mest hensigtsmæssig i hvert akkordlag.

Akkordprisene fastsættes gennem fri forhandling mellem selskapene og vedkommende akkordformand og en af lagets arbeidere eller det hele akkordlag, uten at dette forhindres ved aftaler i hovedorganisationer, arbeiderforeninger eller andre samlinger af arbeidere og arbeidsgivere. Akkordtagerne bør konferere med sine arbejdskamerater om akkordbetingelsene, før akkorden endelig vedtages.

Akkordprisen skal fastsættes før arbeidet paabegyndes, medmindre begge parter er enige om at utsætte hermed nogen tid. Ved akkordens utsættelse skal der utskrives akkordseddelen med tydelig angivelse af lagets størrelse, arbeidets art, omfang, masse og maate, hvorpaa det skal utføres, for at misforstaaelser kan undgaaes. Akkorder skal som regel ikke strække sig utover 2 maaneder.

Opnaaes ikke enighet om akkordprisen, og selskapene allikevel ønsker arbeidet utført, betales efter den for den enkelte arbeider gjeldende timeløn. Arbeiderne er ved alle akkorder garantert sin timeløn undtagen ved akkorder, som utføres efter en af begge parter fastsat pristarif. Timelønnen utbetales som forskud.

Efter akkordens fastsættelse skal der ikke uten overenskomst med akkordlaget indsættes et større antal arbeidere end anført paa akkordseddelen, forsaavidt ikke arbeidet maa forceres. Hvis akkorden derved forringes, skal der gives et forholdsvis tillæg til akkordsummen. Opnaaes ikke enighet om tillæggets størrelse, kan akkorden avbrytes mot forholdsvis betaling for det utførte arbeide.

Enhver arbeider har ret til at faa skriftlig opgjør for utført arbeide. Opgjør foretages hurtigst mulig efter hvert akkordarbeides avslutning.

Naar forandring i arbeidsplan kræver det, eller naar arbeidet utføres utilfredsstillende, har arbeidsledelsen ret til at avbryte og ophæve akkorden mot forholdsvis betaling for det utførte arbeide.

Saadan avbrytelse af akkorden med forholdsvis utlønning kan ogsaa kræves av akkordlaget, naar arbeidet for en længere tid maa indstilles.

Forlanges akkordarbeide, hvor der ved prisen er forutsat arbeide paa ordinær tid, utført paa overtid, erholder arbeiderne, hvor intet andet uttrykkelig er anmerket i akkordseddelen, utbetalts i tillæg til akkorden den stipulerede overtidsprocent paa sin timeløn.

Hvis alle deltagere i et akkordlag likeoverfor bedriften skriftlig erklærer, at de er enige om, at overskuddet skal deles likt, altsaa uten hensyn til den enkelte arbeiders timeløn, skal dette ske. Bestemmelsen gjelder dog ikke arbeidere under 19 aar, som deltar i et akkordlag, idet disse faar sin andel af overskuddet beregnet i forhold til sin timeløn.

§ 6.

Faste akkordtariffer forblir uforandret, forsaavidt ikke selskapene foretar saadanne ændringer med hensyn til maskinnelle indretninger eller transportvei, at det betinger en nævneværdig forandring i arbeidet. Akkordprisene vil i saa tilfælde bli at forandre og fastsætte paany ved forhandlinger mellem selskapene og arbeidernes tillidsmand. Opnaaes ikke enighet, henvises saken til forhandling mellem organisationene, eventuelt voldgift.

Det samme gjelder, hvis det fastsatte antal arbeidere paa en lagakkord forandres.

§ 7.

Bestemmelse om arbeidstid.

Arbeidstiden er 48 timer om uken. Hvis enighet ikke opnaaes om arbeidstidens inddeling skal utenfor skiftarbeide følgende gjælde: De 5 første dage i uken kl. 7—11½ og 1—5, lørdag kl. 7—9½ og 10—1.

Bestemmelse om overtid-, søn- og helligdagsarbeide.

§ 8.

a) Overtidsarbeide bør indskrænkes til det mindst mulige, og i særdeleshed ikke overdrives av eller overfor den enkelte arbeider.

Saaledes skal der ikke kunne forlanges utført av nogen arbeider mere end høist 16 timers arbeide i træk (eksklusiv spise- og hviletider), og heller ikke mere end høist 24 timers overtidsarbeide i løpet av 4 paa hverandre følgende uker.

Undtagelse herfra danner:

1. Arbeider som er nødvendige for driftens regelmæssige gang.
2. Presserende reparationer ved fabrikker, rullende jernbanemateriel eller rutetogende skibe.
3. Prøveturer.
- b) Arbeiderne skal også indenfor rammen af den i loven fastsatte begrænsning af adgangen til overtidsarbeide enkeltevis være berettiget til fritagelse for overtidsarbeide ved særlige anledninger som møter m. v. samtidig også av andre private grunde.
- c) Som overtidsarbeide regnes alt arbeide utenfor den ordinære arbeidstid med fradrag af den til spisning og hvile medgaaende tid.
- d) Tilses nogen arbeider til overtidsarbeide utover de i loven givne bestemmelser, har han at gjøre opmærksom på, at saa er tilfældet.

§ 9.

- a) Overtidsarbeide betales med følgende tillægsprocenter:

For arbeide paa lørdage og dage før helligdage efter den ordinære arbeidstid og for arbeide paa søn- og helligdage til kl. 10 aften betales 100 pct. For andet overtidsarbeide betales 50 pct. For avbrutt natuarbeide betales 100 pct. Den betales mindst for en time selv om arbeidet varer kortere. Hvor der arbeides to skift, betales 30 pct. tillæg for natskiftet, dog saaledes, at der, hvor der nu praktiseres et højere tillæg, ikke gjøres nogen forandring deri.

b) For ekstraskift eller del derav som forlanges utført av ordinært skiftmandskab betales 50 pct. tillæg. Utføres saadan arbeide paa søn- og helligdage, blir disse 50 pct. at utbetalte i tillæg til de i § 6 c nævnte 50 pct. resp. 100 pct.

§ 10.

- a) Dersom skiftarbeider paa grund af indtrufne omstændigheder mere end én dag blir sat paa dagarbeide, forandres samtidig hans timeløn til hvad der betales for dagarbeide, idet han dog beholder sine personlige tillæg.
- b) Naar dagarbeider sættes til midlertidig skiftarbeide og dette paagaar i én skiftperiode (3 uker) eller derover, kommer de for vedkommende skiftarbeide gjældende bestemmelser og timeløn til anvendelse, dog saa, at ingen arbeider faar sin ordinære timeløn nedsat.
- c) Varer skiftarbeidet kortere end én skiftperiode, beholder arbeideren sin gamle timeløn for dagarbeide og faar derhos 50 pct. tillæg for natskift og 100 pct. tillæg for søn- og helligdagsskift (fra foregående aften kl. 10 til kl. 10 søn- og helligdagsaften). Dog skal arbeiderens samlede indtægt under dette midlertidige skiftarbeide ikke være mindre end den, han vilde oppebaaret, om han hadde arbeidet det samme tidsrum paa dagtid efter den for ham gjældende timeløn.
- d) Bestemmelserne under c) kommer ikke til anvendelse paa de faste reservearbeidere. Disse avlønnes altid, naar de arbeider paa skift, med skiftarbeideres løn.*)

Bestemmelse om ferie.

§ 11.

- a) Enhver arbeider som har været ansat ved samme bedrift i et sammenhængende tidsrum af 12 uker, har ret til en sammenhængende ferie paa 2 arbeidsuker. Arbeideren maa godtgjøre, at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller mottatt feriegodtgjørelse.

Skiftarbeiderne faar 1 dags tillæg i ferien for hver 1. juledag, hver 1. nytaarsdag, hver 1. paaskedag og hver 1. pinsedag (samtlige regnet fra kl. 2 eftermiddag dagen før til den efterfølgende dags morgen kl. 6) som de har arbeidet.

*) Det samme gjelder sjauerlagene i de kemiske avdelinger.

- b) Ferien skal gives som sommerferie i tidsrummet 15. mai—15. september. Er bedriftsmæssige eller andre hensyn til hinder herfor, blir tidsrummet for ferien at fastsætte ved særskilt overenskomst.

Den nærmere fastsættelse af den enkeltes ferie eller en fællesferie tilligger bedriftens leder.

- c) I ferien skal arbeideren ha en løn (feriegodtgjørelse) som fastsættes saaledes:
 1. Naar der arbeides paa fast løn (uten akkord), skal feriegodtgjørelsen svare til lønnen.
 2. Naar der arbeides helt eller delvis paa akkord, skal feriegodtgjørelsen svare til lønnen.

Feriegodtgjørelsen utbetales dagen før ferien begynder.

- d) Blir en arbeider sagt op til fratrædelse 15. mai eller senere i aaret, men før han har fått adgang til at benytte en optjent ferie, tilkommer der ham feriegodtgjørelse. Hvis en arbeider deltak i en fællesferie før han har været 12 uker i bedriftens tjeneste, tilkommer der ham feriegodtgjørelse paa 12-uikersdagen for hans ansættelse i bedriften, naar han godtgjør, at han i kalenderaaret ikke tidligere har hat ferie eller fått feriegodtgjørelse.
- e) Den sammenhængende effektive tjenestetid skal ikke betragtes som avbrutt ved arbeidsstans som skyldes:
 1. En lockout eller streik som er besluttet eller godkjent henholdsvis af Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.
 2. En midlertidig arbeidsstans paa grund av bedriftsmæssige aarsaker.
 3. Ordinær militærtjeneste som ikke strækker sig utover en rekrutskole og en regimentsamling.
 4. Legitimert sygdomsforfalde, dog ikke utover 3 maaneder.

Den tid, hvori stansen eller ledigheten varer, medregnes dog ikke i tjenestetiden.
- f) I enkelte bedrifter eller bedrifsbrancher hvor en længere ferie end 2 uker er indført, er der intet til hinder for at denne længere ferie tarifstætes.
- g) Foranstaende feriebestemmelser skal ikke være til hinder for at der, hvor særlige forhold (som sundhetsskadelig eller særlig anstrengende arbeide eller lignende) tilsier det, gives enkelte arbeidere længere ferie.

§ 12.

Bestemmelser om tillægsbetaling etc.

Ved særlig smudsigt arbeide holder bedrifterne til utlaan blaaklær samt eventuelt oljeklær, syredresser, træsko og arbeidshandsker, som ikke maa fjernes fra bedriften eller benyttes til andet arbeide og som indleveres efter benyttelsen. Hvis man blir enig om at utlevere arbeideren et visst antal blaaklær og træsko pr. aar, bortfalder utlaan av disse ting. Hvilke arbeider er at anse som særlig smudsigt, blir at avgjøre ved aftale, som træffes samtidig med de nye overenskomstes vedtagelse.

Likledest træffes aftale om hvorvidt og for hvilke særlig smudsigt arbeider der skal ydes tillægsbetaling pr. time. Størrelsen af denne i de tilfælder, hvor der ikke ved forhøiede timelønssatser allerede er tat hensyn hertil, blir som hittil. Ved særlig smudsigt arbeide som tilfældig kan forefalde og som ikke omfattes af disse avtaler, ordnes spørmalet om klær etc. og tillægsbetaling paa forhaand for arbeidets paabegyndelse.

Arbeidere, som ikke omfattes af de for arbeide i ammoniakvandfabrikken og syrekoncentrationen fastsatte satser, erholder et tillæg af henholdsvis 10 øre og 15 øre pr. time ved arbeide i disse avdelinger.

§ 13.

Arbeide utenfor de vanlige arbeidssteder.

- a) Sendes arbeideren saa langt bort, at han ikke kan ha nattekvarter i sit hjem, erholder han fri reise og betales for den tid, han har arbeidet et tillæg av

10 pct. til den ordinære timeløn, samt for reisetiden ordinær timeløn uten overtidstillæg.

For overtidsarbeide betales almindelig procenttillæg til den ordinære timeløn. Hvilken kost- og logigodtgjørelse arbeideren skal ha, skal avtales paa forhånd. Hvis arbeidsgiveren skaffer ordentlig kost og logi, bortfalder godtgjørelsen. Det skal paa forhånd bestemmes, hvilken av disse ordninger blir at anvende eller om der skal betales etter regning. Kostgodtgjørelsen under jernbane- og dampskibsreise betales etter regning.

- b) Ved arbeide utenfor vanlige arbeidssteder, hvorunder natophold ikke er nødvendig, regnes arbeidstidens begyndelse og slutning ved det vanlige arbeidssted.

§ 14.

Attester.

Naar en arbeider forlater bedriftene — uanset av hvilken grund — erholder han en bevidnelse for hvor længe han har arbeidet der.

Bevidnelsen skal kun indeholde:

1. Navn.
2. Naar begyndt.
3. Naar sluttet (uten anførelse av aarsak).
4. Beskjæftigelse.
5. Løn, da han forlot sit arbeide.
6. Sidste ferietid.

§ 15.

Arbeidernes tillidsmænd.

- a) De tillidsmænd (klubformænd og gruppeformænd) som er valgt av arbeidere, anerkjendes som talstmænd og repræsentanter for de organiserte arbeidere. Disse tillidsmænd blir at vælge blandt de anerkjendt dygtige arbeidere, som saavært gjørlig har arbeidet de to sidste aar ved bedriftene. De valgtes navne skal inden 8 dage meddeles arbeidsgiveren.
- b) Tillidsmændene er forpligget til saavel overfor sin organisation som overfor arbeidsgiveren at gjøre sit bedste for at vedlikeholde et rolig og godt samarbeide paa arbeidsstedet.
- c) Tillidsmændene skal naar de som saadanne har noget at fremføre henvende sig direkte til bedriftslederen eller i hans fravær til den han dertil bemyndiger.
- d) De arbeidere, som er valgt til tillidsmænd indtar forøvrig ingen særstilling ved bedriftene. Dog forutsættes, at tillidsmænd ikke avskediges medmindre saklige grunde herfor er tilstede.
- e) Avtaler mellem arbeiderne vedrørende arbeidet eller andre forhold, som angaaer bedriftene, er uten vedkommende forbunds godkjendelse virkningsløse.

§ 16.

En hver tvist mellem en bedrift og dens arbeidere som omfattes av denne overenskomst, skal først søkes bilagt ved forhandling mellem vedkommende bedrifts leder og arbeidere, de sidstnævnte ved sine tillidsmænd.

Hvis enighet ikke opnaaes, eller hvis det gjelder en tvist mellem organisationene, skal forhandling optages mellem vedkommende forbund og Arbeidsgiverforeningen eller de underorganisationer, disse dertil bemyndiger. Forhandlingsmøte skal avholdes senest 8 dage efterat skriftlig krav herom er fremkommet fra en av partene.

Tvist som angaaer denne overenskomst, kan ikke søkes løst ved arbeidstans, men kan av hver av partene indbringes for Arbeidsretten.

Foranstaende bestemmelser indskräcker ikke bedriftenes eller arbeidernes ret til uten forutgaaende forhandling at delta i en arbeidstans, som er besluttet eller godkjent av Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisation.

Varighet.

§ 17.

Nærværende overenskomst, som trær i kraft ved overenskomstens vedtagelse, skal være gjeldende til 1. mai 1922 og gjelder videre et aar ad gangen, ifald den ikke skriftlig oopsis fra en av partene med 2 maaneders forutgaaende varsel.

Ifald nogen av de overenskomster, som selskapene har avsluttet eller avslutter med de forskjellige forbund, og som utløper samtidig med nærværende overenskomst, oopsis av en av partene, gir dette hver av organisationene ret til inden en maaned derefter at opsi de øvrige.

§ 18.

Med hensyn til de saakaldte almindelige bestemmelser gjelder det samme som for de industrier, hvor der iaar er avsagt voldgiftsdom.

§ 19.

Overenskomstens bestemmelser gjelder som om de var avsagt ved voldgiftsdom.

